

റിപ്പോർട്ട്

8

മന്ത്രി സുപ്പിയുടെ സമുദായപ്രേമം

സ്വന്തം സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സ്കൂളുകളെ സഹായിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി വഴിവിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്നതാണ് ഗീതാർത്ഥയുടെ റിപ്പോർട്ട്

10

കാനിൽ അമേരിക്കൻ വിരുദ്ധതരംഗം

ഡെന്മാർക്കിലും ഇറാനിലുംനിന്നെത്തിയ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കാൻ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിൽ സൂഷ്ഠിച്ച ചലനത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഉണ്ണി നാരായണൻ നമ്പൂതിരി എഴുതുന്നത്

നാട്ടറിവിന്റെ കെടാവിളക്ക്

നാട്ടറിവും സാങ്കേതികവിദ്യയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്ന കോസ്റ്റഫോർഡ് കേരളത്തിന്റെ വികസനചരിത്രത്തിൽ വേറിട്ടൊരു അദ്ധ്യായം കുറിക്കുന്നു.

28

സത്യൻ കെ.പി.യുടെ റിപ്പോർട്ട്

മാറാട്: ഏതു കോടതി വേണം

മാറാട് കലാപക്കേസ് അതിവേഗ കോടതിക്കു വിടുമെന്ന മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസ്താവനയിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സോഫിയ ബിന്ദിന്റെ റിപ്പോർട്ട്

ഏഴുത്തിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങൾ

സാഹിത്യവാദരഹലം എം.കൃഷ്ണൻ നായർ

പുസ്തകം: ഐതിഹ്യങ്ങളിലെ അർത്ഥം ആർ.എസ്.കുറുപ്പ് **60**

പുസ്തകം: ആശാൻ കവിതയ്ക്ക് ഒരു സമഗ്രവായന ബാലചന്ദ്രൻ വടക്കേത്ത് **61**

പുസ്തകം: ആഗോളവത്കരണം: പ്രായോഗിക സമീപനം പ്രൊഫ. ടി.പി. ശങ്കരൻകുട്ടിനായർ **62**

പുസ്തകക്കുറിപ്പുകൾ **64**

മുഖ്യം

ഗോവയ്ക്കല്ല കൊച്ചിക്കാണ് യോഗ്യത **7**

പംക്തം

ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്: ജോൺ എബ്രഹാം ഇന്ദുക്കേഷ് തൃപ്പൂണി **6**

ആരോഗ്യം കെ. ചന്ദ്രിക **69**

ദുരദർശനം ജനകി **71**

ജീവിതരേഖ: എസ്.കെ.മാരാരുടെ സർഗ്ഗജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് എൻ.ജി.രമ **72**

ജീവിതം എന്നെ എന്തുപഠിപ്പിച്ചു: ബാലചന്ദ്രമേനോൻ സമ്പാദകൻ: ടി.എൻ.ഇയ്യപ്പൻ **74**

റിപ്പോർട്ട്: സി.വിയുടെ മഹാസൗധങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ സുശീഹിക്കർ **15**

റിപ്പോർട്ട്: ഒരു ഡോക്ടറുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമ്പോൾ മനോജ് കാരപ്പാമ്പ് **17**

ജലരേഖകൾ: മാറാട്ടുനവർ വായിക്കുവാൻ എസ്.ഗോപാലകൃഷ്ണൻ **20**

കുറിപ്പ്: സാമൂഹ്യനയത്ത് പ്രാമുഖ്യം നൽകിയ ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാവ് പ്രൊഫ. കെ. അരവിന്ദാക്ഷൻ **21**

ലേഖനം: വാനില- സർണ്ണക്കൊയത്ത് സുവർണ്ണസ്വപനമോ? ആർ.ഹേലി **23**

ഓർമ്മ: ഓർമ്മകൾ ചന്ദനസംപോലെ ബി.സരസ്വതി **34**

ആത്മകഥ: ഗുരുനിതൃചൈതന്യയതി **38**

ലേഖനം: ഭാരതദർശനം: പുനർവായന തുറവൂർ വിശ്വഭരൻ **42**

കല: കിഴക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാറിന്റെയും ജാമിനിയമായ ഏകീഭാവം പി.സുരേന്ദ്രൻ **65**

സിനിമ: കണക്കുതെറ്റിയ തലക്കുറി ഗീതാർത്ഥ **67**

സാഹിത്യം

കവിത: ആത്മബം അസ്മോ പുത്തൻചിറ **45**

കവിത: സ്വപ്നം പ്രമീളാദേവി **45**

കഥ: മുറുക്കാൻകാലം സി.അനൂപ് **46**

നോവൽ: ഉണ്ണിമായയുടെ കഥ സാറാ തോമസ് **50**

നൂറുക്കഥ: പ്രജ്ഞ ടി.ഗോപിനാഥ് **54**

ബുദ്ധിജീവികൾ പ്രതികരിക്കാതിരിക്കട്ടെ

മാറാട് നടന്ന ക്രൂരമായ നരഹത്യയിൽ നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക നായകന്മാരും ബുദ്ധിജീവികളും പ്രതികരിച്ചില്ല എന്ന് വ്യാപകമായ ആക്ഷേപമുയരുന്നു. പ്രതികരിച്ചില്ലെന്ന് തീർത്തുപോയുന്നത് ശരിയല്ല. ലിംഗം മാത്രം ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരെ മലയാളം വാരികതന്നെ പ്രതികരിച്ചില്ലേ? മൃഗീയമായ കളക്ടർ പിന്തുണച്ച് ലേഖനമെഴുതിയില്ലേ? ഗുജറാത്ത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: പത്രാധിപർ മനനിലല്ലോ. നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക നായകന്മാരോ പത്രമാദ്ധ്യമങ്ങളോ പണ്ടും വെറും ചിത്രകേസുകളിൽ പ്രതികരിക്കാറില്ല.

കാശ്മീരിൽ 1980-90-കളിൽ വെറും 44 ക്ഷേത്രങ്ങൾ തകർക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മിണ്ടിയില്ലെങ്കിലെന്നാ, അയോധ്യയിൽ മന്ദിരം തകർത്തതിനെ ദശാബ്ദങ്ങൾക്കുശേഷവും അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഗോധ്രയിലെ 60 കർസേവകരെ ചുട്ടുകൊന്നപ്പോൾ നിഗൂഢഭാവം പാലിച്ചെങ്കിലും തിരിച്ചടിച്ചപ്പോൾ പത്തിവിടർത്തി ചീറ്റിയില്ലേ?

സിന്റർ അടയടക്കം ഏഴു കന്യാസ്ത്രീകളും ചേകന്നൂർ മാലവിയും ആർ.ഡി.ഒ സന്തോഷും കേരളത്തിൽ കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ഒറിസയിലെ കന്യാസ്ത്രീ ബലാത്സംഗവാർത്ത നന്നായി ആഘോഷിച്ചില്ലേ?

പശുലയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പമ്പയാറ്റിൽ മുക്കിക്കൊന്നതും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിലിട്ട് അദ്ധ്യാപകനെ വെട്ടിക്കൊന്നതും അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ബോംബെ കലാപത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ചില്ലേ?

അമേരിക്ക ഇന്ത്യയ്ക്കെതിരെ സാമ്പത്തിക ഉപരോധം ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ കൊക്കകൊള നല്ല നേരം വാങ്ങിക്കൂടിപ്പവർ. കേരളത്തിലെ വ്യാപാരികളെ തോല്പിക്കാൻ നിതിസന്ദോർഭ നടത്തി ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ലിവിംഗ് രക്ഷിച്ചവർ അമേരിക്ക ഇറക്കിനെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ അമേരിക്കൻ-ബ്രിട്ടീഷ് ഉല്പന്നങ്ങൾ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തില്ലേ? മാറ്റാട്ടിലെ ആക്രമികളെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കുന്നു സൗജന്യ റേഷൻ നൽകുന്നു സർക്കാരിനോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ ദേശസാമ്പന്ന മൂലം വൈകിയെത്തിയിട്ടുപോലും കൃഷ്ണനായകും കൂട്ടരും മറന്നില്ലല്ലോ? (തിരുർ മുതൽ ബേപ്പൂർ വരെ ഇരുന്നുവിലെങ്കിലും ഹിന്ദു കുടുംബങ്ങൾ തീവ്രവാദി ഭീഷണിയുലം കൂടിയൊഴിഞ്ഞുപോയത് മറക്കാം)

58 പ്രതികളിൽ 26 പേരും ലീഗുകാരും 24 പേർ സി.പി.എമ്മുകാരാണ്. മലയാളം വാരികയ്ക്ക് ഇവർ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരാണ്. സംഭവവിവരം തിരുവനന്തപുരം യാത്ര നടത്തിയ, രണ്ടു നാൾമുമ്പ് പൊലീസിനെ പിൻവലിപ്പിച്ച കളക്ടർപദവികളും വിശുദ്ധരാണ്.

ആയുധഹ്ളരെയ പള്ളിയാക്കി പള്ളിയെ വല ഫബോർഡിന് കൊമ്മാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവരും പരിശുദ്ധരാണ്. ആത്മവഞ്ചനയും കപടമതേതരത്വവും മുഖമുദ്രയാക്കിയ ബുദ്ധിജീവികൾ പ്രതികരിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

ഇ.എൻ. നന്ദകുമാർ നെട്ടൂർ

വെളിയം ഭാർഗവൻ

എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ അഭിമുഖം വായിച്ചു. 1948-ലെ പുസ്തകപര്യടനം സ്മരണയ്ക്കുശേഷം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ പേ

പ്പട്ടിയെപ്പോലെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലാൻ തക്കം പാർത്ത് സമുദായ പ്രമാണിമാരും അഞ്ചുരൂപ പൊലീസും നാട്ടുമുഴുവൻ ഭ്രാന്തെടുത്തു നടന്ന കാലം. സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിൽ റാക്കോട ഓണേഴ്സ് ബിരുദമെടുത്ത സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് സിവിൽ സർവ്വീസിലോ അതുപോലെ ആഭിജ്ഞാതമുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും തൊഴിലോ കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കാവുന്ന കാലം. എന്നാൽ തന്റെ നിയോഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആദ്യം പാഞ്ഞ കല്ലും മൂളും നിറഞ്ഞ പാത സിവിൽക്കുകയായിരുന്നു വെളിയം ഭാർഗവൻ. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ അധികാര രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ് ആദർശാധിഷ്ഠിതമായൊരു പൊതുജീവിതം നയിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ തികഞ്ഞ അപഹാസ്യതയോടെ വിലയിരുത്താൻ നടശരണപോലെയുള്ള ധൈര്യം കമ്മ്യൂണിസറ്റിന്റെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത മുഴുവൻകാലം മാത്രമേ കഴിഞ്ഞു. മഹാകവി കുമാരനാശാൻ ഇരുന്ന കസേരയിലാണ് താൻ ഇരിക്കുന്നതെന്ന് ഓർക്കാവുന്ന സാമൂഹ്യബുദ്ധിപരമായൊരു ഇത്തരം ആളുകളെ തമ്പകരിക്കാൻ മലയാളം പോലെയുള്ള ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള പത്രവാരികകൾ ശ്രമിക്കണം.

വെളിയം രംഗനാഥൻ

ഹിന്ദു ഐക്യം

കുറെ ആഴ്ചകൾക്കുമുമ്പ് മലയാളം വാരികയിൽ എസ്.എൻ.ഡി.പി ജനറൽ സെക്രട്ടറി വെള്ളാപ്പള്ളി നടേശനെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നത് വെള്ളാപ്പള്ളി നടേശൻ മുതലാളിത്തത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയാണെന്നും അതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് സി.പി.എമ്മുമായി ഇത്തരം എതിർപ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും. ആ നിരീക്ഷണം നൂറുശതമാനം ശരിവയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു മലയാളം വാരികയിലെ വെള്ളാപ്പള്ളിയുമായുള്ള സംഭാഷണം. പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾ പഠിച്ച് മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നേറുക. പണക്കാരായവരുടെ മണ്ടത്തരമായ മക്കൾക്കുള്ളതാണ് മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂൾ. ഇങ്ങനെ പാവയോട്ടം സാധാരണം കൊണ്ട് ആർക്കാണ് നേട്ടമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതിന് ചോദിക്കരുത്, പറയരുത് എന്നുപോലെയ്ക്കു ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ഇതിന് പറയാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. സമുദായ നേതൃത്വത്തിലെ ഉന്നതരുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു വേണ്ടിയാണെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണ്.

ഈഴവരൊഴികെയുള്ളവർ ഇതിനെയെല്ലാം മതത്തിന്റെയും പേരിൽ സംഘടിച്ച് നേട്ടമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഈഴവന് അസൂയ തോന്നേണ്ട കാര്യമില്ല. കാരണം ഈഴവരേക്കുള്ള പിന്മാറ്റക്കാരാണ് ഇന്നുണ്ടാകുന്ന സമൂഹപ്രശ്നമെന്നതിനോടുള്ള ശ്രദ്ധ തുടങ്ങിവെച്ചത് ശ്രീനാരായണഗുരുവായിരുന്നു. ആ നേട്ടത്തുണ്ടാകാൻ ആ സമരണ എന്നുമുണ്ടാകണം. ആ സമരണയുള്ളവരാണ് ഇതിലിരുന്നില്ലാത്ത ജീവിതം ശ്രമിക്കുന്നത്. അതു ഒറ്റയായി വ്യാപ്തമാക്കുന്നവർ സാർവ്വത്രികതയോടെയല്ലാത്ത ഇത്തരം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ഇതിനോടും മതദോഷം ഏതുമില്ലാത്ത സർവ്വരും സോദരതാനു വാഴ്ചയെന്നു പറഞ്ഞിടത്ത് എവിടെയാണ് ഇതിലിരുന്നെന്ന് പ്രസക്തി? ഓരോ ഗുരുമന്ദിരങ്ങളിലും കുരിശും ചന്ദ്രക്കലയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ എല്ലാവരും ഒന്നാണെന്ന സന്ദേശമല്ലേ?

എന്തൊരു വ്യക്തിയെയും വിശമനവനമാക്കാൻപോന്ന സന്ദേശങ്ങളായിരുന്നു ഗുരുവിന്റേത്. ആ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനാണ് എസ്.എൻ.ഡി.പി നേതൃത്വം ശ്രമിക്കേണ്ടത്.

ഹിന്ദുമതത്തിലെ ഇതിഹാസങ്ങൾക്കെതിരെയാണ് ഗുരു പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയത്. ഹിന്ദുക്കൾ ഒന്നിക്കാത്തതിന്റെ കാരണവും ഹിന്ദുമതത്തിലെ ഇതിഹാസവുമായാണ്. ഇതിനോടൊപ്പം കൂടുതൽ ശക്തിയോടുമുള്ളവരെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് എങ്ങനെ ഹിന്ദു ഐക്യം സാധ്യമാകും?

എൻ. രമണൻ ഹരിപ്പാട്

ആയുധത്തിലേക്ക്

കുരുതിക്കളമാകുന്ന മാറാട്, ഗുഡലോപനകളുടെ സന്തം നാട് എന്നീ ഫീച്ചറുകൾ വായിച്ചു. മനോജ് കാർപ്പാസ് തയ്യാറാക്കിയ അഭിമുഖവും ബി.ആർ.പി. ഭാസ്കറിന്റെ നിയമവും അനുബന്ധമെന്നോണം പ്രസ്തുത ലക്കത്തിലുണ്ടല്ലോ.

മാറാട് പ്രശ്നത്തെ കാര്യകാരണസഹിതം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന ചിന്തകന്മാർ കാനാതെ പോകുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്- മനുഷ്യന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ആവശ്യം ആഹാരമാണ്. പട്ടിണിക്കാരന്റെ മുന്നിൽ ദൈവം പോലും അപ്രതിനിത്യ രൂപത്തിലേ അവതരിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് ഗാന്ധിജിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ബോധപൂർവ്വം മറച്ചുവെച്ച്, ദരിദ്രന് അത്യാവശ്യം ദൈവവും മനുഷ്യരെന്നെ തെറ്റായ ധാരണ വളർത്തുന്നതിൽ ഇവിടുത്തെ മതാധിപന്മാരും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളും ബുദ്ധിജീവിനാടുകാരും അഹമ്മതികയാ രംഗത്തുണ്ട്. തന്റെ കഷ്ടതകൾക്കെല്ലാം കാരണം ഇതര മതസ്ഥരെന്നെ മുഷ്ടിചിന്ത വ്യാപകമാക്കുകയാണ്. ഫലമോ? ഈയിടെ മലബാറിൽ ആൾത്തരസമീപത്തുള്ള വെളിനാമ്പിരിനിന്ന് ധാരാളം വടിയറവായി പത്രവാർത്ത. പ്ലസ്റ്റിക് പൈപ്പുകൾക്കുള്ള ഇരുവശവും സ്റ്റിൽ വച്ച് ഭ്രമിക്കുന്ന നിലയിലാണത്രേ ആയുധശേഖരം കണ്ടെത്തിയത്. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ത്രിശൂലം വിതരണം ചെയ്യാനുമുദ്രിക്കുന്നതായി ഒരു സംഘടന പ്രസ്താവിച്ചതായും റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘടന, രാജസ്ഥാനിൽ ഇതിനകം 50,000 ത്രിശൂലങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തതായി അവകാശപ്പെടുന്നു (ദേശാഭിമാനി 27.4.03). ഡൽഹിയിൽ വ്യാപകമായ തോതിൽ ത്രിശൂലങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യാനായി 'ത്രിശൂലദീക്ഷ' ആചരിക്കാനും പദ്ധതിയുണ്ടത്രെ. മറ്റൊരു സംഘടന ഡൽഹിയിലെ കച്ചേരിയിൽ കിടയിൽ വാൾ വിതരണം നടത്തുകയുണ്ടായി. കേരളത്തിൽ മാറാട് ഒരു പള്ളിയിൽനിന്നും പള്ളിക്കു സമീപത്തെ ഒരു വീട്ടിൽനിന്നും ആയുധങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്.

ദരിദ്രന്റെ പട്ടിണി മാറ്റാനാവശ്യമായ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നടപ്പാക്കാൻ ഇപ്പോൾ സർക്കാരിനുപോലും താൽപര്യമില്ല. സർക്കാരിന്റെ വെളിച്ചത്ത് അത്താഴമുണ്ണുന്ന സംഘടനകൾക്കും ഈ താല്പര്യമില്ല. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി ആയുധം വിതരണം ചെയ്യാനും തദ്ദേശ സമൂഹത്തിൽ സംഘർഷം സൃഷ്ടിക്കാനുമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നീക്കം.

ഒരുപിടി ആഹാരത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി അലയുന്ന കോടിക്കണക്കിന് മനുഷ്യരുണ്ട്. അവരെ സഹായിക്കാൻ ഇന്ന് 'സേവക'രില്ല. ആഗോളവ്യാപകമായിത്തന്നെ സംഘർഷവും യുദ്ധക്കൊതിയും മുൻപാലായി വരികയാണിന്ന്. യുദ്ധം കൊണ്ട് കഴുകുന്നു.

കാക്കയ്ക്കും കുരുനരിക്കുമാണ് കാര്യമെന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. സമൂഹത്തിലെ കഴുകന്മാർക്കും കാക്കകൾക്കും കുരുനരിക്കൾക്കും കാര്യം ട്രേണിംഗിൽ നാട്ടിൽ കലാപം ഉണ്ടാകണം. കലാപത്തിനായി കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയവരുടെ ആസൂത്രിതമായ അണിയാറിക്കണ്ടെടുത്ത് സർവ്വത കാണ്മാനുള്ളതാണ്. ഏതാണ്ട് ഒന്നര വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മാറാട് ബീച്ചിൽ അരങ്ങേറിയ വർഗ്ഗീയ കലാപവും നരഹത്യയും പൂർണ്ണമായി ഭീകരതയോടെ ഇപ്പോൾ വീണ്ടും അവിടെ കത്തിപ്പടർന്നത് ഓർക്കുക. ഇന്നത്തെ മാറാട് ബീച്ച് നാളെ കേരളം മുഴുവൻ വ്യാപകമാകുമെന്ന ഭീഷണി നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. ആയുധം കൊണ്ടുള്ള കളി കർശനമായി നിരോധിക്കാനും വർഗ്ഗീയപീഡനനായം അവസാനിപ്പിക്കാനുമുള്ള ചുമതല സർക്കാരിനുണ്ട്. ദാർശാസ്യവശാൽ ഏതു മുന്നണി അധികാരത്തിലിരുന്നാലും വർഗ്ഗീയപീഡനനായം തുടരുകയാണ്. തന്മൂലം ആയുധശേഖരണമോ വിതരണമോ അന്യോന്യമുള്ള കൊലപാതകം പോലുമോ സർക്കാർ കാര്യമായി ഗൗനിക്കുന്നില്ല. ഫലമോ? ഓരോ മതവിഭാഗങ്ങളും ഇതി-ഉപജ്ഞാതികളുമെല്ലാം അധികാരം കൊക്കലാക്കാൻ വേണ്ടി ആയുധമെടുത്ത് അടയടയ്ക്കയാണ്. ഈ ആയുധങ്ങളിലെ വമ്പിച്ച വർഗ്ഗീയ കലാപത്തിന് വഴിയൊരുക്കും. തീർച്ച.

ടി.ആർ. തിരുവഴാംകുന്ന് കച്ചേരിപ്പറമ്പ്

അർദ്ധസൈനികരോടു കൂറത

അർദ്ധസൈനിക വിഭാഗമായ അസം റൈഫിൾസിലെ സൈനികർ വടക്കുകിഴക്കൻ മേഖലയിൽ സൈന്യത്തോടു തോറ്റോടുതോൾ ചേർന്നു ശത്രുവിനെതിരെ പടപൊരുതുന്നവരാണ്. എന്നാൽ അസം റൈഫിൾസിലെ ധാരാളം ഭടന്മാർക്ക് ജോലിക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന അശ്വൈകല്യങ്ങൾ കാരണം വളരെ നേരത്തെ വിരമിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഇത്തരക്കാരെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കാൻ അടിയന്തിര പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സൈനികരുടെ ആത്മവിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ വിമുക്ത ഭടന്മാർക്കു സർക്കാർ നൽകുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ അവർക്കും നൽകണം.

ഇത് ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയത്തിൽനിന്നു വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ചീഫ് സെക്രട്ടറിമാർക്ക് 1976 സെപ്റ്റംബർ 9-ന് അയച്ച കത്തിലെ ഭാഗങ്ങളാണ്. ഈ കത്ത് രജിസ്റ്ററിലെ ആഘോഷിക്കാനാരുങ്ങുകയായാണായി 'ത്രിശൂലദീക്ഷ' ആചരിക്കാനും പദ്ധതിയുണ്ടത്രെ. മറ്റൊരു സംഘടന ഡൽഹിയിലെ കച്ചേരിയിൽ കിടയിൽ വാൾ വിതരണം നടത്തുകയുണ്ടായി. കേരളത്തിൽ മാറാട് ഒരു പള്ളിയിൽനിന്നും പള്ളിക്കു സമീപത്തെ ഒരു വീട്ടിൽനിന്നും ആയുധങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്.

ദരിദ്രന്റെ പട്ടിണി മാറ്റാനാവശ്യമായ പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്ത് നടപ്പാക്കാൻ ഇപ്പോൾ സർക്കാരിനുപോലും താൽപര്യമില്ല. സർക്കാരിന്റെ വെളിച്ചത്ത് അത്താഴമുണ്ണുന്ന സംഘടനകൾക്കും ഈ താല്പര്യമില്ല. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യാപകമായി ആയുധം വിതരണം ചെയ്യാനും തദ്ദേശ സമൂഹത്തിൽ സംഘർഷം സൃഷ്ടിക്കാനുമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നീക്കം.

ഒരുപിടി ആഹാരത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും വേണ്ടി അലയുന്ന കോടിക്കണക്കിന് മനുഷ്യരുണ്ട്. അവരെ സഹായിക്കാൻ ഇന്ന് 'സേവക'രില്ല. ആഗോളവ്യാപകമായിത്തന്നെ സംഘർഷവും യുദ്ധക്കൊതിയും മുൻപാലായി വരികയാണിന്ന്. യുദ്ധം കൊണ്ട് കഴുകുന്നു.

അസം റൈഫിൾസിലെ മാതൃമല്ല, ബി.എസ്.എഫ്, ഇന്തോ-ടിബറ്റൻ ബോർഡർ പൊലീസ്, സെൻട്രൽ റിസർവ് പൊലീസ് ഫോഴ്സ് എന്നീ വിഭാഗങ്ങളിലെ സൈനികരും വിമുക്ത സൈനികരും കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ ക്രൂരമായ അവഗണനയ്ക്കിരയാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. തുല്യ ജോലിക്ക് തുല്യ വേതനം എന്ന ഭരണഘടനാവാഗ്ദാനപോലും ലംഘിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വിവേചനമാണ് മാറിമാറിവന്ന സർക്കാരുകൾ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിമാനം കാക്കാനായി ജീവൻ ബലിയാറ്റിപ്പിക്കാൻപോലും തയ്യാറാകുന്ന ഇവരുടെ കണക്കുകുന്നത്. വിവേചനത്തിനെതിരെ പരാതിപ്പെട്ടാൽ ലഭിക്കുന്നതു കണ്ടും ചെയ്യാനായ ചില നിയമങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രശ്നം

മാണ് എന്നു ധനിച്ചിരിക്കുന്ന മറുപടിയാണ്. ദിനപ്രതി കാശ്മീരിലെയും വടക്കുകിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലെയും അതിർത്തിയിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അർദ്ധസൈനികരാണ്. അതേസമയം, പ്രഖ്യാപിത യുദ്ധങ്ങളിൽ മാത്രമേ സൈനികർക്ക് അതിർത്തിയിൽ പോരാടേണ്ടി വരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോഴും അവരോടൊപ്പം അർദ്ധസൈനികരുണ്ടാവും.

അർദ്ധസൈനികർ പ്രതിരോധ മന്ത്രാലയത്തിനു കീഴിലല്ല എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താലാണ് വിമുക്തഭടന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളൊന്നും ഇവർക്കു നൽകാത്തത്.

ഹരിയാന, പഞ്ചാബ്, ബീഹാർ, ഒറീസ്, പോണ്ടിച്ചേരി, ഗോവ തുടങ്ങിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ സേവനമുക്തരായ അർദ്ധസൈനികരെ വിമുക്തഭടന്മാരായി അംഗീകരിച്ചു വിജ്ഞാപനം ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ സംസ്ഥാനതലത്തിൽ വിമുക്തഭടന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഇവർക്കും ലഭിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏറെ മുറിവിലുകൾക്കുശേഷവും കേരള സർക്കാർ ഈ ആവശ്യം അംഗീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയിട്ടില്ല. വിമുക്ത ഭടന്മാരായി പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള അവകാശം കേന്ദ്രസർക്കാരിൽ മാത്രം നിക്ഷിപ്തമാണെന്നു സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ വാദം.

നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ ആത്മാർത്ഥമായി ജോലി ചെയ്യുന്ന സുരക്ഷാഭടന്മാരെന്നു രാഷ്ട്രത്തിനു വേണ്ടതെങ്കിൽ ഈ വിവേചനം അവസാനിപ്പിക്കണം.

കെ. ശിവരാമൻനായർ മുൻ സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ് സെൻട്രൽ പാരാമിളിട്ടി എക്സ് സർവ്വീസ് മെൻ അസോസിയേഷൻ.

സംഘപരിവാർ പ്രീണനം

മേയ് 16-ന്റെ ലക്കത്തിൽ ബി.ആർ.പി. ഭാസ്കറിന്റെ ലേഖനത്തിൽ മലബാർ ലാഘ്യക്കുശേഷം 40 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് 1961-ലാണ് തലശ്ശേരി കലാപമെന്ന് പറഞ്ഞത് ശരിയല്ല. അത് 1971-ലാണ്. തൽസംബന്ധമായി അന്വേഷണം നടത്തിയ വിരയത്തിൽ കമ്മീഷൻ മുൻപാലക മോഴി നൽകാൻ ഇന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയും അന്നത്തെ കോൺഗ്രസ് നേതാവുമായ എ.കെ. ആന്റണി തയ്യാറായിരുന്നില്ല. 1967-ലെ സപ്തകക്ഷി മുന്നണി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനോടെ അധികാരത്തിലേറുകയും ഇ.എം.എസ്.ന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭയിൽ ആദ്യമായി രണ്ട് മുസ്ലീംലീഗ് മന്ത്രിമാരും ഒരു ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കറും ഉണ്ടാവുകയും മലപ്പുറം ജില്ല രൂപീകരിക്കുക ഉൾപ്പെടെയുള്ള പല നല്ല കാര്യങ്ങളും നടക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം മുസ്ലീംലീഗ് സപ്തകക്ഷി മുന്നണിയിൽനിന്ന് തെറ്റിപ്പിരിയുകയും 1969-ൽ അച്യുതമനോന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭയിൽ പ്രധാന പങ്കാളിത്തം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കെതിരെയുള്ള പ്രചണ്ഡ പ്രചാരണത്തിനും കോൺഗ്രസ് പിന്തുണ നൽകുന്ന മുന്നണിക്കുവേണ്ടി ശക്തമായി ന്യായവാദം നടത്തുന്നതിനും സി.എച്ച്. മുഹമ്മദ്കോയ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ലീഗ് നേതാക്കൾ വഹിച്ച പങ്ക് വളരെ വലുതായിരുന്നു. ലീഗിന്റെ മുന്നണിമാറ്റവും (ഇത് അങ്ങേയറ്റത്തെ കൃതഘ്നതയായിട്ടാണ് അക്കാലത്തെ മാർക്സിസ്റ്റുകൾ കണ്ടത്) അതിശക്തമായ എതിർപ്രചരണങ്ങളും നിമിത്തം മാർക്സിസ്റ്റ് അണികളിൽ തീവ്രമായ ലീഗ് വിരോധം അങ്കുരിക്കുകയും അവത് നാനാമാർഗ്ഗം പ്രസരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ വ്യാപകമായി പ്രസരിച്ച തീവ്ര ലീഗ്

വിരോധം അണികളുൾപ്പെടെയുള്ള പലരിലും സന്നിവേശിച്ചത് മുസ്ലീം വിരോധമായിത്തീർന്നുവെന്ന നിർഭാസ്യസത്യം പിന്നീട് പല മാർക്സിസ്റ്റ് നേതാക്കളും തിരിച്ചറിഞ്ഞതാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തെ ആർ.എസ്.എസ് നന്നായി ചൂഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെയും വിശദമായിപ്പറഞ്ഞത് തീവ്രവാദിപ്രസ്ഥാനക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക നേതാക്കൾ അപ്പോഴുള്ള താൽക്കാലികനേട്ടം ലാക്കാക്കി നടത്തുന്ന പ്രസ്താവനകളും എഴുതുന്ന ലേഖനങ്ങളും സിവിൽക്കുന്ന നയനിലപാടുകളും തന്ത്രങ്ങളും അടവുകളും സാധാരണക്കാരായ അണികളിലേയ്ക്ക് സന്നിവേശിക്കുന്നത് അവരുദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിലായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഉദ്ദേശിക്കാത്ത വിധത്തിലും അന്തർമതമായും വിപരീതമുഖവാക്കുപിടയത്തിലും ആകാവാൻ താങ്ങാൻ.

വൈകവരുന്ന നീതി നീതിനിഷേധം തന്നെയാണ്. കുറ്റവാളികൾ സതരം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് വരുമ്പോൾ പ്രതികാരത്തിന് ആളിക്കത്തും. ഇതിനെ കലാപാഹികളും നിക്ഷിപ്ത തല്പര്യക്കാരും ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ഭരണകർത്താക്കൾ താൽക്കാലിക കൂട്ടിക്കൂട്ടലുകൾ മാത്രം നിർവ്വഹിച്ച് നീതി നടപ്പാക്കാതിരിക്കുന്നത് കൂടുതൽ കൃഷ്ടങ്ങൾക്കിടയാക്കുന്നു. മുഖം നോക്കാതെ നടപടിയെടുക്കണം.

മാറാട് ഒറ്റപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. കുറെ വർഷങ്ങളായി തുടർന്നുവരുന്നതിന്റെ തുടർച്ചയാണ്. ആകയാൽ ഇതു മാത്രം ഒറ്റക്കെടുത്ത് നിരൂപണം ചെയ്യാൻ നിഗമനം തെറ്റും.

കലാപങ്ങളിൽ കൊലക്കത്തിക്കിരയായ മനുഷ്യരുടെ എണ്ണമത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ. ആ കാരകൾ വിപ്ലവമുണ്ടാക്കിയ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ ആഴവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത പകയുടെ ഗുരുതരമായ കാര്യവും ചിന്താവിഷയമാകണം. പരിണാമങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകാത്തതു, കണക്കു തിട്ടപ്പെടുത്താനാവാത്തതു വലിയ ദുഷ്ടങ്ങളും ദോഷവും മാറാടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുണ്ട്. ഇതിനുള്ള ഒരു നിവാരണം ഹിന്ദു വർഗ്ഗീയതയെ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയതയെ മുസ്ലീമുകളും തുണച്ചുവലിയാനത്തിൽ വിപാടനം ചെയ്യാൻ സജീവയത്നങ്ങൾ സതരം നടത്തണമെന്നതാണ്. ഒരു വർഗ്ഗീയതയെ മറ്റൊരു വിഭാഗം എതിർത്തിട്ട് ഫലമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് വർദ്ധിക്കാനാണ് നിമിത്തമാകുന്നത്. ഓരോ സമുദായത്തിലെയും ബഹുഭൂരിപക്ഷവും വർദ്ധിയിരുദ്ധരും സമാധാനകക്ഷികളുമാണ്. ആകയാൽ ഓരോ സമുദായവും തങ്ങളിലെ അവിവേകികളെ എതിർത്ത് തോല്പിച്ച് അടക്കിയിരുത്തണം.

ആന്റണിയുടെ നിലപാട് സംഘപരിവാറിനോട് ചാഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് മുൻപ് പലപ്പോഴുമെന്നപോലെ ഇപ്പോഴും. മാറാട് സർവ്വീക്കാൻ ആർ.എസ്.എസ് ലോബിയുടെ സഹകരണം തേടിയതും കൊല്ലപ്പെട്ട അൾക്കിന്റെ കുടുംബത്തിന് സഹായം നൽകരുതെന്ന് സംഘപരിവാർ പാഞ്ഞപ്പോൾ അത് ദാക്കിയതും പള്ളി പട്ടിയിട്ടതും അത്തരംതോളം മുസ്ലീം കുടുംബങ്ങൾ മാറാട്ടിനിന്ന് പ്രാണനും കൊണ്ടോടിയ തക്കത്തിൽ അവിടെ നടന്ന കൊള്ളയ്ക്കും കൊള്ളവമ്പിനും സഹായകമാവിധം പൊലീസ് പാറാവ് ഫലത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തിയതും ഒട്ടും ശരിയായ നടപടിയല്ല. ആന്റണി സംഘപരിവാറിനെ പ്രീണിപ്പിക്കുകയാണ്.

പി.പി. അബ്ദുറഹ്മാൻ പെരിങ്ങാടി

ജോൺ ഏബ്രഹാം (1937-1987)

ജോൺ ഏബ്രഹാം എന്ന ചലച്ചിത്ര പ്രതിഭയുടെ ആകസ്മിക വേർപാട് സംഭവിച്ചിട്ട് മേയ് 30ന് 15 വർഷം പൂർത്തിയാകുന്നു. ഓർത്തോർത്ത് നൊമ്പരപ്പെടാനിഷ്ടപ്പെടാത്ത ജീവിതങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മറവി ഒരു ദൈവാനുഗ്രഹംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഓർക്കപ്പെടേണ്ട വസ്തുതകളുടെ ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാത്തതോ ആയ അവഗണനയിൽ ഇതൊരു ശാപവുമായിരുന്നു.

“സിനിമ കണ്ണാടിയിലേപ്പോലെയാണ്, അത് ജീവിതത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു” എന്ന് ഗാഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചലച്ചിത്ര പ്രതിഭയായ ജോൺ ഏബ്രഹാമിന്റെ കാര്യത്തിൽ മറവി ശാപവും ദുർഭാഗ്യവുമൊക്കെയായിരുന്നു എന്നതാണ് ആരുമറിയാതെ കടന്നുപോകുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമവാർഷികം നമ്മോടു പറയുന്നത്.

“ഒരു സിനിമ കൂടുതൽ സംവേദനക്ഷമമാകുന്നത് അത് മിണ്ടാത്തപ്പോഴാണ്” എന്ന ആദ്യകാല ചലച്ചിത്ര കലാപതിയായ ഫെറിയെസ്സിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് അർത്ഥവത്താക്കുന്നത് ഞ്ഞുയഥാർത്ഥത്തിൽ ജോണിന്റെ ജീവിതം. സത്യസന്ധരല്ലാത്ത ജാതീയവിരുദ്ധതയുടെ സിനിമയുടെ ആന്തരിക യാഥാർത്ഥ്യത്തോട് ആത്മഹത്യാപരമായ നിരീശ്വരത്വത്തിലുള്ള പ്രതിഭയായിരുന്നു ജോൺ.

വൈയക്തിക ജീവിതത്തിലും നിസ്സഹായതയുടെയും നിശ്ചിതതയുടെയും ഇഴയടുക്കുകളിൽകൂടിയാണ് തന്റെ ദൃശ്യബിംബങ്ങളുടെ വൈരുദ്ധ്യം ജോൺ അവതരിപ്പിച്ചത്. ആയ തുകൊണ്ടുതന്നെ വാണിജ്യസിനിമകളുടെ മുഖമുദ്രകളെന്നവകാശപ്പെടുന്ന തന്ത്രങ്ങൾക്കൊന്നും ജോണിനെ കീഴ്പ്പെടുത്താനായില്ല. ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നഗ്നമായ ആവിഷ്കരണശൈലിയായിരുന്നു ജോൺ തന്റെ സിനിമകളിൽ സ്വീകരിച്ചത്.

സദാചാരവേലിക്ക് എന്നും പുറത്തുനിന്നിരുന്ന ജോണിനെ കലാലയങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്താക്കണം എന്നുപറയുവാനും ഇവിടെ പലരുടെയും നാവുകൾ ഉയർന്നു. ഈ ദോഷകുറ്റങ്ങളുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടത് ജോണിന്റെ മദ്യലഹരിയും ഉടഞ്ഞ വസ്ത്രധാരണവുമൊക്കെയാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ ഈ അലസജീവിതവും പ്രകൃതവുമെല്ലാം ബോധപൂർവ്വമായ ചില നിഷേധങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണമായിരുന്നു.

വെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കാം. സൂഷിപരമായ ധാരാളിത്തവും ആശയപരമായ നിഷേധവും ആ ജീവിതത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. ജീവിതവും സിനിമയും അദ്ദേഹം അവസ്ഥയിൽ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോട് അങ്ങേയറ്റം ആത്മാർത്ഥമായി കൂറുപുലർത്താനും ആ മഹാത്മാവിന് സാധിച്ചു.

“അമ്മ” എന്ന പദത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ സങ്കല്പമായിരുന്നു ജോണിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഭൂമിയിൽ സർവ്വതീയ്ക്കും ഉറവിടമായ അമ്മ വൈയക്തികമായ ഒരനുഭവമാണ്. ചരിത്രപരമായി വേദനയനുഭവിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ജോണിനെ എന്നും അസന്ധനാക്കിയിരുന്നു. “അമ്മ അറിയാൻ” എന്ന തന്റെ പ്രശസ്തമായ ചിത്രത്തിനുവേണ്ടി ജോൺ എഴുതിയ ആദ്യവാചകം:

“ഇവിടെയെല്ലാം കൃത്യമായി ഉണ്ടാണോ, കൃത്യമായിട്ടാണോ.”

ഇത് ലോകമൊട്ടാകെയുള്ള സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകൂടിയാണ്.

മദ്ധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ ഒരു കുട്ടനാടൻ കൃഷിക്കാരന്റെ ജീവിതവിഷ്കാരമാണ് ‘ചെറിയച്ചന്റെ കൂറ കൂട്ടങ്ങൾ’. മികച്ചൊരു കഥാകൃത്തും നാടകകൃത്തുമായിരുന്ന ജോണിന്റെ ‘നേർച്ചക്കോഴി’, ‘ജോൺ ഏബ്രഹാമിന്റെ കഥകൾ’ എന്നീ കഥാസമാഹാരങ്ങളും ‘ചെന്നായ്ക്കൾ അഥവാ പട്ടിണിമരണം’ എന്ന നാടകവും ജനശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചിരുന്നു.

നല്ലൊരു സിനിമാക്കാരനായിരിക്കത്തന്നെ വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയബോധം ജോണിനുണ്ടായിരുന്നു. അധിനിവേശത്തിൽ തെരുങ്ങുന്ന മൂന്നാംലോക രാജ്യങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ജോൺ എന്നും വ്യാകുലപ്പെട്ടിരുന്നു.

“സത്യത്തിൽ നമ്മൾ പുത്തൻ കൊളോണിയൽ ആധിപത്യത്തെ എതിർക്കാനുപേക്ഷിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കുറ്റബോധം ഞാൻ ഒളിക്കുന്നില്ല. വേദനാജനകമായ യാഥാർത്ഥ്യം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാനും പരാജിതനാണ്.” ജോണിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരു ശക്തിക്കും മായ്ക്കാൻ കഴിയാതെ, അനാദിയായ കാലത്തിന്റെ ചുവരുകളിൽ എന്നും പ്രതിധ്വനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇന്ദുക്കേഷ് തൃപ്പനച്ചി

മലയാളം

എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും അക്ഷരത്തിന്റെ വെളിച്ചം

പുസ്തകം ഏഴ് ലക്കം നാല്
2003 മേയ് 30 : 1178 ഇടവം 16

പത്രാധിപർ
എസ്. ഇയ്യപ്പൻ നായർ
ചിത്രമെഴുത്ത: നമ്പൂതിരി
സ്ഥിര പങ്കാളികൾ
സാഹിത്യം : എം. കൃഷ്ണൻനായർ
സംസ്കാരം : ഒ.വി. വിജയൻ

പത്രാധിപ സമിതി
എം.വി. ബെന്നി, എൻ.ജെ. ശിരീഷ്
ബിന്ദു കെ. പ്രസാദ് (ഗവേഷണം)
സജി ജെയിംസ്, ശിതാർത്ഥ്

സന്തം ലേഖകന്മാർ
എം. ശങ്കർ (തിരുവനന്തപുരം)
അക്കിത്തം നാരായണൻ (പാരിസ്)
ഉണ്ണി നാരായണൻ നമ്പൂതിരി (ലണ്ടൻ)
കെ. മോഹനചന്ദ്രൻ (ട്രൈബൽ)

രൂപകല്പന
ഷാജൻ സി. കുമാർ,
കെ. ഗോപകുമാർ

റീജണൽ മാനേജർ :
കെ.സി. വേണുഗോപാൽ

സിനിയർ ബിസിനസ് മാനേജർ :
സുനിൽ നമ്പ്യാർ

സെയിൽസ് മാനേജർ:
സി.കെ. കേശവൻകുട്ടിനായർ
അസി. പ്രൊഡക്ഷൻ മാനേജർ:
കുരിയാസ് എൻ. ചാക്കോ

നൂ. ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ് ഗ്രൂപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരണം.
A New Indian Express Group Publication
Express House, Kallur, Kochi - 682 017
Phone : 2402220, 2400667. Fax : 0484-2401799
Web Site: <http://www.malayalamvarikha.com>
e-mail: malayalam@epmtd.com

Chairman of the Board
Manoj Kumar Sonthalia
Editorial Advisor: T.J.S George
Vice President (Finance): V. Bhaskaran
Vice President (Mktg): Vinod Kumar
Vice President (Sales): V.K. Bansal
General Manager (PAP): M.G. Balakrishnan
General Manager (Technical): K. Nanda Kumar

Space Marketing Offices:
Bangalore: R. Sureshkumar
Phone: 2860959. Fax: 080-2866617
Bhubaneswar: Prasanna Panda
Phone: 2535274. Fax: 0674-2535634
Calcutta: Aloka Kapur
Phone: 22430857. Fax: 033-22362973
Chennai: Lakshmi Menon
Phone: 28461262. Fax: 044-28461829/30
Delhi: Avnish Singh
Phone: 24317917. Fax: 011-24317907
Hyderabad: A.N. Chatterjee
Phone: 23413910/23413912. Fax: 040-23413909
Kochi: Sunil Nambiar
Phone: 2400218. Fax: 0484-2401799
Mumbai: M.S. Akthar
Phone: 22882996. Fax: 022-22886954

Samakalika Malayalam Vaarika
Printed and published by K.C.Venugopal,
on behalf of Express Publications (Madurai) Ltd.,
at Express Press, Kallur, Kochi - 17, Kerala

ഗോവയ്ക്കല്ല കൊച്ചിക്കാണ് യോഗ്യത

ഒരു മുൻ ആർ.എസ്.എസ്.കാരൻ എന്നല്ലാതെ സിനിമയും സംഗീതവും സാഹിത്യവുമായി, നമ്മുടെ വാർത്താവിതരണ പ്രക്ഷേപണമന്ത്രി രവിശങ്കർ പ്രസാദിന് എന്തെങ്കിലും ബന്ധമോ മുൻപരിചയമോ ഉണ്ടാകുന്നതായില്ല. അത്തരം വല്ല ‘ദുർബല്യ’വും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിനുള്ള സ്ഥിരം വേദി ഗോവയാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നില്ല. ചലച്ചിത്രോത്സവം ടൂറിസമാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചാണോ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചതെന്നും അറിയില്ല. ഗോവയുടെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വാചാലനാകുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “ലോകം മുഴുവൻ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് ഗോവ. പ്രസാദാത്മകം മാത്രമല്ല നല്ല അന്തരീക്ഷവും. രാഷ്ട്രീയ സംഭവങ്ങൾ വലുതായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളൊന്നും അവിടെ ഉണ്ടാക്കാറില്ല. സർവ്വോപരി, അവിടത്തുകാർ രസികന്മാരാണ്.” ഇതാണ് അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിനുള്ള സ്ഥിരം വേദിയായാണോ ഗോവയ്ക്കുള്ള യോഗ്യതയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എണ്ണിപ്പറയുന്നത്. അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവമെന്നാൽ, ബോംബെയിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന തട്ടുപൊളിപ്പൻ മസാലച്ചിത്രങ്ങളുടെ മേളയാണെന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ബോംബെയിൽനിന്നും കൂറെ സുന്ദരമാരെയും സുന്ദരിമാരെയും കൂടി ഗോവയിൽ കൊണ്ടിറക്കിയാൽ, ചലച്ചിത്രോത്സവം ‘അടിപൊളി’ ആകുമല്ലോ.

എന്നാൽ അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവം അതൊന്നുമല്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അറിയണം. വെനിസ്വിലും കാറിലും ബെർലിനിലുമൊക്കെ നടക്കുന്ന ചലച്ചിത്രോത്സവങ്ങളെ ലോകപ്രശസ്തങ്ങളാക്കുന്നത് നടീനടന്മാരുടെ സാന്നിധ്യമല്ലെന്നും, അവിടെയെത്തുന്ന അത്യുന്നതങ്ങളായ ചലച്ചിത്ര രചനകളാണെന്നും ഒരുപക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന് അറിയില്ലായിരിക്കും. ചലച്ചിത്രമെന്നാൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു കലാരൂപമാണെന്നും സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിൽ അതിന് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് അത്തരം ചലച്ചിത്രോത്സവങ്ങൾ. അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രചനകളിൽ പലതും പിൽക്കാലത്ത് ക്ലാസിക്കുകളായി എണ്ണപ്പെടാറുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടിച്ചേരലിൽ

ഗോവയ്ക്കും ടൂറിസത്തിനും ഇടമില്ല. മറിച്ച്, ബംഗാളിനും കേരളത്തിനുമാണ് അതിന് അർഹതയും യോഗ്യതയും. ലോക ചലച്ചിത്ര ഭൂപടത്തിൽ ചെറുതല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം ഇന്ത്യക്ക് നേടിത്തന്ന രണ്ടു സ്റ്റേറ്റുകൾ എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ചലച്ചിത്രത്തെ ആദരവോടെ സമീപിക്കുന്ന, സാംസ്കാരികമായി പ്രബുദ്ധരായ വലിയൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങളും ഈ സ്റ്റേറ്റുകളിലുണ്ട്.

ഗോവയോട് കേന്ദ്രമന്ത്രി അനുരാഗിയായിരിക്കുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിന് സ്ഥിരമായൊരു വേദിയുണ്ടാക്കാൻ മുൻ ഗവൺമെന്റ് ചില നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന വസ്തുത ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ കൂടിയാണ് ഇത് ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നത്. സാംസ്കാരിക മന്ത്രിയായിരുന്ന ടി.കെ. രാമകൃഷ്ണന്റെ മുൻകൈയിൽ, ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി ഇതിനായി ഒരു പ്ലാനുണ്ടാക്കുകയും അതിന്റെ ഭാഗമായി കൊച്ചിയിലെ വൈറ്റിലയിൽ ഗവൺമെന്റുവക പതിനെട്ട് ഏക്കർ സ്ഥലം ഇതിനായി വിട്ടുകിട്ടാൻ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതാണ്. കേരളത്തിൽ കൊച്ചി ഇതിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ മറ്റൊരു കാരണവുമുണ്ട്. വിവരസാങ്കേതിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ഭാഗമായി, ഇന്ത്യയിൽ കണക്റ്റിവിറ്റിയുടെ കാര്യത്തിൽ കൊച്ചിക്കാണ് പ്രഥമസ്ഥാനം. അതിനുംപുറമെ ഒന്നാംക്ലാസ് വിമാനത്താവളവും കൊച്ചിക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. അന്തർദേശീയ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിന് ഈ സൗകര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമാകുമെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അങ്ങനെ മുൻ ഗവൺമെന്റും ചലച്ചിത്ര അക്കാദമിയും തുടങ്ങിവച്ച സംരംഭം ഭരണമാറ്റത്തോടെ മരവിച്ചുപോയെങ്കിലും, പുതിയ ഭരണസാധനങ്ങൾ ആ പദ്ധതി പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ മുൻകൈയെടുക്കണം. സാംസ്കാരികമന്ത്രി കാർത്തികേയൻ വിശേഷിച്ചും. ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകരുടെ സംഘടനകളേയും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂട്ടുപിടിക്കണം.

മുൻപോട്ടുപോകുന്നവരെ പിന്നോട്ടു പിടിച്ചിടുന്നവരാണ് നമ്മെങ്കിലും, ഇക്കാര്യത്തിലേക്കിലും പരസ്പരവിശ്വാസത്തോടെ നടപടികളെടുത്താൽ ഗോവാ പ്രേമത്തിൽനിന്നും മന്ത്രിയെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കും; ഒരുപക്ഷേ, അല്ലെങ്കിൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നത് നല്ല സിനിമയ്ക്കായിരിക്കും.

പുതിയ നോവൽ ഉടൻ ആരംഭിക്കുന്നു

റോസി തോമസ് എഴുതിയ

വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പുമന്ത്രി: നാലകത്തു സൂപ്പി

അഞ്ചോ പത്തോ കൊല്ലം പിന്നിടുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഒരു തലമുറ 'വക്കുപൊട്ടിയ നാണയങ്ങൾ' പോലെ ചെലവാകാത്ത ഒരിനമായിത്തീരും.

മന്ത്രി സൂപ്പിയുടെ സമുദായപ്രേമം

അധികാരക്കേസേരയിൽ തുടരാൻ, ഒരു കൂട്ടുകക്ഷി സംവിധാനത്തിൽ ഒരു മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് നിരവധി വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് വിധേയനാകേണ്ടി വരുമെന്നത് ഒരു രാഷ്ട്രീയ യാഥാർത്ഥ്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുപുറമെ 'ഘടകകക്ഷികൾക്ക്' മുഖ്യമന്ത്രി 'കപ്പം' കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലോ? മുഖ്യമന്ത്രിയെന്ന നിലയ്ക്ക് എ.കെ. ആന്റണിക്ക് അതാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കരുണാകരൻ എന്ന ഡെമോക്രാസിന്റെ വാളിൽനിന്നും ശിരസ്സ് രക്ഷിക്കാൻ മുസ്ലീംലീഗിനെ കൂടെ നിർത്തേണ്ടത് ആന്റണിയുടെ രാഷ്ട്രീയ അതിജീവനത്തിന് അനിവാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണെന്നതും ഒരു പരമാർത്ഥതയാണ്.

എന്നാൽ അത്, സാമാന്യമായ എല്ലാ മര്യാദകളും കാറ്റിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടായാലോ? ആന്റണിയുടെ ഈ ദൗർബല്യം മുസ്ലീംലീഗ് മന്ത്രിമാർ വ്യക്തിപരമായ നിലയിൽപോലും ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് ഇതിൽ പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളത്. നാല് ലീഗ് മന്ത്രിമാരുടെ അധികാര സാമ്രാജ്യത്തിൽ നടക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് തിരക്കാനുള്ള താല്പര്യംപോലും മുഖ്യമന്ത്രിയെന്ന നിലയ്ക്ക് ആന്റണിയോ മറ്റു 'ഘടകകക്ഷികളോ' കാണിക്കുന്നതേയില്ല. നാല് വകുപ്പുകളും അവയുടെ കീഴിലുള്ള സീമാതിതമായ

അധികാരങ്ങളും ലീഗ് മന്ത്രിമാർ തന്നിഷ്ടപോലെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായി പരാതിയുണ്ടെങ്കിലും, സഖ്യത്തിലെ പ്രമുഖ 'ഘടകകക്ഷിയായ' കോൺഗ്രസ് നേതൃത്വവും കണ്ണടച്ചു പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസമേഖല, വിശേഷിച്ച് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗം കരിമ്പിൻതോട്ടത്തിൽ കാട്ടാന വിഹരിച്ചതുപോലെയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ ദുരന്തഫലം, ഒരുപക്ഷേ, ഇപ്പോഴൊന്നും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുവരും. അഞ്ചോ പത്തോ കൊല്ലം പിന്നിടുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഒരു തലമുറ 'വക്കുപൊട്ടിയ നാണയങ്ങൾ' പോലെ ചെലവാകാത്ത ഒരിനമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ ദുരന്തത്തെപ്പറ്റി പല സൂക്ഷ്മസ്തൂകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയായ നാലകത്തു സൂപ്പിക്ക് അതിലൊന്നും അശേഷം ഉത്കണ്ഠയില്ലാതായിരിക്കുകയാണ്. കരിമ്പിൻതോട്ടമല്ലേ, കൈയിൽ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവം.

അടുത്തകാലത്ത് ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു ഉത്തരവ് (G.O. (MS) 14/2003/G Edn.) വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടെ തന്നിഷ്ടത്തിന്റെ വാചാലമായ തെളിവാണ്. ഇതുസംബന്ധിച്ച് അനുമതിക്കായി മന്ത്രിസഭാ യോഗത്തിൽ മന്ത്രി കൊ

ണ്ടുവന്ന രേഖയെപ്പറ്റി യാതൊരുവിധ ചർച്ചയും നടന്നില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. മുഖ്യമന്ത്രിയടക്കമുള്ള മന്ത്രിമാർ ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടെ തന്നിഷ്ടത്തിന് കൂട്ടുനിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന് ആ സംഭവത്തിൽ ഹൈക്കോടതി ഇടപെടുകയും ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കുന്നത് തടയുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. താൽക്കാലികമാണ് അതും. ഗവൺമെന്റ് തലത്തിൽത്തന്നെ അതിൽ ഇടപെട്ട്, അധികം വൈകാതെ ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്. എന്തെന്നാൽ മന്ത്രിയെന്ന നിലയ്ക്ക്, സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മൊത്തം താല്പര്യങ്ങളേക്കാൾ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളാണല്ലോ.

ഉത്തരവിന്റെ ഉന്നം

വിദ്യാഭ്യാസപരമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കുള്ള കേന്ദ്ര ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുടെ പേരിലാണ് ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്. നാലുത്തിയൊന്ന് സ്കൂളുകളാണ് (ഹയർ സെക്കൻഡറി ഗേൾസ്-6, അപ്പർ പ്രൈമറി-11, ലോവർ പ്രൈമറി-24) ഈ പദ്ധതിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ളത്. അവയിൽ 35 സ്കൂളുകൾ (ഹയർ സെ

ക്കണ്ടറി ഗേൾസ്-5, അപ്പർ പ്രൈമറി-11, ലോവർ പ്രൈമറി-19) പ്രവർത്തനക്ഷമമാണ്. ഉത്തരവിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "സ്കീം ഓഫ് ഏരിയ ഇന്റൻസിവി പ്രോഗ്രാം പ്രകാരം, ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചറിനു മാത്രമേ കേന്ദ്രം ധനസഹായം നൽകുന്നുള്ളൂ. വേതനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചെലവുകൾ വഹിക്കേണ്ടത് സ്റ്റേറ്റ് ഗവൺമെന്റാണ്. ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ 238 പേരാണ് (ടീച്ചിംഗ് ആന്റ് നോൺ ടീച്ചിംഗ്) പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും, ദീർഘകാലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർക്ക് വേതനം നൽകുന്നില്ലെന്നും പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടുണ്ട്." ഈ വകുപ്പുകൾ സവിസ്തരം പരിശോധിച്ചശേഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ മുപ്പത്തഞ്ചു സ്കൂളുകളിലെ അദ്ധ്യാപക-അനദ്ധ്യാപക ജീവനക്കാർക്ക് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ കീഴിലുള്ള അദ്ധ്യാപക-അനദ്ധ്യാപക ജീവനക്കാർ

എം.ഇ.എസ്. ഇ.എം.എച്ച്.എസ് എടത്തനാട്ടുകര, 3. എം.ഇ.എസ് സ്കൂൾ (എൽ.പി.എസ്) മുട്ടൂർ. മലപ്പുറം: 4. ദാരുൽഹുദാ റസിഡൻഷ്യൽ എച്ച്.എസ്.എസ് ഫോർ വുമൺ, മുന്നൂർ, കണ്ടങ്കം (പഴയവിലാസം: ദാരുൽഹുദാ റസിഡൻഷ്യൽ എച്ച്.എസ്.എസ് ഫോർ വുമൺ തവന്നൂർ), 5. ജാമിയ സലാഹിയ റസിഡൻഷ്യൽ എച്ച്.എസ്.എസ്. ഫോർ ഗേൾസ്, വെട്ടിക്കോട്, പൂല്ലഞ്ചേരി, മഞ്ചേരി.പി.ഒ., 6. ജാമിയ നദവിയ റസിഡൻഷ്യൽ എച്ച്.എസ്. എടവണ്ണ, 7. ഇ.എം.ഒ. റസിഡൻഷ്യൽ ഗേൾസ് എച്ച്.എസ്. എസ്, പാലാട്, മണിനൂർഗുളി (പഴയ വിലാസം: എടക്കര മുസ്ലീം ഓർഫനേജ് എച്ച്.എസ്.എസ്, എടക്കര, മുണ്ട), 8. അസബ റസിഡൻഷ്യൽ എച്ച്.എസ്.എസ് ഫോർ ഗേൾസ്, പവിട്ടപുരം. പി.ഒ., ഒതല്ലൂർ. യു.പി.വിഭാഗം: 9. ദാരുനജ്ജത് ഇസ്ലാമിക്

ത്തുൽ മുസ്ലിം സംഘം, കിഴക്കേ ചെത്തല്ലൂർ, 12. ഹജ് ഇസ്ലാം മദ്രസ കമ്മിറ്റി യു.പി.എസ് മത്തപ്പുറം, 13. മൽജുൽ അൽത്താസ് ഓർഫനേജ് യു.പി.എസ്, എളയൂർ, 14. ഓർഫനേജ് യു.പി.എസ്, വണ്ടൂർ, 15. സി.എച്ച്. മുഹമ്മദ് കോയ മെമ്മോറിയൽ യു.പി.എസ്, വാഴക്കാട് (പഴയ വിലാസം: എളമരം യത്തീംഖാന യു.പി.എസ്, വാഴക്കാട്), 16. അൽ അൻസാർ യു.പി.എസ്, മുണ്ടൻപറമ്പ്. എൽ.പി.എസ്: 17. മാന്മാർ ഐഡിയൽ എൽ.പി.എസ് കച്ചിനിക്കാട്, മക്കരപ്പറമ്പ് (പഴയ വിലാസം: ദൗത്തൽ ഇസ്ലാം എഡ്യൂക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റ്, കച്ചിനിക്കാട്, മക്കരപ്പറമ്പ്), 18. എം.എം. എൽ.പി.എസ്, നെല്ലിശ്ശേരി, ശുകപുരം (പഴയ വിലാസം: മുസ്ലിമാന്മാർ മുസ്ലിം എഡ്യൂക്കേഷൻ ട്രസ്റ്റ് എൽ.പി.എസ്, വട്ടക്കുളം), 19. എം.ഇ.എസ്.ഇ.എം സ്കൂൾ, താനൂർ, 20. മജ്ലിസ് എൽ.പി.എസ്, പരമണ്ണൂർ, വളാഞ്ചേരി, 21. എ. എച്ച്.എം.എൽ.പി.എസ്, വെട്ടം, തിരുർ (പഴയ വിലാസം: ഇസ്ലാമിക് ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി എൽ.പി.എസ് വെട്ടം), 22. ഡി.എൻ. കെ. എം.എം. എം.ഇ.എസ് സെൻട്രൽ എൽ.പി.എസ്, വെണ്ടുലൂർ, എരുമ്പിള്ളി, 23. മുസ്ലിമെൻ എൽ.പി.എസ്, പാറമേക്കാട്, 24. സലഫി ഇ.എം. എൽ.പി. എസ് പറവണ്ണ (പഴയ വിലാസം: ജം ഇയ്യത്തുൽ സലഫിയ എൽ.പി.എസ്, പറവണ്ണ), 25. കലാം എ.എൽ.പി.എസ് വെള്ളരി, ചെമ്ര, കാട്ടൂർ, അരിക്കോട് (പഴയ വിലാസം: കേരള അഡൾട്ട് ലിറ്ററസി ഓർഗനൈസിംഗ് മ്യൂവ്മെന്റ് എൽ.പി.എസ്, വെള്ളരി), 26. മിക് എൽ.പി.എസ് അത്താണിക്കാട്, 27. കുടായിൽ എച്ച്.എസ് കമ്മിറ്റി എൽ.പി.എസ്, മംഗലം, 28. ജം ഇയ്യത്തുൽ താർ ഗിയത്തി ഇസ്ലാമിയ എൽ.പി.എസ്, തിരുർ, 29. സി. ബി.എം.എസ് യത്തീംഖാന എൽ.പി.എസ്, വിളയിൽപറപ്പൂർ, 30. എടവണ്ണ ഓർഫനേജ് സ്കൂൾ, എടവണ്ണ.

വയനാട്: 31. ക്രസന്റ് പബ്ലിക് സ്കൂൾ, പനമരം. കോഴിക്കോട്: ഇസ്ലാം എൽ.പി.എസ്, തുമ്പാടം, ഫറോക്ക്, 33. കൊടുവള്ളി മുസ്ലീം ഓർഫനേജ് സെൻട്രൽ എൽ.പി.എസ്, കൊടുവള്ളി, 34. സി. എച്ച്.മെമ്മോറിയൽ എൽ.പി.എസ്, നെല്ലിക്കാട്. പാമ്പ്. കാസർകോട്: 35. സി.എച്ച്. മെമ്മോറിയൽ എൽ.പി.എസ്, ശുരമ്പൽ, കുമ്പളം.

ക്കുള്ള വേതനം നൽകണമെന്ന് ഉത്തരവിൽ പറയുന്നു.

വളരെ ലളിതമാണ് ഇക്കാര്യം. വേതനം കിട്ടാതെ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് വേതനം നൽകുക. ഗവൺമെന്റ് സാമാന്യമായ നീതി നടപ്പാക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്ന പ്രതീതി ജനിക്കുന്നതാണ് ഈ ഉത്തരവ്. എന്നാൽ ഉത്തരവുമൂലം പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്ന സ്കൂളുകളുടെ ലിസ്റ്റ് കാണുമ്പോഴാണ്, മന്ത്രി ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചുള്ള പട്ടിക പുറത്തു ചാടുന്നത്. മന്ത്രിയുടെ ഈ ദാരുഹസ്തം നിണ്ടുചെന്ന സ്കൂളുകളെല്ലാം അൺ എയ്ഡഡുകളാണ്. അവയിൽ ചിലത് പഴയ പേരു മാറ്റി പുതിയ പേരു സ്വീകരിച്ചവയും. ഗവൺമെന്റ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ യോഗ്യതകളും നേടി ജോലിക്കായി നിണ്ട വർഷങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയും തുച്ഛമായ ശമ്പളത്തിന് ജോലി നോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിനായിരങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ട് മന്ത്രി സ്വന്തം സമുദായത്തെ സഹായിക്കാൻ അധികാര ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ലിസ്റ്റ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

സ്കൂളുകളുടെ ലിസ്റ്റ്

പാലക്കാട് ജില്ല: 1. ഇസ്ലാമിക് കൾച്ചറൽ സൊസൈറ്റി യു.പി.എസ്, കർക്കിടാകുന്ന്, 2.

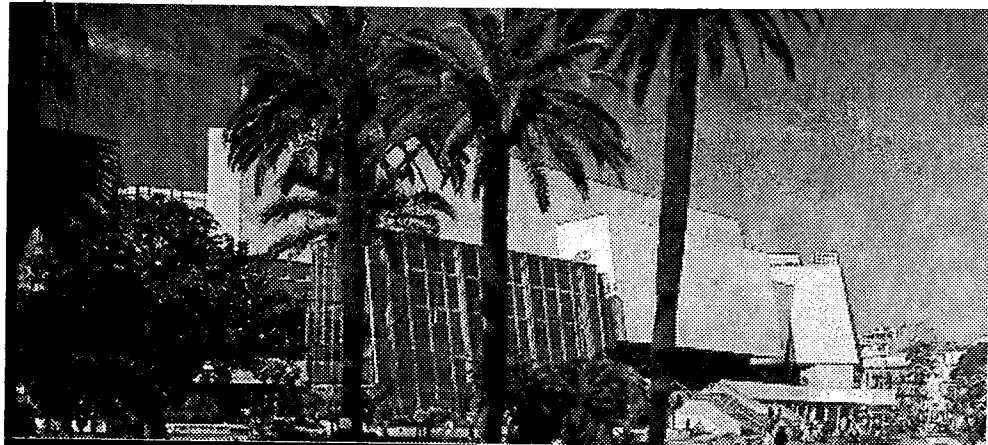
ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവ്

Handwritten document with official stamps and text, likely a government order or letter. It includes a date '16/01/2003' and mentions 'G.O. (MS) 14/2003/G Edn.' and 'The Accountant General (Audit & Accounts), Thiruvananthapuram'.

സെന്റർ യു.പി.എസ് പുന്നക്കാട്, കരുവാരക്കുണ്ട്, 10. ഹുന്നത്തുൽ ഇസ്ലാം സംഘം യു.പി.എസ്, കുനിയിൽ, കിഴുപറമ്പ്, 11. ജം ഇയ്യ

പാമ്പ്. കാസർകോട്: 35. സി.എച്ച്. മെമ്മോറിയൽ എൽ.പി.എസ്, ശുരമ്പൽ, കുമ്പളം.

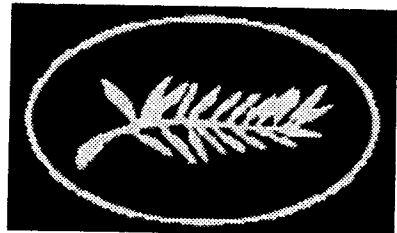
കാന്നിൾ അമേരിക്കൻ വിരുദ്ധതരംഗം

ഡെൽമാർക്കിലും ഇറാനിലും നിന്നെത്തിയ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ അമേരിക്കയുടെ അധിനിവേശത്തിനെതിരെ പ്രതിരോധമായി ഉയരുന്നു

ഇറാക്കിന്റെ നേർക്കു നടന്ന അമേരിക്കൻ ആക്രമണത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനികൾ കാൻ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുകയാണ്. അമേരിക്കയുടെ അധിനിവേശ വാഞ്ചരയെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ലോകപ്രശസ്തമായ ഈ ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിൽ ചുടും പുകയും ഉയർത്തുമ്പോൾ, ആക്രമണത്തെ പ്രതിരോധിക്കാനുവാനെ അമേരിക്കയിൽ നിന്നുള്ള ചലച്ചിത്ര പ്രവർത്തകരും പത്രപ്രവർത്തകരും പര്യടിക്കുകയാണ്. ധാർമ്മികമായി അപ്രതിരോധമാണ് തങ്ങളുടെ നിലപാടെന്ന് ഇതിനിടയിൽ അവർ സങ്കാരമായി സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. “ഇറാക്കിനെ മോചിപ്പിക്കാനുള്ള സംരംഭം പൂർത്തിയായിരിക്കുമല്ലേ. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു സത്യം അമേരിക്ക എന്ന പ്രചരണം ആരംഭിക്കണമെന്ന് എനിക്കുഗ്രഹമുണ്ട്.” ചലച്ചിത്രോത്സവത്തിൽ ഏറെ വിവാദം സൃഷ്ടിച്ച ഡോഗ്വിൽ എന്ന ഡാനിഷ് ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ സംവിധായകനായ ലാഴ് വോൺട്രിയർ പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, അതൊരു മേനിപാച്ചിലായല്ല ആരും കാണുന്നത്. സിഡിഷ് സംവിധാ

യകന്റെ പിന്നാലെ ഇറാനിൽ നിന്നെത്തിയ സമീര മക്മൽബഹ് അമേരിക്കയുടെ കാട്ടാള നീതിക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയിരിക്കുകയാണ്. “താലിബാനെപ്പോലെയൊണ് ബുഷ് പെരുമാറുന്നത്. ഒരു രാത്രികൊണ്ട് ഇറാനിപര്യടിച്ചു. സ്ഥാപിക്കാമെന്ന വിവൃപാച്ചിലുമായി അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലും പിന്നാലെ ഇറാക്കിലും ബുഷ് കടന്നുകയറുകയുണ്ടായി. ഇറാനിപര്യടിച്ചു. വേരോടാൻ ഒരുപാട് കാലം വേണ്ടിവരുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയില്ലേ? അതിനുമുമ്പ് ചെയ്യേണ്ടത് ഇനങ്ങൾക്ക് ആഹാരവും കിടപ്പാടവും ഉറപ്പു ചെയ്യലാണ്.” അറ്റ് ഫൈവ് ഇൻ ദ ആഫ്റ്റർ

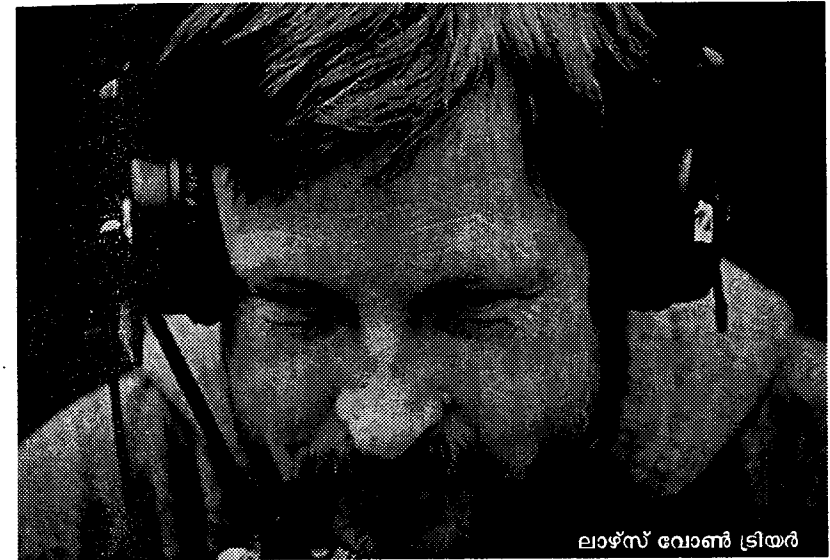
നുണ്ട് എന്ന തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ചലച്ചിത്രം അവതരിപ്പിക്കവേ അവർ പറഞ്ഞു. ഈ നിലപാടുകൾക്ക് നേരെ വിപരീതിഭാവമുള്ള ചലച്ചിത്രങ്ങളുമായാണ് അമേരിക്ക കാന്നിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. സാങ്കേതികമായ മാളിക്കുകളെ ആധാരമാക്കി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മാട്രിക്സ് റിലോഡഡ് പോലുള്ള ചലച്ചിത്രങ്ങൾ അമേരിക്ക മനുഷ്യനെക്കാൾ യന്ത്രത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതെന്ന ആരോപണവും ഉയർന്നിട്ടുണ്ട്. മാട്രിക്സ് റിലോഡഡിന്റെ പ്രചരണാർത്ഥം വാർനർ ബ്രദേഴ്സ് നിർമ്മിച്ച അനിമാട്രിക്സ് ചിത്ര പരമ്പരകളിലൊരണ്ണത്തിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ റോബോട്ടുകളാണ്. മനുഷ്യന്റെ അടിമകളായി കഴിയേണ്ടിവരുന്ന റോബോട്ടുകൾ അതിനെതിരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് പൗരാവകാശത്തിനായി പട പൊരുതുകയും ആ പടപൊരുതലിൽ തിയാനെൻമൻ സുകയർ സംഭവത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുംവിധം, ഒരു റോബോട്ട് ടാങ്കിൽപ്പെട്ട് കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. കലാപത്തെ അടിച്ചൊതുക്കി സ്ഥിതിഗതികളെ ശാന്തമാക്കുകയെന്ന സന്ദേശമാണ് ഈ ചി

ത്രങ്ങൾ നൽകുന്നതെന്നാണ് ആരോപണം.

ഡോഗ്വിൽ

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ലാഴ് വോൺട്രിയറിന്റെ ഡോഗ്വിൽ പ്രസക്തമാകുന്നത്. മൂന്നു മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യമുള്ള ഈ ചലച്ചിത്രം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ മുഷിപ്പാണെന്ന് അമേരിക്കയിൽ നിന്നുള്ള നിരൂപകർ മുദ്രകുത്തുമ്പോൾ, യൂറോപ്പിലെ നിരൂപകരുടെ നിലപാട് അതിനു കടകവിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. ‘അമേരിക്കൻ വിരുദ്ധം’ എന്ന് തന്റെ ചലച്ചിത്രം മുദ്ര കുത്തപ്പെട്ടതിനെ പരാമർശിക്കവെ ലാഴ് വോൺട്രിയർ പറഞ്ഞു: “ഒരു അമേരിക്കക്കാര

എത്തിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഡോഗ്വില്ലിന്റെ പ്രാധാന്യമെന്ന് നിരൂപകർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. കൊലപാതകികളുടെ വേട്ടയാടലിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് എത്തുന്ന ഗ്രേസ് (നിക്കോൾ കിഡ്മാ നാണ് അഭിനയിക്കുന്നത്) നിഗൂഢതകൾ നിറഞ്ഞ ഒരിടത്ത് എത്തുന്നു. നാട്ടുകാർ അവളെ സ്വീകരിക്കാനോ അയയ്ക്കാനോ ആദ്യം തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിലും ക്രമേണ അവർ അവളുടെ വശ്യതയ്ക്ക് കീഴ്പ്പെടുന്നു. തനിക്ക് അയയ്ക്കാനാകാത്ത പ്രസ്തുതപകാരമായി ആ നാടിനെ സേവിക്കാൻ അവൾ തയ്യാറാകുന്നു. ഡോഗ്വില്ലിലെ ഇനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരിടം കിട്ടിയെന്ന് ഗ്രേസ് സമാശ്വസിച്ചു കഴിയുമ്പോഴാണ് ചില കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പേരിൽ

ലാഴ് വോൺട്രിയർ

നാണ് ഞാനും എന്ന് എനിക്കു തോന്നാറുണ്ട്. ഡാനിഷ് ടിവിയിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകളിൽ എൺപതു ശതമാനവും അമേരിക്കയാണ് അദ്ദേഹം വിമർശിക്കാൻ പരിഹസിച്ചു. ഡോഗ്വിൽ അമേരിക്കൻ വിരുദ്ധമാണെന്ന ആരോപണത്തോട് അദ്ദേഹം യോജിക്കുന്നില്ല. “മനുഷ്യനിലുള്ള പൈശാചികതയാണ് എന്റെ ഇതിവൃത്തം. പക്ഷേ അത് ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ, അതിൽ അമേരിക്കയുടെ ദുർന്നടപടികളുടെ പ്രതികാണുക സാധാവികം.” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ ശക്തനാണെങ്കിൽ നീതിമാനും നന്മയുള്ളവനുമാകണം. പക്ഷേ അമേരിക്കയിൽ അതല്ല സംഭവിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ തിന്മയുള്ളവരാണ് അമേരിക്കക്കാർ എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. അതേസമയം, ബുഷ് ആവർത്തിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന തെമ്മാടി രാഷ്ട്രങ്ങളെപ്പോലെ അമേരിക്കയും തിന്മ നിറഞ്ഞതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.” അദ്ദേഹം വിരൽചൂണ്ടുന്നു. അസാധാരണമായ പ്രമേയം പ്രതിപാദിക്കുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, ആ പ്രമേയത്തിലെ അന്തർധാരകളെ വർത്തമാനകാല ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക്

അവളെ പിടിക്കണമെന്ന പോസ്റ്ററുകളുമായി നിർമ്മാണകർമ്മങ്ങൾ അവിടെയെത്തുന്നത്. ഗ്രേസിന്റെ മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ നടത്താൻ അവൾ പ്രാപ്തയല്ലെന്ന് ഡോഗ്വില്ലുകാർ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും നിരന്തരപ്രചാരണത്തിലൂടെ അവരുടെ വിശ്വാസം ഉലയുന്നു. അതോടെ നാട്ടുകാർ അവൾക്കെതിരെ തിരിയുന്നു. അവളെ അവർ മാനഭംഗപ്പെടുത്തുകയും തടവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പല തലങ്ങളുള്ളതാണ് ഈ ചലച്ചിത്രം. സമകാലിക രാഷ്ട്രീയ ഭൂമിശാസ്ത്രം ഈ ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ ഭൂമികയാണെന്ന് കരുതുന്നവരുണ്ട്. അങ്ങേയറ്റം ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ ചലച്ചിത്രം ചുടേറിയ വിവാദം ഇളക്കിവിട്ടതിനോടൊപ്പം പ്രധാന പുസ്തകമായ പാം ഡി ഓർ നേടുമെന്ന തോന്നലും ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മൂന്നുകൊല്ലം മുൻപ് ഡാൻസർ ഇൻ ദ ഡാർക്കനെസ്സ് എന്ന ചലച്ചിത്രം ലാഴ് വോൺട്രിയറിന് കാൻ പുരസ്കാരം നേടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലവും അത് ആവർത്തിക്കുമെന്നാണ് പൊതുവിശ്വാസം.

സമീര സൃഷ്ടിച്ച ചലനം

സമീര മക്മൽബഹ് എന്ന ഇറാൻകാരിയായ സംവിധായികയുടെ രണ്ടാമത്തെ ചലച്ചിത്രം ലോകശ്രദ്ധയിലേക്ക്

ഹോളിവുഡ് സ്റ്റാലിൻ അമേരിക്കയെ നംബോ പാവപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇരുപത്തിമൂന്നുകാരിയായ സമീര മക്മൽബഹ് എന്ന ചലച്ചിത്രകാരിയുടെ കാഴ്ചകൾ. ദുരിതക്കണ്ഠിതങ്ങളിൽ ആ രാജ്യം മുങ്ങിത്താഴുന്ന ഹൃദയഭേദകമായ കാഴ്ചകൾ; കഠിനമായ ക്ഷേമങ്ങൾക്കിടയിലും മനസ്സിൽ പ്രത്യാശയുടെ തീ കെടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യപീഡിതരായ ജനങ്ങൾ. ആ കാഴ്ചകൾക്ക്, ഇറാൻകാരിയായ ആ ചലച്ചിത്രകാരി ദൃശ്യരൂപം നൽകിയതാണ് ‘അറ്റ് ഫൈവ് ഇൻ ദ ആഫ്റ്റർ നുണ്ട്’ എന്ന ചലച്ചിത്രം. വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ കാൻ ചലച്ചിത്രമേളയിൽ മത്സരിക്കാനെത്തിയിരിക്കുന്ന അപരാഹ്ണത്തിലെ ആ കാഴ്ചകൾ അതു കാണാൻ കഴിഞ്ഞവരെ ആകുലരാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. മേളയിലെ പാം ഡി ഓർ എന്ന പ്രമുഖ പുരസ്കാരം കൊണ്ട് ആ ചലച്ചിത്രം ആദരിക്കപ്പെട്ടോ? ലോകചലച്ചിത്രംഗത്ത് സ്വന്തമായി ഒരിടം ഉണ്ടാക്കിയ ഇറാൻകാരിയായ ചലച്ചിത്രകാരി മക്മൽബഹിന്റെ മകൾക്ക് അതിലൊന്നും താല്പര്യമില്ല. അവർ പറയുന്നത്, “എന്റെ ഈ ചലച്ചിത്രം അഫ്ഘാനികളുടെ ചോര വാർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൃദയരേഖയാണ്. നല്ല മനസ്സുള്ളവരുടെ ഗാഢമായ ശ്രദ്ധയും പരിചരണവും ആ രാജ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതിനുള്ള ഒരു പരിശ്രമമാണ് ഈ ചലച്ചിത്രം.” കാന്നിൽ പങ്കെടുക്കാൻ എത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ അനുഭവം സമീര പറയുന്നു: “ഹോട്ടലിന്റെ പൂമുഖത്ത് ഒരു വൃദ്ധൻ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കുണ്ടായത് അദ്ദേഹം തലതിരിച്ചു

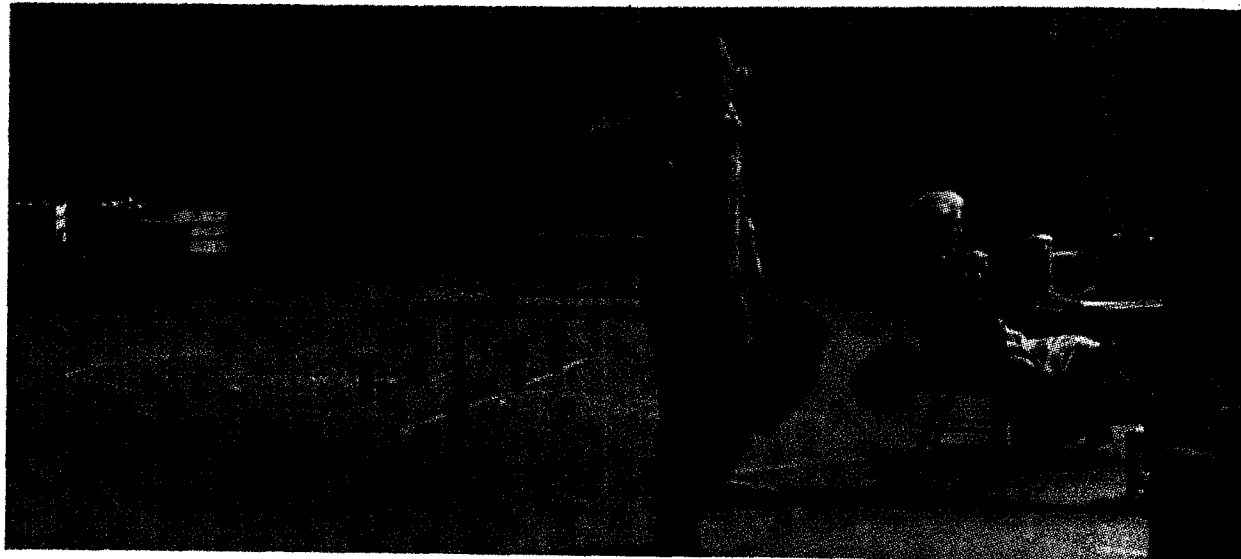
കണ്ണടച്ചു നിന്നു. അദ്ദേഹം യാഥാസ്ഥിതികനായ ഒരു മതവിശ്വാസിയായതിനാലാണ് പർവ്വ ധരിക്കാത്ത എന്ന കണ്ടപ്പോൾ പിശാചിനെക്കണ്ട ഭയപ്പാടോടെ മുഖം തിരിച്ചത്. എനിക്ക് വേദന തോന്നി. കഷ്ടം, അദ്ദേഹം എങ്ങനെ ഈ ലോകത്തു ജീവിക്കും? താലിബാനിൽ അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. മുൻകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെ പർവ്വയ്ക്കെത്താക്കുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.- അഗാധമായി സ്പർശിക്കുന്ന ഈ ചലച്ചിത്രം ഒട്ടും പ്രത്യാശ നൽകുന്നതല്ല. എന്നിട്ടും അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലെ സ്ത്രീകളെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽനിന്നും അകറ്റിനിർത്തിയ മതമൗലികവാദികളെ ഈ ചലച്ചിത്രം പ്രേതാവിഷ്കരക്കാൻ മുതിരുന്നില്ല. മറിച്ച് അവരെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് ഈ ചലച്ചിത്രം ശ്രമിക്കുന്നത്.

സികളുടെ ലക്ഷണമാണെന്നും 'സർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴി ഉപേക്ഷിച്ചവരാണ്' അവരെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന മതവിശ്വാസിയായ അവളുടെ പിതാവ്. പക്ഷേ പൊട്ടുന്നതെ താലിബാന്റെ പതനത്തോടെ അയാൾ അധികാരവിഹീനനാകുന്നു.

തടവറയും തടവുകാരിയും

സ്ത്രീയുടെ വേഷമിടാൻ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽനിന്നും ഒരാളെ കണ്ടുപിടിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ഈ പ്രമേയത്തെ ആധാരമാക്കി ചലച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കാൻ മുതിർന്ന സമീറ ആദ്യം നേരിട്ട പ്രതിസന്ധി. ഒരു ദിവസം ഒരു സ്കൂളിൽപ്പോയി ഇതിനുള്ള ശ്രമം അവർ നടത്തി. "എന്നെങ്കിലും ഒരു ദിവസം പ്രസിഡന്റാകാൻ

അഫ്ഘാനിസ്ഥാനെ ഒരു തടവറയായി സങ്കല്പിച്ചാൽ തടവറ സൂക്ഷിപ്പുകാരനും (അച്ഛൻ) തടവുകാരി (മകൾ)യും പരസ്പരശത്രിതത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൂടുതൽ ഗാഢവുമാകുന്നു. സമീറ പറയുന്നു. "കുറച്ചുകാലം അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ ഭരണം നടത്തിയിട്ട് അപ്രത്യക്ഷരായ ഒരു ഗ്രൂപ്പായല്ല താലിബാൻ" താൻ കാണുന്നതെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. "ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിലാണ് അവർ, അഫ്ഘാനിസ്ഥാന്റെ സംസ്കാരത്തിലും അതുപോലെ നിരവധി കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ സംസ്കാരത്തിലും അവരുണ്ട്. ഉണക്കാൻ കഴിയും വിധം പുറത്തുവരുന്ന ഒരു മുറിവല്ല അത്. ആഴത്തിലുള്ളതാണ് അത്. കാൻസർ പോലെ, അത് സുഖപ്പെടാൻ കാലമേറെ വേണ്ടിവരും."

ഡോൾവില്ലിൽ നിന്ന്

നിക്കോൾ കിഡ്മാൻ

ആപ്പിൾ എന്ന ആദ്യചിത്ര (ബാഹ്യലോകത്തു നിന്നും മാറ്റിനിർത്താൻ രണ്ടു പെൺകുട്ടികളെ വീട്ടിൽ അടച്ചിടുന്ന കഥയാണ് അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് അവർ ആപ്പിളിലൂടെ പറഞ്ഞത്) ത്തിലെ നപോളെ യാഥാസ്ഥിതികതയ്ക്കെതിരെ നിലയുറപ്പിക്കുന്ന ഒരു മകളുടെ കഥയാണ് രണ്ടാമത്തെ ചിത്രമായ അറ്റ് ഫൈവ് ഇൻ ദ ആഫ്റ്റർ നൂൺ പറയുന്നത്.

വിശാലവിഷയമുള്ള നോവലുകളുടെ ആഗ്രഹം പ്രസിഡന്റാകണമെന്നാണ്. അച്ഛനാണെങ്കിൽ കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികൻ. അച്ഛന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച്, തന്റെ കൈവശമുള്ള മനോഹരമായ ഒരു ജോഡി പാശ്ചാത്യ നിർമ്മിത ചെരുപ്പുകളും ധരിച്ചായിരിക്കും. അവൾ പുറത്തു പോവുക. സാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടയാളമാണ് അവൾക്ക് ആ ചെരുപ്പുകൾ. എന്നാൽ പുത്തൻ മോഡലിലുള്ള ചെരുപ്പുകൾ ധരിക്കുന്നതും മുഖം അനാവൃതമാക്കുന്നതും അവിശ്വാ

നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും മോഹമുണ്ടോ?" അവർ സ്കൂളിലുള്ളവരോട് ചോദിച്ചു. അതു കേട്ടവർക്ക് സമീറ തങ്ങളെ പരിഹസിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു തോന്നിയത്. എന്തെന്നാൽ അടുത്തങ്ങനെയൊന്നെ അങ്ങനെയൊരു സാധ്യത അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നില്ല. "അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ ഒരു സ്ത്രീക്ക് പ്രസിഡന്റായിക്കൂടെ? അതൊരു വിഡ്ഢിചോദ്യമാണോ?" സമീറയുടെ മറുപോര്യത്തിന് അവർക്ക് ഉത്തരമില്ലായിരുന്നു. ഒരുപാടു സ്ത്രീകളെ ഇതിനായി അവർ സമീപിച്ചു. അവസാനം യുദ്ധത്തിൽ ഒർത്താവ് നഷ്ടപ്പെട്ട മൂന്നു കുട്ടികളുടെ അമ്മയായ ഇരുപത്തിമൂന്നു വയസ്സുള്ള അജിലേ റസീയ അഭിനയിക്കാൻ സമ്മതിച്ചു. ഭിന്ന പ്രകൃതക്കാരും വ്യത്യസ്ത ശീലക്കാരുംമാണെങ്കിലും ഈ ചലച്ചിത്രത്തിലെ അച്ഛനും മകളും പരസ്പരം സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവരാണ്.

സമീറ വിശദീകരിക്കുന്നു. സമീറയുടെ പതിനാലു വയസ്സുള്ള അനിയത്തി ഹാനയെ ഒരിക്കൽ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഒരു ശ്രമം നടന്നു. അതിനിടയിൽ അവളൊരു കൊച്ചു ഡോക്യുമെന്റി നിർമ്മിച്ചു- ഉന്മാദത്തിന്റെ സന്തോഷം, തന്റെ രണ്ടാമത്തെ ചിത്രത്തെയും തന്റെ അച്ഛൻ മൊഹസിൻ മക്മൽബാഫ് നിർമ്മിച്ച ഖണ്ഡഹാറിനെയുംകാൾ മികവുള്ളതാണ് ആ ഡോക്യുമെന്റിനെയെന്ന് സമീറ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഒരു ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറയുമായി ആരുടെയും നിരീക്ഷണത്തിൽപ്പെടാതെ അവിടാകെ ചുറ്റിക്കൊണ്ടാണു- ജനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടാനും ഹാനയ്ക്ക് സാധിച്ചിരുന്നു.

അറ്റ് ഫൈവ് ഇൻ ദ ആഫ്റ്റർ നൂണിന്റെ വിഷയാർത്ഥകമായ അന്തരീക്ഷമാണ് നിരൂപകർ സവിശേഷതയായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മുതല്യവി

സമീറ മക്മൽ ബാഫ്

നെക്കുറിച്ചുള്ള ലോർക്കയുടെ ഒരു കവിതയിൽ നിന്നാണ് ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ പേര് സഹിധായിക സിദ്ധീകരിച്ചത്. "യാതൊരു നൂണയും പറയാതെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്ന് ആവിഷ്കരിക്കാനാണ് ഞാൻ ശ്രമിച്ചത്." ചലച്ചിത്രത്തോടുള്ള തന്റെ സമീപനം വിശദീകരിക്കവേ അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽനിന്നും സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ ചവിട്ടിപ്പുറത്താക്കുന്ന 'റംബോ' എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിന്റേതല്ല യാഥാർത്ഥ്യം. വഴിതെറ്റിക്കുന്നതാണ് അത്തരം ചിത്രീകരണങ്ങൾ. അഫ്ഘാനിസ്ഥാനെയും ഒടുവിൽ ഇറാക്കിനെയും അമേരിക്കൻ പട്ടാളം മോചിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി പാശ്ചാത്യ മാധ്യമങ്ങൾ നടത്തുന്ന പ്രചാരണം ഉപരിപ്ലവമാണെന്നും അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തി. ഇറ്റലിയൻ സംവിധായകനായ റൊസ്സേലിനിയുടെ ചലച്ചിത്രങ്ങളായ റോം ഒപ്പൺ സിറ്റിയിലും ബെർലിൻ ഇയർ സിറോയിലും ചിത്രീകരിക്കുന്ന ബോംബാക്രമണത്തിൽ തകർന്നു നശിച്ച

അറ്റ് ഫൈവ് ഇൻ ദ ആഫ്റ്റർ നൂണിൽ നിന്ന്

ബർലിനെയും റോമിനെയും വിദ്യുമായി മാത്രം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ് സമീറയുടെ ചലച്ചിത്രത്തിലെ കാബൂൾ. അരാജകത്വത്തിലും നിരാശയിലും ജീവിക്കുന്ന ഒരു നഗരമാണ് കാബൂൾ. അതിനിടയിൽ അതിമനോഹരങ്ങളായ സ്മാരകങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിക്കും വിധം നാടകീയമായി നിലകൊള്ളുന്നു. "മനോഹരം. ഒപ്പം വേദനാകരവും" എന്നാണ് അതിനെ അവർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതൊരു വൈരുദ്ധ്യമാണ്. പർവ്വ ശരീരലാവണ്യത്തിന് പുതിയൊരു രൂപം നൽകുന്നു. ലളിതവുമാണ് അത്. എന്നാൽ സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും മോശമായ വേഷമാണത് അവർ പറഞ്ഞു. ബെക്കറ്റിന്റെ നാടകത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രംഗം ഈ ചലച്ചിത്രത്തിലുണ്ട്. ചലച്ചിത്രത്തിലെ പിതാവിനെപ്പോലൊരു വ്യഭാൻ ചാവറായ കഴുതയുമായി മണലാരണുത്തിൽപ്പെട്ടുപോകുന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചതായി അയാൾ അറിയുന്നില്ല. ഖണ്ഡഹാറിൽ എത്തി മൂല്യ ഒമറിനെ കാണുകയാണ് അയാളുടെ യാത്രാദേശ്യം. ഇനി അയാൾക്ക് എന്തു ചെയ്യാനാവും? എവിടെപ്പോകും അയാൾ? സംവിധായിക ചോദിക്കുന്നു. താൻ എവിടെ എത്തപ്പെട്ടെന്നറിയാതെ നിരാശനായ അയാൾ ആ മണലാരണുത്ത് ഇരിക്കുന്നു. സ്വയം നശിച്ചൊടുങ്ങാൻ.

ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ അവതരണത്തിനു മുമ്പായി പ്രതലേഖകരുമായി സംസാരിക്കവെ സമീറ പറഞ്ഞു: കാനേയിലെ ഈ ഹോട്ടലിലെ സിമിന് പള്ളിനടുത്തിരുന്ന് ഈ ചലച്ചിത്രത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ വിചിത്രമാണ്. അതിഭയാനകമായ സാഹചര്യങ്ങൾ നേരിട്ടുകൊണ്ട് ഈ ചലച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കാനായി അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലേക്ക് പോവുക. അതും കഴിഞ്ഞ് കാൻസൽ എത്തുക. ഇതുതന്നെ വൈരുദ്ധ്യമല്ലേ? അതോടൊപ്പം മോശപ്പെട്ട കാര്യവും. ഈ വ

സ്കൂളിലെ എന്ന വല്ലാതെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലെ ജനങ്ങളുടെ ശബ്ദം പ്രേക്ഷകർക്ക് കേൾക്കാൻ സാധിച്ചല്ലോ. അതിന്റെ പ്രതിനിധിയാകാൻ എനിക്കും."

താലിബാന്റെ പതനത്തിനുശേഷമുള്ള കാലഘട്ടമാണ് ഈ ചിത്രം ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. തകർന്നടിഞ്ഞ വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങുന്ന ലക്ഷങ്ങൾ. സ്വന്തം നാട്ടിൽ അഭയാർത്ഥികളായവർ. അവരെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളല്ല പാശ്ചാത്യ മാധ്യമങ്ങൾ നൽകുന്നത്. വികലമായ ഈ അവസ്ഥ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം കൂടിയാണ് തന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് അവർ വിശദീകരിച്ചു. തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികനായ തന്റെ പിതാവിന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് പർവ്വയിൽനിന്നും പുറത്തുവരാനും രഹസ്യമായി പാകാനും എന്നെങ്കിലും ഒരുനാളിൽ പ്രസിഡന്റാകണമെന്ന് സ്വപ്നം കാണാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കഥയാണിത്. "ഒരു കൊല്ലമായി താലിബാൻ അപ്രത്യക്ഷമായിട്ട് പക്ഷേ, ഇന്നും സ്ത്രീകളിൽ തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും പർവ്വ ധരിക്കുന്നു. എന്നെങ്കിലും ഒരു ദിവസം താലിബാൻ മടങ്ങിവരുമെന്ന ഭീതിയിലാണ് അവർ- സമീറ പറഞ്ഞു.

അറ്റ് ഫൈവ് ഇൻ ദ ആഫ്റ്റർ നൂൺ നിർമ്മിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് തന്നെ സാധിനിച്ച ഘടകങ്ങൾ ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണമദ്ധ്യേ സമീറ വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

ബ്ലാക്ക് ബോർഡ് ഇൻ കൂർദിസ്ഥാൻ എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിനുശേഷം പുതിയ ചലച്ചിത്ര നിർമ്മാണത്തിനായി അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽ പോയതെന്നിനായിരുന്നു?

അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ഒരു കെട്ടിടം തകർക്കപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷം ഏഷ്യയിലെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെ തകർക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം പരസ്പരബന്ധിതമാണെങ്കിൽ ഞാൻ ജനിച്ച നാ

ട്ടിൽ വച്ചുതന്നെ ഞാൻ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ എന്ത് അർത്ഥം? ഒരാളിന്റെ ഹൃദയം സ്വപ്നിക്കുന്നിടമാണ് അയാളുടെ ജീവനാട്. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷവും ഈ ലോകത്തിലെ ബഹുജനമാധ്യമങ്ങളിലെല്ലാം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത് എന്റെ അയൽരാജ്യങ്ങളാണ്. രണ്ടു ദൂരത്തങ്ങളാണ് അഹ്ലാനിസ്ഥാനും ഇറാക്കും. എന്റെ നാടിന്റെ അയൽക്കാർ. അങ്ങനെ യൊരു സാഹചര്യത്തിൽ ഞാനൊരു വെറും ശ്രോതാവു നിരീക്ഷകയുമായി എങ്ങനെ നിൽക്കും?

അറിയാനുള്ള അവകാശം

താങ്കളുടെ പിതാവ് ഖണ്ഡഹാർ നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ 9/11 ദിവസങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു തന്നെയല്ല അഹ്ലാൻ ദൂരത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. സംസാരിച്ചിരുന്നുമില്ല. ഈ രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ അഹ്ലാനിയിലെക്ക് ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത് മാധ്യമങ്ങളാണ്. ഇറാക്കും അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ആ നിലയ്ക്ക് ലോകപ്രക്ഷപ്തസമൂഹത്തിന് അഹ്ലാനി സ്ഥാൻ ഒരു ആവർത്തനം മാത്രമായില്ലേ?

എന്റെ അച്ഛൻ ഖണ്ഡഹാർ നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ പലരും ചോദിച്ചു, വിസ്മയവും അപ്രസക്തവുമായ ഒരു രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്തിനു ചലച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നുവെന്ന്? തീർച്ചയായും അച്ഛൻ നിർമ്മിച്ച ഖണ്ഡഹാറും എന്റെ ചലച്ചിത്രവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. വിസ്മയമായ ഒരു രാജ്യത്തെ ലോകസമക്ഷം എത്തിക്കാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു ഖണ്ഡഹാർ. ബഹുജനമാധ്യമം സൃഷ്ടിച്ച തെറ്റിദ്ധാരണകൾ തിരുത്താനുള്ള പരിശ്രമമാണ് എന്റേത്. ഭരണകൂടങ്ങളുടെയും അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ശബ്ദമായിരിക്കയാണ് ടെലിവിഷനുകളും ഉപഗ്രഹങ്ങളും. എന്നാൽ വിധികർത്താവിന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കാതെ, രാജ്യങ്ങളുടെ ആത്മസത്തയുടെ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കാനുള്ള മാധ്യമമാണ് സിനിമ. മ്യൂസിക്ക് നീലിയോകളിൽ നിന്നല്ല, മറിച്ച് സത്യജിത് റോയിയിലൂടെയാണ് ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവിനെ നാമിയുന്നത്. ബി.ബി.സി.ക്കോ ടോണി ബ്ലെയറിനോ ബ്രിട്ടൻ ഔദ്യോഗിക നയങ്ങളുടെ വക്താക്കളാകാനായേക്കാം. എന്നാൽ കെൻ ലോക്ക് അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ബ്രിട്ടന്റെ ആത്മാവിനെയാണ്. ജിം ജാർമേഷിന്റെ രചനയിലൂടെ ഞാനനുഭവിക്കുന്നത് ഹർലേ (കറുത്തവർ പാർക്കുന്നിടം)യിൽ ചെല്ലുമ്പോഴുള്ള വിചിത്രമായ ആനന്ദമാണ്. പക്ഷേ സി.എൻ.എന്നിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾ അത്തരം അനുഭവങ്ങൾ നൽകുന്നില്ല. ടെലിവിഷന്റെയും ഉപഗ്രഹങ്ങളുടെയും പ്രാഗല്ഭികമായ ചുമതല, ലോകവ്യാപകമായ അജ്ഞതയെ പെരുപ്പിക്കലാണെന്നു തോന്നുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു പ്രധാന സംഭവമുണ്ടായാൽ അതിൽ ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ എത്താതിരിക്കാൻ മറ്റൊരിടയെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്ന സം

ഭവങ്ങൾ ടി.വി പ്രക്ഷേപിക്കുന്നു. അവരുടെ വാർത്താവിക്ഷേപണം തിരമാല പോലെയാണ്. ആദ്യമൊക്കെ അഹ്ലാനിസ്ഥാനെയും ഇറാക്കിനെയും കുറിച്ച് നൂറുശതമാനമായിരുന്നു വാർത്തകൾ. അത് അവർ താഴ്ത്തിത്താഴ്ത്തി പൂജ്യത്തിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പ്രദേശത്ത് പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ലെന്ന് നമ്മെ കൊണ്ട് വിശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ് അവരുടെ ഉന്നം. തിരമാലസമാനമായ ഈ വാർത്താവിക്ഷേപണം ഉപരിപ്പുറം കുടിയാണ്. ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് അഹ്ലാനിസ്ഥാനിൽ റംബോ എന്നൊരു ചിത്രം അമേരിക്ക നിർമ്മിച്ചു. റംബോ എത്തി അഹ്ലാനിസ്ഥാനെ രക്ഷിക്കുന്നു. അഹ്ലാനിസ്ഥാനെയും ഇറാക്കിനെയും പറ്റി അമേരിക്കയിലെ മാധ്യമങ്ങൾ നടത്തുന്ന പ്രചരണങ്ങൾ റംബോ ഈ രാജ്യങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു എന്നർത്ഥം വരുന്ന തരത്തിലാണ്. കഴിഞ്ഞ

ചിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു രംഗം

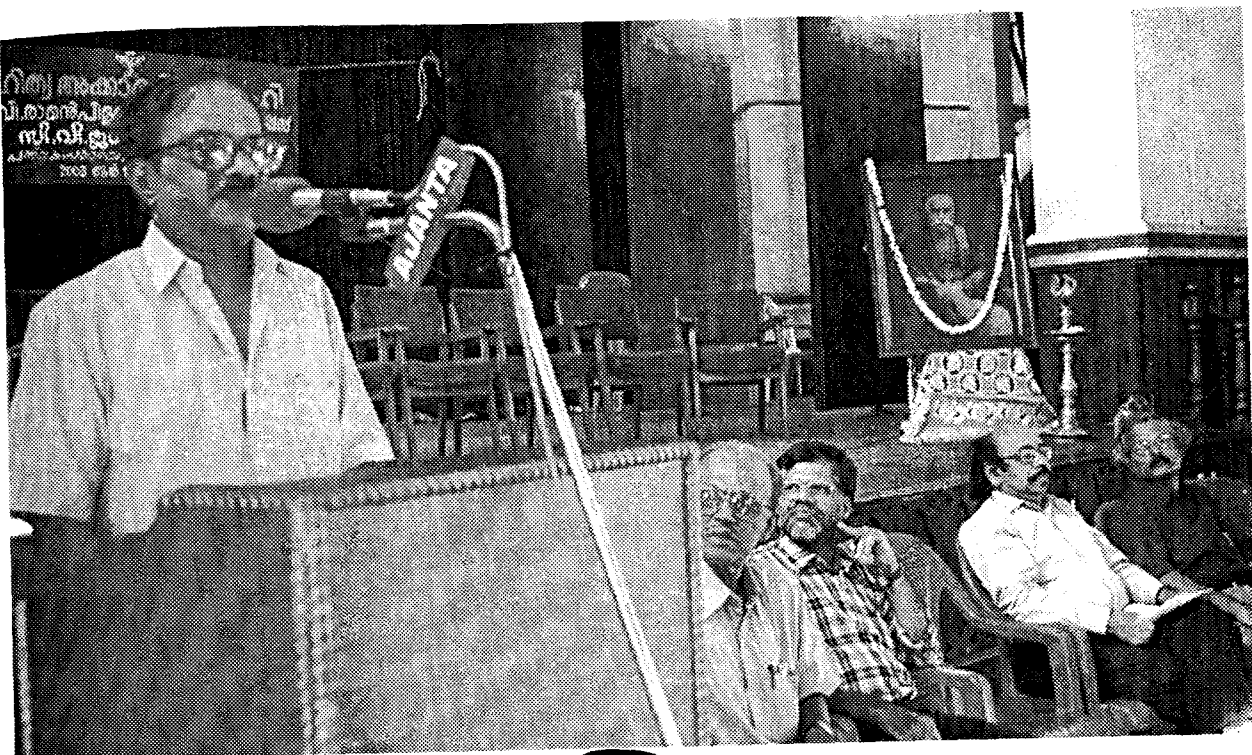
മുന്നേ ദശകങ്ങളിൽ ഇറാക്കിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെന്നിയാൻ ഒരു ഇറാക്കി ചലച്ചിത്രകാരൻ വേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ആ വ്യക്തിക്കു മാത്രമേ ഇറാക്കിനെ അറിയാനാകൂ. ബഹുജനമാധ്യമങ്ങൾ ഒരേയിനം വാർത്തകൾ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ബുഷിനെപ്പോലെ ചിന്തിക്കത്തക്കവിധം വാർത്തകൾ അപഗ്രഥിക്കുന്നു. വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻപുള്ളതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അഹ്ലാനിസ്ഥാനെയും ഇറാക്കിനെയും കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വാർത്തകൾ ഇപ്പോൾ വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുകാരണം മൂന്നാംലോകരാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമാണ്. സ്വാതിന് വിൽക്കപ്പെട്ട പ്രമുഖനിർമ്മിത വിമാനങ്ങൾ എന്റെ മുത്തശ്ശിയുടെ അയൽക്കാരനെയും എന്റെ കളിക്കുട്ടികാരെയും കൊന്നെത്തേണ്ടെന്നെന്ന് ബാല്യത്തിലേ ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

അഹ്ലാനിസ്ഥാനെ എങ്ങനെയാണ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്?

എട്ടുവയസ്സായിരുന്നപ്പോൾ 'സൈക്കിളിസ്റ്റ്' എന്ന ചിത്രത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നതോടെയാണ് അഹ്ലാനിസ്ഥാനെ ഞാൻ അറിഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നത്. ആ ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ സെറ്റിൽ വച്ച് അഹ്ലാൻ അയോർമിമിക്കളെ ഞാൻ കണ്ടു. അതിനും പുറമെ, ആ ചിത്രത്തിന്റെ നിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പാകിസ്ഥാനിലേക്കും അഹ്ലാൻ അതിർത്തിയിലേക്കും ഞാൻ പോയി. അവിടുത്തെ ആ ഓർമ്മകൾ എങ്കിലും അഹ്ലാനികളോട് ഒരു മമതാബന്ധം അത് എനിലുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം 9/11 ന് മുമ്പായിരുന്നു. അഹ്ലാൻ സ്ത്രീകളുടെ ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നതിനായി ഇറാൻ-അഹ്ലാൻ അതിർത്തിയിൽ ഏതാണ്ട് ഒരുമാസക്കാലം ഞാൻ ചെലവിട്ടു. പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ അതിശക്തമായ സാന്നിദ്ധ്യവും അഹ്ലാനികൾ അനുഭവിക്കുന്ന പട്ടിണിയും ആ വാസകേന്ദ്രം നഷ്ടപ്പെട്ട അവരുടെ ദുഃഖവും അപ്പോൾ എനിക്ക് അനുഭവഭവ്യമായി. ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുക മാത്രമായിരുന്നില്ല അന്ന് ഞാൻ ചെയ്തിരുന്നത്. ഖണ്ഡഹാറിന്റെ ചിത്രീകരണം അപ്പോൾ നടന്നുവരികയായിരുന്നു. അതിർത്തിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ കണ്ണിൽ പെടാതെ പട്ടിണിക്കൊണ്ട് മൃതപ്രായരായ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ഞങ്ങൾ വാനുകളിലും മിനിബസ്സുകളിലും ഒളിച്ചുകയറ്റുകയും ചികിത്സയ്ക്കായി ആശുപത്രികളിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ മരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്റെ പ്രശസ്തിയും എന്റെ പേരും മരണപ്പെട്ടവരോട് ചില ബാധ്യതകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടം 9/11 നു ശേഷമുള്ളതാണ്. മാധ്യമത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിനു ഞാനും വിധേയരായിരുന്നു. അഹ്ലാനിൽ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലം ചെറിയൊരു ചലച്ചിത്രമായിരുന്നു. ഈശ്വരൻ, നിർമ്മാണം, നാശം എന്ന പേരിൽ. അതിനുശേഷം മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഞാൻ അഹ്ലാനിസ്ഥാനിൽ പോയി.

താങ്കളുടെ ചലച്ചിത്രം യഥാർത്ഥമാണെന്നോ വിചാരിക്കുന്നത്?

ആദ്യകാലത്ത് ചലച്ചിത്രങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ആഖ്യാനം ചെയ്തിരുന്നതായി ഹൊവാർഡ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അത് ഇന്നു ചെയ്യുന്നത് വിനോദിപ്പിക്കലാണ്. വിനോദത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനു പുറമെ, എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വിധിപാഠലിന്തിനും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയ്ക്ക് ഈ ചിത്രം എന്റെ ആപ്പിൾ എന്ന ചലച്ചിത്രത്തെപ്പോലെയാണ്. താലിബാനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം താലിബാനെയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തെയും എതിർക്കുന്ന മകളെ മനസ്സിലാക്കാനും ഞാൻ യത്നിക്കുന്നുണ്ട്. ■

സിവിിയുടെ മഹാസൗധങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ

കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമിയും സി.വി. ഫൗണ്ടേഷനും തിരുവനന്തപുരത്ത് സംഘടിപ്പിച്ച സി.വി. രാമൻപിള്ള ജയന്തി ആഘോഷത്തെക്കുറിച്ച്

ചിത്രത്തിന് സർഗാത്മകഭാഷ്യം ചമച്ച നോവലിസ്റ്റായി എക്കാലത്തെയ്ക്കുമായി നമുക്ക് ഒരാളേയുള്ളൂ, സി.വി.രാമൻപിള്ള. രാജനിതിയുടെയും അക്കാലത്തെ തുല്യതയില്ലാത്ത ജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളുടെയും കലാത്മകമായ പരിപാടികളിലൂടെ (അവയെ നാം ചരിത്രാഖ്യായികകളെന്നു വിളിച്ചു) സി.വി. വ്രതശുദ്ധിയുള്ള ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞു. കാലമേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും 'മാർത്താണ്ഡവർമ്മ' എന്ന ഒരൊറ്റ രചനയുടേ തല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും സി.വി. കൃതികളുടേതായി വന്നിരുന്നു. കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ മുൻകയ്യൊരുക്കത്തിൽ പ്രേമ ജയകുമാർ മൊഴിമാറ്റം നിർവ്വഹിച്ച 'രാമരാജബഹദൂറി'ന്റെ പ്രകാശനവും സി.വി.യുടെ 145-ാം ജയന്തി ആഘോഷവും മേയ് 19 ന് തിരുവനന്തപുരത്തെ വി.ജെ.ടി ഹാളിൽ നടന്നു. ആധുനിക ഭാരതീയ നോവലും സി.വി.രാ

മൻപിള്ളയും എന്ന വിഷയത്തെ മുൻനിർത്തി സിബോസിതവം സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ, എം.മുകുന്ദൻ, സച്ചിദാനന്ദൻ, ഡോ. സി.പി. രവിന്ദ്രൻ, ഡോ. കെ. അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട് തുടങ്ങിയവർ പങ്കെടുത്തു. അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നും:

ചരിത്രവും സാഹിത്യവും

"പുസ്തകം നമ്മെ തിരസ്കരിക്കുന്ന അനുഭവമുണ്ട്. സി.വി.യുടെ നോവലുകൾ തുടക്കത്തിൽ എനിക്കുണ്ടെന്ന ആയിരുന്നു. പിന്നീട് അത്ഭുതകരമായ ആരാധന സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെയത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ കേരള ചരിത്രം സി.വി.യുടെ നോവലുകളിൽ വ്യതിയാനം വരുത്തിയാ

ണ് വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയാറുണ്ട്. വ്യതിയാനം വന്നില്ലെങ്കിൽ അത് സി.വി. ആകില്ല. നോവലും ആകില്ല. എഴുതിയ ചരിത്രത്തേക്കാളും വിപുലമാണ് എഴുതപ്പെടാത്ത ചരിത്രം. താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു മാനം ചരിത്രത്തിന് നൽകാനാണ് സി.വി. ശ്രമിച്ചത്." എം.ടി. പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തുടർന്നു: "നമ്മുടെ ചെറുകഥാ സാഹിത്യം മൊപ്പസാങ്ങിന്റെയും ചെക്കോവിന്റെയും കൃതികളിൽനിന്നും ആവേശം ഉൾക്കൊണ്ടാണ് വളർന്നത്. മൊപ്പസാങ്ങിന്റെ സാധിനം വളരെ വലുതാണ്. എല്ലാം ആ സാധിനത്തിലാണോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അല്ല. പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യവുമായി വലിയ ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന കാര്യം നിലകൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ നാടോടിക്കഥകളുടെ ചാരതയും ലാളിത്യവുമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ നോവലുകളിൽ പാശ്ചാത്യ നോവലുകളുടെ രൂപപരമായ സാധി

ഒരു ഡോക്ടറുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമ്പോൾ

ഹർത്താൽ ദിവസം ഡോ. വാസുദേവൻ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം

ഹർത്താൽ ദിനത്തിൽ ഡ്യൂട്ടിക്ക് ഹാജരാകാൻ യാത്ര തിരികെവേ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട ഡോ. വാസുദേവൻ നിർണ്ണായകമായ ഒരു സർജിക്കുശേഷം ക്രമേണ സാമ്പത്തികമായി ക്ഷയിച്ചു. മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ സംഭവം അസന്മതമായ നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. രോഗിയുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുക ഡോക്ടറുടെ പ്രാഥമിക കർത്തവ്യമാണെന്നിരിക്കെ തടസ്സങ്ങൾ നേരിട്ട് അതിന് തയ്യാറാകുന്ന ഡോക്ടറുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമ്പോൾ ആരാണ് സഹായിക്കേണ്ടത്. ഒരു സിവിൽ സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിലേയ്ക്ക് വിരൽചൂണ്ടുന്ന വാസുദേവൻസംഭവത്തിൽ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് കൈയ്യെടുത്ത് നോക്കിനിൽക്കുകയാണ്.

മാറാട് സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സംഘടിപ്പിച്ച പരിപാടിയിൽ ഡോ. വാസുദേവൻ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത് ഹർത്താലിന് ബന്ധപ്പെട്ട സർവ്വീസുകൾക്ക് മേയ് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഇ.എൻ.ടി വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസറായ ഡോ. പി.വാസുദേവൻ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്. ഹർത്താലിന് ബന്ധപ്പെട്ട സർവ്വീസുകൾക്ക് മേയ് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഇ.എൻ.ടി വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസറായ ഡോ. പി.വാസുദേവൻ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്. ഹർത്താലിന് ബന്ധപ്പെട്ട സർവ്വീസുകൾക്ക് മേയ് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഇ.എൻ.ടി വിഭാഗം അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസറായ ഡോ. പി.വാസുദേവൻ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്.

സത്തോളം ആശുപത്രി ഇന്റൻസിവി കെയറിൽ ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനുമിടയിലായിരുന്നു. മേയ് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലെ ഏഴരയോടെയാണ് സ്വന്തം വീട്ടിൽനിന്നും ആശുപത്രിയിലേയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ട ഡോക്ടർ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്. ഡോക്ടറാണ് കാറിലുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വിട്ടയയ്ക്കപ്പെട്ടശേഷമാണ് എങ്ങുന്നെന്നോ പറയാൻ കഴിയാത്തത്ര നേരിട്ടതെന്ന് പതിച്ചത്. നെറ്റിയിൽനിന്ന് രക്തമൊഴുകി. പല സ്ഥലത്തും തടയപ്പെട്ടശേഷം ഏറെ ക്ലേശിച്ചാണ് ഡ്രൈവർ ഡോക്ടറെ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ എത്തിക്കുന്നത്. അപ്പോഴേയ്ക്കും സ്ഥിതി ഗുരുതരമായിരുന്നു. മുക്കിനു മുകളിലുള്ള അസ്ഥികൾ മുഴുവൻ തകർന്നു. തലച്ചോറിനകത്തും പുറത്തും രക്തസ്രാവമുണ്ടായി. രക്തം ശ്വാസകോശത്തിലേയ്ക്ക് ഒലിച്ചിറങ്ങി. ബ്രെയിനിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്ത് ന്യൂമോണിയ ബാധിച്ചു. ബ്രെയിനിനു തകരാറ് സംഭവിച്ചു. ഒരു രോഗിയും രക്ഷപ്പെടാൻ ഒട്ടും സാദ്ധ്യതയുണ്ടാകാത്ത അവസ്ഥ. ഡോക്ടറുടെ സ്ഥിതി അനൂനമിഷം വഷളായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഡോ. ജേക്കബ് ആലപ്പാടിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ന്യൂറോ സർജറി വിഭാഗം കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചു. ഡോക്ടർക്ക് അടിയന്തര സർജറി വേണ്ടിയിരുന്നു. സർജറിക്കായി ജനറൽ അനസ്തേഷ്യ നൽകണം. ഡോക്ടറുടെ അവസ്ഥയിൽ അനസ്തേഷ്യ നൽകുന്നത് അപകടകരമായിരുന്നു. സർജറി പക്ഷേ, നടത്തിയേ പറ്റൂ. ബ്രെയിനിനു പരിക്കുണ്ടെന്ന് ഡോക്ടർമാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. റോഡരികിലെ കല്ലിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്ന പൊടിപടലങ്ങൾ വളരെ വേഗം പഴുപ്പിന് കാരണമാകും. സർജറിക്കായി രോഗിയുടെ ബന്ധുക്കളുടെ ഒപ്പിവേണം. ഡോക്ടറുടെ ഭാര്യ ജയ ആശുപത്രിയിൽ എത്താനുള്ള കഠിനശ്രമത്തിലായിരുന്നു. ഹർത്താലിനുള്ള പെലിസ് സഹായത്തിനും അവർ പലതവണ മെഡിക്കൽ കോളേജ് അധികൃതർക്കു മുന്നിലും, പൊലീസിലും കേണു. ഒരു പ്ര

നം നമുക്ക് കാണാനാകും. അങ്ങനെയല്ലാതെ ഇന്ത്യൻ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് എഴുതിയത് ബംഗാളി എഴുത്തുകാരനായ വിദ്യാഭ്യാസ ബോധപരമായ ആണ്. 'കയർ' എഴുതുന്നതിനുമുമ്പുവരെയും നമുക്കെന്തുകൊണ്ട് ഇന്ത്യൻ സാംസ്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇതിഹാസങ്ങളിൽനിന്നും സ്വന്തമായി ഒരു ആഖ്യാനപാരമ്പര്യം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാനാകുന്നില്ലെന്ന് തകഴി ചോദിക്കുമായിരുന്നു. ചരിത്രം എല്ലായ്പ്പോഴും ആപേക്ഷികമാണ്. രാജഭരണ കാലത്തെ നീതിവ്യവസ്ഥയും ഉപജാപങ്ങളും അതിനെ മറികടക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഒക്കെ സി.വി. തന്റെ രചനകളിൽ സൂക്ഷിച്ചു. സി.വി. യുടെ നോവലുകൾ മഹാസാധാരണപോലെയാണ്. 'ഇന്ത്യലേഖ' പോലെ സാമൂഹ്യനോവലുകൾ ഒട്ടേറെ ഉണ്ടായെങ്കിലും സി.വി. സൃഷ്ടിച്ച അനുഭവം പിൽക്കാലത്തിലും ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു നോക്കാതെ താൻ സങ്കല്പിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രതന്ത്ര-ഭരണ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഭാവനാസൃഷ്ടിപരമായ യാഥാർത്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. രേഖപ്പെടുത്താത്ത ഒരുപാട് ചരിത്രത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരുപാട് ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഇത്തിരി സാഹിത്യമുണ്ടാകുന്നു പറയുപോലെ. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ആഖ്യാന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അവിരതസ്ഥാനമാണ് സി.വി. രാമൻ പിള്ളയ്ക്കുള്ളത്.

നീതിബോധം

ഇന്ത്യൻ ആഖ്യാന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പഞ്ചാത്തലത്തിൽ തീർത്തും ഇന്ത്യനും തീർത്തും സമകാലികനായ നോവലിസ്റ്റാണ് സി.വി.യെന്ന് സമീപനമേറിയ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. 'പ്രാദേശികമായിരിക്കുമ്പോഴും രാഷ്ട്രീയമായിരിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോവലുകളിൽ വർത്തമാന ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചരിത്ര നോവലുകൾ എന്ന വിഭജനത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ചരിത്രം എന്ന വാക്കിന് കർത്തൃനിഷ്ഠയുടെ ചരിത്രം എന്നൊരു മാനംകൂടി കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ ഇന്ന് നാം വീളിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ചരിത്രനോവൽ സങ്കല്പം വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടാം. എല്ലാ നോവലുകളും ചരിത്രനോവലുകളാണ്. എല്ലാം ആത്മാവിന്റെ ചരിത്രമാണ്. എല്ലാം ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ ചരിത്രനോവലുകൾ എന്നൊന്നില്ലെന്ന് പറയേണ്ടിവരും. ഇന്ത്യൻ നോവൽ ആഖ്യാനത്തിന് ഒട്ടേറെ സവിശേഷതകളുണ്ട്. നീതിബോധങ്ങളുടെ സംഘർഷം അതിൽ പ്രധാനമാണ്. ഭാരതത്തെ കർണ്ണന്റെ കാഴ്ചയിലൂടെയും അർജ്ജുനന്റെ കാഴ്ചയിലൂടെയും വായിച്ചെടുക്കാം. ഈ വിഭിന്ന കാഴ്ചയ്ക്കുള്ള അവസരം സി.വി.യുടെ

രചനകളിലുമുണ്ട്. മറ്റൊന്ന് രംഗകലകളുടെ ആഖ്യാനസാധ്യതയാണ്. തുടർച്ചയായുള്ള സി.വി. കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതി ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

കള്ളിതിരിക്കൽ

പാഠപുസ്തകങ്ങളിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളിലുമായിരുന്നു ഇക്കാലമത്രയും നാം ചരിത്രത്തെ കണ്ടത്. എന്നാലിന്ന് ചരിത്രം വളരെ സൂക്ഷിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട ഒന്നായി മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു എ.മുക്കുന്ദൻ പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞു: 'ചരിത്രം അധികാരത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയാണ്. നമുക്കിപ്പോൾ ചൈനയിലെ നാഷണൽ ലൈബ്രറി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ 'അറിവാൻ അധികാരം' എന്ന് അവർ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടു. പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ അങ്ങനെ ഒരു ഉറപ്പു വിശ്വാസമുണ്ട്. നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിൽ ചരിത്രമാണ് അധികാരം. ചരിത്രമെന്നത് അധികാരം കൈയാളാനും അത് നിലനിർത്താനുമുള്ള വഴിയാണ്. വായന തുടങ്ങുകാലത്ത് 'രാമരാജബഹദൂർ' പോലെ വായിക്കുവാൻ ഇത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകം വേറെയില്ല. അക്കാലമുതൽ സി.വി.യെ ചരിത്ര നോവലിസ്റ്റ് എന്നാണ് കേട്ടുപോരുന്നത്. എന്നാൽ ചരിത്രനോവലിസ്റ്റ് എന്നൊന്നില്ല. ചരിത്രനോവലുമില്ല. രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും വിധിയുടെ മഹാലീലകൾ നടക്കുന്ന രംഗമി എന്ന നിലയ്ക്ക് ബ്രഹ്മാണ്ഡനോവലുകളെന്ന് സി.വി.യുടെ നോവലുകളെ വേണമെങ്കിൽ വിളിക്കാം. ചരിത്ര നോവലിസ്റ്റ് എന്ന് സി.വി.യെ കള്ളിതിരിക്കുന്നതിനോട് ഞാനും വിരോധിക്കുന്നു.

സി.വി.യുടെതന്നെ സംഭാവനകളിൽനിന്നും ഊർജ്ജം സ്വീകരിച്ച ഒന്നാണ് ആധുനിക നോവൽ. ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുകയും സവിശേഷരീതിയിൽ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്ത വ്യത്യസ്തമായൊരു ജ്ഞാനമേഖലയിൽ നിന്നല്ലാതെ സി.വി.യെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാനാവുന്നില്ല. സി.വി.യുടെ നോവൽസമീപനത്തിന് തുടർച്ചയില്ലെന്ന വാദത്തോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ല. സക്കറിയയുടെ രചനകളിലും ബഷീർ, ആനന്ദ്, വി.കെ.എൻ തുടങ്ങിയവരെയും അതിന്റെ അടരുകൾ നമുക്ക് കാണാനാകും. സമൂഹവും വ്യക്തിയും ചരിത്രവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ് നോവൽ എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ചരിത്രനോവൽ എന്ന പ്രയോഗം അസംഗതമാണ്. വളരെ ബഹുസാരമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന സപ്തങ്ങളും ഉത്കണ്ഠകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സി.വി.യുടെ നോവലുകൾ. വളരെ സമഗ്രമായ രീതിയാണ് ആ നോവലുകൾക്കെന്നതിനാൽ ചരിത്രനോവൽ എന്ന പ്രയോഗം അതിനെതിരാണ്.

രാമരാജബഹദൂറിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയുടെ പ്രകാശനച്ചടങ്ങിൽ ഡോ. കെ. അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. വിഷമകരമായ ദൗത്യമാണ് പ്രേമ ജയകുമാർ ഈ പരിഭാഷയിലൂടെ നിർവ്വഹിച്ചതെന്ന് അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ പറഞ്ഞു. കന്നഡയിലെയും മറ്റും കൃതികൾക്ക് പുറംനാടുകളിൽ ലഭിച്ച സ്വീകരണം നമ്മുടെ കൃതികൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്ന് ആലോചിക്കണം. നമ്മുടെ കൃതികൾ വേണ്ടപോലെ വെളിയിൽ അറിയപ്പെടുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടോ നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

പരമപദം

പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപതി എം.ടിയിൽ നിന്നും ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട് ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട് പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'മലയാള കാവ്യപ്രതിഭയുടെ വിശാലരൂപം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത് കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെയും ഉണ്ണായി വാര്യരുടെയും സി.വി.യുടെയും കൃതികളിലാണ്. സി.വി. രാമൻപിള്ളയെ നോവലിസ്റ്റായിട്ടല്ല കവിയാക്കിയാണ് എന്നെപ്പോലെയുള്ളവർ കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'വാക്യേവയുടെ വിരോധം' എന്ന് ആശാൻ സി.വി.യെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. മലയാളത്തിലെ നോവലിസ്റ്റുകൾക്ക് വായനക്കാരും ആരാധകരും ആസ്വാദകരുമുണ്ട്. സി.വി.രാമൻപിള്ളയ്ക്ക് ഭക്തരും ഉപാസകരുമാണുള്ളത്. സി.വി.കൃതികളെ കൂട്ടിക്കാലത്തേ ഉപാസിച്ചുപോന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. ഭക്തനോ വായനക്കാരനോ അല്ല. സി.വി.യുടെതായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ആനന്ദിന് കവിതമില്ല എന്നു കാണാം. ചരിത്രം പഠിക്കാൻ സബോധമുള്ള ആരും നോവൽ വായിക്കില്ല. കാവ്യാനുഭൂതി സാക്ഷാതകരിക്കാനാണ് കാവ്യം വായിക്കുന്നത്. പ്രതിഭയുള്ള എഴുത്തുകാരും പ്രവാചകരും പ്രചോദിതരായ അവസ്ഥയിൽ കവിയാൽ മാറിയവരാണ്. അതൊരു പരമപദമാണ്. ഇതിഹാസങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് എല്ലാവരും പഠിക്കുന്നത്. ഏറെ പറയുന്നവർ വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നതാണ് സത്യം. വായിച്ചവർ വായനാനുഭവത്തിൽ സ്മയപരമായി നിൽക്കുമ്പോഴാണ് വ്യക്തിയേയും സമൂഹത്തേയും സി.വി. കാണുന്നത് മറ്റൊരു രീതിയിലാണ്. വ്യക്തിയേയും സമൂഹത്തേയും പ്രകൃതിയേയും പ്രപഞ്ചഘടനയുടെ ഭാഗമായുള്ള ഗൃഹ്യാനുഭൂതിയും ഗൃഹ്യാനുഭവവുമായാണ് സി.വി. ആവിഷ്കരിച്ചത്. അല്ലാതെ സി.വി. രാജകേതനായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ചുള്ളിക്കാട് പറഞ്ഞുനിർത്തി.

തുടർന്ന് രാമരാജ ബഹദൂരിൽനിന്നുമുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ ചുള്ളിക്കാട് സദസ്സിന് മുന്നിലേക്ക് വായിച്ചു. പ്രേമ ജയകുമാർ പരിഭാഷയുടെ പിന്നിലെ ശ്രമങ്ങൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എം. വി. ആർ
എഡി. ഡോ. മധു വാസുദേവൻ ഭാരതീയസംഗീതത്തിന്റെ ബൃഹത് പാരമ്പര്യമുൾക്കൊള്ളുന്ന അതുല്യഗായകൻ എം.വി. രാമനാഥന്റെ സംഘർഷഭരിതമായ ജീവിതത്തെയും സംഗീതോപാസനയെയും കുറിച്ചുള്ള ആധികാരിക പഠനം. ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള സംഗീതാസാദകർ ദീർഘകാലമായി കയ്യിൽ കിട്ടാൻ കാത്തിരുന്ന അതുല്യഗ്രന്ഥം. ആർട്ടിസ്റ്റ് നമ്പൂതിരി വമച്ച ചിത്രങ്ങളും അപൂർവ്വ ഫോട്ടോകളും സഹിതം. സൈസ് ക്രൗൺ 1/4 പേജ് 208 വില 150 രൂപ

അശാന്തിയിൽ നിന്ന് ശാന്തിയിലേക്ക്
ആശാൻ കവിതാപഠനത്തിന് ഒരു മുഖവുര എം. കെ. സാനാമി മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലേക്ക് അനുവാചകനെ നയിക്കുകയും വിസ്തരമായും അപൂർവ്വഭാഗികൾ നിറഞ്ഞതുമായ ദൃശ്യങ്ങളിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം. ആശാൻ സമ്പൂർണ്ണകൃതികളോടും പുസ്തകക്ഷേൽഫിൽ അവശ്യം വേണ്ട ഗ്രന്ഥം. പേജ് 248 വില 100 രൂപ

സർ സി പി തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ
പ്രൊഫ. എ. ശ്രീധരമേനോൻ ചരിത്രസത്യങ്ങളെ വിലമതിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി, വസ്തുതകൾ സത്യസന്ധമാകണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മുഖ്യമായും പ്രാഥമിക രേഖകളെ ആശ്രയിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ ഗ്രന്ഥം. ശ്രീധരമേനോന്റെ തന്നെ 'Triumph and Tragedy in Travancore : Annals of sir CP's sixteen years' എന്ന കൃതിയെ ആസ്പദമാക്കി മലയാളത്തിൽ ചെറിയ പുസ്തകം. ഫോട്ടോകൾ സഹിതം. പേജ് 576 വില 250 രൂപ

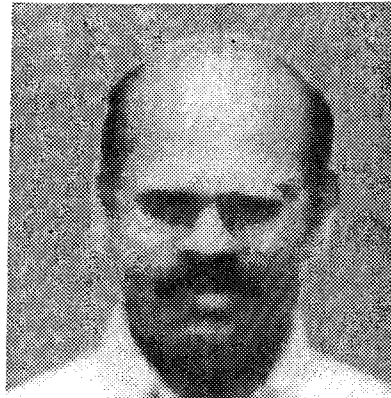
ഇ. കെ. നായനാർ വ്യക്തിയും ജീവിതവും
എഡി. എ. വി. ദാസ് നായനാരുടെ വ്യക്തിത്വസവിശേഷതകളെയും രാഷ്ട്രീയനിലപാടുകളെയും ചെറുകുറിയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള മൗലികവും സാന്നുഭാവോടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതുമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ. നാല്പതോളം പ്രശ്നങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമാഹാരം. പേജ് 172 വില 95 രൂപ

കറന്റ് ബുക്സ്
ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി എ.എസ്.ഒ. സർട്ടിഫിക്കേഷൻ മന്ദിരപുസ്തകപ്രസാധനശാല വിതരണം
ഡി സി ബുക്സ്, കറന്റ് ബുക്സ്
30 ശാഖകൾ
കൈരളി പുസ്തകശാല, തൃശ്ശൂർ - 1
പേജ് 172 വില 95 രൂപ

യോജനവും ലഭിച്ചില്ല. ഭാര്യ ജയ ആശുപത്രിയിൽ എത്തുമ്പോൾ വൈകുന്നേരമായി. അപ്പോഴേക്കും സഹപ്രവർത്തകർതന്നെ സർജ്ജിയുടെ സമ്മതപത്രത്തിൽ ഒപ്പുവച്ചിരുന്നു. ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും അരികിൽനിന്നുമെഡിക്കൽ ടീമിന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ പരിചരണങ്ങളിൽ ഡോ. വാസുദേവൻ മരണത്തിൽനിന്ന് താൽക്കാലികമായി രക്ഷപ്പെട്ടു. നെറ്റിത്തടത്തിലേറുകനത്ത ആഘാതം ഡോക്ടറുടെ മാനസികനിലയിൽ കാര്യമായ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പലപ്പോഴും ഡോക്ടർ അമിതമായി സംസാരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ വല്ലാതെ നിശ്ശബ്ദനാകുന്നു. ഡോക്ടർ പൂർണ്ണമായി സുഖം പ്രാപിക്കാൻ മാസങ്ങൾതന്നെ എടുത്തേയ്ക്കും. അതു മാത്രമല്ല, ഒരു സർജ്ജന്റെ ആയുസ്സിലെ വലിയൊരു ഭാഗമാണ് വെറുതെ പോകുന്നത്. സുഖം പ്രാപിച്ചാൽതന്നെ ബ്രെയിനിനേറ്റ പരിക്ക് ഡോക്ടറിൽ എന്തുമാറ്റം വരുത്തുമെന്ന് വൈകിയേ അറിയാൻ സാധിക്കൂ. ഡോക്ടർ ഇപ്പോഴും ആശുപത്രി വിട്ടിട്ടില്ല.

ദൂരനമുണ്ടാകട്ടെ

3) നന്മങ്ങളിലൂടെയാണ് ഡോക്ടർ വാസുദേവന്റെ ജീവിതം കടന്നുപോകുന്നത്. ഡോക്ടറുടെ ഇളയ മകൻ മരിച്ചിട്ട് ഏറെയായിട്ടില്ല. മറ്റൊരു കുട്ടിയോട് മാതാപിതാക്കളുടെ പരിചരണം ഏതാനേരത്തും ആശ്രയിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ കുട്ടി വീട്ടിൽ തനിച്ചുകഴിയുന്നു. ഡോക്ടറുടെ ദുരന്തങ്ങൾ ഭാര്യയേയും മാനസികമായി അലട്ടുന്നു. കുറഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ കഠിനമായ പരീക്ഷണങ്ങളുടേതായതിനാൽ ഏറെ ഉലഞ്ഞ നിലയിലാണ് നഴ്സ് കൂടിയായ ഭാര്യ. ആശുപത്രിയിൽനിന്ന് വാർത്താലേഖകർ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയോ, ഫോട്ടോ എടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് ഭാര്യ തടയുന്നു. ഞാനും എന്റെ ഭർത്താവും മാത്രം ഈ അപകടം സഹിച്ചോളാമെന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം. ഡോക്ടറുടെ സാമ്പത്തികനിലയും പരിതാപകരമാണ്. അധികൃതരുടെ സാമ്പത്തികസഹായമൊന്നും പേരിനുപോലും ഡോക്ടർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മാരാട് അക്രമത്തിൽ പരിക്കുപറ്റിയവരെ സന്ദർശിക്കാഞ്ഞതിനെ മുഖ്യമന്ത്രി ജൂനിയർ ഡോക്ടർമാരുടെ താല്പര്യപ്രകാരം ഡോക്ടറെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, സഹായവാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും നടത്തിയില്ല. ഡോക്ടർ സാമ്പുദേവന്റെ അവസരക്കേളിയെ മനസാക്ഷിക്കുമ്പോൾ പിൻ ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു. ചാർട്ട് പ്രകാരം നിശ്ചയിച്ച ഡ്യൂട്ടിക്ക് ഡോക്ടർ എത്തിയേ തീരൂ. കാരണം എന്തുതന്നെയായാലും എത്തിയില്ലെങ്കിൽ അത് വലിയ കുറ്റകൃത്യമാകും. ഹർത്താൽ ദിനങ്ങളിൽ ഡ്യൂട്ടിക്കു പകരം സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക വിചക്ഷകരാണ്. പലപ്പോഴും ഹർത്താൽ ആഹ്വാനമുണ്ടാവുക രാത്രി വൈകിയാവും. മാരാട് സംഭവത്തിലും ഹർത്താൽ പ്രഖ്യാപി

ഡോ. ചാസുദേവൻ

പിച്ഛത് രാത്രിയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഡോക്ടർ വാസുദേവന് പകരം ഡ്യൂട്ടി സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തുക സാധ്യമായ കാര്യമല്ല. ഡോക്ടർ ഡ്യൂട്ടിക്ക് എത്തിയേ തീരൂ എന്നുള്ളതിനാലാണ് വാസുദേവനും വീട്ടിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടത്. രോഗിയുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുക ഡോക്ടറുടെ കർത്തവ്യമാണ്. ഡോക്ടറുടെ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമ്പോൾ രക്ഷയ്ക്കായി ആരെത്തും? മേയ് മൂന്നിന് ഇ.എൻ.ടി വിഭാഗം ചാർജ് വാസുദേവനായിരുന്നു. വാസുദേവൻ തടയപ്പെടുകയും അക്രമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രോഗിയെ തടയുന്നതിന് തുല്യമാണ് ഡോക്ടറെ തടയുന്നതും. രോഗിയുടെ ജീവനോ വലുത് ഡോക്ടറുടെ ജീവനോ വലുത് എന്നൊരു ചോദ്യമുയർന്നാൽ ഡോക്ടർ വീട്ടിലിരിക്കുകയേയുള്ളൂ. ഇത്തരക്കാരുവസ്ഥയിലാണ് ഇന്ത്യൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷനും കെ.ജി.എം.സി.ടി.എയും ഈ പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെടുന്നത്. ഹർത്താൽ ദിനത്തിൽ ഡോക്ടർമാരെ എത്തിക്കാൻ സംവിധാനം വേണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതില്ലെങ്കിൽ സമയോചിത ജോലിക്ക് ഹാജരാകുന്നതിനിന്നും ഡോക്ടറെ വിധേയമാക്കുന്നു. ഘടനകൾ തീരുമാനത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടർ വാസുദേവന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ അമർഷം പുകയുകയാണ്. ഹർത്താൽ ദിനങ്ങളിൽ ഡോക്ടർമാരെ എത്തിക്കേണ്ട ചുമതല സുപ്രണ്ട് ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് ഡോക്ടർമാർ ഒരേ ശബ്ദത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഹർത്താൽ ദിനത്തിൽ ആശുപത്രി വാഹനം വിട്ടുകൊടുക്കണമെങ്കിൽ സർക്കാർ അനുവാദം വേണം. ഒപ്പം പൊലീസ് എസ്കോർട്ടും സർജിക്കായി ഡോക്ടർ ഒരുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതുകാരണം ആംബുലൻസ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ല. സഹപ്രവർത്തകന്റെ ഭാര്യയായിട്ടും ചേലും ഒരു പരിഗണനയും ആശുപത്രി അധികൃതരുടെ പക്കൽനിന്നുണ്ടായില്ല. മെഡിക്കൽ കോളേ

ഇിലെ ഡോക്ടർമാർ ആശങ്കയിലാണ്. കേരള ഗവൺമെന്റ് മെഡിക്കൽ കോളേജ് ടീച്ചേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ വാസുദേവൻ പ്രശ്നം കാമ്പസിൽ വലിയൊരു പ്രചരണായുധമാക്കുന്നു. വാസുദേവൻ പ്രശ്നത്തിൽ യഥാർത്ഥ പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്ന് കെ.ജി.എം.സി.ടി.എ മെഡിക്കൽ കോളേജ് യൂണിറ്റ് പ്രസിഡന്റ് ഡോ. ഷേർജി വാസു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഹർത്താലിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടാലും ഡോക്ടർമാർ ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളെ പ്രതിപ്പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും കെ.ജി.എം.സി.ടി.എ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഡോ. വാസുദേവന്റെ ചികിത്സക്കാവശ്യമായ ധനസഹായമെങ്കിലും മുഖ്യമന്ത്രി ആന്റണി അനുവദിക്കുമെന്നാണ് ഡോ. ഷേർജി വാസു അടക്കമുള്ള മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഡോക്ടർമാരുടെ പ്രതീക്ഷ. ഡോ. വാസുദേവന് സംബന്ധിച്ചതുപോലുള്ള അക്രമങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരുമ്പോൾ എന്തു തിരുമാനമാണ് കൈക്കൊള്ളാനാവുക എന്നതിലും ഇവർക്ക് ആശങ്കയുണ്ട്. സർക്കാരിന്റെയും മെഡിക്കൽ അധികൃതരുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നും നടപടികളൊന്നുമുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ ഒരു ഡോക്ടറും ഹർത്താൽ ദിനത്തിൽ സർക്കാർ ആശുപത്രികളിലെത്താത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാകും. ■

MODERN BOOK CENTRE

M.V.S. Koteswara Rao:
Communist Parties and United
Front - Experience in Kerala
and West Bengal
Rs. 150/-

Will Hutton:
The World We're in
Rs. 512/-
*(A timely and important
critique of misguided American
Politics.)*

Ben Okri:
In Arcadia
Rs. 236/-

Sir Shendu Mukhopadhyay:
Waiting for Rain - A Novel
Rs. 250/-

MODERN BOOK CENTRE
M.G. ROAD, G.P.O. Jn. TRIVANDRUM - 1
Tel: 2331826/16, 2333987
Fax: 0471-2333186
Email: modern@techpark.net

പ
 മാറാട്:
 ഏതു കോടതി
 വേണം?

കുറ്റപത്രം തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാലതാമസത്തിന് ആറാണ്

ഉത്തരവാദി?

മുഖ്യമന്ത്രി എ.കെ. ആന്റണി മാഓട് സന്ദർശിച്ചശേഷം നടത്തിയ സുപ്രധാന പ്രസ്താവനകളിലൊന്ന്, കേസ് അതിവേഗ കോടതികൾക്ക് (Fast track courts) വിട്ടുന്നതിന് ഹൈക്കോടതിയുടെ അനുമതി തേടുമെന്നാണ്. ഈ പ്രസ്താവന വസ്തുതാപരമായ പിഴവുകളാണു മാത്രമല്ല, ശ്രദ്ധേയമാവുന്നത്. ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികൾ കേസന്വേഷണംകൂടി നടത്തുന്ന അപൂർവ്വമായ പ്രതിഭാസമാണെന്ന് മുഖ്യമന്ത്രി ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നും. ഈ പ്രസ്താവന കേടാൽ. നിലവിലുള്ള ഇന്ത്യൻ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയിൽ കോടതികളിൽ കുറുപ്പത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ക്രിമിനൽ കേസുകൾ ചലിക്കാൻ തുടങ്ങൂ. കുറുപ്പത്രം ഫൈലിംഗ് സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ പോയി വാങ്ങുന്ന ഒരു കോടതിയും ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.

മാരാട് ഒന്നരവർഷംമുൻപ് നടന്ന കലാപത്തിന്റെ കേസന്വേഷണത്തിൽ പൊലീസ് കാണിച്ച അനാസ്ഥ (മലയാളം വാരിക മേയ് 16) ശുരുതമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഈ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പൊലീസ് മന്ത്രികൂടിയായ മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് തോന്നിത്തുടങ്ങിയപ്പോഴുള്ള ഒരു പ്രതികരണം എന്ന നിലയിൽ പ്രസ്താവന പരിഗണിച്ചാലും പ്രശ്നം തീരുനില്ല. കാരണം, പതിനെട്ടാം ധനകാര്യ കമ്മീഷൻ ശുപാർശകൾ പ്രകാരം നടപ്പിലാക്കിയ ഹാജൂർ ടാക്ക് കോടതികൾ നവീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ആഗ്രാസം കഴി

യൂ.എൻ.പി നിയമമന്ത്രി അരുൺ ജെറ്റലിപോലും സമ്മതിച്ചത് അതിവേഗ കോടതിയിലും നിയമം ഇഴയുന്നു എന്നാണ്. 2001 ഏപ്രിൽ ഒന്നിനാണ് ഇന്ത്യയിൽ വിചാരണ കാര്യക്ഷമമായ 1.80 ലക്ഷം കേസുകൾ ഒരു വർഷക്കാണ്ട് വിചാരണ ചെയ്തുതിർക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികൾ നിലവിൽ വന്നത്. 1,734 അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികൾ തുടങ്ങാനായിരുന്നു കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ പദ്ധതി. എന്നാൽ തുടങ്ങാനായത് 793 എണ്ണം മാത്രം. 100 ശതമാനം ചെലവും കേന്ദ്രം വഹിച്ചിട്ടും വഹിക്കാമെന്നേറ്റിട്ടും പല സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും ഈ നിർദ്ദേശത്തോട് പുറംതിരിഞ്ഞുനിന്നു. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന് കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന 1.80 ലക്ഷം കേസുകൾ പ്രതിവർഷം 361 കോടി രൂപയുടെ ബാധ്യതയുണ്ടാക്കുന്നു എന്ന പഠന റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു ധനകാര്യ കമ്മീഷനെക്കൊണ്ട് ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് നിർദ്ദേശം വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു. എന്നാൽ മന്ത്രി ആരുമാസം കഴിഞ്ഞ് റിപ്പോർട്ട് ചോദിച്ചപ്പോൾ എട്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നേ കണക്കു കിട്ടിയുള്ളൂ. അതുതന്നെ 41,374 കേസുകൾ ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതിക്ക് കൈമാറിയെന്നും അതിൽ 11,580 കേസുകൾ തീർപ്പായെന്നുമായിരുന്നു നിയമമന്ത്രിയുടെ കിട്ടിയ വിവരം. ഈ ശരാശരിവച്ചാണെങ്കിൽ മന്ത്രിയും ധനകാര്യകമ്മീഷനുമൊക്കെ മനസ്സുവയ്ക്കുന്നിടത്ത് ഏതായാലും കാര്യങ്ങൾ തീർക്കുന്ന ഉറപ്പ്.

കേരളത്തിൽ 38 ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികൾ തുടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും തുറന്നത് 27 എണ്ണം. മുഖ്യമന്ത്രി, ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികൾ കോഴിക്കോട്ട് രണ്ടെണ്ണമുണ്ട്. 2002 ഫെബ്രുവരി 16-നാണ് രണ്ടും പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയത്. രണ്ടിടത്തുകൂടി 190 കേസുകളെങ്കിലും പ്രതിമാസം വിചാരണയ്ക്കുവരുന്നുണ്ട്. സെഷൻസിൽ 46-ഉം ക്രിമിനലിൽ 22-മായി 68 കേസുകളാണ് കോഴിക്കോട്ട് ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതിയുടെ വിചാരണയിൽ ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഇവയുടെ വിചാരണ ജൂലൈ 15നുള്ളിൽ പൂർത്തിയാവുമെന്നാണ് കരുതുന്നത്.

“രാഷ്ട്രീയ കേസുകൾ പലതും ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വന്നതാണ്. വടകര, നാലാപുരം, ബേപ്പൂരിൽതന്നെ മുൻപ് നടന്ന ചില കേസുകൾ ഇവയൊക്കെ വന്നു. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയ കേസുകൾ ഒന്നും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടില്ല. ഇവയെല്ലാം ഒത്തുതിർപ്പാവുകയായിരുന്നു.” മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനവും അഭിഭാഷകനുമായ മഞ്ചേരി സുന്ദർരാജ് പറയുന്നു.

“ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത കോടതിയുടെ കുറ്റക്കാര്യം കോടതിയിൽ എത്തുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ ഇടപെട്ട ഒരു സമവായത്തിലേത്തിട്ടുണ്ടാകും. രാഷ്ട്രീയ കേസുകൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നതിന് ഉത്തരവാദിത്തം രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾക്കുതന്നെയാണ്” അദ്ദേഹം കുറിച്ചുപറഞ്ഞു.

ഇത് ഒരു വശം, എന്നാൽ കുറ്റപത്രം തയ്യാറാക്കാൻ നന്നായെന്ന് എടുത്താൽ അതിവേഗ കോടതി എത്തുമെന്താണ്?

“ഇത്തരം കോടതികൾ ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് പ്രവാദികളെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ഇത്തരം കേസുകൾ പത്തുവർഷത്തിൽ കൂടുതൽ സമയമെടുത്താൽ തെളിവുകളെല്ലാം നശിച്ചുപോകും എന്നതായിരുന്നു കാരണം. എന്നാൽ മറ്റൊരു വസ്തുത കൂടിയാണ് ‘ജസ്റ്റിസ് ഹറിഡ്’ ഈസ്റ്റ് ജസ്റ്റിസ് ബറിഡ്’ എന്നാണ്. നടത്തിപ്പിന്റെ വേഗത പലപ്പോഴും കേസിന്റെ ഗുണനിലവാരം ഇല്ലാതാക്കുന്നുമുണ്ട്. എറണാകുളത്തെ നിയമകേന്ദ്രത്തിലെ അഡ്വ. കെ.എസ്.മധുസൂദനൻ പറയുന്നു.

ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികൾക്ക് ഒരു കേസ് മാത്രമായി, അതേതന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായാലും വിചാരണ ചെയ്തുകൊണ്ടുപോവാനാവില്ല എന്നും വസ്തുതയാണ്. മാറാട് കേസ് ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതിക്ക് വിട്ടു എന്നതുകൊണ്ട് കരുതുക. കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലുള്ള മറ്റു കേസുകൾ മാറ്റിവച്ച് മാറാട് കേസ് മാത്രം പരിഗണിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് അധികാരമില്ല. ഇവിടെയാണ് സ്പെഷൽ കോടതി പ്രസക്തമാവുന്നത്. പ്രമാണമായ സുര്യനെല്ലി കേസ് സ്പെഷൽ പ്രോസിക്യൂട്ടററായി നിയമിച്ച് സ്പെഷൽ കോടതിയിലാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. കേസ് വേഗത്തിൽ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിനും വാദിക്ക് നീതി ലഭിക്കുന്നതിനും ഇതു സഹായകമായി. എല്ലാ ദിവസവും കോടതിക്ക് ഒരേ കേസുതന്നെ വിചാരണയ്ക്ക് എടുക്കാം എന്നതാണ് സ്പെഷൽ കോടതിയുടെ പ്രത്യേകത.

“ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതികളെക്കാൾ കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് സ്പെഷൽ കോടതികൾതന്നെയാണ് കുറച്ചുകൂടി നല്ലത്. ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്കിൽ ഇഡ്ജ്ജെന്റർ വന്നാലും അത് എഴുതിവരുമ്പോഴേയ്ക്കും സമയം പിന്നെയും വൈകുന്നു.” മഞ്ചേരി സുന്ദർരാജ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ ഏതു കോടതിയിലായാലും ഏറ്റവും കൂറാത്ത സമയത്തിനുള്ളിൽ കുറ്റപത്രം കൊടുക്കാൻ പൊലീസിന് കഴിയണം. പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ വീഴ്ചയെക്കാൾ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ഒത്തുതീർപ്പുകളിൽ പ്രതികളുടെ ‘ഡ്രൂ’ തയ്യാറാക്കുവാൻ വൈകുന്നു എന്നതാണ്. തമാറാട് പോലുള്ള കേസുകളിൽ കുറ്റപത്രം വകാൻ കാരണം. ഇതെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു നോക്കി വീണ്ടും കലാപങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ട് എന്താണ് മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം.

മാറാടുന്നവർ വായിക്കുവാൻ

മാറാട് തോറ്റ ഗാന്ധിയും ഇടതുപക്ഷവുമാണ്

ഗുജറാത്തിൽനിന്നും ഒരു സൂഹൃത്ത് കഴിഞ്ഞ ദിവസം ദില്ലിയിൽ വന്നിരുന്നു. വർഗീയ കലാപത്തിന്റെ സമയത്ത് മനുഷ്യസാഹോദര്യത്തിനുവേണ്ടി അതിതീവ്രമായി പ്രവർത്തിച്ച ഒരു സന്നദ്ധ സംഘടനയിലെ പ്രവർത്തകയാണ് അവർ.

തലേന്നു വരെ പരിചിതമായിരുന്ന അയൽക്കാരെ ആളുകൾ കൊല്ലുന്നത് അവർ നേരിൽ കണ്ടു. ആയിരം കൈകളുള്ള ഭീകരജീവികളെ സിപിനത്തിൽകണ്ട് ജന്മദീർഘമായ നടുക്കത്തിലേയ്ക്ക് ഭ്രമിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെയായിരുന്നുവത്രെ ആ ദിവസങ്ങൾ അവർക്ക്. അടുക്കളയിലെ കറിക്കത്തിപോലും, എന്തിന് നഖം മുറിക്കുന്ന നേരിയ മുർച്ചകൾപോലും ആളുകളെ ഭയപ്പെടുത്തിയ രാപകലുകൾ. ആദിമ ശിലായുഗത്തിൽനിന്നും തുടങ്ങി ഇങ്ങോളമുള്ള മനുഷ്യകാര്യം മുഴുവൻ ഒരു ബിസിനിയെപ്പോലെ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഗുജറാത്തിൽ ഭൂമി പിളർന്നു. ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ കൊല്ലുന്നത് അയൽനഗരങ്ങളിലെ ഒരു കയ്യനക്കം മാത്രമാണെന്ന് മനുഷ്യൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

എന്റെ സൂഹൃത്ത് ഇന്ത്യാ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണ്ണായകസന്ധി നൽകിയ നടുക്കത്തിൽനിന്നും മോചിതയായിട്ടില്ല. അവർ പറഞ്ഞു: “ഗാന്ധിയെപ്പോലെയുള്ള വലിയ ആളുകൾ തോറ്റിട്ടത് നമ്മെപ്പോലെ കുറിയവർ തോൽക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല.” ഞങ്ങൾ ആ വൈകുന്നേരം ഗാന്ധിയുടെ തോൽവിയെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിച്ചത്. “ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒറ്റയ്ക്കാണ്. എനിക്ക് ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള സ്വാധീനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ ആരു കേൾക്കാൻ” എന്ന് സാതന്ത്ര്യാനന്തര രാജ്യത്തിൽ വിലപിച്ച ഒരാളെക്കുറിച്ച്. സ്വന്തം തോൽവിയെക്കുറിച്ച് ഇത്രമാത്രം ബോധവാനായിരുന്ന വേറെ രാൾ നമ്മുടെ സാമൂഹ്യമണ്ഡലത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? പോകുന്നയിടങ്ങളിലെ പൊടിപടലത്തെയും ലഹരിപിടിപ്പിച്ച ഒരു ചക്രവർത്തിപോലെ ജീവിച്ച ജന്മമായിരുന്നു അത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യാ വിഭജനത്തിനുശേഷം ആരും കേൾക്കാനില്ലാതെ കാടിന്റെ അഗാ

ധാസ്യത്തിൽ ദിക്കുറലയുന്ന നിലവിളികളായിരുന്നു. ആ മനുഷ്യന്റെ ശിഷ്ടജന്മം.

“കൊല്ലപ്പെട്ടവർക്കുപേ ഗാന്ധിജി തോറ്റിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എന്തു പറയും?” സൂഹൃത്ത് എന്നോട് ചോദിച്ചു. ജയമോ പരാജയമോ ഗാന്ധിയുടെ ചിന്താപദ്ധതിയിലുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ, ഒന്നുണ്ട്. ദുഃഖിതനായ ഗാന്ധിയാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർക്കാതെ പോയ ഈ പ്രവാചകനെ ഉദ്ഘോഷിച്ച് മതമോ സ്ഥാപനമോ ബാക്കിയാകാതെയുപോയി.

“ഞങ്ങൾ മലയാളികൾ ഞങ്ങളെയും കാലമൊക്കെ പോയി.” ഈ ലേഖകൻ പറഞ്ഞു. മലയാളി മാറാട്ടും നടത്തുകയാണ്. മത-ജാതിയമഹിമകളിലേയ്ക്ക് അധോമുഖനായ മലയാള രാഷ്ട്രീയവ്യക്തിത്വം കുപ്പുകുത്തുകയാണ്. വ്യത്യസ്തമായ ജനാധിപത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഏകം അവകാശപ്പെട്ട കേരളം മഞ്ഞുപാതത്തിലേക്കുപെട്ടപ്പോൾ താഴ്ചകളിലേയ്ക്കു തെന്നുകയാണ്. ഗുജറാത്തിൽനിന്നെത്തിയ സൂഹൃത്ത് എന്നിലെ ദുരന്തനായകനെക്കണ്ട് മൂക്കത്ത് വിരൽവെച്ചു. “നിങ്ങൾ വിഷയത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്നു. ഗാന്ധിജിയിൽ നിന്നും മാറാട് കലാപത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു തവളപ്പാട്ടും വേണോ?” വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഗാന്ധിജി മാത്രമേ തോറ്റുള്ളൂ. മാറാടിൽ ഗാന്ധിയും ഇടതുപക്ഷവും തോറ്റു. ഈ തോൽവിക്ക് കൂടുതൽ കരുപ്പുണ്ട്.

കൊല്ലേണ്ടതെങ്ങനെ?

മസ്ജിദിൽനിന്നും വാളുകൾ പൊലീസ് കണ്ടെടുത്തു. മനുഷ്യനെ കൊല്ലാനായിരുന്നു അവ എന്നതിന് സംശയമില്ല. കൊല്ലേണ്ടതെങ്ങനെ എന്ന പാഠശാല ലോക യുദ്ധവ്യവസായത്തിന്റെ മുലക്കല്ലാണ്. സഹജീവികളെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി കൊല്ലുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ ആരായുവാൻ മനുഷ്യരാൾ ചെലവാക്കുന്ന ധീഷണയും സ്വന്തം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ‘കൊല്ലന്റെ ആലയിൽ തീയുതിയുണ്ടാക്കുന്ന വാളിനെതു പ്രസക്തി’ എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ട്. രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒര

വത്തപ്പോലെ റഡാറുകൾ അന്യന്റെ ജനലഴികളിൽ കണ്ണുവെച്ചു. ലേസർ രശ്മികൾവഴി ശത്രു നിഗ്രഹം നടത്തും. എന്നാൽ ജനസംഖ്യ കൂടുതലുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ വംശീയകലാപം നടക്കുമ്പോൾ അയൽവാസി ശത്രുവാകുകയും കൈയിൽ കിട്ടുന്നതെന്തും ആയുധമാക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ ഒരു മുന്നേറ്റ കത്തിയെക്കാൾ കൊല്ലുവാൻ എന്തുകൊണ്ടും അനുയോജ്യം മുന്നേറ്റമുള്ള ആയുധമാണ്. ഇന്ത്യാവിഭജനസമയത്ത് കൂട്ടക്കൊലകളിൽ ശിശുവും ഉപയോഗിച്ചതായി അറിവില്ല. വാൾ, കറാൾ, ഈ രക്തത്തി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു ആയുധങ്ങൾ. ലോഹയുഗത്തിൽനിന്നും പുറത്തുവരാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വികാസം വാളിന്റെ മുന്നേറ്റവഴിയിലായിരിക്കുമെന്നുവരികയാകാം!

മരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ?

നവംബറിൽ മുസ്ലീം-ഹിന്ദു കലാപം നടക്കുമ്പോൾ ഗാന്ധിജി നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ പലവരു ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകളിൽനിന്നും വിരക്തനായ മത്സ്യത്തെപ്പോലെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയം ചാടിപ്പോവുകയും പരാജിതനായ മുക്കുവനെപ്പോലെ തന്റെ പണി ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു.

കിഴക്കൻ ബംഗാളിലെ നവംബറിൽ ഹിന്ദു ന്യൂനപക്ഷവും മുസ്ലീം ഭൂരിപക്ഷവും ആയിരുന്നു. അനവധി ഹിന്ദുക്കൾ അവിടെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഹിന്ദു ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശങ്ങളിൽ മരിച്ചും സംഭവിച്ചും. മൗലാനാ ആസാദ് ആരോ ഗൃഹമന്ദിര കാരണങ്ങളാൽ കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തുടരേണ്ട എന്നു തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ കൃപലാനിയുടെ പേര് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. മൗലാനാ സാഹേബ് കോൺഗ്രസിൽ വിവിധ സമുദായാംഗങ്ങളെ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ വിജയിച്ചതുപോലെ കൃപലാനിക്കും സാധിക്കും എന്ന് വിശ്വസിച്ച ഗാന്ധിജി കൂട്ടക്കൊലകളെ തുടർന്നുപറഞ്ഞു:

“കൃപലാനി തന്റെ അനുയായികളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടത് കൊല്ലേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്നല്ല, മരിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്നാണ്.” ഭ്രാന്തപ്പറ്റയൊഴിവാക്കാൻ അത്ഭുതമേ വഴിയുള്ളൂ എന്നദ്ദേഹം കരുതി. അപരനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ മരിക്കുന്നതിൽ ധീരത്വമേ അംശമില്ല. ആ മരണം കൊലപോലെ നീചമാണ്. അപരനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിലുണ്ടായ രക്തസാക്ഷിത്വങ്ങൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിൽ അധർമ്മികതയുണ്ട്. അന്യനെ കൊല്ലുന്നതും സ്വയം മരിക്കുന്നതും കൊല തന്നെയാണെന്നും രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും ഒരു വാദമുണ്ട്. എന്നാൽ ഗുജറാത്ത്, മാറാട് ഭ്രാന്തപ്പറ്റകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ

എന്ന പ്രശ്നത്തെ നമുക്ക് ഒന്ന് സമീപിച്ചു നോക്കാം.

ഒരിക്കൽ അഹമ്മദാബാദിൽനിന്നും ഗാന്ധിക്ക് ഒരു കത്തു കിട്ടി. മർദ്ദകനെ തിരിച്ചു മർദ്ദിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നുള്ളതുകൾ പഠിക്കുന്നു. ഭയരഹിതനായി എങ്ങനെ ജയിലിൽ പോകാം എന്നുള്ളതുകൾ പഠിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കൊല്ലാതെ എങ്ങനെ മരിക്കാം എന്ന് ആരും പഠിക്കുന്നില്ല. ഇതായിരുന്നു കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

ഗാന്ധിയുടെ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു:

“ഒരാളിനുപകരം രണ്ടാളെ കൊല്ലണം എന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. ചിലർ പറയുന്നു ഒരാൾക്ക് ഒരാൾ എന്നതാണ് അനുപാതം എന്ന്. എന്നാൽ എന്റെ അഭിപ്രായം ഒരാൾക്കുപകരം നൂറാളെ കൊന്നാലും സമാധാനമുണ്ടാവില്ല എന്നാണ്. കൊല്ലുന്നതിനിടയിൽ മരിച്ചുപോയാൽ അതിൽ ധീരത്വമൊന്നുമില്ല. ധീരത്വമെന്തിനുള്ള മിഥുനാബോധമാണ്. യഥാർത്ഥ രക്തസാക്ഷി ആരെയും കൊല്ലാതെ തന്റെ ജീവൻ അടിമ വയ്ക്കുന്നു. കൊല നടത്തുന്ന സംഘത്തിനുമുന്നിൽ ഒരു സമുദായം മുഴുവൻ മരിക്കാൻ നിന്നു കൊടുക്കണമെന്നുണ്ടോ എന്ന സാങ്കല്പികാ വസ്തുതയ്ക്ക്, അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന രക്തസാക്ഷിത്വം വ്യഥാവിധിയില്ല എന്നാണ് ഗാന്ധി പറഞ്ഞത്.

മതം/ രാഷ്ട്രീയം

ഈ കുറിപ്പിൽ ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച ഗുജറാത്തിലെ സൂഹൃത്ത് ദില്ലിയിലേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ വിമാനത്തിൽ സഹയാത്രികനായി രാജ്യത്തെ പ്രശസ്തനായ ഒരു അതിതീവ്ര മതവാദിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ മരിച്ചാലും സാരമില്ല. വിമാനം തകർന്ന് അയാൾ മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചതായി അവർ പറഞ്ഞു. മരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ എന്ന ചോദ്യത്തിന് എന്റെ സൂഹൃത്ത് ഇങ്ങനെയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. അതിൽ കൊലയുടെ അംശമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. മതവിദ്വേഷം അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന ധ്രുവികരണത്തെ നേരിടുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന് സൂഹൃത്ത് പറഞ്ഞു. നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ജനാധിപത്യ വ്യക്തിത്വത്തിൽ എത്രമാത്രം ഹിന്ദു ബാക്കിയുണ്ട്? എത്രമാത്രം മുസ്ലീം ബാക്കിയുണ്ട്? എത്രമാത്രം ക്രിസ്ത്യാനി ബാക്കിയുണ്ട്? എന്നാലോചിക്കുക. ജനാധിപത്യ പ്രക്രിയയിൽ നാം മാറാട്ടും നടത്തുന്നിടത്തോളം കാലം ഏതു വലിയ ഗാന്ധിജിയും ഇന്ത്യയിൽ പരാജയപ്പെടുകയേയുള്ളൂ.

സാമൂഹ്യനന്മയ്ക്ക് പ്രാമുഖ്യം നൽകിയ ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാവ്

ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ ഐക്യനിരയ്ക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പോരാടിയ താരകേശർ ചക്രവർത്തിയുടെ ജീവിതം പോരാട്ടങ്ങളുടെ കഥയായിരുന്നു

അഖിലേന്ത്യാ ബാങ്ക് എംപ്ലോയീസ് അസോസിയേഷന്റെ (എ.ഐ.ബി.ഇ.എ) ജനറൽ സെക്രട്ടറി താരകേശർ ചക്രവർത്തി- അടുത്ത സൂഹൃത്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ താരക് എന്നാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നത്- 2003 മേയ് രണ്ടിന് കൊൽക്കത്ത വിമാനത്താവളത്തിൽവെച്ച് കഥാവശേഷനായി. പാറ്റനയിൽ നടന്ന സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യാ എംപ്ലോയീസ് യൂണിയന്റെ അഖിലേന്ത്യാ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തശേഷം, അവിടെനിന്നും മുബൈയിലെത്തി ബാങ്ക് ഓഫ് അമേരിക്ക ജീവനക്കാരുടെ യോഗത്തിലും പങ്കെടുത്ത താരക്, ദേനാ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെ സംഘടനാ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാനായിരുന്നു കൊൽക്കത്തയിലെത്തിയത്. തുടർന്ന് മേയ് അഞ്ചിന് ഏതൻസിൽ നടക്കുന്ന ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര സമ്മേളനത്തിലും താരകിന് പങ്കെടുക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. കൊൽക്കത്ത വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് സാവസരിയിലേയ്ക്കു പോയശേഷം ദേനാ ബാങ്ക് എംപ്ലോയീസ് യൂണിയൻ സമ്മേളനത്തിൽ കൃത്യസമയത്ത് എത്തിച്ചേരുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യമെങ്കിലും, വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്ന് പുറത്തു കടക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടുകയും, കൃഷ്ണാപിഴയുമാണുണ്ടായത്. നിമിഷങ്ങൾക്കകം അന്ത്യം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

1926 ജൂൺ രണ്ടിന് ഇന്നത്തെ ബാംഗ്ലാദേശ്

വാനില: സ്വർണ്ണക്കായ്ത്ത് സുവർണ്ണസ്വപ്നമോ?

വാനില കൃഷിയുടെ പ്രചാരവും അതിലെ പ്രശ്നങ്ങളും

അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയ്ക്കുമേൽ ഒരേക്കറിൽ നിന്ന് വാർഷിക വരവ് നൽകാൻ കഴിവുള്ള വിളയാണ് വാനില എന്നു പറഞ്ഞാൽ “എനിക്ക് അതിലും കൂടുതൽ കിട്ടി” എന്ന് അഭിമാനത്തോടെ അവകാശപ്പെടുന്ന കർഷകർ ഇന്ന് കേരളത്തിലും കർണ്ണാടകത്തിലും നിരവധിയായാണ്. തീർന്നില്ല... 500 കിലോഗ്രാമിൽപ്പരം ശാസ്ത്രീയമായി സംസ്കരിച്ച വാനില ഒരു ഹെക്ടറിൽനിന്നും തയ്യാറാക്കുന്ന കർഷകരുണ്ട്. കിലോഗ്രാമിന് പതിനായിരം രൂപയ്ക്ക് വിൽക്കാനാണ് അവരുടെ മോഹം. ഈ നിരക്കിൽ അതു വിറ്റുവെന്ന് ചെറുമുഹൂർത്തത്തിനുള്ള അവകാശപ്പെടുന്ന കർഷകരുമുണ്ടത്രെ! അപ്പോൾ മറക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യം ഒരു ഹെക്ടറിൽ നിന്നുമുള്ള വാനില വരവ് 50 ലക്ഷം രൂപ! മോഹത്തിന്റെ എവറസ്റ്റും കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കർഷകമനസ്സുകൾ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അല്പം ഉറക്കെ ചിന്തിച്ചു പോകുകയാണ്. “എന്താൽ ഈ സ്വർണ്ണക്കായ്ത്ത് തുടരും? അല്ലെങ്കിൽ നിലനിൽക്കും?” കർഷകർ ഒഴികെ വാനിലയുമായി ബന്ധമുള്ള സർവ്വരും ഈ വഴിക്കു ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കും മുൻപ് വാനിലയെപ്പറ്റി അല്പം അറിയാം.

അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയ്ക്കുമേൽ ഒരേക്കറിൽ നിന്ന് വാർഷിക വരവ് നൽകാൻ കഴിവുള്ള വിളയാണ് വാനില എന്നു പറഞ്ഞാൽ “എനിക്ക് അതിലും കൂടുതൽ കിട്ടി” എന്ന് അഭിമാനത്തോടെ അവകാശപ്പെടുന്ന കർഷകർ ഇന്ന് കേരളത്തിലും കർണ്ണാടകത്തിലും നിരവധിയായാണ്. തീർന്നില്ല... 500 കിലോഗ്രാമിൽപ്പരം ശാസ്ത്രീയമായി സംസ്കരിച്ച വാനില ഒരു ഹെക്ടറിൽനിന്നും തയ്യാറാക്കുന്ന കർഷകരുണ്ട്. കിലോഗ്രാമിന് പതിനായിരം രൂപയ്ക്ക് വിൽക്കാനാണ് അവരുടെ മോഹം. ഈ നിരക്കിൽ അതു വിറ്റുവെന്ന് ചെറുമുഹൂർത്തത്തിനുള്ള അവകാശപ്പെടുന്ന കർഷകരുമുണ്ടത്രെ! അപ്പോൾ മറക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യം ഒരു ഹെക്ടറിൽ നിന്നുമുള്ള വാനില വരവ് 50 ലക്ഷം രൂപ! മോഹത്തിന്റെ എവറസ്റ്റും കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കർഷകമനസ്സുകൾ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അല്പം ഉറക്കെ ചിന്തിച്ചു പോകുകയാണ്. “എന്താൽ ഈ സ്വർണ്ണക്കായ്ത്ത് തുടരും? അല്ലെങ്കിൽ നിലനിൽക്കും?” കർഷകർ ഒഴികെ വാനിലയുമായി ബന്ധമുള്ള സർവ്വരും ഈ വഴിക്കു ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കും മുൻപ് വാനിലയെപ്പറ്റി അല്പം അറിയാം.

അഞ്ചുലക്ഷം രൂപയ്ക്കുമേൽ ഒരേക്കറിൽ നിന്ന് വാർഷിക വരവ് നൽകാൻ കഴിവുള്ള വിളയാണ് വാനില എന്നു പറഞ്ഞാൽ “എനിക്ക് അതിലും കൂടുതൽ കിട്ടി” എന്ന് അഭിമാനത്തോടെ അവകാശപ്പെടുന്ന കർഷകർ ഇന്ന് കേരളത്തിലും കർണ്ണാടകത്തിലും നിരവധിയായാണ്. തീർന്നില്ല... 500 കിലോഗ്രാമിൽപ്പരം ശാസ്ത്രീയമായി സംസ്കരിച്ച വാനില ഒരു ഹെക്ടറിൽനിന്നും തയ്യാറാക്കുന്ന കർഷകരുണ്ട്. കിലോഗ്രാമിന് പതിനായിരം രൂപയ്ക്ക് വിൽക്കാനാണ് അവരുടെ മോഹം. ഈ നിരക്കിൽ അതു വിറ്റുവെന്ന് ചെറുമുഹൂർത്തത്തിനുള്ള അവകാശപ്പെടുന്ന കർഷകരുമുണ്ടത്രെ! അപ്പോൾ മറക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാര്യം ഒരു ഹെക്ടറിൽ നിന്നുമുള്ള വാനില വരവ് 50 ലക്ഷം രൂപ! മോഹത്തിന്റെ എവറസ്റ്റും കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കർഷകമനസ്സുകൾ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അല്പം ഉറക്കെ ചിന്തിച്ചു പോകുകയാണ്. “എന്താൽ ഈ സ്വർണ്ണക്കായ്ത്ത് തുടരും? അല്ലെങ്കിൽ നിലനിൽക്കും?” കർഷകർ ഒഴികെ വാനിലയുമായി ബന്ധമുള്ള സർവ്വരും ഈ വഴിക്കു ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കും മുൻപ് വാനിലയെപ്പറ്റി അല്പം അറിയാം.

മെഡഗാസ്കറിൽനിന്നും

ജൈവ വിഭവങ്ങൾക്ക് യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും കൂടുതൽ പ്രചാരവും ആവശ്യവും വർദ്ധിച്ചതോടെ എസ്കിമിലും കേക്കിലും മറ്റു പല ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളിലും സിന്തറ്റിക് വാനിലയുടെ ഉപയോഗം കുറഞ്ഞു. നിയമത്തെക്കാൾ ശക്തമായ പൊതുജന അഭിപ്രായമാണ്

വാനിലയുടെ പരിചരണം

സുഗന്ധദ്രവ്യവിളകളുടെ ഈറ്റില്ലമെന്ന് വിശദീകരിക്കാവുന്ന ഈറ്റില്ലത്തിൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനി പരിക്ഷണവളർത്തലിനു കൊണ്ടുവന്ന ഒരു സസ്യമാണ് വാനില. മെക്സിക്കോ തീരത്തെ അസ്ടെക് ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഒരു ഉത്തേജന സസ്യമായിരുന്നു ഈ വിള. അവരുടെ രാജകീയ കൊക്കോ പാനിയത്തിന് പരിമളം പകരാൻ പണ്ടുപണ്ടേ അവർ വാനില ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പാവപ്പെട്ട അസ്ടെക് ഇനതയെ ആക്രമിച്ച കീഴടക്കിയ സ്പാനിഷ് ആക്രമണകാരികളെ സുവർണ്ണപക്ഷത്തിൽ ഈ ദിവ്യപാനീയം നൽകിയാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചത്. അത് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ സ്പാനിഷ് അധികാരികളാണ് 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യൂറോപ്പിലേക്കും തുടർന്ന് ലോകമെമ്പാടും വാനില മഹത്വം പരത്തിയത്. എന്തിനേറെ വാനിലയോടുള്ള ആരാധന മുത്ത് തനിക്കു തരുന്ന ആഹാരവിഭവങ്ങളിൽ സുഗന്ധം പക

ശിലാ നവചാലി ജില്ലയിലായിരുന്നു താരകിന്റെ ജനനം. കൊൽക്കത്ത യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും ഡിഗ്രിപ്പരീക്ഷനോടെ ബിരുദമെടുത്തശേഷം 1946-ൽ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ ഗുമസ്തനായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. 1947-ൽ തന്നെ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ എംപ്ലോയീസ് യൂണിയന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട താരകേശ്വർ 1951-ൽ യൂണിയന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി. 1957-ൽ അഖിലേന്ത്യാ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ എംപ്ലോയീസ് ഫെഡറേഷന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം

നമ്മയ ഹവാനയിൽ ചേർന്ന വേൾഡ് ഫെഡറേഷൻ ഓഫ് ട്രേഡ് യൂണിയൻസ് (ഡബ്ല്യു. എഫ്.ടി.യു.) സമ്മേളനത്തിലും, തുടർന്ന് 2001-ൽ ഇതേ സംഘടനയുടെ സ്റ്റുഡൻസി സമ്മേളനത്തിലും എ.ഐ.ബി.ഇ.എ പ്രതിനിധി സംഘത്തലവൻ താരക് ആയിരുന്നു. 1982 മുതൽ ട്രേഡ് യൂണിയൻ ഇന്റർനാഷണലിൽ പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചുവന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം മരണം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഘടനയുടെ വൈസ് ചെയർമാനായിരുന്നു. 1951-ൽ സി.പി.ഐ അംഗമായി ചേർന്ന. താരകേശ്വർ പാർട്ടിയുടെ നാഷണൽ കൗൺ

രുന്ന സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഫലപ്രദമായും പൂർണ്ണമായും വിജയിപ്പിക്കുന്നതിന് വിപ്ലവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ട്രേഡ് യൂണിയൻ എ.ഐ.ബി.ഇ.എ ആണെന്ന് ലോകബാങ്കിന്റെ റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടെന്ന വസ്തുത ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആഗോളവത്കരണനയങ്ങളുടെ കടന്നാക്രമണം ഫലപ്രദമായി ചെറുത്തുതോല്പിക്കാൻ ബാങ്കിങ് മേഖലയിലെ വിവിധ ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ ഒരു ഐക്യനിര വേണമെന്ന ആശയം ആദ്യമായി മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുകയും അത് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തതിനുള്ള പൂർണ്ണമായ ക്രെഡിറ്റ് താരകേശ്വറിനു മാത്രമുള്ളതാണ്. യൂണൈറ്റഡ് ഫോറം ഓഫ് ബാങ്ക് യൂണിയൻസ് (യു.എഫ്.ബി.യു.) ഇന്ന് മറ്റ് ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകൾക്ക് ഒരു മാതൃകയാണ്. വ്യത്യസ്ത ആശയഗതികൾ വെച്ചുപിടയ്ക്കുന്ന ഒമ്പതോളം സംഘടനകളുടെ ഒരു പൊതുവേദിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് താരകേശ്വറിന് നന്നേ പാടുപെടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യൂണൈറ്റഡ് ഫോറത്തിന് ഏൽക്കുന്ന ഏതൊരു ചെറിയ ആഘാതവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലെ അസംസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു.

താരകേശ്വർ വെറുമൊരു ബാങ്ക് ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാവു മാത്രമായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പേരാടുന്ന ബാങ്ക് ജീവനക്കാർക്കിടയിൽ, തങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തോടും, സഹജീവികളോടുമുള്ള കടമകളെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെയുംപറ്റി അവബോധമുണ്ടാക്കാനും താരക് കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമായിരുന്നു. സ്വന്തം കീഴ്വീട് ക്ഷാൻ വ്യഗ്രത കാട്ടുന്ന ബാങ്ക് ജീവനക്കാർ ബാങ്കിങ് വ്യവസായത്തിന്റെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ബാങ്കിലെ ഇടപാടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങളും, താല്പര്യങ്ങളും കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും, സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകണമെന്നായിരുന്നു താരകിന്റെ നിരന്തരമായ ആഹ്വാനം. ആൾ കേരള ബാങ്ക് എംപ്ലോയീസ് ഫെഡറേഷന്റെ 1992-ലെ കണ്ണൂർ സമ്മേളനവേളയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ബാങ്കിങ് സെമിനാറിൽ, ഡോ. കെ.എൻ. രാജിനോടൊപ്പം ഈ ലേഖകനും പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന്, താരകിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടിരുന്ന ഡോ. രാജ് ലേഖകനോട് പറഞ്ഞതിങ്ങനെയായിരുന്നു: “Here is a responsible trade union leader whose tribe is gradually getting extinct.”

താരകേശ്വർ വെറുമൊരു ബാങ്ക് ട്രേഡ് യൂണിയൻ നേതാവു മാത്രമായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പേരാടുന്ന ബാങ്ക് ജീവനക്കാർക്കിടയിൽ, തങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തോടും, സഹജീവികളോടുമുള്ള കടമകളെയും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളെയുംപറ്റി അവബോധമുണ്ടാക്കാനും താരക് കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ ഈ കാഴ്ചപ്പാട് വ്യക്തമായിരുന്നു. സ്വന്തം കീഴ്വീട് ക്ഷാൻ വ്യഗ്രത കാട്ടുന്ന ബാങ്ക് ജീവനക്കാർ ബാങ്കിങ് വ്യവസായത്തിന്റെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ബാങ്കിലെ ഇടപാടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങളും, താല്പര്യങ്ങളും കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും, സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകണമെന്നായിരുന്നു താരകിന്റെ നിരന്തരമായ ആഹ്വാനം. ആൾ കേരള ബാങ്ക് എംപ്ലോയീസ് ഫെഡറേഷന്റെ 1992-ലെ കണ്ണൂർ സമ്മേളനവേളയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ബാങ്കിങ് സെമിനാറിൽ, ഡോ. കെ.എൻ. രാജിനോടൊപ്പം ഈ ലേഖകനും പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന്, താരകിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടിരുന്ന ഡോ. രാജ് ലേഖകനോട് പറഞ്ഞതിങ്ങനെയായിരുന്നു: “Here is a responsible trade union leader whose tribe is gradually getting extinct.”

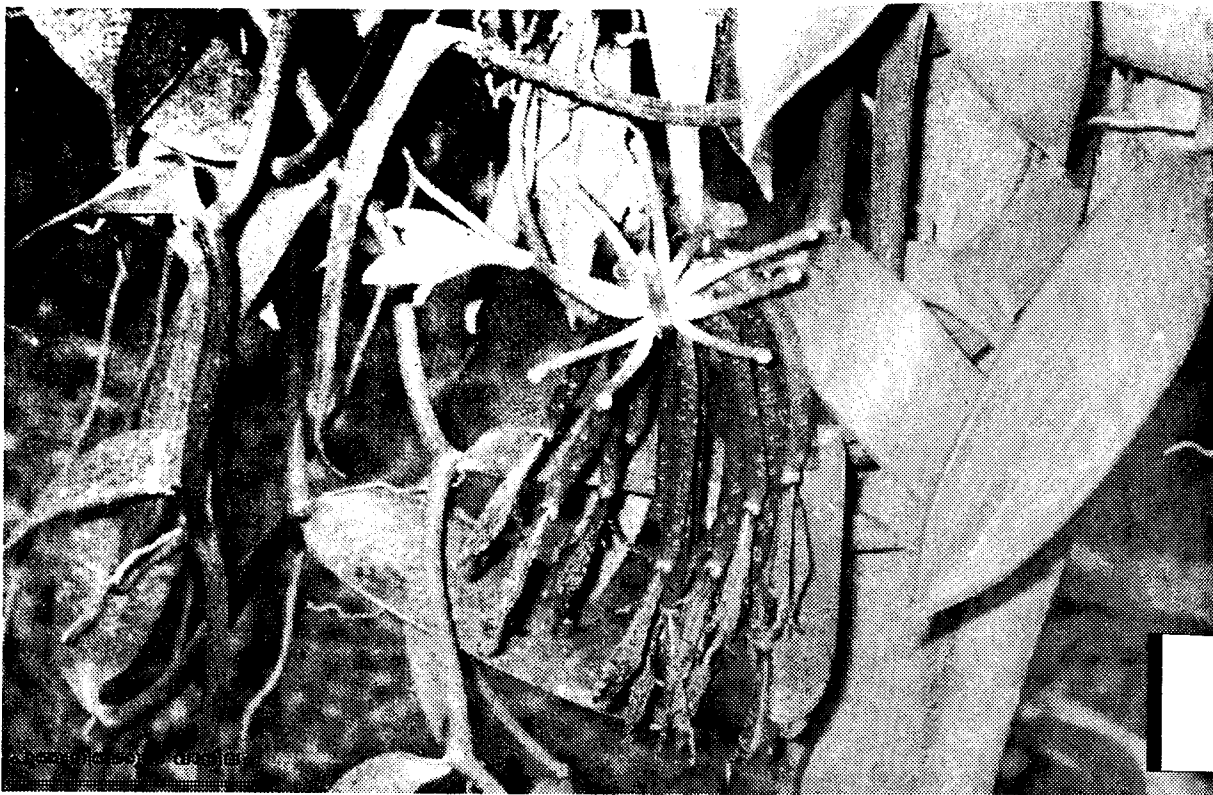
താരകേശ്വർ ചക്രവർത്തി

1993 വരെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടർന്നു. 1960-ൽ ഹൈദരാബാദിൽ ചേർന്ന എ.ഐ.ബി.ഇ.എ പരിസെന്നാം സമ്മേളനത്തിൽ താരകേശ്വർ സംഘടനയുടെ അസിസ്റ്റന്റ് സെക്രട്ടറിയായി. 1976-ൽ എ.ഐ.ബി.ഇ.എയുടെ അമ്യത്സർ സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹം സെക്രട്ടറിയായും 1980-ലെ അലഹാബാദ് സമ്മേളനത്തിൽ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ അന്ത്യം സംഭവിക്കുന്നതുവരെ താരകേശ്വർ എ.ഐ.ബി.ഇ.എയുടെ അമരക്കാരനായി വിശ്രമമില്ലാത്ത ജീവിതം നയിച്ചുവരികയായിരുന്നു.

1972-നും 1980-നും ഇടയ്ക്ക് സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ വർക്കിങ്ങ് ഡയറക്ടറായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച താരകേശ്വർ, ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെയും മറ്റു തൊഴിലാളികളുടെയും ന്യായമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പൊരുതമായിരുന്നു. 1982-ൽ ക്യൂബൻ തലസ്ഥാ

സിൽ അംഗവുമായിരുന്നു. 1986-ൽ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽനിന്നും വിരമിച്ചശേഷം, മുഴുവൻ സമയവും ജീവിതാവസാനംവരെ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെ മുന്നണിപ്പോരാളിയായി പ്രവർത്തിച്ചുവരികയായിരുന്നു. എ.ഐ.ബി.ഇ.എ എന്ന സംഘടനയെ ഇന്ത്യയിലെ ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെ ഏറ്റവും വലിയ സംഘടനയായി നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നതിൽ താരകേശ്വർ വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തൂലമായിരുന്നു. ഇടുങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയ താല്പര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ, സംഘടനയെ പിളർത്താൻ നോക്കിയവർക്ക് ഒടുവിൽ ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷം വരുന്ന ബാങ്ക് ജീവനക്കാരുടെ പിന്തുണ മാത്രമേ നേടാനായുള്ളൂ. ഇതിനു കാരണക്കാരൻ താരക് മാത്രമായിരുന്നു.

ലോകബാങ്ക് നാണയനിധി-ലോകവ്യാപാര സംഘടന എന്നിവയുടെ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കുവഴങ്ങി 1991 മുതൽ ഇന്ത്യയിൽ മാറിമാറി അധികാരത്തിൽ വന്ന സർക്കാരുകൾ നടപ്പാക്കിവ

ഈ മാറ്റത്തിന്റെ പിന്നിലെ പ്രേരകശക്തി അമേരിക്കയും യൂറോപ്പും ഇപ്പോഴും പ്രകൃതി ദത്ത വാനിലയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള തിരച്ചിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തി. ഈ സംഭവവികാസം ഏറ്റവും വലിയ ഗുണം ചെയ്തത് വാനിലാകൃഷിയിൽ മുൻ പന്തിയിൽ നിന്നിരുന്ന മെഡഗാസ്കറിനാണ്. ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കുകിഴക്കുഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ സമുദ്രതീരയിലെ ഒരു ദ്വീപാണ് മെഡഗാസ്കർ. പോർട്ടുഗീസുകാരാണ് ഈ ദ്വീപിനെ ലോകത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. വാനില ഉല്പാദനത്തിന്റെ 70 ശതമാനം മെഡഗാസ്കറിലായിരുന്നു. 'ബോർബോൺ വാനില' എന്ന മെനപ്പേരിൽ കിട്ടുന്ന ഇവിടത്തെ വാനില ഗുണമേന്മയിൽ അന്നും ഇന്നും മുന്നിൽത്തന്നെ. വിപണിയെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതും ഇവർ തന്നെ. പക്ഷേ രാഷ്ട്രീയമായ തിരിമറിയിലും ഭരണരംഗത്തെ അസ്ഥിരതയും കാരണം അമേരിക്കൻ കച്ചവടസംഘം മെഡഗാസ്കർ വാനില ഇഷ്ടമാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ കൃഷി മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്കും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇന്തോനേഷ്യയും ഉഗാണ്ടയും മറ്റും ഇതിൽ വലിയ ഗുണം നേടിയ രാഷ്ട്രങ്ങളാണ്. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തീവ്രമായ ചൂഴ്ചിക്കാറ്റും മറ്റും കാരണമായി മെഡഗാസ്കറിലെ വാനില ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായി നശിച്ചുപോയി. ലോകശ്രദ്ധ അതോടെ വാനില കൃഷിയുള്ള മറ്റിടങ്ങളിലേക്കു മാറി. വാനിലയുടെ കൃഷി വികസനചരിത്രത്തിലെ ഒരു പുതിയ

അദ്ധ്യായം അതോടെ സമാരംഭിച്ചു. ആഗോള വാനില വിപണനരംഗത്ത് സംഭവിച്ച ഈ മാറ്റങ്ങൾ കാരണം വികസന രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് വാനിലകൃഷി വികസനരംഗത്ത് ലഭിച്ച പുതിയ സാദ്ധ്യതകൾ മണത്തറിഞ്ഞത് പളാൻറേഷൻ മേഖലയാണ്. വേഗത്തിൽ വാനില കൃഷി ഇന്ത്യയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള മുൻകൈ ഔദ്യോഗികമായി സ്പൈസസ് ബോർഡ് ഏറ്റെടുത്തത് വൻപിച്ച നേട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ വഴിയൊരുക്കി. പുതിയ വിളയായതിനാൽ ഇതിന്റെ കൃഷിപ്രചാരണത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചുമതലയും സർക്കാർ ഭാഗത്ത് സ്പൈസസ് ബോർഡാണ് ഇപ്പോഴും നടത്തുന്നത്. കൃഷി സംസ്ഥാന വിഷയമാണ് എന്ന് പറയാറുണ്ടെങ്കിലും വാനില കൃഷിരംഗത്ത് സ്പൈസസ് ബോർഡ് തന്നെയാണ് മുൻപിൽ. നേരിട്ടു കർഷകരുമായി ബന്ധം പുലർത്തി കേരളത്തിലും കർണ്ണാടകത്തിലും കിട്ടാവുന്നത്ര വള്ളികളും ടിഷ്യൂ കൾച്ചർ തൈകളും സ്പൈസസ് ബോർഡ് നൽകി. കൃഷിക്കാർ താല്പര്യത്തോടെ അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ പുതിയ വിളകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുമ്പോൾ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു വൻ തകരാർ ഇവിടെയും വന്നുകൂടി. വാനില കായ്കൾ വാങ്ങാനും സംസ്കരിക്കാനുമുള്ള സംവിധാനം ഇല്ലാതെ പോയി. 600 ഹെക്ടറിലെ വാനില കൃഷിക്കാർ ഇതുമൂലം വാനിലയെ അവഗണിക്കാൻ ദുഃഖപൂർവ്വം നിർബന്ധിതരായി. അപ്പോഴാണ് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സു

ഗന്ധദ്രവ്യ കമ്പനിയായ മക്കോർമിക്കും ഇന്ത്യൻ കമ്പനിയായ എ.വി.ടി.യും ചേർന്നു രൂപീകരിച്ച എ.വി.ടി മക്കോർമിക്ക് ധീരമായി കേരളത്തിലെയും കർണ്ണാടകത്തിലെയും കർഷകരിൽനിന്നും വാനില വാങ്ങാൻ മുന്നോട്ടു വന്നത്. കമ്പനിയുടെ മാനേജിങ് ഡയറക്ടർ കുമ്മറും ഇനാൽ മാനേജർ ഡോ. ഗോപിനാഥും മക്കോർമിക് കമ്പനിയുടെ പർച്ചേസ് ഡയറക്ടർ ഹാങ്കും ചേർന്നു രൂപം നൽകിയ വാനില ശേഖരണം വൻപിച്ച വിജയമായി. വാനിലയുടെ പച്ച കായ്കളെ മൂന്നു ഗ്രേഡുകളായി തരം തിരിച്ച് മികച്ച വില നൽകി ഇടനിലക്കാരെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കി കർഷകകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് നേരിട്ട് വാങ്ങി പണം നൽകുന്ന വിപണന സമ്പ്രദായം അവിശ്വസനീയമായ ഒരു അനുഭവമായി മാറി. എത്ര വാനില ഉണ്ടെങ്കിലും വാങ്ങാ എന്ന മൂല്യവാക്യവുമായി പച്ചക്കാട് വാങ്ങി ശസ്ത്രീയമായി സംസ്കരിക്കാനുള്ള വിപുല സംവിധാനം കമ്പനി ഏർപ്പെടുത്തി. ഇതോടൊപ്പം മികച്ച വാനില കായ് തയ്യാറാക്കാൻ വിപുലമായ പാമ്പരിപാടി മാദ്ധ്യമങ്ങൾ, ചർച്ചകൾ, തോട്ടം സന്ദർശനം ഇവ വഴിയായി ഈ രണ്ടു സംസ്ഥാനത്തിലും വിപുലമായി എ.വി.ടി പ്രവർത്തകർ നടത്തി. 1997-98-ലാണ് ആദ്യമായി സംഭരണം തുടങ്ങിയത്. അന്നു 160 രൂപയായിരുന്നു കിലോഗ്രാമിന് പച്ചക്കായയുടെ വില. തുടർന്ന് പല കമ്പനികളും ഈ രംഗത്തേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നു.

സ്പൈസസ് ബോർഡ്

വിപണനം ഉറപ്പായതോടെ വാനില കൃഷിക്ക് വൻപിച്ച പിന്തുണ കിട്ടി. സ്പൈസസ് ബോർഡിന്റെ ഗ്രാമതല പ്രവർത്തകരും കർണ്ണാടകത്തിലെ പല സാമൂഹ്യസംഘടനകളും വളരെ മുന്നോട്ടുപോയി. മൂന്നു വർഷം മുൻപ് ചികമാംഗ്യൂർ ജില്ലയിലെ ഒരു വാനിലത്തോട്ടം ഹാങ്കും ഡോ. ഗോപിനാഥുമൊത്ത് ഞാൻ പോയി കണ്ടു. അരലക്ഷത്തോളം കായ്ച്ചു കിടക്കുന്ന വള്ളികൾ ഉള്ള ഒരു കുറ്റൻ തോട്ടം. സദാ പുഞ്ചിരിക്കുകയും വളരെ ചുരുക്കമായി മാത്രം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാപ്പിത്തോട്ട ഉടമയുടെ വാനില കൃഷികേന്ദ്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിശാലമായ തെങ്ങിൻ തോപ്പാണ്. സന്ദർശകരെ തീരെ അനുവദിക്കാതെ തോട്ടത്തിൽ നിറുപ്പ് തെങ്ങും അതിനിടയിൽ മുഴുവൻ ശീമക്കൊന്നയിൽ വളർത്തിയിരിക്കുന്ന വാനിലയും. "ഞാൻ വാനിലരംഗത്ത് കാണുന്ന ഒരു അത്ഭുതം" എന്നാണ് ലോക വാനിലരംഗത്തെ അതി

അനുഭവിക്കുന്ന ഈ സർവ്വസ്വകാര്യത്വം എത്ര നാൾ നീണ്ടുനിൽക്കുമെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി പറയാനുള്ളത്. അധികനാൾ ഇതു നീണ്ടുനിൽക്കാനിടയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ വഴി തെളിക്കുന്ന നിരവധി സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ഉയർന്ന വിലയും അതിനെ തോല്പിക്കുന്ന ആദായവും കണ്ടതോടെ കൃഷിസ്ഥല വിസ്തീർണ്ണം എല്ലാവരുടെയും കണക്കുകളെയും തെറ്റിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നേറിക്കഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല കർണ്ണാടകത്തിലും ഗോവയിലും തമിഴ്നാട്ടും മഹാരാഷ്ട്രയിലും ആന്ധ്രയിലുമൊക്കെ വാനില നട്ടുപിടിപ്പിക്കൽ തുടരുകയാണ്. വള്ളികിട്ടാനുള്ള പ്രയാസമേയുള്ളൂ. സർക്കാർ വികസന ഏജൻസികൾ മാത്രമല്ല നിരവധി വ്യക്തികളും സാമൂഹ്യ സംഘടനകളും ഈ രംഗത്തുണ്ട്. ലോകവിപണിയിൽ ആവശ്യത്തിലേറെ വാനില വന്നാൽ വില കുത്തനെ ഇടിയും. കാരണം യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ജപ്പാനിലും ഒഴിച്ച് മറ്റൊരു രാജ്യവും ജൈവ വാനില ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

ഈ ബഹുജ്ഞാനിയിൽ നമ്മുടെ വാനിലയുടെ ഗുണനിലവാരം തെളുകയാണ്. രോഗബാധിച്ച വള്ളികൾ പോയിട്ട് കായ് പിടിച്ചു ഉപയോഗശൂന്യമായ വള്ളികൾ വരെ നാം നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയാണ്. വേഗം പുഷ്പിക്കാൻ രാസവളങ്ങളും വെള്ളവും അനിവാര്യമായി നൽകുകയാണ്. എത്രയും വേഗം വാനില പുഷ്പിക്കുമോ അത്രയും നന്ന്. ഇതിനുള്ള ടെക്നോളജി കേട്ടാൽ മതി അതു പ്രയോഗിക്കാൻ കർഷകർ തയ്യാർ. നമ്പൂലും വള്ളികളിൽ രോഗങ്ങളുടെ ആക്രമണം കുടുതലാണ്. പലയിടങ്ങളിലും വള്ളികൾ പുഷ്പിക്കുന്നില്ല. പൂവാട്ടവും തണ്ടുചീയലും എല്ലായിടത്തും കാണാൻ കഴിയുന്നു. വാനില മാത്രമായി കൃഷി ചെയ്യാതെ ഒരു ഇടവിളയായി കൃഷി ചെയ്യണം എന്ന ശുപാർശ പാടെ മാനിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഒരു വിളത്തകർച്ചയെ നേരിടാനുള്ള കരുത്ത് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാനില മാത്രമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനാൽ കൃഷിച്ചിലവ് പൂർണ്ണാധികം വർദ്ധി

അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ ഗുണമേന്മയ്ക്ക് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ അപകടമായിത്തീരും

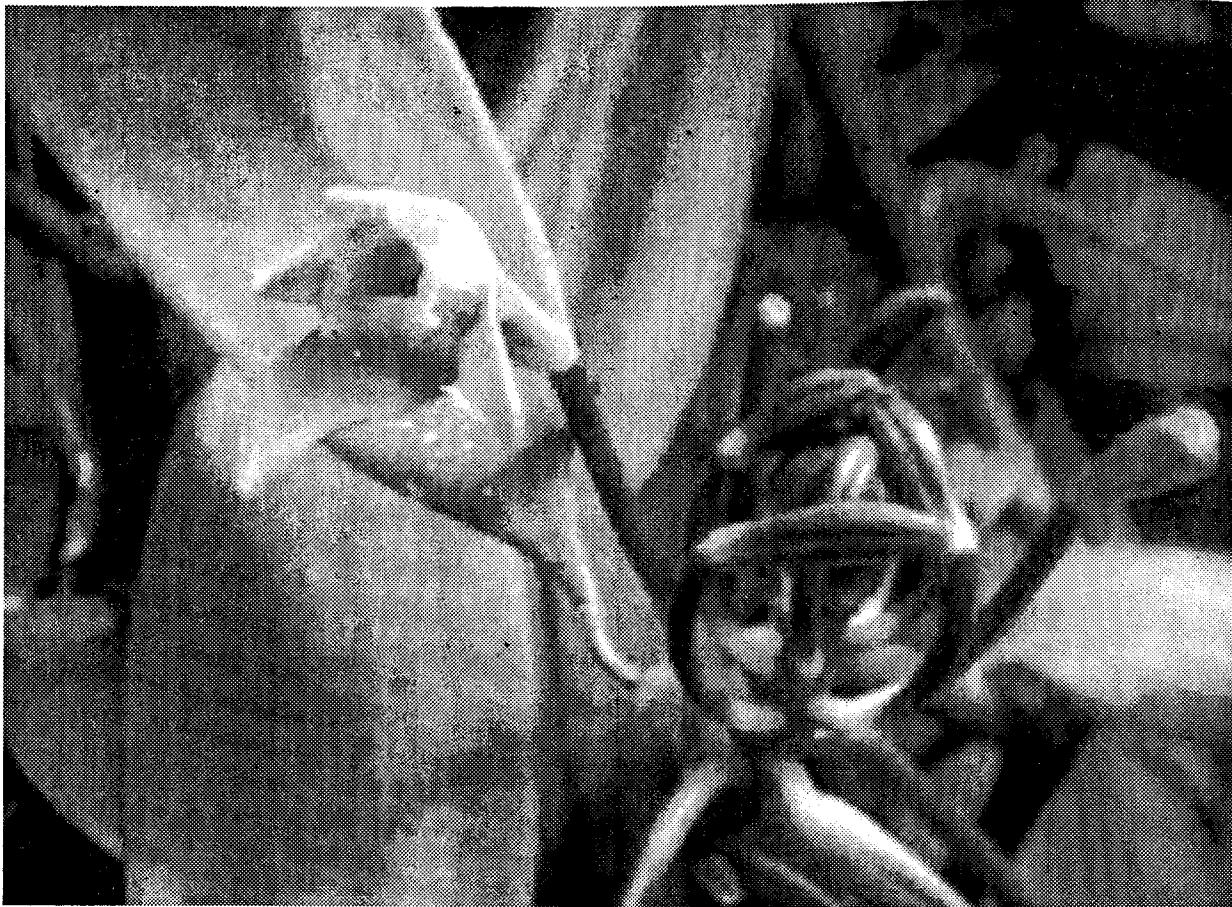
കായനാക ഹാങ്ക് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോഴും ആ തോട്ടത്തിലെ വള്ളികൾ കായ്ക്കുന്നുണ്ടാവണം. വള്ളി ഒന്നിന് മിനിമം അരക്കിലോ പച്ചക്കാട് കിട്ടുന്ന തോതിലായിരുന്നു അതിന്റെ പുഷ്പി. വാനില കായ് സമ്പന്നം പരിച്ച് അതിവ ശാസ്ത്രീയമായി സംസ്കരിച്ച് വിൽക്കുന്നയാളായിരുന്നു അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം. ഭാഗ്യം കനിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞവർഷം ആദായം കണക്കുകൂട്ടാൻ പോലും പ്രയാസമാണ്. വാനില കൃഷിയിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനു പുറമെ കർഷക പിന്തുണ നൽകുന്ന സംസ്ഥാനം കർണ്ണാടകമാണ്. ഇപ്പോൾ വാനിലരംഗത്തെ ഒന്നാമനും കർണ്ണാടകം തന്നെ എന്ന വസ്തുതയും കേരളം മറക്കാൻ പാടില്ല. ഇപ്പോൾ വാനില വിപണനരംഗം ആകെ തിരിമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാനില വാങ്ങാൻ കൃഷിക്കാരെ വ്യാപാര ഏജൻസികൾ അങ്ങോട്ടു പോയി കാണുന്നു. വലിയ വിലപേശലുകൾക്കു ശേഷമാണ് വാനില നൽകുന്നത്. വാനില കായ്കളെക്കാൾ പ്രിയം വള്ളിയ്ക്കാണ്. ഒരു മീറ്റർ വള്ളിക്ക് 50 രൂപ വരെ വില പറയുന്നു. വാനില കായ്ക്ക് സർണ്ണവിലയെങ്കിൽ വള്ളിക്ക് വളുത്തിന്റെ പ്രിയം- ഇന്നത്തെ വാനിലപ്രേമത്തിനെ മറ്റൊരു രീതിയിൽ പറയാൻ പ്രയാസം.

എത്ര നാൾ?

ഇന്ത്യയുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ മേഖലയിൽ ഒരു വിഭാഗം കർഷകർ വാനിലയിലൂടെ

ഡോ. ഹാങ്കും വാണിയും

ചിരിക്കുന്നു. വലിയ ഒരു ആലാതം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കായ്കളുടെ ഗുണനിലവാരത്തിലാണ്. മുൻവർഷങ്ങളിൽ കിട്ടിയിരുന്ന കായ്കളിൽ 70 ശതമാനം എ ഗ്രേഡ് ആയിരുന്നു. 30 ശതമാനം മാത്രമായിരുന്നു ബിയും സിയും. ഇപ്പോഴത്ത് തിരിച്ചായി. ഗുണനിലവാരം ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇതുകാരണം സംസ്കരിച്ച വാനിലയുടെ ഇനം കുറച്ചു. അതുകൊണ്ട് വിദേശത്തു കയറ്റി അയയ്ക്കാൻ പ്രയാസം. പരിശോധന

യ്ക്കുശേഷം കുറഞ്ഞ ഗുണനിലവാരമുള്ളതായി നമ്മുടെ വാനില പുറത്തുപെട്ടു തുടങ്ങിയതാണ് സൂചന. ഗുണനിലവാരത്തകർച്ച ആത്മഹത്യാപരമാണ്. ഇതു സംഭവിക്കുന്നത് പണം നേടാനുള്ള വ്യഗ്രത കൊണ്ട് എല്ലാ പൂഷ്പങ്ങളും പരസ്പരം നടുങ്ങി കായ്കൾ ആക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. തമ്പുലം എ ഗ്രേഡ് കായ്കൾ കുറയുന്നു. അതിനേക്കാൾ മോശമാകുന്നത് വളളികളാണ്. അധികവിള മുലം വിത്തുകൾ ശോഷിക്കും. അടുത്തവർഷം പൂവണിയൽ കുറയും. അപ്പോൾ വിളവും കുറയും. മറ്റൊന്ന് കായ് വിറ്റ് കാശാക്കാനുള്ള ധൃതിയാണ്. നാളത്തെ കാര്യം ഉറപ്പില്ല എന്ന ഭയത്തിൽ പാകമായ കായ് മുതൽ പിഞ്ചുകായ് വരെ ഒറ്റയടിക്ക് പറിച്ച് തുക്കിവിൽക്കുകയാണ്. നാലോ അഞ്ചോ തവണയായി പാകമാകുന്ന മുയ്ക്ക് കായ് ശേഖരിച്ച് വിൽക്കുന്നതിനു പകരം എല്ലാകൂടി മിക്സ് ആക്കി വിൽക്കുന്ന പണിയുടെ ദോഷം കയറ്റുമതി രംഗത്ത് ദോഷമേലം വരുത്തും. ഗ്രേഡ് തിരിച്ച് വിൽക്കുന്നതിനുപകരം എല്ലാത്തരവും കൂട്ടിയുള്ള കച്ചവടത്തിനു കാരണം വിപുലമായ വാനിലകായ് മോഷണമാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും കർഷകരുടെ ശ്രദ്ധ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

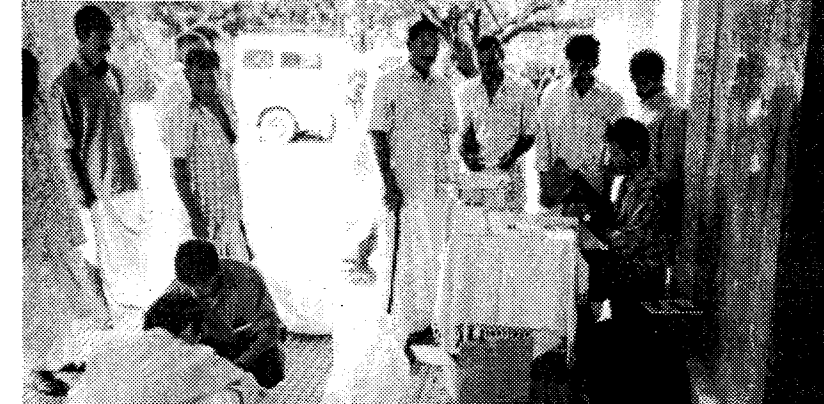
സ്വപ്നമാകുമോ?

സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതയുള്ള വിജ്ഞാനികളായ കേരള കർഷകസമൂഹത്തിന്റെ ഉല്പന്നത്തിനേക്കാൾ വിപണിയിൽ കൂടുതൽ പ്രിയം കർണ്ണാടകത്തിലെ വാനില കായ്കൾക്കാണ്. കാരണം വളരെ ചിട്ടയായ രീതിയിലാണ് ഇപ്പോഴും പുഷ്പത്തിന്റെയും കായയുടെയും പരിപാണം അവിടെ നടക്കുന്നത്. വികസന ഏജൻസികൾ നടീൽ വസ്തുക്കൾ നൽകുന്നതിലും കൃഷിമുറകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും നൽകുന്ന ഊന്നൽ, ഗുണമേന്മയെ വാനില വിപണിയിൽ നൽകുന്ന കാര്യത്തിനും കർഷകരെ പഠിപ്പിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ആഭ്യന്തര വിപണിയിൽത്തന്നെ കേരള ഉല്പന്നം രണ്ടാംതരമായി മുദ്രകുത്തപ്പെടും. ഒരിക്കൽ ഇതു സംഭവിച്ചാൽ ബ്ലാസ്റ്റിന്റെയും കുമ്മളത്തിന്റെയും രംഗത്ത് തെക്കൻ ചരക്കിനുള്ള 'പ്രിയക്കുറവ്' വാനില രംഗത്തും വരും. ഇതിനെക്കാളെല്ലാം പ്രധാനം മെഡഗാസ്കറിലെ വാനില ഉല്പാദനം ഉയരുന്നുവെന്നതാണ്. അവിടത്തെ 'ഭരണരംഗത്തെ' കാലാവസ്ഥാദോഷമാണ് വിപണിയിലേക്ക് അധികമായി വിദേശം എത്താത്തത് എന്നത്രേ ചില റിപ്പോർട്ടുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യൂറോപ്യൻ അമേരിക്കൻ വിപണികൾ നമ്മുടെ നേരെ കണ്ണുതുറന്നു വയ്ക്കുന്നതിന്റെയും പ്രധാന കാരണം അതുതന്നെ. ഇന്തോനേഷ്യ, ശ്രീലങ്ക തുടങ്ങിയ എല്ലാ വാനിലകൃഷി രാജ്യങ്ങളും തകർത്തുവെച്ച് വാനില പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും മാർക്കറ്റിൽ കൂടുതൽ വാനില വരുത്തിത്തീർക്കും. ഇതിനനുസരിച്ച് ജൈവ വാനിലയുടെ ആവശ്യം വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയിൽപ്പോലും 100 ശതമാനം ഉപയോഗിക്കുന്നത് കോൾടാറിൽനിന്നും മറ്റും തയ്യാറാക്കുന്ന സിന്തറ്റിക് വാനിലയത്രെ! മെഡഗാസ്കർ വാനിലയുടെ ഗുണമേന്മ കാരണം അതു വിപണിയിൽ വന്നാൽ എല്ലാ വൻ കമ്പനികളും അതുതന്നെ വാങ്ങും.

Just fiction
THE BOOKSTORE
Diamond Towers, Perumanur,
Thevara. Ph: 2664677
THE NEW BOOKSTORE
IN ERNAKULAM
Hear our visitors' comments:
- Carefully chosen selection of
good books-fiction & nonfiction.
- The finest selection of Indian
Literature in English.
www.justfiction.net

വാനില വിലയിലെ ഉയർച്ച പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ ഉപഭോക്താക്കളായ കുറ്റൻ ഭക്ഷ്യ കമ്പനികളെ പുതിയ ചില ചിന്തകളിലേക്ക് നയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. പലരും വാനിലയുടെ സുഗന്ധത്തിനു പകരം കൊക്കൊതുങ്ങിയ വിഭവങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള പുതിയ ഭക്ഷ്യപരിമളങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിക്ക് ശ്രമിക്കുന്നു. 'സാറ്റ്' എന്നത് ഒരു മുഴുവലിരിക്കാമാണ്. അതിൽ പുതുതകൾത്താനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും ഉപഭോക്താവിനെ ആകർഷിക്കാൻ വ്യവസായികൾക്കും അവരുടെ മാർഗ്ഗമന്ത്രിയുടെ കഴിഞ്ഞേക്കും. അവരുടെ ഈ രംഗത്തെ കരുത്താണല്ലോ മെക്സിക്കോയിലെ കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ പാനിയത്തിന് പരിമളം നൽകിയ വാനില ഈ നിലയിലേക്ക് ഉയർത്തിയത്. അന്താരാഷ്ട്ര രംഗത്തെ ഈ നീക്കങ്ങളെ അറിയാതെ വാനില ലവില ഉയരുന്നത് കണ്ട് നാം കയ്യടച്ച് ആഹ്ലാദിക്കരുത്. വാനില പൂർണ്ണമായ ഒരു കയറ്റുമതി വിളയാണ്. മാത്രമല്ല വാനിലൻ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സസ്യകുടുംബം കടന്നുവെച്ചിട്ടില്ലാത്ത നമ്മുടെ പക്കൽ പൂർണ്ണമായി ലഭ്യമല്ല. കയറുമതി ഇല്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വാനില വളളിയ്ക്ക് വളത്തിന്റെ വിലപോലുമില്ല. അത്ര ദുർബലമാണ് ഈ ഓർക്കിഡ് കുലജാതയുടെ ഗ്രഹനില. അന്താരാഷ്ട്ര വിപണിയിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കണമെങ്കിൽ ഗുണമേന്മയുള്ള വാനില

നാം ഉല്പാദിപ്പിക്കണം. അതിനാലും വേണ്ടത് മുഴുത്ത് മുറ്റിയ 6" ൽ കൂടുതൽ നീളമുള്ള വാനില കായ്കൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയാണ്. തുടർന്ന് ശാസ്ത്രീയമായി മാലിന്യരഹിതമായി ശുചിത്വത്തോടെ സംസ്കരിച്ച വാനില തയ്യാറാക്കണം. ഉണക്കി കറുപ്പിച്ച എല്ലാ വാനിലയ്ക്കും വാനിലൻ തരൻ കഴിയില്ല. മാത്രമല്ല, പൂപ്പുകലർന്ന വാനില കയറ്റി അയച്ചാൽ അതു മുഴുവൻ അവർ നശിപ്പിക്കും. അതിന്റെ ചിലവ് നാം ചിലപ്പോൾ നൽകേണ്ടിവരും. കർഷകരുടേയും വികസന ഏജൻസികളുടേയും ഭാഗത്തുനിന്ന് നല്ല കായ് ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമം ശക്തിപ്പെടുത്തണം. എല്ലാ പൂവും കായ് ആക്കി മാറ്റുന്ന ഇന്നത്തെ തന്ത്രം 'A' ഗ്രേഡ് കായ്കളുടെ ലഭ്യതയെ കുറയ്ക്കും മാത്രമല്ല, വളളിയുടെ ഉൽപാദനക്ഷമതയെ അത് വേഗം ഇടിപ്പുതാഴ്ത്തും. ഇന്തോനേഷ്യൻ വാനിലയ്ക്കും പിന്നിലാകും ക്രമേണ നമ്മുടെ സ്ഥാനം. തന്മൂലം കർഷകർക്കും ഭരണ സംസ്കരണ രീതിയേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. വിപണിയിലെ മാന്യത കയറ്റുമതിയിൽ പ്രധാനമാണ്. വാനില ഇന്ന് അസുലഭമായ ആദായം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന ഒരു തരവിളയാണ്. കർഷകർ വാനില കൃഷി വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നലെ പ്രേരകശക്തിയും ഇതുതന്നെ. ഇപ്പോൾ വാനില കൃഷിയിലേക്കു കാലുനയിരിക്കുന്ന ചെമ്പനയും ഇന്ത്യാ മഹാരാജ്യവും ജൈവ വാനില മാത്രമേ ഉപയോഗിയ്ക്കാവൂ എന്നൊരു നിലപാട് എടുത്താൽ നാം എത്ര വാനില ഉണ്ടാക്കിയാലും മതിയാവില്ല. പ്രസ്തുത സുദൃഢം വരുന്ന തുവരയും അതിനുമുമ്പ് വിപണിയിൽ നിവർന്നിന്ന് ഉല്പന്നം വിൽക്കാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഗുണമേന്മയുള്ള വാനില ഉല്പാദിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ്. അതിന് ഇക്കാര്യത്തിൽ കർഷകരും വികസന ഏജൻസികളും കർഷക സംഘടനകളും വിപണിയിലെ നേതാക്കളാരും കയറ്റുമതിക്കാരും സർവ്വതല സർക്കാരും നയരൂപീകരണ സമിതികളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചേ മതിയാകൂ. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നലെകളിലെ ഒരു സുവർണ്ണ സപ്താഹി വാനില അലിഞ്ഞുപോകും.

കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും വാനില വാങ്ങുന്നു

നെറ്റ് വാട്സന്റെ നോവലുകൾ വിതരണം നേരിട്ടുമാത്രം DOOR DELIVERY

ജോസഫ് എന്ന തച്ചൻ

യേശുവിന്റെ കൗമാരസംഘർഷങ്ങളുടെ കഥ. ഈ നോവലിന്റെ പേരിൽ സഭ നൽകിയ സസ്പെൻഷൻ ഓർഡർ, കുറവുപത്രം, പുറത്താക്കൽ കല്പന, സാഹിത്യനായകരുടെ പ്രതികരണം, പ്രത്യേകാർത്ഥങ്ങൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെ. വില 85 രൂപ

തിരുസഭയുടെ മുറിവുകൾ

കുന്തിക്കും പുറകുവന്ന അശ്വത്തരകൾ. കൂടലുകൾ പുളയുന്ന അരമനകൾ. സേവനത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ ചുഷണശൃംഖലകൾ. ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി അപസാന ചിലിയും കാണിക്കപ്പെടുന്ന ക്ഷണാക്ഷരങ്ങൾ. സമൂഹത്തിൽ മരിക്കുന്ന ഇടയപ്പൻഷകൾ... രണ്ടായി രണ്ടാകും പിന്നീട് തിരുസഭയുടെ ആരും പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കഥ. (ആത്മ കഥാപാത്രമായ നോവൽ) വില 120 രൂപ

അന്യരും പരദേശികളും

രണ്ടുവയസ്സിൽത്തൊഴെച്ച ആൺകുട്ടികളെയെല്ലാം കൊല്ലാൻ ഹെരോറോമാജാവിന്റെ കല്പന. ജോസഫും മറിയവും ഉണ്ണിയേശുവിനെയും കൊണ്ട് ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള രാജ്യം തിരിച്ചു. അവിടെ അവിർ നേരിട്ടതോ? ചാട്ടവാർ മാനേജറും... കണ്ണീരും വിഷമുറപ്പുമായി അഭയം തേടി ഉഴലുന്ന തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ നിസ്സഹായതയുടെ, അതിജീവനത്തിന്റെ കഥ. വില 85 രൂപ

അകലെ ഗോൽഗോഥ

അക്കൽഗോഥയിൽ എത്തിയ യൂദ അക്കലെ ഗോൽഗോഥയിലെ ക്രൂശീകരണം കാണാനാവാതെ പലായനം ചെയ്യുന്നു. കണ്ണീരിൽ ഗോൽഗോഥ കൂടുതൽ തെളിവായി! ഒപ്പം യേശുവിന്റെ മൊത്തുള്ള പരസ്യശൃംഗാരത്തിന്റെ വിവിധരൂപങ്ങൾ പുതിയൊരു ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ. യൂദ യാത്ര തുടർന്നു, മറ്റൊരു ഗോൽഗോഥയിൽ പൊലിയും വരെ. വില 135 രൂപ

അഗ്നിക്കുമീതെ നടന്നവനെക്കുറിച്ച്

ഓർമ്മയില്ലെ, തിരുനെല്ലിയിലെ വർഗ്ഗീസിനെ? അവൻ പുരോഹിതന്മാർ വെറുക്കപ്പെട്ടു. നേതാക്കളാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കാക്കപ്പടയാൽ പിഡപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വിചാരണയില്ലാതെ വധിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പിറവിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ലഭ്യത, നിഷേധികളുടെ കലാസൃഷ്ടികളിലൂടെ യാഹന്നത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം വിപ്ലവത്തിന്റെ യാഹന്നാധിപതിയെന്നവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു... 55 രൂപ

കാലവർഷം

ജലജ, സിന്ധ, വിരല, സൂര്യ... നടക്കുന്ന മനുഷ്യബന്ധങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ മോഹവലയങ്ങളും മാനസത്തിന്റെ അലയറുപ്പും ആത്മവിന്റെ പിറയാസഹനവും ഇടകലർന്നൊഴുകുന്ന നോവൽ. 60 രൂപ

കഥകൾ മെനയുന്നവർ

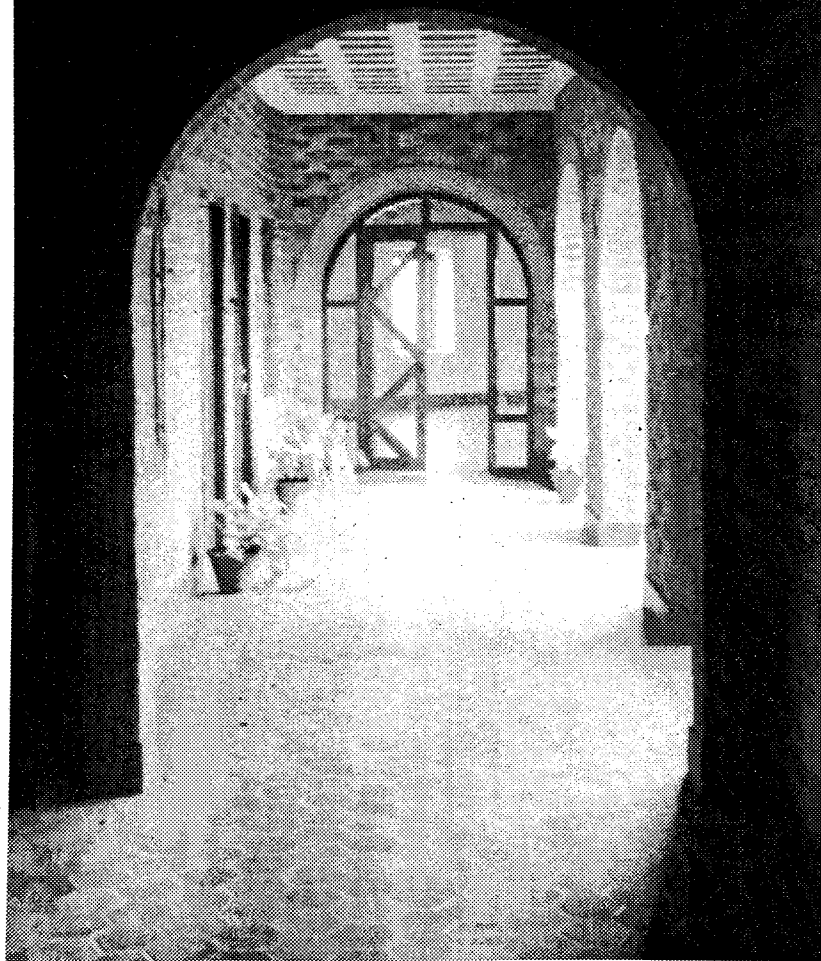
അക്ഷരവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങളുടെ, പ്രസാധകരാൽ ചുഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അസംഘടിതമായ എഴുത്തുകാരുടെ ആത്മവ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ, സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ സങ്കീർണ്ണഗുണത്തിലൂടെ കാർത്തികനി എന്ന യുവസാഹിത്യകാരി നടത്തുന്ന സാഹിത്യമായ അന്വേഷണം... കഥകൾ കേട്ട്, കഥകൾ മെനഞ്ഞ്, ഒടുവിൽ കഥാപാത്രങ്ങളായി പതിഞ്ഞുവരുന്നവരുടെ കഥ. 95 രൂപ

ഫോൺ, അപാൽ, ഇ-മെയിൽ വഴി വിവരവും ഫോൺനമ്പറും അറിയിക്കുക. പുസ്തകം എത്തുമ്പോൾ വില നൽകുക. വിഭജനത്തിന് വില +290 രൂപ മുൻകൂർ.

ദുഷി ബുക്സ്, നാളകം, കൊല്ലം. 695332
ഫോൺ (24 hrs) 0474 -2471481.
e-mail: rishibooks@yahoo.in.co

നാട്ടറിവിന്റെ കൈവിളക്കി

നാട്ടറിവും സാങ്കേതികവിദ്യയും സമ്യക്കായി പ്രയോഗിക്കുന്ന കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് കേരളത്തിന്റെ വികസനചരിത്രത്തിൽ വേറിട്ടൊരു അദ്ധ്യായം എഴുതിച്ചേർക്കുന്നു

കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് ഒരു സാമ്പ്രദായിക കെട്ടിനിർമ്മാണ സംഘമല്ല. സമൂഹത്തിനെ ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്നും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും പ്രയോഗിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന, ലാഭവും നഷ്ടവും ഇല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെയും വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണന്മാരുടെയും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകരുടെയും മറ്റു തൊഴിൽരംഗത്തുള്ളവരുടെയും ഒരു കൂട്ടായ്മയാണ് ഈ സേവന സന്നദ്ധസംഘടന. ബദൽ സാങ്കേതികത വളർത്തിയെടുക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, ബദൽ വികസനരീതി വളർത്തിയെടുക്കുക എന്നിവയ്ക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്ന പ്രവർത്തനരീതി. ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ അമരക്കാരനാണ് ചന്ദ്രദത്ത എന്ന ദത്തുമാഷ്.

സജീവ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ഗ്രാമീണ ജനജീവിതത്തിന്റെ പ്രശ്നമേഖലകളെ സ്പർശിക്കുകയും ബദൽ സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെയും ബദൽ വികസനരീതിയുടെയും സാന്നിദ്ധ്യമറിയിക്കുകയും ചെയ്ത കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ. എതിർപ്പുകളെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള മുന്നേറ്റവും ഇത്രയുംകാലത്തെ പ്രവർത്തനവും കഠിനപഥങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നു. സാമ്പത്തിക താല്പര്യമുള്ള എൻജിനീയർമാരും പരമ്പരാഗത കരാറുകാരും ധനാശ നിറഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയക്കാരും ചേർന്ന കൂട്ടുകെട്ട് സർക്കാർ രേഖയിലെ കെട്ടിട നിർമ്മാണരംഗത്ത് അതിവശക്തമാണ്. ഇവരുടെ കഠിനമായ എതിർപ്പിനെ ഫലപ്രദമായി ചെറുത്ത് മുന്നോട്ടുനായത് സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയുള്ള നിലപാടും അതിനെയുൾക്കൊള്ളുന്ന കൂട്ടായ്മയും ബദൽ സാങ്കേതികതയെ അംഗീകരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ വിഭിന്ന തലങ്ങളിലുള്ളവരുടെ അളവറ്റ പിന്തുണയുമാണ്. ഇപ്പോൾ എതിർശക്തികളുടെ കൂട്ടുകെട്ട് വീണ്ടും ആധിപത്യം നേടിയിരിക്കുന്നു. സാമൂഹിക മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റിനെ എതിർക്കുന്ന ശക്തികൾക്ക് വളരാനുള്ള അതിവിപുലമായ പരിസരം ഒരുക്കപ്പെടുകയാണ്. ജനകീയാസൂത്രണത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. ഗുണഭോക്തൃ സമിതി വേണ്ടെന്നുവെച്ചതിലൂടെ ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ ജീവനപഹരിച്ചു.

അങ്ങനെ വീണ്ടും കോസ്റ്റ്ഫോർഡിപ്പോൾ ആഴമേറിയ പ്രതിസന്ധിയിലകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണം കൂടുതൽ പ്രയാസം നിറഞ്ഞതായിരിക്കുന്നു. ഇനിയെന്ത്? എന്തു ചെയ്യണം? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം കണ്ടെത്തി പ്രതിസന്ധിയെ മറികടക്കാനുള്ള ആലോചനയുടെ തിരക്കിലാണ് കോസ്റ്റ്ഫോർഡെന്ന കൂട്ടായ്മ. പ്രതിസന്ധികൾ പലതലത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും ആഗോളീകരണത്തിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തും അതിന്റെ നയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിലുള്ള കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ അനുഭവ നിലപാടുകളുമാണ് പ്രധാന കാരണം.

കളേശങ്ങൾ

കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് ആദ്യം അകപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധി ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് ഏറ്റെടുത്ത ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും അവസാനം അനുവദിക്കുന്ന പത്തു ശതമാനം തുക പല പഞ്ചായത്തുകളിൽനിന്നും ഇനിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ തുക ഏകദേശം രണ്ടു കോടിയോളം വരും. ഏറ്റെടുത്ത പണികൾ പൂർത്തീകരിക്കാൻ വിദഗ്ദ്ധ തൊഴിലാളികളും സോഷ്യൽ എൻജിനീയർമാരും ദുരിതങ്ങൾ ഏറെ സഹിച്ചു. ട്രഷറികൾ അടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ജോലി ചെയ്തിരുന്നവർക്ക് മിക്കപ്പോഴും യാത്രാചെലവും ഭക്ഷണചെലവും മാത്രമേ കോസ്റ്റ്ഫോർഡിന് അനുവദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. ഒട്ടനവധി ത്യാഗം സഹിച്ച് നിർമ്മാണം പൂർത്തീകരിച്ചുവെങ്കിലും ബാക്കി അനുവദിക്കപ്പെടേണ്ട തുക ഇതുവരെയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അത് എന്ന ലഭ്യമാകുമെന്ന് അറിയാനാവാത്ത അവസ്ഥയാണിപ്പോൾ. ഈ തുക കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ കോസ്റ്റ്ഫോർഡിന്റെ താൽക്കാലിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഊർജ്ജം പകരാനാകുമായിരുന്നു.

സ്ഥാന സർക്കാർ ഉറപ്പുനൽകണം അഥവാ ജാമ്യം നിൽക്കണം എന്ന നിബന്ധന. ഹഡ്കോയുടെ പലിശനിരക്ക് ഏകോപനം പാർപ്പിട നിർമ്മാണ വായ്പാരംഗത്തുനിന്നും സാധാരണക്കാരനെ പാടെ ഒഴിവാക്കുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു. അമ്പതിനായിരം രൂപവരെയുള്ള വായ്പയ്ക്ക് പലിശനിരക്ക് ഒൻപതു ശതമാനത്തിൽനിന്നും 11.5 ശതമാനത്തിലേയ്ക്കുയർത്തി. അഞ്ചുലക്ഷത്തിനുമേലുള്ള വായ്പയ്ക്ക് പലിശനിരക്ക് 15.5 ശതമാനത്തിൽനിന്നും 11.5 ശതമാനം ആയി കുറച്ചു. ഇങ്ങനെ ഉയർന്ന വരുമാനക്കാരന്റെ പലിശനിരക്ക് കുറയ്ക്കുകയും താഴ്ന്ന വരുമാനക്കാരന്റെ ഉയർത്തുകയുമാണ് ചെയ്തത്. വലിയ തുക വായ്പയെടുക്കുന്ന ഉയർന്ന വരുമാനക്കാരൻ്റെയും ഉയർന്ന പലിശനിരക്ക് ഈടാക്കുകയും അതിലൊരു ഭാഗം താഴ്ന്ന വരുമാനക്കാരന്റെ വായ്പയ്ക്ക് സബ്സിഡി അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നിടത്ത് സബ്സിഡി പൂർണ്ണമായി എടുത്തുകളയുകയും പലിശ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് ഒരുമിച്ചാണ്. അതു മാത്രമല്ല, സർക്കാർ മുഖേന ഗവൺമെന്റേതര ഏജൻസികൾ ഏറ്റെടുത്ത് നടത്താനുള്ള ഭവന നിർമ്മാണ പദ്ധതികൾക്കും കേരളത്തിലേയ്ക്കുള്ള വായ്പ ഹഡ്കോ ഏകപക്ഷീയമായി നിറുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് രേ

ത്തിയ സംഭാഷണം കോസ്റ്റ്ഫോർഡിന്റെ ദേശനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ചർച്ചാവിഷയമായി.

“1983-ൽ വെല്പാട് ശ്രീരാമ പോളിടെക്നിക്സിന്റെ രജിസ്ട്രേഷനിലെ ആലോചനയിലൂടെ ചെമ്പർമാൻ സി. അച്യുതമേനോനായിരുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന ചർച്ചകളിലെയും സെമിനാറുകളിലെയും മുഖ്യ ഊന്നൽ ‘ഗ്രാമീണ വികസനത്തിന് ബദൽ സാങ്കേതികവിദ്യ’ എന്ന വിഷയത്തിലായിരുന്നു. ബദൽ സാങ്കേതികവിദ്യയെക്കുറിച്ച് ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ എവിടെ നിന്നും കിട്ടും, ആർക്കാണ് ഇത് ചെയ്യാനാകുക എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു. ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരമായാണ് ബദൽ സാങ്കേതികവിദ്യയിലും ബദൽ വികസനരീതിയിലും പൂർണ്ണ വിശ്വാസമുള്ള ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകരും സാമൂഹിക പ്രവർത്തകരും ഇതര തൊഴിൽമേഖലകളിലെ വിദഗ്ദ്ധരും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സന്നദ്ധ സംഘടനാ രൂപത്തെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുന്നത്. അച്യുതമേനോൻ, കെ.എൻ.രാജ്, ലാറി ബേക്കർ എന്നിവരെക്കൊണ്ട് ചർച്ച ചെയ്ത് ഒരു സന്നദ്ധസംഘടന രൂപീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ 1985 മാർച്ച് 15ന് കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് ഒരു സന്നദ്ധ സംഘടനയായി രൂപംകൊണ്ടു. അന്നത്തെ വിദേശകാര്യ സഹമന്ത്രിയും മുൻ രാഷ്ട്രപതിയും

ജനകീയാസൂത്രണത്തിൽനിന്നും ജനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. ഗുണഭോക്തൃ സമിതി വേണ്ടെന്നുവെച്ചതിലൂടെ ജനകീയാസൂത്രണത്തിന്റെ ജീവനപഹരിച്ചു.

ചന്ദ്രദത്ത

ആഗോളവൽക്കരണ കാറ്റുവീഴ്ച ബാധിച്ച കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ നിലപാടുകൾ പാർപ്പിട നിർമ്മാണ വായ്പയനുവദിക്കുന്ന ഹഡ്കോയുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബാധിച്ചു. ഹഡ്കോയുടെ നിലപാടുകളിൽ പ്രകടമായ മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. ഒരു ധനകാര്യ സ്ഥാപനമായ ഹഡ്കോ ലാഭോല്പാദനത്തിന്റെ ഉറപ്പിനുവേണ്ടി ഭവനനിർമ്മാണ വായ്പയിൽ പൂർണ്ണ നിബന്ധനകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അവയിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഭവനനിർമ്മാണ വായ്പയ്ക്കുള്ള പലിശനിരക്കിന്റെ ഏകീകരണം. മറ്റൊന്ന് സർക്കാരേതര ഏജൻസികൾക്ക് നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ഫണ്ട് അനുവദിക്കണമെങ്കിൽ സം

ണസംവിധാനം മൗനത്തിലാണ്. ഹഡ്കോയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ കോസ്റ്റ്ഫോർഡിനും പ്രയാസങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദരിദ്രർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഭവനനിർമ്മാണ പദ്ധതിയിൽനിന്നും ഹഡ്കോ പൂർണ്ണമായും പിൻമാറിപ്പോൾ കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് ഏറ്റെടുത്ത് നടത്താനുള്ള നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആ മേഖലയിൽ അസാധ്യമായിക്കഴിഞ്ഞു.

ആദ്യകാലം

കോസ്റ്റ്ഫോർഡിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് പ്രേരകമായ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി ദത്തുമാഷ്തയ്ക്കായി നട

മായ കെ.ആർ.നാരായണന്റെ കരങ്ങളിലാണ്. 1985 ഒക്ടോബർ 16ന് കോസ്റ്റ്ഫോർഡ് ഔദ്യോഗികമായി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹം തുടർന്നു:

ചെലവുകുറഞ്ഞതും ഊർജ്ജ ഉപഭോഗം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതുമായ നിർമ്മാണരീതി. ഘടനാദൃഢത, ഉപയോഗക്ഷമത എന്നിവയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ, ഘടനാദൃഢതയ്ക്കും ഉപയോഗക്ഷമതയ്ക്കും ആവശ്യമില്ലാത്ത ഘടകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക. അലങ്കാരഘടകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക. സൺഷേഡും ലിഫ്റ്റും പരമാവധി ഉപേക്ഷിക്കുക. നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനമെന്നത് ശാസ്ത്രവും സാങ്കേതികതയും പ്രയോഗിക്കുന്നതി

പെരും അലങ്കാരത്തിനുവേണ്ടി നമ്മൾ ധൂർത്തടിക്കുന്നത് പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളാണ്. മണൽ ഊറ്റിയറ്റി നമ്മുടെ നദികൾ നാശോന്മുഖമായി. സിമന്റ് നിർമ്മാണത്തിനുള്ള ഘടകപാദാർത്ഥങ്ങളും പ്രകൃതിയെ ചൂഷണം ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് എടുക്കുന്നത്. കൂടുതൽ പരിസ്ഥിതിയെ ഹനിക്കാത്ത നിലപാടാണ് വളർന്നുവരേണ്ടത്. പം

നടത്തും എന്നതൊരു പ്രധാന പ്രശ്നമാണ്. ഉദാഹരണമായി ഓരോ ടെക്നോളജിയിലും വീടുപണിക്കുള്ള ചെലവിന്റെ തുക വ്യത്യസ്തമാണെന്ന കാര്യം. ഇവിടെ വിസ്തരിക്കപ്പെടുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

അച്യുതമേനോൻ സെന്റർ

കോസ്റ്റഫോർഡിന്റെ ഉപഘടകമായി അച്യുതമേനോൻ സെന്ററും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അച്യുതമേനോൻ ഇവിടുമിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രതികരിക്കുമായിരുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ജനശ്രദ്ധ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം അശരിയായി ഈ സമൂഹത്തിൽ എത്തുന്നതിന് യത്നിക്കുന്ന ഒരു സംഘടനാ സംവിധാനം. കാലികപ്രാധാന്യമുള്ള, ഇനജീവിതത്തെ ബാധിക്കുന്നതുമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംവാദങ്ങളും ചർച്ചകളും സെമിനാറുകളും നടത്തുന്നുണ്ട്. ലാറിബേക്കറും ഈ സമാപനവുമുള്ള ആത്മബോധം വളരെയേറെ ഇഴുകുമുള്ളതാണ്. ചെലവുകറുത്ത സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ പ്രായോഗികതലം, പരിശീലനതലം, അതിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രതലം ഇതെല്ലാം ചെയ്തത് അദ്ദേഹം.

അളവുകളുടെ പ്രയോഗം വാസ്തുശില്പത്തിന് പുതുതും തനതുമായ ഒരു വിഭിന്നമുഖം നൽകി.

4. സർക്കാർ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഏകതാന ഡിസൈനുകൾക്കുപകരം ചുറ്റുപാടുകളെക്കുറിച്ച് പരിഗണിച്ച് വ്യത്യസ്ത ഡിസൈനുകൾ നൽകി, സർക്കാർ കെട്ടിടങ്ങളുടെ നിർമ്മാണ രീതിയിൽ തന്നെ സ്ഥൂല പരിവർത്തനം നടത്തി, ഇങ്ങനെ വലിയ കാര്യമാണ്.

5. സർക്കാർ വക വീടുകളാണെങ്കിൽപോലും വിട്ടിലുള്ള താമസക്കാരുടെ എണ്ണത്തിന്നു സരിച്ച് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുതക്കുന്ന വീടുകൾ നിർമ്മിച്ചു. വീട് സർക്കാരിനുവേണ്ടിയല്ല താമസിക്കുന്നവരുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയുണ്ടെന്ന ധാരണ മുറുകെ പിടിച്ച് മുന്നോട്ടായി. നാലുപേർ താമസിക്കുന്ന വീടിനും ആറുപേർ താമസിക്കുന്ന വീടിനും രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുള്ള വീടിനും വ്യത്യസ്ത ഡിസൈൻ ആവശ്യമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ കോസ്റ്റോപ്പേറഡ് ഉറപ്പുവന്നു. സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങളിലും ഇതു ബാധകമാകില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരേതരം വീടുകളുടെ നിർമ്മിതിയിൽനിന്നും വീടിനുമായി അംശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനും ചുറ്റുപാടിനുമനുസരിച്ച് ഡിസൈൻ

അശോളവൽക്കരണത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുതിന്ന് സഹായസാഹചര്യങ്ങളായി അവർത്തനം രൂപകൊടുത്ത ഐ.എം.എഫ്, ഡബ്ല്യു.ടി.ഒ, എ.ഡി.ബി എന്നിവയിലൂടെ സമാന്തര രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ജനോപകാരപ്രദമായ പരിപാടികളിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കാനും സമ്പത്തു സർക്കാരുകളുടെ അധികാരത്തന്തനെ പടിപടിയായി ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള നിഗൂഢനീക്കങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ ഫലവത്തായിട്ടുണ്ട്. സർക്കാരേതര സംഘടനകൾക്ക് (എൻ.ജി.ഒ) വൻതോതിൽ രംഗത്തേത്താൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേക പ്രോജക്റ്റിനായി ഇവർക്ക് വൻതോതിൽ ഫണ്ട് അനുവദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. കിട്ടുന്ന മാർഗ്ഗഗതിഭേദഗതികൾ കടുക്കിട തെറ്റിക്കാതെ വേണം പ്രോജക്റ്റുകൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ. നമ്മുടെ ഗാന്ധി പ്രബോധത്തിന്റെ നല്ലൊരുഭാഗം ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രോജക്റ്റുകൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ നിയമനുകൂല പാലിച്ച് ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് ഗവേഷണഫലമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം സാധാരണമായിരിക്കുന്നു.

കുടിവെള്ളം, ഗൃഹനിർമ്മാണം തുടങ്ങിയ സമൂഹജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും ഗവൺമെന്റേതര ഏജൻസികളുടെ പ്രവർത്തനം

നങ്ങൾ പുതുതായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. പൊതുജനത്തിനിടയിൽ സമ്മതനിർമ്മിതിക്കു വേണ്ടി ആഗോളവൽക്കരണശക്തികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണമാണ് ഗവൺമെന്റേതര ഏജൻസി. സർക്കാരിന് നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത, ജനങ്ങളോടും സർക്കാരിനും കണക്കു പറയേണ്ട യാതൊരു ബാധ്യതയോ ഉത്തരവാദിത്വവുമില്ലാത്ത ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ അധികാരത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നു. വെമ്പ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അധികാരികൾ അറിഞ്ഞതായി ഭാവിക്കുന്നില്ല. സമൂഹപ്രയത്നയുടെ സമുലമായ അഴിച്ചുപണിക്കുള്ള പ്രയത്നശാസ്ത്ര പ്രചരണം നടത്താനും പ്രായോഗികമാക്കുവാനുമുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണിത്.

പല ഐ.എ.എസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജോലി രാജിവെച്ചു എൻ.ജി.ഒ കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതരാണ്. ദീപസ്തംഭം മഹാശ്വര്യം എന്നി

സംരക്ഷത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നു.

പാവങ്ങളുടെ ആവാസം

താമസിക്കാൻ വിടുണ്ടാക്കുന്നതോടൊപ്പം അവർക്ക് ജീവിക്കാനൊരുക്കുന്ന പുതിയ സാഹചര്യം ഒരുക്കുന്നതിലും തുല്യപ്രാധാന്യം കോസ്റ്റഫോർഡ് നൽകുന്നുണ്ട്. പാർശ്വവൽക്കരിക്കുക

പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ
ആഗോളവൽക്കരണശക്തികൾ
അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന
ഉപകരണമാണ്
ഗവൺമെന്റേതര
ഏജൻസികൾ

പ്പെട്ടവർക്ക് വീട് നിർമ്മിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നല്ല പരിധിവരെ മുന്നേറാനായിട്ടുണ്ട്. മലപ്പുറം നയിൽ ആദിവാസികൾക്കുവേണ്ടി വീടുകളുണ്ടാക്കിയത് മറക്കാൻ കഴിയാത്ത അനുഭവമാണെന്ന് അദ്ദേഹം എടുത്തുപറഞ്ഞു. അവരുടെ പൂർണ്ണ സഹകരണത്തോടും സഹായത്തോടും കൂടിയാണ് ആ വീടുകൾ പണിതീർത്തത്. ലാലൂർ കോളനി നിർമ്മാണവും വളരെ സന്തോഷം നൽകിയതായിരുന്നു. എല്ലാ ദൂരിതങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അവസാനിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങനോളം യുവതീയുവാക്കൾ ഈ സാഹചര്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവിയും സമരീച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരത്ഭുതംതന്നെയാണ്. ശമ്പളവ്യവസ്ഥയില്ല. മറ്റു സേവനവ്യവസ്ഥകളില്ല. എനിട്ടും തന്റെ സഹജീവികൾക്കുവേണ്ടി ജീവിതം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന തോന്നൽ ഇവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കൂടുതൽ സാമൂഹികാസികാരമുള്ളതാക്കി മാറ്റുന്നു. ഇവരുടെ സഹജീവിസന്തോഷവും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിയെടുക്കാനുള്ള താല്പര്യവും ഈ കൂട്ടായ്മയുടെതന്നെ ആഗ്നാമുഖ്യം. വളരെ വിഷമകരമായിത്തോന്നിയ അനുഭവങ്ങളിലൊന്നാണ് ലാലൂർ കോളനിയിലെ പല വീടുകളും പിന്നീട് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടത് കണ്ടപ്പോഴുണ്ടായത്. ഭൂമി ചരക്കായതുകൊണ്ട് അതുപ്രലോഭനത്തിന്റെ ഇരകളായി അവർ വീണ്ടും തെരുവിലെത്തി. ഇത് മനസ്സിനെ മരവിപ്പിച്ച ഒരനുഭവമായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും വിദേശത്തുനിന്നും ബദൽ സാങ്കേതികവിദ്യ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളും അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. ഹഡ്കോയുമായി കോസ്റ്റ് ഫോർസിസ് നേരിട്ട് ബന്ധമുണ്ട്. മദ്ധ്യപ്രദേശ് വിജ്ഞാൻസഭ, ഒറീസയിലെ ഗവൺമെന്റുതേര സംഘടന, പശ്ചിമബംഗാൾ വിജ്ഞാൻസഭ, ഗാന്ധിഗ്രാം എന്നീ ഇന്ത്യയ്ക്കകത്തുള്ള സംഘടനകളുമായി കോസ്റ്റ് ഫോർസ് നേരിട്ട് ബന്ധ

റിസ്കിനിക സാഹസികതയും വിട്ടുനിർമ്മാണത്തിലും വേണം. പ്ലാസ്റ്റിക് ചെയ്താൽ വർഷാവർഷം പെയിന്റ് ചെയ്യുകയെന്ന ആവർത്തന ചെലവുണ്ടാകും. നല്ല ഉരുക്ക് നിർമ്മിക്കാൻ ചെലവേററാണ്. അതുകൊണ്ട് ഘടനാപരമായ ദൃഢതയിലൂന്നി ആവശ്യമുള്ളിടത്തു മാത്രം ഉരുക്കുപയോഗിക്കണം. മൂള ഉപയോഗിക്കേണ്ടിടത്ത് മൂള ഉപയോഗിക്കണം. മൂള വീണ്ടും വച്ചുപിടിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഓട്ടം, ഉരുക്കുകമ്പിയും കൂടി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. അതാതിടത്ത് ലഭ്യമാകുന്ന അസംസ്കൃത പദാർത്ഥങ്ങളുപയോഗിച്ച് ഘടനാദൃഢതയും ഉപയോഗക്ഷമതയും ഉറപ്പുവരുത്തി ബദൽ സാങ്കേതികവിദ്യയിലൂന്നി പരിസ്ഥിതി സാഹസികതയ്ക്കു നേട്ടമാക്കെ ചെലവു കുറഞ്ഞതും ഊർജ്ജ ഉപഭോഗം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതുമായ നിർമ്മാണരീതി അവലംബിക്കണം.

എ.ഡി.ബി റിപ്പോർട്ടിൽ പണത്തിന്റെ മൂല്യത്തിനനുസരിച്ച് വീടു പണിയണം എന്ന നിർദ്ദേശമുണ്ട്. പണത്തിന്റെ മൂല്യഗണന എങ്ങനെ

പമാണ്. ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഒരുങ്ങിനിന്നിരുന്ന വൈജ്ഞാനികശാഖ ഒരു ജനകീയ പ്രസ്ഥാനമാക്കാൻ അദ്ദേഹം വഹിച്ച പങ്ക്, നേതൃത്വം, ഉപദേശം എന്നിവ വിലമതിക്കാനാവില്ല. ഞങ്ങളുടെ നേതാവും വഴികാട്ടിയും ദാർശനികനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നവർ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. വാസ്തവികമായിട്ടാണ് കോസ്റ്റഫോർഡ് ലക്ഷ്യംവച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വളരെയേറെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിഞ്ഞതും അത്യാവേശത്തോടെ ചെയ്തതും.

കോസ്റ്റഫോർഡിന് നേടാനായതും വലിയ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു.

1. കേരളീയ വാസ്തുശില്പത്തിന്റെ നവീകരണം നടത്താനായി. ഉദാഹരണമായി, അനൂം നിന്ന കമാനനിർമ്മാണം കോസ്റ്റഫോർഡ് പൂനെയ്യിലെ പ്ലാസാ സാമ്പ്രദായിക രീതിക്കൊക്കുവരെയ്ക്ക് സ്വീകാര്യമായി.

2. വാസ്തുശില്പ നിർമ്മിതിയിൽ സ്ഥലവിനിയോഗത്തിന്റെ പുതിയ മാനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു.
3. ദിമാന അളവുകൾക്കുപകരം ത്രിമാന

നുകുളിൽ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ട് വ്യത്യസ്തമായ തുകയിലുള്ള വീടുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ കോസ്റ്റഫോർഡിനായി. ഇതൊരു ചെറിയ കാര്യമല്ല. കോസ്റ്റഫോർഡിനിന്ന് ഒരു തൊഴിൽക്കൂട്ടായി യുടെ സംഘമുണ്ട്- തൊഴിൽസേന. കോസ്റ്റഫോർഡ് പരിശീലിപ്പിച്ച് വളർത്തിയ വിവിധ തൊഴിലാളികളുടെ സംഘം.

ചെലവേറിയതിനുപകരം കേരളത്തിനുമുൻപെ ലാളിത്യവും പെരുമയും പ്രചരിപ്പിച്ചു. പ്രമദേശികമായ നാട്ടറിവുകളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ ഉപയോഗിച്ചു. ഉദാഹരണമായി കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാകത്തിന്റെ കഥ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് കളിമണ്ണും ശരക്കരയും വൈകാരികമാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

ഗുഡ്നീക്കങ്ങൾ

പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ കോസ്റ്റ് ഫോർഡ് നേരിടുന്ന പ്രധാന വെല്ലുവിളികളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്:

കും കിട്ടണം പണം. ഇതാണ് ഇത്തരം പുത്തൻ എൻ.ജി.ഒ കളുടെ നവീപനം. ഇവരുടെ പ്രവർത്തനമേ വലയിൽ ഫാർബവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇത്തരം ഗവൺമെന്റേതര ഏജൻസികളുടെ വെല്ലുവിളി കോസ്റ്റഫോർഡും നേരിടുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം സംഘങ്ങളുടെ ആസൂത്രിതമായ തള്ളിക്കയറ്റത്തെ അതിജീവിക്കാൻ ഒറ്റയ്ക്കിലിരിക്കില്ല. സമാനമനസ്കരുടെ കൂട്ടായ്മ വികസിപ്പിച്ച് പുത്തൻ സംഘടനാരിതിയും പ്രതിരോധിനിയും വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുക. ഇത്തരം കൂട്ടായ ബദൽനീക്കങ്ങളുടെ കേളികൊട്ടായിരുന്നു 2002 ഡിസംബർ 26 മുതൽ 29 വരുന്നതിനുവന്നതെപ്പുറത്തുവച്ചു നടന്ന കേരള സംഗമം. ഇതിൽ 220 സംഘടനകൾ പങ്കെടുത്തു. ഇതൊരു വലിയ

ഭാരതം ചന്ദനഗന്ധപോലെ

വ്യത്യസ്ത രൂപിയിലുള്ള കാര്യർ കഥകളെക്കുറിച്ച്

6 “നീയെന്നാ ഇപ്പോഴൊന്നും എഴുതാത്തത്?” കുറച്ചു കോപവും കുറുപ്പുടത്തലും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു ചോദ്യം ആകസ്മികമായി വന്നപ്പോൾ ഞാനെന്നു പകച്ചു. കുളിമുറിയിൽ ഒരു സ്റ്റുളിലിരിക്കുന്ന അച്ഛന്റെ ഹേതത്കുഴപ്പ പയറുപൊടി തേച്ച ഇളംചുട്ടുള്ള വെള്ളം കോരിയൊഴിച്ചു കഴുകുകയായിരുന്നു ഞാൻ. ഒരു മാസത്തോളം നീണ്ടു നിന്ന അസുഖത്തിനുശേഷം ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തുവരുന്നതേയുള്ളൂ. കുളിക്കാനും മറ്റും ഒരു സഹായം വേണ്ടിയിരുന്നു. സന്ദർഭത്തിന് ഒട്ടും ചേരാത്ത ചോദ്യം കേട്ട് പരുങ്ങിയെങ്കിലും സമാധാനം പറയാതിരിക്കാൻ പറുകയില്ലാത്ത തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, “എഴുതുന്നുണ്ട്.”

“ഇനിയെപ്പോ?”
ഈ ചോദ്യത്തിനുത്തരം എനിക്കുതന്നെ അറിയാൻ വയ്യാത്തതാണ്. നാല്പതു വയസ്സിലൊക്കെ എത്തിയിട്ടിനി എന്തെഴുതാനാണെന്നാണ് ചോദ്യം.

മകളെ ഒരു സാഹിത്യകാരിയാക്കിയെ അടങ്ങുകയുള്ളൂ എന്ന നിർവ്വേഗമായില്ലാത്ത നെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്കൊരു താല്പര്യമുണ്ടെന്നും അതു കളയാതിരിക്കണമെന്നും മുളള അഭിപ്രായം അച്ഛനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്റർ മീഡിയറ്റിനു പഠിക്കുമ്പോൾ കൈയെഴുത്തു മാസികയിൽ ഞാനൊരു കഥയെഴുതി. മാസിക അച്ഛനെ കാണിച്ചു. മനോഹരമായ പുറംതാളും സുന്ദരമായ കൈപ്പടയും ആകർഷകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളും കലാവിശിഷ്ടതയോടെയുള്ള കെട്ടും മട്ടുമെല്ലാം ആസ്വദിച്ചിട്ട് അങ്ങുമിങ്ങുമൊക്കെ വായിക്കുന്നതിനിടയിൽ എന്റെ പേരുകണ്ടു. വേഗം വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ മാറിനിന്ന് അച്ഛന്റെ മുഖത്തെ ഭാവഭേദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. അച്ഛനെപ്പോലെയോ? മോശമായപ്പോഴെങ്കിൽ മുഖത്തു നോക്കിയാലറിയാം. അച്ഛന്റെ മുഖത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരി വിടുകയും ഇടയ്ക്കിടെ അച്ഛൻ ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്തോഷസൂചകമായ ഒരു മുളളോടെ മാസിക തിരിച്ചുവന്നു. എനിക്കൊന്നു തുള്ളിച്ചാടാൻ തോന്നി. അച്ഛനെപ്പോലെ! എന്റെ ആദ്യത്തെ സാഹിത്യസൃഷ്ടി അച്ഛനെ രസിച്ചിട്ടു. മതി. എനിക്കത് ധാരാളം മതിയായിരുന്നു. ആ കഥയിൽ ആകമാനം ഒരു നർമ്മത്തിന്റെ പരിമളമാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് ഞാനോർക്കുന്നു.

പിന്നീട് താമസിയാതെ കോളേജ് മാസികയിലേയ്ക്ക് ഒരു കഥ എഴുതിയെങ്കിലും സമയം താമസിച്ചതുകൊണ്ട് പ്രൊഫസർ കഥ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഒട്ടും സങ്കടം തോന്നാതെ ആ കടലാസുകൾ ചുരുട്ടി ഞാനെന്റെ മേശവലിപ്പിലിട്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ സി.ഇ.തോമസ് മേശ തുറന്നൊരു പരിശോധന നടത്തി. “പെൺപിള്ളയുടെ മേശയൊക്കെ ഇടയ്ക്കു പരിശോധിക്കണം. വല്ല പ്രേമലേഖനവും ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടോന്നു നോക്കണം.” കടലാസുചുരുൾ കണ്ട് വായിച്ചുനോക്കി. “സ്മരണയായിരിക്കുന്നല്ലോ” എന്നൊരു കമന്റോടെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

അടുത്തലക്കം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ എന്റെ കഥ! ഒട്ടും പ്രയത്നിക്കാതെ എന്റെ പേര് അന്നത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട മാസികയിൽ അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രതിഫലമായി 25 രൂപയും കിട്ടി. ഇന്നത്തേതിന്റെ എത്രയിരട്ടിയാണ് ആ പണത്തിന്റെ വില എന്ന ഞാൻ കണക്കുകൂട്ടുന്നില്ല. ഞാനൊരു കഥാകാരിയായെന്നോ എനിക്കിനിയും എഴുതാൻ കഴിയുമെന്നോ മറ്റോ എനിക്കു തോന്നിയില്ലെങ്കിലും മാസികകൾ എന്നോട് കഥ ആവശ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ കുറേക്കൂടി എഴുതുകയും ചെയ്തു. എന്റെ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് ഞാൻ കുറച്ച് കഥകളെഴുതി.

ഒരിക്കൽ അച്ഛനും ചില സ്പെഹിതരും കൂടി ഊണു കഴിക്കുകയായിരുന്നു. പല വിഷയങ്ങളും സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ചില

പ്പോൾ സാഹിത്യവും കടന്നുവരും. “നമ്മുടെ ബി.മാധവമേനോന്റെ സിസ്റ്റർ കഥയെഴുതുന്നുണ്ട്. സാധാരണ ഈ പെണ്ണുങ്ങൾ എഴുതുന്നതുപോലെയാണല്ലോ, നല്ല ഒന്നു നരം കഥകൾ.”

പറഞ്ഞതാരാണെന്ന് ഓർമ്മയില്ല. ഈ ബോ വെണ്ണിക്കുമ്മോ കുറ്റിപ്പുഴയോ ആരുതന്നെമെങ്കിലും വാ. അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

“ബി.സരസ്വതിയെന്നാണ് പേര്. കാര്യം സാറു വായിച്ചോ?”

കാര്യം സാർ ഊണു കഴിക്കുന്നതിൽ അതിവശാലുവായിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നും കേട്ടതായി ഭാവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ചുണ്ടിന്റെ അറ്റത്തൊരു കളുപ്പിരിയുണ്ട്. പറഞ്ഞയാൾ ബി.സരസ്വതിയേയും കഥകളേയും വിടുന്ന ലക്ഷണമില്ല.

“മാധവമേനോന്റെ പെങ്ങളൊന്നുമല്ല ബി.സരസ്വതി” നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

“അതെന്തെ. എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്. ആൾ പറഞ്ഞതാണ്.” തെളിവുസഹിതം തർക്കമായി.

“നിങ്ങൾക്കിപ്പോ ചോറു വിളമ്പിത്തന്നില്ലേ. ഈ നിൽക്കുന്ന എന്റെ മകൾ. അവളാണ് കഥയെഴുതുന്ന ബി.സരസ്വതി.”

അദ്ദേഹം എന്റെ നേരെയൊന്നു നോക്കി. “ഇവളാണോ എഴുത്തുകാരി?” എന്ന മട്ടിൽ.

പറവാടയ്ക്കു സാരിക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രായത്തിലാണ് ഞാൻ.

“കുറച്ചു ചോറുകൂടെ വിളമ്പട്ടെ?” എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ മേശയ്ക്കരികിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ കഥയിലെ നായകനെ ഞാനോർക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതിന് സാക്ഷിയായി അടുത്തിരുന്ന മറ്റൊരാൾ ഡിസി ആയിരുന്നുവെന്ന് നല്ല ഓർമ്മയുണ്ട്. ഈ തമാശ ഡിസി തന്റെ ഒരു ലേഖനത്തിൽ സരസ്വതി അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അച്ഛൻ പ്രായമായപ്പോഴേയ്ക്ക് കൈകൊണ്ടെഴുതാൻ കുറച്ചു വിഷമമുണ്ടായിരുന്നു. വളരെ സാവധാനത്തിൽ പിടിച്ചുപിടിച്ചെടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നടക്കുന്നതിനും അത്തരമൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം കോട്ടയ്ക്കൽ പോയി പിഴിച്ചിലും മറ്റും കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാലത്ത് കഥയെഴുതിയിരുന്നതു തനിയെയായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീട് കേട്ടെഴുതാൻ ആളു വേണ്ടിയിരുന്നു. ആദ്യമൊക്കെ ഞാനായിരുന്നു എഴുത്തുകാരി. അച്ഛൻ ഒരു ചാരുകസേരയിൽ ചാരിക്കിടന്ന് കസേരയ്ക്കു ലേയ്ക്കു കാലുമെടുത്തുവെച്ചു കിടക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മേശയുടെ അപ്പുറത്ത് അഭിമുഖമായി മുറ്റത്തേയ്ക്കു പറമ്പിലേയ്ക്കുമൊക്കെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എഴുതുന്നതിനിടയിൽ വലുതായി കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. തുടർച്ചയായിത്തന്നെ വാചകങ്ങൾ വന്നുകൊള്ളും. കഥ മു

ഴുവനായി മനസ്സിൽ കുറിച്ചുവെച്ചിട്ടു പറഞ്ഞുതുകയാണെന്നു തോന്നും.

“എത്ര പേജായി?”

“പതിനാറ്.”

“ഓ, എന്നാൽ മതി.”

പേജിന്റെ കണക്കിനാണോ എഴുതുന്നത്? അച്ഛനും എനിക്കും ഒഴിവു കിട്ടുന്ന കുറച്ചു സമയമൊക്കെയെ എഴുതാൻ പറ്റാറുള്ളു.

വേറെ പലരൊക്കെണ്ടും ഇടയ്ക്കെഴുതിക്കും. എങ്കിലും വളരെനാൾ അച്ഛന്റെ കേട്ടെഴുത്തു കാണായിരുന്നത് ഇന്ത്യാ പ്രസിഡെൻ്റ് ഡോ.പി.കെ.ശിവരാമൻനായരാണ്. അച്ഛൻ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരനും ശിവരാമൻനായരായിരുന്നു.

എസ്.പി.സി.എസ്സിൽ ജോലിയിരുന്നപ്പോൾ കാര്യമായിട്ടൊന്നും എഴുതിയില്ല. രാത്രി വൈകിമാത്രം വീട്ടിലെത്തുകയും അതിഥികളുമായോ കുടുംബവുമായോ കുറേസമയം വർത്തമാനം പറഞ്ഞും രസിച്ചും രസിച്ചും നനുത്ത സുഖത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് അച്ഛനെ അന്നൊക്കെ കണ്ടിരുന്നത്.

‘ഞാനെന്തിനെഴുതുന്നു’ എന്ന ലേഖനത്തിൽ കാര്യം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “... എനിക്കു മാത്രമല്ല, ഇന്നെഴുതുന്ന പലർക്കും മറ്റൊരുദൃശ്യം കിട്ടിയുണ്ട്. കഥയും കവിതയും ലേഖനവുമൊക്കെ എഴുതിയാൽ ഇപ്പോൾ പണം കിട്ടും. ജീവിക്കാൻ പണം ആവശ്യമാണ്. വാസനയും വൈഭവവും ഉള്ളവർക്ക് മറ്റൊരു ജോലി ചെയ്തു കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം പണം കിട്ടും. സാഹിത്യസൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും ഒരു ചെറുകഥ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഒരു ആശ്വാസം തോന്നാറുണ്ട്. എഴുതിക്കൊടുത്താൽ ഉടനെ പണം കിട്ടുമല്ലോ എന്ന് ഞാൻ അധികം എഴുതിയ കാലങ്ങളൊക്കെ എനിക്ക് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വരവിന്റെ ആവശ്യകത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അധികം എഴുതാറില്ല... ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്, ഈയിടെ ഒന്നും എഴുതാത്തതെന്താണെന്ന്. എഴുതാൻ നേരം കിട്ടാറില്ല എന്നാണ് ഞാൻ പറയാറുള്ള മറുപടി. അതു വെറുതെ പറയുന്നതാണ്. കഥയുടെ ഉറവകൾ വറ്റിപ്പോയിട്ടില്ല. സാഹിത്യസൃഷ്ടിക്ക് അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയോളം പറ്റിയ തൊഴിലൊന്നുമില്ല. ഇന്നും ഒരുദ്ധ്യാപകനായിരുന്നെങ്കിൽ മാസത്തിൽ മൂന്നോ നാലോ കഥ എഴുതിപ്പോയേനെ. കഥയെഴുതി കാശു കിട്ടിയിട്ടുവേണ്ട ഇപ്പോൾ ജീവിക്കാൻ. എഴുത്തിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു...”

ഇതൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും ‘സ്മയമില്ല’ എന്നു പറയുന്നതു കൂറേയെങ്കിലും ശരിയായിരുന്നു. എസ്.പി.സി.എസ്സിൽനിന്ന് വിരമിച്ചശേഷം അച്ഛൻ ധാരാളം കഥകളെഴുതി. അതിൽ പലതും പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. ഈ കാലത്തെഴുതിയ ‘സേഫ്റ്റിപിൻ’ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെഴുതിയിട്ടുള്ള അനുരാഗകഥകളിലൊന്നാണ്.

ഭംഗിയുള്ള ഒരു റോൾഡ് ഗോൾഡ് പിന്നാണ്. അതിനു മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത വേദനയുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്ന കുർത്ത മുനയുണ്ട്. അതു പോലെയായിരുന്നു അവളും. റോൾഡ് ഗോൾഡിന്റെ നിറം. നല്ല അഴകു. സൂചിമുനപോലെയുള്ള നോട്ടം. ഒന്നു തൊടാൻ തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

ചെറുപ്പക്കാരനായ അദ്ധ്യാപകൻ വീട്ടിൽനിന്ന് നാലഞ്ചു മൈൽ അകലെയുള്ള സ്കൂളിലാണ് ജോലി. ഉച്ചയൂണിനുള്ള ഏർപ്പാട് അകലെയല്ലാത്ത ഒരു വലിയ വീട്ടിൽ ചെയ്തുകൊടുത്തത് ഒരു കുട്ടുകാരനാണ്. അവിടെയാണ് സൂചിമുനപോലെയുള്ള നോട്ടവും സർണ്ണനിറവുമുള്ള യുവതിയെ കാണുന്നത്.

ചോറു വിളമ്പുന്നത് തങ്കമ്മയാണ്. ചോറും കറിയും കൊണ്ടുവന്നു സാറിന്റെ മുനിൽവയ്ക്കുമ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ കാണാറുണ്ട്. സാറിന്റെ കണ്ണിനടുത്തുവന്നാണ് അവൾ കുമ്പിടുന്നത്. സാർ ഒരാലിഷ്ടകയിലാണിരുന്നത്. ഒരു കുപ്പിവളപോലും അണിയാത്ത അവളുടെ മെലിഞ്ഞ കൈ മനോഹരമാണ്. തിളങ്ങുന്ന ഓട്ടു കിണ്ണം വ്യത്യസ്തമായ, ശബ്ദം കേൾക്കാതെ താഴെയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു പുഞ്ചിരി അവളുടെ ചുണ്ടിൽ പൊട്ടിവിരിയാൻ തുടങ്ങുന്നെന്നു തോന്നും.

സാറിന് ഒരു കാമുകന്റെ അസുസ്ഥതകൾ തുടങ്ങി. ആരുമില്ലാത്ത തക്കംനോക്കി ഒന്നോ രണ്ടോ വാചകം സംസാരിക്കാനും മനസ്സിന് ചുട്ടും തണുപ്പും പകരാനും ഇടയുണ്ടാകും. സാറിന്റെ ഷർട്ടിൽ കുത്തിയിരുന്ന റോൾഡ് ഗോൾഡ് പീൻപോലെ ഒന്നു വേണമെന്നു തങ്കമ്മയ്ക്കൊരു മോഹം. അതുതന്നെ ഊരിക്കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായ സാറിനോടവൾ പറഞ്ഞു.

“അതു വേണ്ട, സാറിനതു നല്ല ഭംഗിയാ. വേറൊന്നു മേടിച്ചുതന്നാൽ മതി. കാശു തരാം.” അടുത്ത ദിവസം അവൾ പറഞ്ഞു: സേഫ്റ്റിപിൻ വേണ്ട. വെറുതെ ചോദിച്ചതാ. എനിക്കെന്തിനാ?”

തന്റേത് ഊരിക്കൊടുക്കാതിരുന്നത് അവൾ കൊരു ചീത്തപ്പേരുണ്ടാകേണ്ടെന്നു കരുതിയാണ്.

സങ്കടത്തോടെ ആ പീൻ കൊടുക്കാതിരുന്നു. ഒരു പ്രേമപാഹരാമായി അതു സമ്മാനിക്കാൻപോലും തന്റെ അധർമ്മഭീതി തന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. ആ വിലയേറിയ നിമിഷം പാഴായിപ്പോയി. പീൻകൊണ്ടുണ്ടായ വേദന മാത്രം ശേഷിച്ചു.

വായനക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തിലും പീൻ കുത്തിയതുപോലെ ഒരു വേദന. സഫലമാക്കാത്ത അനുരാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന.

ഞാൻ കഥയെഴുതിയാൽ അച്ഛനെ കാണിക്കാറുണ്ട്. ഉടനെത്തന്നെ ഉത്സാഹത്തോടെ അതു വായിച്ചുനോക്കുകയും പോസ്റ്റ് ചെയ്യാനായി കവറിലിട്ടുവെച്ചുകൊണ്ട് പറയുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്കു തിരുത്തുകയും ചെയ്യും.

യോ മറ്റോ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തണമെന്നൊന്നും പറയാറില്ല. ഒരിക്കൽ അങ്ങനെ ചെയ്തതായി ഞാനോർക്കുന്നു. പ്രൈമറി ക്ലാസിൽ എന്റെ കൂടെ പഠിച്ച ഒരു കുട്ടിയുടെ കഥയാണ് ഞാനെഴുതിയത്. സുന്ദരമായിരുന്ന ചെറിയ വലിയ പെണ്ണുങ്ങളെപ്പോലെ കാച്ചിയും തട്ടവുമൊക്കെയിട്ടാണ് സ്കൂളിൽ വരിക. കുറച്ചു ദിവസമായി അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകൾ ചുവന്നുകലങ്ങിയും റോസ് നിറമുള്ള കവിൾ വീർത്തുകയറാൻ പോകുന്നതുപോലെയുമാണപ്പോഴും. അവളുടെ ബാപ്പ വീട്ടിലേയ്ക്കൊരു പുതിയ പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ചെറിയൊരു ഉമ്മയും അപ്പക്കാരും ഉടനെ ചത്തുകൊള്ളുമെന്നും പറഞ്ഞ് അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ചെറിയൊരു കഥയെഴുതുമ്പോൾ വേണ്ട മുസ്സിം ഭാഷ ബഷീറിന്റെയും ഉറുമിന്റെയും കൃതികളിലുണ്ടല്ലോ. ഇഷ്ടംപോലെ മോഷ്ടിക്കാം. അച്ഛൻ കഥ വായിച്ചിട്ട് കടലാസു മടക്കി അവിടെയിട്ടു. “നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെ എഴുതിയാൽ മതി” എന്നു പറഞ്ഞു. കഥയെല്ലാം ഞാൻ കീറിക്കളഞ്ഞു.

‘പത്തെയും തൂണിയും’ എന്ന നോവലിൽ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ചില കഥാപാത്രങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ ജീവിതവും ആചാരങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയ പലതും നോവലിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നോവലെഴുതിക്കഴിഞ്ഞ് ലളിതാബിക അന്തർജ്ജനം വായിച്ചു പച്ചക്കൊടി കാട്ടിയിട്ടേ അതു പുസ്തകമാക്കിയുള്ളൂ. തനിക്കു നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയേ കഥയെഴുതുകയുള്ളൂ എന്ന നിഷ്ഠ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

സാമന്ത്സ്യസമരത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗമായി വിദേശി ഉല്പന്നങ്ങൾ ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള മഹത്മാഗാന്ധിയുടെ ആഹ്വാനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി സാരജ്വസനേഹികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ത്യാഗസുരഭിലമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്താണ് ഈ നോവലിലെ കഥ നടക്കുന്നത്. നൂലു നൂറ്റും കൈത്തറിയിൽ തൂണിയുല്പാദിപ്പിച്ചും ദരിദ്രരായ നാട്ടുകാർക്ക് ജീവിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം തുറന്നുകൊടുക്കാൻ അവർ വഴിയൊരുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഒരു ജന്മി നമ്പൂതിരിയുടെ മുന്നാമത്തെയാ നാലാമത്തെയാ മറ്റോ ഭാര്യയായിരുന്ന നാണിയും അഞ്ചു മക്കളും നമ്പൂതിരിയുടെ മരണശേഷം അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളും കാലാന്തരത്തിൽ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ നേരിയ പ്രകാശത്തിൽ ആശ്വാസം കൊള്ളുന്നതും മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ വിവിധ തലങ്ങളുടെ ചേതോഹരമായ ഭാവങ്ങൾ പനിനീർപൂവിന്റെ ഇത്തുകൾപോലെ സൗന്ദര്യം പരത്തുന്നതുമായ അനുഭവങ്ങളുമാണ് ഈ നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്തം. വികാരതീവ്രത മുറ്റിനിൽക്കുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങളും പ്രണയത്തിന്റെ മാദകസൗന്ദര്യവും നോവലിന് ചാരുതയേകുന്നു. ആ കാലത്തെ ഇടത്തരക്കാർ-

രണ്ടാം കൂട്ടിട്ടുകൊണ്ട് പെടാപ്പാടുപെടുന്ന കൂറേയുകൾ- അവരുടെ കാപട്യമില്ലാത്ത പെരുമാറ്റം, നാട്ടാചാരങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ അങ്ങനെ പലതും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു നോവലാണിത്.

പരിഷ്കാരികളുടെ നോട്ടത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും കാര്യവിവരമൊന്നുമില്ലാത്ത ചില കഥാപാത്രങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യനായി ജനിച്ചതിൽ നാം അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

അമ്പലത്തിലെ നെല്ലുകുത്തുകാരിയായ കൊച്ചുപാരുവും, നാടിനെ സേവിക്കാൻ ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവെച്ച ഗോപാലപിള്ളയും ആരക്കെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണ് ജീവിതമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഏലിയമ്മ ടീച്ചറും സ്വന്തം ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യയോടും മക്കളോടും അനുജൻ നമ്പൂതിരി അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കണ്ട് മടുപ്പുതോന്നി നല്ലതുപദേശിക്കുന്ന തടിക്കുട്ട വടക്കാരനും പ്രണയലഹരി കയറിയ ഗോപകുമാരനും പവിഴപ്പുളങ്ങളുള്ള ഫലിക്കാരിയായ ഭാനുമതിയും വായനക്കാരന്റെ കൂടെനിന്ന് ഉടനെ വിട്ടുപോകുകയില്ല.

ഈ നോവലെഴുതിയത് 1974-ലാണ് സാഹിത്യവിമർശകരുടെ ശ്രദ്ധയോ അർഹിക്കുന്ന പ്രചാരമോ കിട്ടാത്തതുമായ ഒരു നോവലാണിത്. കാര്യരേഴുതിയ മറ്റു രണ്ടു നോവലുകളാണ് 'ഹരി', 'ഗൗരി' എന്നിവ. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് അവയും എഴുതിയത്.

1967-ലെ മാതൃഭൂമി ഓണം വിശേഷാൽപ്രതിയിൽ അച്ഛന്റെ 'മോതിരം'വും ഞാനെഴുതിയ 'കാമുകി' എന്നൊരു കഥയും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ചോര തിളയ്ക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ ഒരു വ്യഭാസമായ ജന്മി നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാര്യയായിത്തീരുന്ന കുഞ്ഞിക്കാവിന്റെയും യുവസാഹസികനും ഇല്ലത്തെ ആനക്കാരനുമായ കുഞ്ചുനായരുടെയും കഥയാണ് മോതിരം. നമ്പൂതിരി കുഞ്ഞിക്കാവിനെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചിടയ്ക്കായിരുന്നു ഇല്ലത്തെ ആന ബാലഗോപാലനു ഭ്രാന്തികളായിത്. അവൻ നാടിനെ കിടിലം കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിനടന്നു. ആനയെ വെടിവയ്ക്കാൻ സർക്കാരിന്റെ ഉത്തരവുണ്ടായി. ആ സമയത്ത് വൈക്കത്ത് ഗംഗാധരനായരുടെ രണ്ടാം പാപ്പാനായിരുന്ന കുഞ്ചുനായർ- 'ആനയെ വെടിവയ്ക്കേണ്ട. എനിക്കൊരവസരം തരണം' മെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കുഞ്ചുനായർ ആനയെ ഒരേനിന്ന് കൊന്നുകുത്തിച്ച് ബന്ധനത്തിലാക്കി. അതിനു പാരിതോഷികങ്ങൾ ധാരാളം കിട്ടി. ബാലഗോപാലന്റെ ആനക്കാരനായി നിയമിതനാകുകയും ചെയ്തു. പൂതുപ്പെണ്ണിന്റെ ഐശ്വര്യംകൊണ്ടാണ് ബാലഗോപാലൻ നഷ്ടപ്പെടാതിരുന്നതെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു.

കുഞ്ചുനായർ കുഞ്ഞിക്കാവിനെ ആദ്യം കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി അയാളുടെ ഓർമ്മ ഇങ്ങനെയാണ്: ബാലഗോപാലന്റെ പുറത്താണെഴുന്ന

ള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. തീവെട്ടികളുടെ പ്രകാശംകൊണ്ട് ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ പൊൻനിറമായി. പടിപ്പുര വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു കുഞ്ഞിക്കാവ്. നെറ്റിപ്പൂട്ടം കെട്ടിയ ഗംഗാധരനായരുടെ മസ്തകംപോലെയുണ്ട് കസവുകരയുള്ള മുലക്കുട്ട കെട്ടിയ മാറിടം. തങ്കനിറമുള്ള മുഖത്തിനകമ്പടി സേവിക്കുന്ന തോട. തോടയും മുഖവുമായി മത്സരിച്ച കൈയേറ്റുമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഇടയ്ക്കു വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു കിഴോട്ടൊഴുകിക്കിടക്കുന്ന അളകുങ്ങി, തോടകളെ തമ്മിൽ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് പച്ചപ്പട്ട റൗക്കയിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന നാഗപത്തിമാല. തീവെട്ടിയുടെ പ്രകാശത്തിൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന മുക്കുത്തി. എത്രനേരം നോക്കിനിന്നോ! വാഴമേളക്കാർ മുനോട്ടു നടന്നപ്പോൾ ആനയും നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് താൻ ധ്യാനത്തിൽനിന്നുണർന്നത്. അനർഹമായ കൊതിയോടെ പലപ്പോഴും നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. വല്ലതും പറയാനും കേൾക്കാനും കൊതിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുഞ്ഞിക്കാവവിടെ? ആനക്കാരൻ കുഞ്ചുനായരെവിടെ?

വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്തിലായതു കൊണ്ടുംകൂടെയായിരിക്കാം കുഞ്ഞിക്കാവമ്മ പഴയ കുഞ്ചുനായരെ കാണാനെത്തിയത്. ഹർഷപൂർവ്വകമായ വ്യഭാസം തന്റെ പഴയ യജമാനത്തിനോടുള്ള ബഹുമാനം വിടാതെ പൂർവ്വകാല സ്മൃതികളിൽകൂടി ചിറകുവിടർത്തി പറന്നുനടക്കുന്നു. അവർ അയാളുടെ വാക്കുകളിൽ ലയിച്ചിരുന്ന് പ്രസന്നമുഖത്തോടെ 'ഞാനോർക്കുന്നുണ്ട്' എന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിൽ മായാത്ത ചിത്രങ്ങളായി ഓരോ സംഭവവും ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണെന്ന് കുഞ്ചുനായരും വായനക്കാരും മനസ്സിലാക്കുന്നു. പ്രണയത്തിന്റെ പനിനീർപ്പയിൽ ആ വ്യഭാസമസ്സുകൾ സർഗ്ഗീയാനുകൂതി നുകരുന്നു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ മുളച്ചുപൊന്തിയ ഒരു പട്ടമുളയായിരുന്നില്ല അവരുടെ അനുരാഗം. യുവഹൃദയങ്ങളിൽ തലപൊക്കാൻ ഭയന്നു കിടന്ന അഭിലാഷങ്ങൾക്കു പുതുനാവുണ്ടായത് ജീവിതാന്ത്യത്തിലായിരുന്നുവെന്നുമാത്രം.

വീണ്ടും കാണാനും സംസാരിക്കാനും ഞാനെത്തുമെന്ന് കൊതിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കൂടക്കൂടെ ഒത്തുചേരാൻ തുടങ്ങി. പലഹാരങ്ങളോ, ഒരു നേരുതോ, മറ്റേതെങ്കിലുമോ സമ്മാനമായി കൊണ്ടുവരികയും നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കുഞ്ചുനായരുടെ അടുത്തിരുന്ന് കാൽ തടവിക്കൊടുക്കുകയും, പഴയ കഥകൾ അയവിറക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്തു കുഞ്ഞിക്കാവമ്മ, കുഞ്ചുനായരുടെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു കയറിച്ചെന്നു. ആനക്കാരനായ ദിനങ്ങൾ. കൂടെ ഒരു മോതിരമണിക്കരയും. ഇട്ടുമുടാൻ സർണ്ണാരേണങ്ങൾ സന്തമായി അറയിലിറപ്പുള്ള കുഞ്ഞിക്കാവിന്റെ വിരലിൽ വ്യഭാസം ആനരൂപം കൊത്തിയ തന്റെ മോതിരം അണിയിച്ചു. കുഞ്ഞിക്കാവ് അയാളുടെ പരുക്കൻ കൈപിടിച്ച് മുഖത്ത് അമർത്തുകയും, മോതിരത്തിൽ നോക്കി 'എനിക്കു പാ

കമാ' എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. വ്യഭാസം ഗാരം അരോചകമായി തോന്നാതിരിക്കണമെങ്കിൽ കഥാകാരൻ വളരെ കരുതലോടെ കരുനീക്കേണ്ടതാണ്. എത്ര ഭംഗിയായി അതു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് വായനക്കാരൻ അനുഭവപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഈ കാലത്തുതന്നെയാണ് 'ഒരു കെട്ടുകഥ' എഴുതിയത്. അത് പ്രേമകഥയോ, പ്രേതകഥയോ രണ്ടുംകൂടെയോ ആവാം. ഒരു ദരിദ്രനായ പിതാവും അതിസുന്ദരികളായ മൂന്നു പെൺകിടാങ്ങളും. കൂർത്ത നഖങ്ങളും കരാളരംഷ്ട്രകളുമായി രക്തദാഹത്തോടെ പാത്തും പതുങ്ങിയും നിൽക്കുന്ന ഒരു രാക്ഷസനെ പിതാവ് ഭയപ്പെടുന്നു; ഈ സമൂഹത്തെ, ഈ ലോകത്തെ. ആ അനർഗ്ഗലരത്നങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ അയാൾക്ക് കെല്ലില്ല. യൗവനപൂർവ്വമായിത്തന്നെ ദേവകിയും കൗമാരം കൈവിട്ട സത്യഭാമയും രുഗ്മിണിയും പനിനീർപൂഷ്പങ്ങളുടെ കാനിയും സൗരഭ്യവും പരത്തി പിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നു. സ്നേഹവാസലുങ്ങളും യോഗക്ഷേമവും തിങ്ങിവിടങ്ങുന്ന പിതൃഹൃദയം അവസാനം ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. തന്റെ ഓമനമകൾക്ക് ആപത്തു വരാൻ പാടില്ല. അവരെ എന്നെന്നേക്കുമായി രക്ഷിക്കണം. അതിനുള്ള ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം അയാൾ സ്വീകരിക്കുന്നു.

കാര്യർ കഥകളുടെ പൊതുസ്വഭാവത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ഈ കഥ നീണ്ടതും സഭവങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമാണ്. 'ചെങ്കുത്താനി'ലെ മറിയമ്മ സ്വന്തം മകളെ വെന്തെരിയുന്ന മനസ്സോടെ ഭൂരിതത്തിലേയ്ക്കു തള്ളിയിടുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വിശപ്പടക്കാനുമായി 'തങ്കക്കുടം' പോലെയുള്ള ഒരു പിഞ്ചുകുന്നുകയെ ബലികൊടുക്കുന്നു. ഈ പിതാവിനു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ബലിനൽകാൻ ശക്തിയില്ല. അവരോടൊപ്പം ദൈവങ്ങളുടെ ലോകത്തേയ്ക്ക് അയാൾ യാത്രയായി.

ആന, പശു, പട്ടി മുതലായ ജന്തുക്കൾ മാത്രമല്ല, വൃക്ഷങ്ങളും ചില വസ്തുക്കളുമൊക്കെ കഥാപാത്രങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ പ്രധാന സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ചില കഥകളുണ്ട്. ആനക്കാരൻ എന്ന ബാലകഥയിൽ ആനക്കാരനോടൊപ്പമുള്ള സ്ഥാനമാണ് ആ രാജ്യത്തെ രാജാവ് നിത്യവും കണിക്കുന്നുന്ന രാമഭദ്രൻ എന്ന ആനയ്ക്കുള്ളത്.

പുവാലിപ്പശുവും അഴകനും സ്നേഹിതരായിരുന്നു. മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും ഒന്നായിരുന്ന അവസ്ഥ. ഒരിക്കൽ അവസാനമായി കാട്ടിൽ തളർന്നു ബോധരഹിതനായി കിടന്ന അഴകന്റെ ശരീരം തന്റെ ശരീരത്തോടു ചേർത്തുവെച്ച് അവന്റെ മുറിവുകൾ നക്കിയുണക്കി അവന്റെ വായിലേയ്ക്ക് പാൽ ചുരത്തിക്കൊടുക്കുന്ന പുവാലിപ്പശുവിനെ നാം കാണുന്നു. സ്വന്തം കിടാവിനെപ്പോലെ ആ അമ്മ അവനു പുതുജീവൻ നൽകുന്ന കാഴ്ച അത്ഭുതത്തോടെ നാം നോക്കിനിൽക്കു

കാര്യരീനോടൊപ്പം ദാമോദരൻ നായർ, കാര്യർ നാരായണൻ

ന്നു. ഇത് നടക്കുന്ന കാര്യമാണോ, ഇതിലല്ല! അശ്ലീലമില്ല, എന്നൊക്കെ ചിലർ സംശയിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ മുല കുഞ്ഞുകുടിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ അശ്ലീലം തോന്നുന്നവരുമുണ്ടായിരിക്കും!

ആനകൾ പിന്നെയും ചില കഥകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. 'മോതിരം'ത്തിൽ ഗംഗാധരനായും ബാലഗോപാലനുമൊക്കെ കുഞ്ഞിക്കാവമ്മയ്ക്കും കുഞ്ചുനായർക്കുമെന്തെപ്പോലെ 'ഓർക്കുന്നുണ്ട്' എന്നിടയ്ക്കിടെപ്പറയാവുന്ന തരത്തിലൊരു ചിത്രം നമ്മുടെ മനസ്സിലും പതിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ആനയുടെ അന്തസ്സം വലിപ്പവും രൂപവും കഥയിലാകമാനം ഒരു ഗാംഭീര്യമുളവാക്കുന്നതായി തോന്നും. ഒരു ആനച്ചന്തം!

'ഒരു രാത്രി'യിലും ആനയും ആനക്കാരനുമുണ്ട്. കൂടെ പട്ടിണിയിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും എരിഞ്ഞുതിരുന്ന ഒരദ്ധ്യാപകനും.

ആനക്കാരൻ പറയുന്നു: "സാറിനെപ്പോലെയോ എനിക്കും പറ്റിയേക്കണം. ആനക്കാരന്റെ ചോരണുവെച്ചു കൊലച്ചോറാ. ഏതുനേരത്തും കാലൻ കൂടെയാ നില്പ് എന്റെ കാരണമോ, ഈ ആനയാ കൊന്നത്. വയറു ചവിട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചു. അരഞ്ഞുപോയി. ചോര 'ശി' ന്നു തെറിച്ചു. ഒരു നിമിഷേ തെറ്റിയൊള്ളു. അമ്മാവന്റെ

കൈയിൽനിന്നു പിച്ഛാത്തി താഴെ വീണുപോയി... 'മരുമകനേ' നൊരു വിളി. ഞാൻ ഓടി ചെന്നപ്പോ ചോരപ്രളയം. ശവമിട്ടോണ്ടു കളിക്കുക ആന... ആനക്കൊട്ടാവോന്ന് ഒടേക്കാൻ ചോദിച്ചു. എനിക്കും കൊറച്ചൊക്കെ ചട്ടമായിട്ടൊണ്ടവൻ. അമ്മാവൻ ചത്ത ദണ്ഡൊക്കെ എനിക്കു ജീവൻതന്നെയില്ല. അപ്പൂഴ് ആ കൊലയാണെ കെട്ടാവോന്നാ ചോദ്യം. ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. കെട്ടണം. അമ്മാവനു വന്ന കൊറച്ചിലു തീർക്കണം. കെട്ടിയാൽ പോരാ, എന്നെങ്കിലും അവനെ വകവരുത്തണം... ഞാൻ നട മടക്കിച്ച്. പുറത്തുകേറി. കുറ്റിമുട്ടിലാക്കി തളച്ചു. തരകിട്ടുമ്പോൾ ഞാൻ പകരം വീട്ടും.

"പത്തിരൂപത്തു കൊല്ലമായി ഞാനിവനെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നു. ഒറ്റയടക്ക് ഒരാന ചാക്കുന്ന സ്ഥാനമെനിക്കറിയാം. അത് ഞാൻ പറ്റിക്കും. അമ്മാവന്റെ പുത്രന്മാരും മാസത്തിനുമുമ്പ് ഇവന്റെ കഥ കഴിക്കണമെന്ന് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിന്റെ ഒടേക്കാൻ എന്തൊരു മണ്ടനാണെന്നോർത്ത് ഞാൻ തന്നെ ഇരുന്നു ചിരിച്ചിട്ടൊണ്ട്... ഒടുക്കമൊടുക്കമായപ്പോൾ എനിക്കു വന്ന കാണാതിരിക്കാൻ മേല. ദേ, ഇവിടെ വന്നപ്പിന്നെ ഒരു പത്തുപ്രാവശ്യം ഞാൻ ഓർത്തു. കെട്ടോ അവന്റെ കാര്യം. രാത്രി ഒന്നുരണ്ടു

തവണ ഞാൻ ചെന്നുനോക്കും. ഇരുപതു കൊല്ലമായില്ലേ. എവിടെയൊക്കെ ഞങ്ങളു പോയി! എന്തെല്ലാം ചെയ്തു! എന്തെല്ലാം കണ്ടു! ഒക്കെ ഞങ്ങളൊന്നിച്ചല്ലേ?

"...ചോരനോർത്തിട്ടല്ല. ഈ സാറിനെപ്പോലെയോ നമ്മക്കും പറ്റിയെ. മനസ്സെങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോൾ അവന്റെ കൊമ്പിന്റെ മൊനേലോ നമ്മടെ ജീവനെനോള്ളതു മറന്നുപോകും."

വർത്തമാനങ്ങൾക്കിടയിൽ ആനക്കാരൻ പറയുന്നുണ്ട്.

"നമുക്ക് പൊതയ്ക്കാവല്ലോ കുളിരാതെ, എന്റെ ആനേടെ കാര്യോ?"

"നമുക്കു പൊതയ്ക്കാവല്ലോ, കൊത്തുകുടി കൊള്ളാതെ, എന്റെ ആനേടെ കാര്യോ?"

കൊത്തുകുടികൊണ്ടും തണുപ്പേറ്റും ആനയ്ക്കു വിഷമമാകുമല്ലോ എന്നോർത്ത് ആനക്കാരൻ അസ്വസ്ഥത. സർവ്വവിധ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഒന്നിച്ചുകൂടി കാട്ടിലെ രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കഥയാണ് 'എന്നെ രാജാവാക്കണം' എന്ന ബാലകഥ.

കാര്യരീന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ മഹോന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് കാളിപ്പട്ടിയുള്ളത്. വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽതന്നെ കാളിപ്പട്ടിയുടെ സ്ഥാനം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നു ചില നിരൂപകർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അനന്തൻ എന്ന നാലുവയസ്സുകാരനെയും പിച്ഛാപ്പട്ടു നടക്കുന്ന കുരുമ്പയേയും കാളിപ്പട്ടിയെയും വീട്ടിലാക്കിയിട്ടാണ് കണ്ണനും നീലിയും പണിക്കു പോകുന്നത്. കാളിയുടെ ഭാവം വീടു കാക്കുന്നതും കൂട്ടികളെ നോക്കുന്നതും താനാണ് കരുമ്പയെ നോക്കുന്നതെന്ന്. പടിഞ്ഞാറു രണ്ടു ചാൺ ഉയരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചന്ദ്രകല എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നാൽ കുരുമ്പയ്ക്കു കളിക്കാൻ കൊടുക്കാം. എന്തു കിട്ടിയാലും കുറേനേരം കളിച്ച് അവൾ ദുരെയെറിയും. ഈ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കളിപ്പാട്ടും അവൾക്കൊന്നിരി ഇഷ്ടമാകും. ഒരു കൊച്ചുവള്ളത്തിൽ കയറി അമ്പിളിയെ പിടിക്കാൻ പോകുന്ന അനന്തനും തന്റെ കൊച്ചെളുമാനനെ സംരക്ഷിക്കാൻ തന്നാലാകുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്ന കാളിയുമാണ് കഥയുടെ നാഡി.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കളിയിലും ചിരിയിലും വർത്തമാനത്തിലുമൊക്കെ പങ്കുകൊണ്ട് സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങളുടേതായ നന്മണി ആസ്വദിച്ചുതുടങ്ങുന്ന വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിലേയ്ക്ക് ആ ശങ്കകളുടെ കൊച്ചലകൾ വന്നടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ബാലമനസ്സിന്റെ നിശ്ശബ്ദമായ ഭാവനാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അപാരതയിലൂടെ ഭീതിയായ ഒരു വിഷാദാവസ്ഥയിൽ ചെന്നെത്തുന്ന നാം ഹിംസ്രാത്മകമായി ആഞ്ഞടിക്കുന്ന തിരമാലകളുടെ നിഷ്ഠൂരമായ താഡനംകണ്ട് നിസ്സഹായരായി നിൽക്കുന്നു. കാളിപ്പട്ടി നോക്കിനിൽക്കുന്നില്ല. അവൾക്കു സ്മാരകങ്ങളുയരണം. സ്നേഹത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രകാശം പരത്തുന്ന സ്മാരകം!

എന്റെ പരാജയകഥ

ജീവിതത്തിൽ ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട യാത്രയെക്കുറിച്ച്

7 1939-ൽ ഞാൻ മെട്രിക്കുലേഷൻ ക്ലാസിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. ഫിസിക്സും കെമിസ്ട്രിയും ഒഴികെയുള്ള വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഒട്ടും താല്പര്യമുള്ളവയല്ലെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു രസം പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ രാഷ്ട്രീയം എങ്ങനെയാണ് യുദ്ധമായി പരിണമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. അജ്ഞതയിലും ജാഡ്യത്തിലും ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന പൂർവ്വദേശ കോളനികളിൽ പുതിയൊരുതരം ആക്രമണകാരി പ്രചാരണോപാധികളിലൂടെ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജർമ്മനിയുടെ മനോഹരമായ ദൃശ്യങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും ചില ലഘുലേഖകളും ഏതോ ഒരു അജ്ഞാതൻ എനിക്കു തന്നു. ലോകത്തിന്റെ പുതിയ രക്ഷകനായി അഡോൾഫ് ഹിറ്റ്ലറെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടെഴുതിയിട്ടുള്ള ധാരാളം സാഹിത്യങ്ങളും ഹിറ്റ്ലറുടെ വലിയൊരു വർണ്ണചിത്രവുംകൂടി അയാൾ എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു. ദിവസവും അയാൾ ഹിറ്റ്ലറുടെ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി എനിൽ കുത്തിനിറയ്ക്കും. അധികം താമസിയാതെ ഇറ്റലിയുടെ ചിത്രങ്ങളും മ്യൂസോളിനിയുടെ വിരാചനകൾ വാഴ്ത്തുന്ന ലഘുലേഖകളും വന്നുതുടങ്ങി.

അക്കാലത്ത് ബ്രിട്ടൻ ഇന്ത്യയുടെ ശത്രുവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയുടെ ശത്രുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഇന്ത്യയുടെ ബന്ധുക്കളായി. അന്ന്

ഫാസിസത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ലായിരുന്നു. എന്നും യുദ്ധത്തിന്റെ മുഴക്കത്തോടൊപ്പം ഹിറ്റ്ലർക്കും മ്യൂസോളിനിക്കും സ്തുതിപാടുന്ന വാർത്തകളും കേൾക്കുമായിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കായിരുന്നു അമ്മ കടന്നുവന്നത്. ഞാൻ എന്റെ സ്വകാര്യമുറിയിലിരുന്നു എന്തോ ഗൃഹലോചന നടത്തുകയാണെന്ന് അമ്മയ്ക്കു തോന്നി. എന്റെ മുറിയിൽ വന്നു നോക്കിയിട്ട് അമ്മ എന്നോട് ഹിറ്റ്ലറുടെ ചിത്രം എടുത്തുമാറ്റാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അച്ഛൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല എന്നു മാത്രമായിരുന്നു അമ്മ അതിനു പറഞ്ഞ ഒരേയൊരു കാരണം.

താമസിയാതെ സഭ്യത്തിൽ മാറ്റം വന്നു. ബ്രിട്ടന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ചേംബർലെയിൻ നടത്തിയ നയതന്ത്ര പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പരാജയപ്പെട്ടതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം നഷ്ടപ്പെടുകയും വിൻസ്റ്റൻ ചർച്ചിൽ അവിടെ വരികയും ചെയ്തു. അതിനിടെ അമ്മേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും സോവിയറ്റ് യൂണിയനും ചേർന്ന് ജർമ്മനി, ഇറ്റലി, ജപ്പാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾക്കെതിരെ സഖ്യം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു വലിയ വാർത്തയും പറന്നു.

ഒരു ദിവസം സജീവ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനവുമായി നടക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹിതൻ എന്നെ വന്നു കണ്ടു. യുദ്ധവും ദുഷിതമായ സൈനികശക്തിയും നിലനിൽക്കുന്ന ഈ ആധുനികലോകത്ത് എന്റെ ബുദ്ധനെക്കൊ

ണ്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ എനിക്കു ശരിയായ വഴി കാണിച്ചുതരാൻ കഴിവുള്ള ഒരു പുതിയ രക്ഷകൻ അടുത്തുള്ള പട്ടണത്തിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. രക്ഷകൻ ഒളിവിലായിത്തീർന്ന രാത്രിയുടെ മറവിലേ കാണാൻ തരപ്പെടുകയുള്ളൂ.

അച്ഛൻ ഞങ്ങളെ വൈകിട്ട് ആറുമണിക്കുശേഷം വിട്ടിരുന്നെന്നും പുറത്തേവിടെയും പോകാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, രക്ഷകനെ എനിക്കു കണ്ടേ തീരു. ഞാൻ വിട്ടിരുന്നെന്നും ഒളിച്ചുകൂടുന്നത് എന്റെ സ്നേഹിതനോടൊപ്പം ആൾപാർപ്പില്ലാത്ത ഒരു പഴയ വീട്ടിലെത്തി. അവിടെ ഞാൻ കണ്ടത്, ചികിത്സയാക്കത്ത മുടിയും താടിയുമായി മലിഞ്ഞു ക്ഷീണിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിനുമുന്നിൽ ബീഡിയും പുകച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. ആദ്യം എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത് എന്റെ നേർക്കു ഉറ്റുനോക്കുന്ന അയാളുടെ ഒറ്റക്കണ്ണാണ്. ആരുടെയും സ്നേഹപരിചരണങ്ങൾ ലഭിക്കാത്ത ഒരു വിശപ്പാളിയെപ്പോലെയായിരുന്നു അയാൾ. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി, അയാൾ ആ ദിവസം ഒരു കപ്പൽ കാപ്പിപോലും കഴിച്ചിട്ടില്ല എന്ന്. വിശപ്പും ദാഹവും ക്ഷീണവുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വളരെ ആവേശത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു അയാൾ എന്നെ കമ്മ്യൂണിസം പഠിപ്പിക്കാൻ ഒരു ശിഷ്യനായി സ്വീകരിച്ചത്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ജർമ്മനിയുമായുള്ള സഖ്യം ഉപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് പാർട്ടിയുടെ നയത്തിലും മാറ്റം വന്നിരുന്നു. ഫാസിസത്തെ തള്ളിപ്പറയുക, സാമ്രാജ്യത്വത്തിനും മുതലാളിത്തത്തിനുംനേരെ കുറഞ്ഞൊരു സഹിഷ്ണുതാനോഭാവം പുലർത്തുക, മാനവികതയുടെ ഭാവിവാഗ്ദാനമായി കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു പാർട്ടിയുടെ പുതിയ ലൈൻ.

അയാളുടെ പ്രഭാഷണകലയിൽ ഉടനെ വലിയ താല്പര്യമൊന്നും തോന്നിയില്ലെങ്കിലും അയാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ആഹാരവും കുടിവെള്ളവും എത്തിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഞാൻ അമ്മയോട് രക്ഷകന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞു. ഞാൻ അയാളെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിട്ടല്ല അവിതരിപ്പിച്ചത്. നരകത്തിൽ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്ന വലിയൊരു മനുഷ്യസ്നേഹിയായിട്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു കൊടുക്കാൻ ഒരു ഭക്ഷണപ്പാതി കൊണ്ടുപോകാൻ അമ്മ എന്നെ അനുവദിച്ചു. വല്ല ഉപവാസമോ ധ്യാനമോ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും സന്യാസിയായിരിക്കുമെന്ന് അമ്മ കരുതിയത്. അങ്ങനെ ഞാൻ പകൽ സമയത്തുതന്നെ ഭക്ഷണവുമായി അയാളുടെ മാളത്തിൽ ചെന്നു. എന്നും

ശുഭ നിത്യചൈതന്യയതി ആത്മകഥ

യതിചരിതം

ആയിരത്തോളം പേജ്, 32 പേജ് ചിത്രങ്ങൾ,
മുഖവില - 490 രൂപ, പ്രി-പബ് വില 300 രൂപ,
പ്രകാശനം - 2003 ജൂൺ 14

പ്രി-പബ് ഓഫർ ജൂൺ 10 വരെ

പദ്ധതി ഒന്ന്
490 രൂപയ്ക്കുപകരം 300 രൂപ യതിചരിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രതി

പദ്ധതി രണ്ടു്
490 രൂപ അടക്കം. യതിചരിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിയോടൊപ്പം 360 രൂപയുടെ സൗജന്യ പുസ്തകങ്ങൾ

പദ്ധതി മൂന്നു്
980 രൂപ അടക്കം. യതിചരിതത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രതികളോടൊപ്പം 770 രൂപയുടെ സൗജന്യ പുസ്തകങ്ങൾ

സൗജന്യ പുസ്തകലിസ്റ്റിനും പ്രോസ്യക്സിനും 5 രൂപയുടെ സ്റ്റാമ്പോട്ടിച്ച സ്വന്തം മേൽവിലാസം എഴുതിയ കവർ അയക്കുക മലയാള പാനഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൽ നേരിട്ടും ചെക്ക് / എം.ഒ. / ഡി.ഡി. ആയും പണമടയ്ക്കാം. ഏജൻസികളിൽ പണം അടയ്ക്കുന്നവർ അവിടെനിന്നുതന്നെ പുസ്തകം കൈപ്പറ്റേണ്ടതാണ്

താഴെപ്പറയുന്ന പുസ്തകശാലകളിൽ ബുക്കിങ്ങ് സ്വീകരിക്കണം

കറന്റ്/വിദ്യാഭ്യാസ/ഗിഫ്റ്റുകൾ-തൃശ്ശൂർ. അക്ഷയ വടക്കാഞ്ചേരി.സെലക്ട് വാടനപ്പള്ളി. ബുക്സ് ഇന്ത്യ ചാവക്കാട്.തിരുവനന്തപുരം. മാപ്പാട്ടിൽ കൊടകര. സൗപർണിക കരം കളം.അക്ഷര ചാലക്കുടി.മേലി.പ്രസര, കേരള - കൊടുങ്ങല്ലൂർ. പ്രകാശം പ്രസ്സ്. ഇരിങ്ങാലക്കുട. തന്നിമ. ജന്മന. ബോധി നിലേശ്വരം.വികാസ് കാഞ്ഞങ്ങാട്.ബുക്സ് ലൈൻ പയ്യന്നൂർ. മാലവി കാസർഗോഡ്.അരുൺ തലശ്ശേരി. അരുൺ.സംഗം-കണ്ണൂർ. മാരഡൻ കൂത്തുപറമ്പ്.അക്ഷര മട്ടന്നൂർ.ശ്രീ ഇന്ദ്രിയാനി വടകര. പ്രത്യുഷ. സർഗം-തളിപ്പറമ്പ്. ഫെമിന പിലാത്തറ. മാഡേൺ സുൽത്താൻ ബത്തേരി. ലെറി, പാപ്പിയോൺ, ലിപി, മൾബറി, ഹരിതം, വചനം - കോഴിക്കോട്. വിദ്യാബന്ധു ബാലശ്ശേരി. ബുക്സ് വേൾഡ് പേരാമ്പ്ര.എം.ബി.കൊയിലാണ്ടി. ലോഗോസ് വളാഞ്ചേരി.സഫ കോട്ടക്കൽ.യൂണി. ബുക്സ് സെന്റർ കോഴിക്കോട്. സർവ്വകലാശാലകളിൽ പരസ്പരം ഇരമാണ് പൊന്നി. അമ്മൻ, ടാലന്റ്-പെരിന്തൽമണ്ണ.നെല്ലിക്കുത്ത്.പുസ്തകപുരം-മഞ്ചേരി.ആൽഫ. പ്രിമിയർ-മലപ്പുറം.അക്ഷര തിരൂർ.കോണ എടപ്പാൾ. വേൾഡ് വ്യാൽ ചിറ്റൂർ. ഓഡിയം നെന്മാറ. ഏവൻ പട്ടാമ്പി. എ.ബി.സി.ഒറ്റപ്പാലം.സ്റ്റുഡന്റ്സ് കോർണർ ആലത്തൂർ. മൈത്രി മണ്ണാക്കാട്.ശാന്താ ബുക്സ് ഡിപ്ലോ പാലക്കാട്.മുരളീധരൻ വൈക്കം.വിദ്യ തൃപ്പൂണിത്തുറ.ജനത ആലുവ. ജനത,സി.ഐ.സി.സി - എറണാകുളം. ബുക്സ് സെന്റർ കളം മേറ്റൂർ. അക്ഷര തലയോലപ്പുറം.പൊലീമ കോത്തംഗലം. ലോസ്സ് എൻ.പാസ്. സ്റ്റുഡന്റ്സ് കോർണർ, രാജശ്രീ.യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബുക്സ് പെരുമ്പറൂർ. ന്യൂകോളജ് ബുക്സ് മൂവാറ്റുപുഴ.ജനത അങ്കമാലി.സൂര്യ കല്പർ. വിദ്യാരംഭം ചേർത്തല.അക്ഷരമാല ആലപ്പുഴ.രമന ഓച്ചിറ.എം.സി.ഹരിപ്പാട്. വാരിയേഴ്സ് കായംകുളം.അമര മാവേലിക്കര. സെന്റ് തോമസ് ചെങ്ങന്നൂർ. ചാണകു അമ്പലപ്പുഴ.മോയ്താജ്.സാരഥി,കൈരളി-കോട്ടയം.വിജയ മഹാത്മാസ്വാമി യൂണിവേഴ്സിറ്റി സതൻ തിരുവല്ല. ലിറ്റി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.അൽഫാൻസ പാലബുക്സ്.പാലക്കാട്.എസ്.എച്ച്. ചങ്ങനാശ്ശേരി.ജിയോ കട്ടപ്പന. ആസൻ ടോട്ടപ്പുഴ.ചാസ് മൂങ്ങക്കയം. പ്രഭുസ്,എസ്.ബി.അട്ടർ. ഇമോസ്.എസ്.എച്ച്. പത്തനംതിട്ട.ശരാജ, എം.എസ്. കൊല്ലം.വിന്നാധാരിണി,വിദ്യാരംഭം,ജനത-വർക്കല. വികാസ് ചാത്തനൂർ.അശോക് കൊട്ടാരക്കര.കെ.സി.അഞ്ചൽ.കെ.സി. പുനലൂർ. ഹരി,വിജയ ലക്ഷ്മി-കത്തനാപള്ളി.സ്പെൻഡിഡ് കൊട്ടയം.മാളുബർ,നുകമാർ, മൈത്രി, ഗണപതി-തിരുവനന്തപുരം.മൈബുക്സ്.ശ്രീകാര്യം പ്രപ്പാ ആറ്റിങ്ങൽ

മലയാളപാനഗവേഷണകേന്ദ്രം

കനത്തുമന ലെയ്ൻ, നായ്ക്കനാൽ തൃശ്ശൂർ - 680 001,
കേരളം. ടെലഫോൺ - 0487 2339468

ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പായി അയാളുടെ അടുത്തുചെന്ന് എനിക്ക് മാർക്സിസം പഠിക്കാനാവുമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ യൊരു വാക്കു ഞാൻ കേൾക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാളുടെ പക്കൽ ആകെയുണ്ടായിരുന്നത് ഹിറ്റ്ലർ- മുസോളിനിമാരുടെ പ്രചാരണ പദ്ധതിയുടെ മറ്റൊരു പതിപ്പാണത്രെ. സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് സാഹിത്യങ്ങളായിരുന്നു. അതിനുശേഷം ആ ഒറ്റക്കണ്ണൻ സമാധാന സന്ദർശിക്കുക എന്റെ ഒരു പരിവായിത്തീർന്നു. സാവകാശം അയാൾ അയാളുടെ രാഷ്ട്രീയ ശയങ്ങളെല്ലാം എന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു കടത്തിവിട്ടു. ഒരാവേശംപോലെ അതെന്നെ ബാധിച്ചു. എന്നെപ്പോലെ അയാളുടെ അടുത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മറ്റു സുഹൃത്തുക്കളുമായി വർഗ്ഗതാല്പര്യത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യം തമകതയെക്കുറിച്ചും നാടോട്ടുകൾ ഒളിപ്പോരാളികളെ സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും ഒക്കെ സുദീർഘമായ ചർച്ചകളിൽ ഞാൻ എപ്പോഴും ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒളിപ്പോരാളികളുടെ കഥകൾ മാനിക്കുകയോ വശ്യതയായിരുന്നു. ഇതിന്റെ പരിണതഫലമായി എന്റെ പഠനകാര്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന അല്പ മാത്രമായ താല്പര്യവും ഇല്ലാതായി. മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ ഞാൻ കഷ്ടിച്ച് ജയിച്ചു എന്നുമാത്രം. കണക്കിന് ആകെ കിട്ടിയത് നൂറിൽ പതിനെട്ടു മാർക്കായിരുന്നു. കണക്കും ഫിസിക്സും കെമിസ്ട്രിയും ഒന്നിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ജയിക്കാൻവേണ്ട ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ മാർക്കായ 35 ശതമാനം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷയ്ക്കു പാഠങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കുപകരം രണ്ടാലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രസക്തി എന്തെന്നായിരുന്നു ചോദ്യമെങ്കിൽ എനിക്കൊരു 'ഒന്നാം ക്ലാസ്'തന്നെ കിട്ടുമായിരുന്നു.

അക്കാലത്ത് മാർക്സിസ്റ്റ് സാഹിത്യങ്ങളൊന്നും മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. 'പിപ്പിൾസ് ഏജ്' എന്ന ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് പത്രം ഞാൻ വരുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് 'പിപ്പിൾസ് വാർ' എന്ന പേരിലായി. സംവാദങ്ങളും വായനയും മാത്രമായി എന്റെ ലോകം ചുരുങ്ങി. എന്റെ വിദ്യാലയം ചുറ്റും എനിക്കുണ്ടായി.

ജർമ്മൻകാർ നൂഴ്ത്തുകയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന പുതിയ പുതിയ പ്രദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചറിയാനായിരുന്നു എനിക്കു താല്പര്യം. ഇന്ത്യയിലെ നേതാക്കന്മാർക്ക് ആരെയാണ് അനുകൂലിക്കേണ്ടതെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായി. അന്നെനിക്ക് മഹാത്മാഗാന്ധിയെപ്പോലെയോ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിലോ യാതൊരു താല്പര്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹറുവിന്റെയും സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിന്റെയും നേർക്ക് ഒരുതരം ആരാധനാ മനോഭാവം ഞാൻ പുലർത്തിയിരുന്നു.

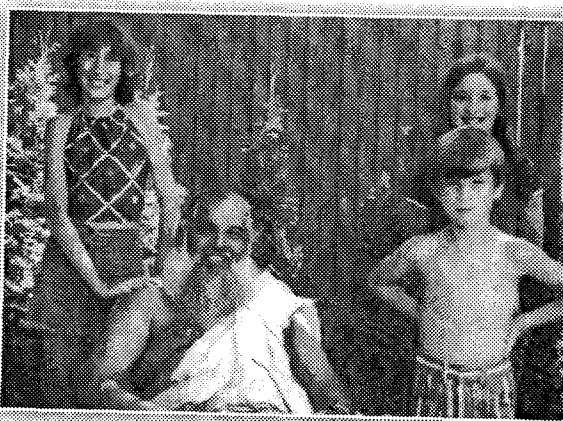
സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി എനിക്ക് ലഭിച്ചത് വലിയൊരു സാമ്പത്തികമായിരുന്നു. മറ്റൊരു പട്ടണത്തിലുള്ള എന്റെ വലിയച്ഛന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഞാൻ താമസം മാറ്റി. ഇനി എവിടെ പോകുന്നതിനും എനിക്കു സാമ്പത്തികമുണ്ട്. പുതിയ സ്ഥലത്ത് താമസിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ടൈപ്പും ഷോർട്ട്ഹാൻഡും പഠിക്കാൻ ചേർന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ കൂടുതൽ സമയവും ചെലവഴിച്ചത് യുദ്ധവർത്തകളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാഹിത്യങ്ങളും തേടിപ്പിടിച്ചു വായിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. ഈ സമയത്തായിരുന്നു ഞാൻ 'കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ'യും 'ഇംഗ്ലീഷ് ക്രിട്ടിസിസം'വും ആദ്യമായി വായിക്കുന്നത്. എനിക്കതിൽനിന്നും ഒന്നുതന്നെ മനസ്സിലായില്ല. എന്നാലും അതുകൊണ്ട് തത്ത്വചിന്താപരമായ വിമർശനത്തിന്റെ രീതിവിധാനീയത സാധ്യതമാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു വ്യക്തത എനിക്കുണ്ടായി. ഇക്കാലങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ദിശാ

ബോധവും ഇല്ലാതെ അർദ്ധസത്യങ്ങളുടെയും അജ്ഞതയുടെയും അന്ധ കർമ്മത്തിൽ ഞെകിനടക്കുകയായിരുന്നു.

തൊഴിലുടമകളെല്ലാം എന്റെ കണ്ണിൽ ചുഷകമായിരുന്നു. തൊഴിലെടുക്കുന്നവൻ ചുഷിതനും. അതുകൊണ്ട് ചുഷണരഹിതമായ ഒരു ജീവിതശൈലിയായിരിക്കണം എന്റേത് എന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ കുറച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാണെങ്കിലും ഞാൻ അലക്കുസോപ്പുണ്ടാക്കുന്നവിയം പഠിച്ചെടുത്തു. എന്നാൽ എന്റെ ഫോർമലിൽ എന്തോ പിശകു പറ്റിയതിനാൽ സോപ്പുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അതൊരുതരം ഹല്യവപോലെയായി കിട്ടിയത്. ഉപഭോക്താക്കളിൽനിന്നും എന്റെ മുടക്കുമുതലും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ പ്രതിഫലവും അല്ലാതെ ഒരു കാശുപോലും അധികം ഈടാക്കരുതെന്ന് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്റെ സോപ്പിന് വലിയ വിപണിയൊന്നും കിട്ടിയില്ല. ചെറിയ ഒരു വൃത്തത്തിൽ ചെലവഴിക്കാനേ അതുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അധികം വൈകാതെതന്നെ സോപ്പുനിർമ്മാണംകൊണ്ട് വലിയ മെച്ചമില്ലെന്നു മനസ്സിലായി. എങ്കിൽ കണ്ണാടിനിർമ്മാണത്തിലേയ്ക്കു തിരിയാമെന്ന് ഞാൻ കരുതി. പക്ഷേ, അതിന്റെ സൂത്രവിദ്യ എനിക്കത്ര പിടിയില്ലായിരുന്നു. സിൽവർ നൈട്രേറ്റും മറ്റു ചില രാസപദാർത്ഥങ്ങളും ചേർത്ത് ഞാനൊരു മിശ്രിതം ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തു. വളരെ പണിപ്പെട്ട് അവസാനം ഞാനൊരു കണ്ണാടി നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. നാലിഞ്ചു വീതിയും ആറിഞ്ചു നീളവുമുള്ള എന്റെ കണ്ണാടിക്ക് വേണ്ടിവന്ന മുതൽമുടക്ക് 24 രൂപയായിരുന്നു. അതേ വലിപ്പമുള്ള നല്ലൊരു കണ്ണാടിക്ക് കടയിൽ അര രൂപയേ വിലയുള്ളൂ. എനിക്കു വീണ്ടും പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. എനിക്ക് ഭ്രാന്തായിരിക്കുമെന്നാണ് വീട്ടുകാരെല്ലാം കരുതിയത്. എന്തായാലും സാധ്യതയും എന്ന എന്റെ ആദർശം ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമല്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഞാൻ ഫോട്ടോഗ്രാഫിയലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. പക്ഷേ, അതിനൊരു ക്യാമറയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്. തടികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു നാടൻ ക്യാമറ ഞാൻ സംഘടിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, അതിന് ലൈൻസ് ഇല്ലായിരുന്നു. ക്യാമറയുടെ നിങ്ങള ദ്വാരത്തിൽ ഗ്ലാസ് നെഗറ്റീവ് കടത്തിയിട്ട് ചില ചെപ്പടിവിദ്യകളിലൂടെ ഞാൻ അതിൽ ചിത്രങ്ങൾ പതിപ്പിച്ചെടുത്തു. അന്ന് ഇന്ത്യയിൽ ക്യാമറഫിലിം എത്തിയിട്ടില്ല. ഫിലിമിനുപകരം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് രസപുശിയ കണ്ണാടിത്തകിടുകളായിരുന്നു. ഗ്ലാസ് നെഗറ്റീവുകൾ ഡവലപ് ചെയ്തെടുക്കാൻ ഒരു ഡാർക്കറും ഞാൻ ശരിയാക്കി. ആവശ്യമായ രാസവസ്തുക്കളും കൊണ്ടുവന്നു. ഡാർക്കറും ജോലികൾ നടക്കുമ്പോൾ കത്തിക്കാനൊരു ചുവന്ന ലൈറ്റ് വേണ്ടിയിരുന്നു. അത് എന്റെയൊരു സ്നേഹിതൻ റെയിൽവേക്കാരുടെ വക മോഷ്ടിച്ചെടുത്തു. ഓരോ രാത്രിയും ഓരോ സാഹസികതയായിരുന്നു. ഞാനെടുത്ത ചിത്രങ്ങളുടെ ഗുണനിലവാരം വളരെ മോശമായിരുന്നു. വീട്ടിൽനിന്നിരുന്ന ഒരു പയ്യന്റെ ഫോട്ടോകളിൽ ഒന്നിൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ തെളിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ ബ്ലൈന്റുകൊണ്ട് നെഗറ്റീവിൽ ചെറിയ പോൽ വരുത്തി. പ്രിന്റെടുത്തപ്പോൾ കിട്ടിയത് ഒരു ഫോട്ടോയിലും കാണാനാകാത്ത മാന്ദ്യരീതി വികൃതമായ ഒരു ചിത്രമായിരുന്നു.

ഇതെല്ലാം എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത് വ്യാവഹാരികലോകത്തിന് ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും പരാജയങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നപ്പോൾ എനിക്കു കരണിയമായിരുന്ന ഒരേ ഒരു പോംവഴി വീട്ടിൽനിന്നും ഓടിയൊളിച്ച് ഒരു ശൂന്യതയിൽ സായം നഷ്ടപ്പെടുക എന്നതുമായിരുന്നു.

തുടരും

യതി ഒരു അമേരിക്കൻ കുടുംബത്തോടൊപ്പം

കൂടിയാട്ടം - കലാമണ്ഡലം ശിവൻ നമ്പൂതിരി

ഇവരാകട്ടെ ഇനി നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഗുരുനാഥർ

നങ്ങ്യാർകുത്ത് - മാർഗി സതി

പ്രീ പബ്ലിക്കേഷൻ പദ്ധതിപ്രകാരം ഈ അഞ്ച് വി സി ഡി കൾ 1200 രൂപയ്ക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ച് വി സി ഡി കൾ 1800 രൂപയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ബുക്ക് ചെയ്യുന്ന ആദ്യത്തെ 1000 പേർക്ക് ശ്രീ. ജനാർദ്ദൻ നെടുങ്ങാടി ആലപ്പിച്ച് 'അഷ്ടപദി' ഓഡിയോ സി ഡി സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലാദ്യമായി ഇൻവിസ് മൾട്ടിമീഡിയ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു ക്ലാസിക്ക് കലാരൂപങ്ങളുടെ വി സി ഡി/ഡി വി ഡി ശേഖരം.

കേരളത്തിന്റെ ക്ലാസിക്ക് കലകൾക്ക് ഇനി നമ്മുടെ വീട്ടിൽ വേദിയൊരുക്കാം. തലമുറകൾ കൈമാറിവന്ന ഈ അതുല്യ കലാരൂപങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ഗുരുമുഖത്ത് നിന്നും കൂടുതലറിയാം. ദേശീയ അന്തർദ്ദേശീയ അംഗീകാരം നേടിയ കേരള ദി ഗ്രീൻ സിംഹണി സി ഡി യുടെ നിർമ്മാതാക്കളായ ഇൻവിസ് മൾട്ടിമീഡിയ ഒരുക്കുന്ന Know Your Heritage വി സി ഡി/ഡി വി ഡി പാക്കേജിലൂടെ.

അഞ്ച് വി സി ഡി കൾ അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ച് വി സി ഡി കൾ അടങ്ങിയ ഈ പാക്കേജിൽ, അതുല്യ പ്രതിഭകളായ കലാകാരന്മാർ വിവിധ കലാരൂപങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. ഉള്ളടക്കം ലളിതമായി ഇംഗ്ലീഷ് സബ്റ്റൈറ്റിലുകളിലൂടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ കുട്ടികൾക്ക് ഇത് അറിവിന്റെ ഒരു പുതിയ ലോകം തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ഹോം ലൈബ്രറിക്ക് ഈ അതുല്യ ശേഖരം ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായിരിക്കും. ഇന്ന് തന്നെ ഈ സി ഡി കൾ സ്വന്തമാക്കൂ!

ഈ പാക്കേജ് വാങ്ങാനായി ഇൻവിസ് മൾട്ടിമീഡിയ, തിരുവനന്തപുരം എന്ന പേരിൽ ബാങ്കിൽ നിന്നും എടുത്ത രൂപയ്ക്കുള്ള DD ഇതോടൊപ്പം അയയ്ക്കുന്നു.

☐ VCD ☐ DVD

പേര്:

വിലാസം:

PIN:

Invis Multimedia

Pandit Colony, Kaudiar,
Thiruvananthapuram, India - 695 003
Tel : +91 (471) 2725723
Fax : +91 (471) 2313170
E-mail: prepub@invismultimedia.com
www.invismultimedia.com

യുക്തിയെ ദുരുപയോഗം ചെയ്ത് ധർമ്മത്തെ അധർമ്മമാക്കുന്നു. അധർമ്മത്തെ ധർമ്മമാക്കാനും ദുർബുദ്ധികളുടെ ദുസ്തർക്കംകൊണ്ട് സാധിക്കും.

ധർമ്മപുത്രരുടെ ചുതുകളിക്കമ്പത്തെ ആരും വാഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. എല്ലാവരും ദുഷിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ, ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു വയ്ക്കാം.

ഒരു രാജാവിനെ അയാളുടെ എതിരാളിയായ മറ്റൊരു രാജാവ് ചുതുകളിക്കാൻ വെല്ലുവിളിച്ചാൽ അയാൾ എന്തു ചെയ്യുന്നതാണ് കൂടുതൽ യുക്തം? തൊലിപൊളിഞ്ഞ ഒരു ചിരി ശാന്തമായി ചിരിച്ച് ആ വെല്ലുവിളിയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുമോ? അതോ, 'ചുതെങ്കിൽ ചുത്, വാടാ' എന്ന് ആ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിക്കുമോ? പൗരുഷത്തിന്റെ കുതിച്ചുചാട്ടം ഏതു വഴിക്കെന്ന് നമുക്ക് മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിക്കാവതല്ല. പൗരുഷം ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനെതിരല്ല. എന്നല്ല; പൗരുഷമില്ലാതെ ധർമ്മാനുഷ്ഠാനം അസാധ്യമാണുതാനും.

ചുതുകളിക്കുള്ള ക്ഷണത്തിന്റെ ലാളിത്യത്തിൽ യുദ്ധാഹ്വാനത്തിന്റെ ഭീകരമായ ദുർബ്ബലം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാനുള്ള മേധാശക്തി ധർമ്മപുത്രർക്കുണ്ട്. രാജാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ചുതുകളി പലപ്പോഴും യുദ്ധത്തിന്റെ പൂർവ്വരൂപമായി സംഭവിക്കുന്നതാണ്. യുദ്ധത്തെ ചുതുകളിയോടാണ് ഉപമിക്കാൻ. ദൃതക്ഷണം ധർമ്മപുത്രർ നിരസിച്ചുവെന്ന് കരുതുക. പ്രശ്നം അവിടെ അവസാനിക്കുമോ? അത് കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണതയിലേയ്ക്ക് നീങ്ങും. പതിമൂന്നു വർഷത്തിനുശേഷം അരങ്ങേറിയ കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധം ധർമ്മപുത്രരുടെ ദൃതനിരാസത്തിലൂടെ അധികം താമസിയാതെതന്നെ നടന്നെന്നെ അതിനാൽ, ചുതുകളിക്കുള്ള, ക്ഷണത്തെ കേവലമായ കളിക്കമ്പമായല്ല ധർമ്മപുത്രർ നിരീക്ഷിച്ചത്. അതിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ആസന്നമായ യുദ്ധഭീഷണിയുടെ ആരകതയോടൊത്തു മുഖമാണ് ബുദ്ധിമാനായ ആ ചക്രവർത്തി കണ്ടത്. ദൃതാഹ്വാനം നിരസിച്ചാലുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന ആസന്നമായ യുദ്ധത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ചുതുകളിക്ക് അദ്ദേഹം സമ്മതം മുളിയത്. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരുതിക്കു നിൽക്കാത്ത ചുതുകളിക്കമ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല.

മഹാഭാരതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന രസസംവാദത്തിൽ നാം അടിയിൽ ഇരട്ടവരയിട്ടു പഠിക്കേണ്ടുന്ന പാഠങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. ധർമ്മപുത്രരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ തൊലിപ്പുറത്തു കുടിയല്ല; വിചിത്രമായ വർണ്ണഭേദങ്ങൾ പ്രതിഫലിച്ചുനിൽക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവങ്ങളുടെ നിഗൂഢവനാത്തരങ്ങളിലൂടെയാണ് നമ്മുടെ വായന പുരോഗമിക്കേണ്ടുന്നത്. താനുമായി ഇടപെടുന്നവരുടെ സുലഭിതമായ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയല്ല; അവരുടെ ശ്രദ്ധയാൽ നിയന്ത്രിതമല്ലാത്ത അംഗചലനങ്ങളിലൂടെയും ചേഷ്ടകളിലൂടെയും ഭാവങ്ങളിലൂടെയുമാണ് അവരുടെ സ്വ

ഭാവം അദ്ദേഹം ഗ്രഹിക്കുന്നത്. സംഭാഷണത്തിലൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതോ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നതോ ആയ ആന്തരാർത്ഥങ്ങളുടെ നിധിനിക്ഷേപങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനും ധർമ്മപുത്രർക്ക് സവിശേഷമായ കഴിവുണ്ട്. വാണാവതത്തിലേയ്ക്കു പാണ്ഡവർ യാത്ര തിരിച്ച സമയത്ത് അരക്കല്ലത്തിൽവെച്ച് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ദുരന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദയാർത്ഥമ്നീഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ വിദൂരർ നൽകിയ ഉപദേശത്തിലെ രക്ഷാപാതസൂചന ധർമ്മപുത്രർ മാത്രമാണ് ഗ്രഹിച്ചത്.

ധർമ്മപുത്രരുടെ അസാധാരണമായ ഈ ബുദ്ധിപ്രവർത്തനമാണ് ദുര്യോധനന്റെ ചുതുകളിക്ക്ഷണത്തിന്റെ പിന്നിലൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന യുദ്ധഭീഷണി മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചത്.

അവയവങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും ചെറിയ മുഴ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ, വിശേഷിച്ചും കോശങ്ങളെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള തൊഴിലിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അത് കാൻസറിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനമാണെന്നു വരാം. നിരന്തരമായ പനിയും ചുമയും ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ ഗുഹപ്രവേശമാവാം. ചികിത്സകന്മാർക്ക് അത് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാകും. ദുര്യോധനനെ അടിമുടി പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ധർമ്മപുത്രർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുതുകളിക്ക്ഷണം യുദ്ധത്തിന്റെ നാനിയാണെന്ന് ഗണിച്ചെടുക്കാൻ

അത്ര വലിയ ബുദ്ധിവ്യായാമമാവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ക്ഷണം അദ്ദേഹം നിരസിക്കുന്നത്. ഭീമനും പാണ്ഡവനും പല അവസരങ്ങളിലും ധർമ്മപുത്രരെ, ചുതാടി രാജൈശ്വര്യവും ധനസമൃദ്ധിയും കളഞ്ഞുകുളിച്ചുവെന്നത് ആക്ഷേപിക്കുന്നത്, ദുര്യോധനന്റെ ചുതുകളിക്ക്ഷണത്തിലെ ഈ വിപത്സാധുത മനസ്സിലാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്.

ഏതു വ്യക്തിയുടെയും പതനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണം അയാളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിലെ ഗുണോത്കർഷ്ടമടങ്ങിയ ഏതെങ്കിലും ദൗർബല്യമായിരിക്കും. സുന്ദരമായ ഈ ദൗർബല്യമില്ലാതെ സൃഷ്ടി അസാധ്യമാണ്. ഒഥല്ലോയുടെ ദുരന്തത്തിനു കാരണം ഇയാഗോയുടെ ദുഷ്ടതയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരെയും വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രകൃതമായിരുന്നു. ഡസ്ഡിമോണയുടെ ദുരന്തം അവരുടെ കാല്പനിക മൗഢ്യത്തിൽ അന്തർഭൂതമായിരുന്നു.

ഭീഷ്മരുടെ ദുഃഖാനുഭവങ്ങളുടെ ഹേതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിലെ അഭിരാമമായ ദൗർബല്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ചില യുദ്ധനിശ്ചയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പെണ്ണിനോടോ, പെണ്ണായിരുന്ന ആളോടോ, നപുംസകത്തോടോ യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ലെന്നായിരുന്നു ഈ നിശ്ചയം. യുദ്ധത്തിൽ എതിരാളിയുടെ ജാതിമത ഭാഷാലിംഗഭേദങ്ങൾ നോക്കുന്നത് സാധാരണമല്ല. വിചിത്രമായൊരു നിശ്ചയം സ്വയം ചെയ്ത് ശിഖണ്ഡിയുടെ മുൻപിൽ ആയുധംവെച്ച് നിശ്ചേഷ്ടനായി നിന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഭീഷ്മർക്കുതന്നെയാണ്. ബാലിശമായ ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ മാരകമായ വിധിവൈപരീത്യമെന്തെന്ന് ദാർശനികമായ യുക്തിക്ക് വിശദീകരിക്കാനാകുമെങ്കിലും ഈ സ്വയം നിരാസത്തിന്റെ ദുഷ്പൂരമായ സമസ്യ ലളിതമായ ഉത്തരങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയില്ലാതെ അവശേഷിക്കും.

ദൃതാസക്തി ധർമ്മപുത്രരുടെ സ്വഭാവത്തിലെ ഒരേയൊരു ദൗർബല്യമായിരുന്നു. ഈ ദൗർബല്യത്തിലൂടെയാണ് വ്യാസൻ തന്റെ ദാർശനിക സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നത്. ധർമ്മപുത്രർക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു ദൗർബല്യമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മഹാഭാരതരചനയ്ക്ക് പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടായിരുന്നു. ഭാരതരചനയുടെ ദാർശനികമായ മൂലശിലയാണ് ധർമ്മപുത്രരുടെ ദൃതാസക്തി. ഈ മഹത്തായ ദൗർബല്യമാണ് ധർമ്മാധർമ്മ വിവേകത്തിൽ മനുഷ്യരെ പ്രാപ്തരാക്കാനുതകുന്ന നിത്യേതിഹാസം രചിച്ച് കാലത്തിന്റെ കൈകളിലേല്പിക്കാൻ വ്യാസൻ മൂലധനമായി വിനിയോഗിച്ചത്. ഭഗവാൻ സ്വന്തം വിദ്യയിൽ ഈ ദൃതാസക്തിയിൽ ദർശിച്ചതും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്.

"ദൃതം ചരലയതാമസമി."
 ഭഗവദ്ഗീത 10.36
 (അന്യോന്യം വഞ്ചിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച ചുതുകളി ഞാനാണ്.)

തുടരും

ആർക്കും

അസ്മോ പുത്തൻചിറ

തുടക്കം
കറുപ്പിലും
വെളുപ്പിലും

കറുപ്പ്
സൗന്ദര്യത്തിന്
വെളുപ്പ്
അഹങ്കാരത്തിന്
ഇരുനിറം
ഐശ്വര്യത്തിന്

പലവർണ്ണം
ലഹരിക്ക്.
പകരംനിൽക്കും
നിർവൃതിക്ക്.
പകലിൽ
പിറക്കും
പ്രകൃതിക്ക്.

ഒരു മുഖം
സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക്.
ഇരുമുഖം
സൗഹൃദത്തിന്.
ബഹുമുഖം
ഭിന്നതയ്ക്ക്.

പേക്കോലം
ജനത്തിന്
മുക്കോലം
പെരുമാളിന്
പെരുക്കോലം
നോക്കുകുത്തിക്ക്
തക്കോലം
കഷായത്തിന്

ഒടുക്കം
തനിനിറം
കാട്ടുവോർ
തനിച്ചാകും
സ്ഥലി.

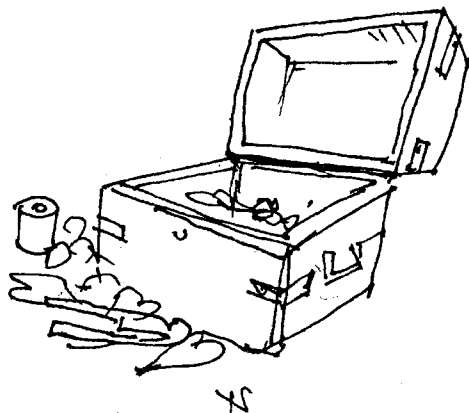
പച്ച

തുടുത്ത കൈകളിൽ വെൺപനിനിർക്കുലയേനി, സമസ്ത ജീവജാലങ്ങൾക്കും ക്ഷേമശ്രദ്ധയുണ്ടാകട്ടെ ഈ പൈതൽ, മനുഷ്യനിലെ നന്മയുടെയും പ്രത്യാശയുടെയും പ്രതീകമാണ്. അവസാനമില്ലാത്ത ലോഭമോഹങ്ങൾ ആ പൈതലിനുനേർക്കും വെടിയുണ്ട തുപ്പുമ്പോൾ തകരുമ്പോൾ, കാലപ്രയാണത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ താലോലിച്ചുപോന്ന ഒരു മഹാസപ്തമാണ്.

ഏതോ മനോജ്ഞമാം സ്വപ്നത്തിലെന്നടുത്തോടിയണഞ്ഞു നീ, കുന്നിൻ ചെരിവിലെ പൂവാകനിർത്തുമുഷ്ണിൽ, തുളുമ്പുന്ന ചോലപോൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചും, തുടുത്ത കൈത്താരിലെ വെൺപനിനിർക്കുല പോന്ന തുമഞ്ഞുതുളളിപോലോമന്മുഖം വെയിലേറ്റു തിളങ്ങിയും, വെണ്ണയാം നിന്നുടൽ മാരോടണയ്ക്കാൻ വിടർന്നൊരൻ കൈയിലേയ്ക്കോടിയണഞ്ഞു നീ; നിന്റെ ചുറ്റും കളിപ്രാവുകൾ, പൂനിലാച്ചിളകൾ, തെന്നലിൻ തേനുറിയുന്ന താരാട്ട്; പൂഴകളും വാനവും, അമ്മയാം ഭൂമിയും, കോടാനുംകോടിയോം ജീവജാലങ്ങളും സ്വസ്ഥരായ വാഴ്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രസ്വരം പോലെ ഓമനേ, നിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകൾ...

ഏതോ മനോജ്ഞമാം സ്വപ്നത്തിലെന്നടുത്തോടിയണഞ്ഞൊരെന്നുണ്ണി, നിന്നും വാർന്നു ചാവുമിബ്ബുളിയെ, മർത്തുരേ, കോടാനുംകോടിയോം ജീവജാലങ്ങളെ, നിൻ നേർക്കു പാഞ്ഞെത്തിയെന്ന കറോരമാം തീയുണ്ടായായിരമുളളിലൊളിച്ചിട്ട തീക്ഷ്ണമാം ലോഭമോഹങ്ങളെക്കാണുക ഉമിത്തിയിൽ വേവുന്നു ഞാൻ, ചുറ്റുമാർത്തിരുന്നെന്നൊരിവേദനതൻ മണൽക്കാറ്റാടക്കുവാൻ?

മുറിക്കാൻകാലം

അമ്മ വെറ്റയിൽ ചുണ്ണാമ്പു തേച്ച് എനിക്കു നേരെ നീട്ടുന്നു. ഞാൻ എന്റെ മുഖത്തേക്കൊന്ന് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. സ്വപ്നത്തിലെ എനിക്കെന്റെ മുഖഭാവം വ്യക്തമായി കാണാനായില്ല. ഒന്നുമാത്രം വ്യക്തം. ഞാനതു വാങ്ങി. വായിലിട്ടു ചവച്ചു. ഇറയത്തേക്കൊന്ന് നീട്ടി തുപ്പി. ചുവപ്പെങ്ങനെയുണ്ട്? ഞാൻ ചോദിച്ചു. അമ്മ ഒന്നിളകി ചിരിച്ചു. എന്റെ ദേഹത്താകെ തുപ്പൽ തെറിവീഴുന്നുണ്ട്. ഞാനത് അമ്മയുടെ മേൽമുണ്ടിൽ തുടച്ചു. വീണ്ടും ചോദിച്ചു: എങ്ങനെയാണത് ചുവപ്പ്? മോശമാവിലല്ലോ. വിത്തതല്ലേ? അമ്മ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത് തെല്ലടിമാനത്തോടെയാണ്.

മുറിക്കാൻവേണ്ടി സന്തമായി വെറ്റക്കൊടിയും അടയ്ക്കാകൃഷിയും നടത്തിയിരുന്നു അച്ഛൻ. അപ്പപ്പന്റെ പ്രധാന ആഹാരമായിരുന്നു വെറ്റില. ആരോഗ്യരഹസ്യമായിരുന്നെന്നും പറയുമായിരുന്നത്രേ. ഏതു രോഗത്തിനും അപ്പപ്പൻ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന സിദ്ധൗഷധം വെറ്റിലച്ചുറായിരുന്നു. അപ്പപ്പന്റെ മകൻ - എന്റെ അച്ഛൻ - മുറിക്കാൻ ഭ്രാന്താണായിരുന്നു. പക്ഷേ അപ്പപ്പനെപ്പോലെ പുകയില തൈട്ട് അണയിലേക്ക് തിരുകിക്കയറ്റില്ലായിരുന്നു. ഒരു കഷണം തേങ്ങാപ്പൂൾ. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഗ്യാസുമുട്ടായി. ഇതായിരുന്നു അച്ഛന്റെ ശീലം. അമ്മയെ പെണ്ണുകാണാൻ ചെന്നപ്പോഴും അച്ഛൻ മുറുക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുപോലും. അച്ഛനിൽനിന്നും മുറിക്കാൻ പെരുതുക എന്നിലേക്കു കൈവന്നു. അമ്മയ്ക്കൊട്ടും അതിൽ പരിഭവമുണ്ടായിരുന്നില്ലതാനും.

കള്ളു കുടിക്കരുത്. സിഗരറ്റു വലിക്കരുത്. കണ്ട പെണ്ണിളാരുടെയൊക്കെ പിന്നാലെ പോകരുത്. വേണമെങ്കിൽ വല്ലപ്പോഴുമൊന്ന് മുറിക്കിക്കോ. അമ്മ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത് ഞാൻ പ്രിഡിഗ്രിക്ക് തോറ്റു കാര്യം നളന്ദ അക്കാമി പ്രിൻസിപ്പാൾ സോമശേഖരൻപിള്ളസാർ വന്നമ്മയോടു പറഞ്ഞ രാത്രിയിലാണ്.

പുതിയ വീട്ടിലേക്കു ഞങ്ങൾ താമസം മാ

റുമ്പോൾ പഴകി ദ്രവിച്ച ചിലത്തൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഞാൻ എത്ര നിർബന്ധിച്ചിട്ടും അമ്മ ചിലത്തൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഒരു പത്തായം. കാലപ്പഴക്കം ആട്ടിത്തുടങ്ങിയൊരു ബഞ്ച്. തുരുമ്പെടുത്ത മൂന്നു ട്രക്കുകൾ. ഇവയ്ക്കൊപ്പം അമ്മ മുറിക്കാൻ ചെല്ലുമെടുത്ത് ടെമ്പോയിലേക്കു വച്ചു. കഴിഞ്ഞ തവണയും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതല്ലേ മുറിക്കരുതെന്ന്? ഹൃദയത്തിലേക്കുള്ള രക്തപ്രവാഹത്തിന്റെ ഏറ്റിറക്കം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി ഡോക്ടർ എന്നോടു മാത്രമേ പറഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

പുതിയ വീടാകെ മുറിക്കാൻ തുപ്പലാകും. ഇല്ല. ഞാൻ കോളമ്പിൽ മാത്രേ തുപ്പൂ. അപ്പോൾ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതോ?

ഞാനിപ്പോൾ പുകയില കൂട്ടുന്നില്ലല്ലോ. അണ തരിക്കുമ്പോൾ ശകലം വെറ്റും പാക്കും. അത്രേയല്ലേയുള്ളൂ.

എനിക്കൊന്നും എതിർത്തു പറയാനായില്ല. എന്റെ മുന്നിൽവച്ച് വെറ്റയും പാക്കും മാത്രം വായിലേക്കു തിരുകും. രഹസ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പുകയില വായിൽ തിരുകുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നില്ലെന്നു കരുതേണ്ട. ഇങ്ങനെ പറയണമെന്നു തോന്നിയതാണ്. വേണ്ട. രഹസ്യം കണ്ടുപിടിച്ചെന്നു തോന്നിയാൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തേക്കു മിണ്ടാമുണ്ടാവില്ല. അതൊഴിവാക്കാൻ അമ്മയുടെ രഹസ്യം രഹസ്യമായിത്തന്നെയിരിക്കട്ടെയെന്ന് ഞാനും കരുതി.

പുതിയ വീട്ടിലേക്ക് ടെമ്പോ പതുക്കെ പുറപ്പെട്ടു. തൊട്ടുപിന്നാലെ ഞാനും അമ്മയും ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ. കൂടെ നെറ്റിയിൽ പൂജിയുള്ള കറുത്ത പട്ടി. റൈലിയെ കണ്ടാൽപോലും ഭയന്ന് അമ്മയുടെ കാൽച്ചുവട്ടിലൊളിക്കുന്നവൻ. ഒരുച്ചയിൽ ഊണുകഴിഞ്ഞുള്ള മുറുക്കിനിടയിൽ അമ്മ പറഞ്ഞു: ഭയം ഒരു സുമൊണ്. ഭയം ഒരു മുൻകരുതലുമാണ്. ഭാവിയൽ അധികം ധൈര്യം കാട്ടാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പാണ് അവന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അധൈര്യം.

ഒരു കാറ്റിളകിയകുന്നു. കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞ വഴിയരികിലൂടെ ഓട്ടോ പതുക്കെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ഇരുപത്തഞ്ചിലേറെ വർഷം താമസിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് അമ്മ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല. എന്റെ കണ്ണും മനസ്സും പിറകിൽ നിന്നാരോ പിടിച്ചുവലിക്കുംപോലെ... പല ശബ്ദങ്ങളും ഇടറിനിൽക്കും പോലെ... പല കൈകളുമെന്റെ നേരെ നീണ്ടുവരുംപോലെ... മണിയൻപേട്ടനും രതിയും ലീലയും യശോധരനും ബിജുവും ഗോപാലകൃഷ്ണനും രാജുവുമൊക്കെ എനിക്കു പിന്നിൽ... നിശ്ശബ്ദരായി... നനഞ്ഞ വസ്ത്രത്തോടെ കൂളിക്കടവിൽ നിന്നും കയറിവരുന്നതാണത്? ഈ നീണ്ടുവരുന്നതും കയ്യാലപ്പുറവും മരക്കൊമ്പുകളും കാഞ്ഞിരത്തണലുമെല്ലാം അതിദീർഘമായ നിശ്ശബ്ദതയിൽ.

ഞാൻ അമ്മയുടെ കൈയിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. അമ്മ എന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ആഴമുള്ളൊരു നോട്ടം നോക്കി. പൊട്ടുന്നതെ അമ്മയുടെ കണ്ണിന്റെ കടമുറിഞ്ഞൊഴുകി. തോളിൽക്കിടന്ന ഈരേഴൻ തോർത്തെടുത്ത് അമ്മ കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. ഓട്ടോക്കാർൻ കാര്യം മനസ്സിലായി. അയാൾ കണ്ണാടിയിലൂടെ പിന്നോട്ടു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അമ്മ എന്റെ കാതിനുനേരെ ചരിഞ്ഞു. ഏങ്ങലടക്കാൻ പാടുപെടുകയാണ്.

ഈ വീടിനുവേണ്ടി ഞാനും നിന്റച്ഛനും എത്രയോ നാൾ കഷ്ടപ്പെട്ടതാണെന്നറിയാവോ?

ഏട്ടൻ പണികഴിച്ച് വലിയ വീട്ടിലേക്കല്ലേ നമ്മൾ താമസം മാറുന്നത്. അല്ലാതെ താഴേക്കൊന്നും നമ്മൾ പോയില്ലല്ലോ.

അതിനമ്മ മുറുപ്പിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അതെന്തുകൊണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് വീണ്ടും വർഷങ്ങളെടുത്തു.

പുതിയ വീടിന്റെ ഓരോ മുറിയിലൂടെയും അമ്മ നടന്നു. ജനാലകൾ അടയ്ക്കുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്തു. കസേരയും കട്ടിലുമെല്ലാം

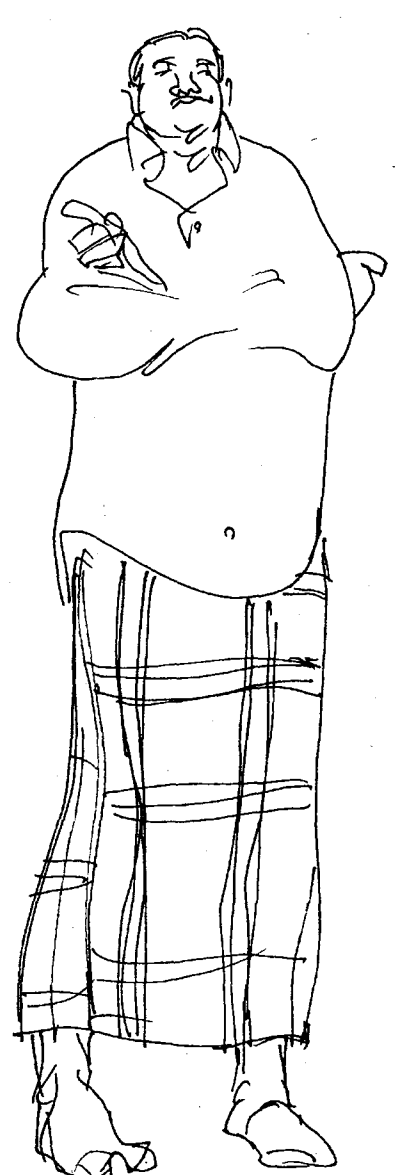
യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നീക്കിയിട്ടു. അടുക്കളയിൽ പുതിയ വീടിന്റെ പകിട്ടിനു ചേരുന്ന പാത്രങ്ങൾ മാത്രം നിരത്തി പഴയവ പിൻപുറത്തെ ചായപ്പിലേക്കു നീക്കിയിട്ടേക്കാൻ അമ്മ തന്നെയാണ് ശ്രമിക്കൊച്ചാട്ടനോടു പറഞ്ഞത്.

വീടുമാറ്റം അമ്മയ്ക്കൊട്ടും സുഖകരമായിരുന്നില്ല. അനർത്ഥങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളോരോന്നായി അമ്മ നേരിട്ടത്. ഇവിടെ വച്ചാണ്. അതുകൊണ്ടാകണം പുതിയ വീട്ടിലെത്തിയശേഷം അമ്മയുടെ മുറുക്കിന്റെ ഇടവേളകൾ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വന്നു. രാവിലെ വെറ്റപ്പാത്രത്തിൽ നിറയെ പുകയിലത്തൈട്ടിട്ടുണ്ടാകും. സന്ധ്യയ്ക്കൊന്നു മുറുക്കാനെത്തുന്ന കൂട്ടിയമ്മ പലപ്പോഴും പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: "ഉപ്പാ, നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കിട്ടാണോ പോലത്തേക്കു കൂടിയിട്ടു?" ഇതു ഞാൻ കേട്ടെന്നുറപ്പായാൽ അമ്മ കൂട്ടിയമ്മയോട് മുറുപ്പിയൊന്നും പറയില്ല. ഒരിക്കൽ ഇതെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അമ്മയോടു ചോദിച്ചു. അമ്മ അന്നു പറഞ്ഞതുപടി ഇങ്ങനെ: മുറുക്കാരെ അധികം കിട്ടാനിടയുള്ള മൂന്നു മാസത്തെക്കാൾ എനിക്കിഷ്ടം മുറുക്കി നഷ്ടപ്പെടുന്ന മൂന്നുമാസമാ... ഞാനൊന്നും മുറുപ്പി പറഞ്ഞില്ല.

ഞാൻ നഗരത്തിലെ രണ്ടായിരം രൂപ ശമ്പളമുള്ള ജോലിയുമായി തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന കാലം. അത് അമ്മയ്ക്ക് സഹിക്കാവുന്നതിനും അപ്പുറമായിരുന്നു. പത്താം ക്ലാസ്സിൽ തോറ്റ പലരും രുബായിലും ബെഹ്നിലുമൊക്കെ പോയവർന്ന് കാര്യ വാങ്ങുന്നു. വീടു വയ്ക്കുന്നു. പെണ്ണു കെട്ടുന്നു. ഇത്തരം ചില കാഴ്ചകൾ കാണുമ്പോൾ അമ്മ എന്നെ ഒന്നു നോക്കും. യാതൊന്നും പറയില്ല.

പണം കൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന പരിഗണനയൊന്നും എനിക്കു ജീവിതത്തിൽ വേണ്ട - ഇത്തരം കമ്പക്കസർത്തുകൾ കൊണ്ടാണ് ഞാൻ അമ്മയുടെ മുന്നിൽ പിടിച്ചുനിൽക്കുന്നത്. എന്നാലും ഒരു മുറുക്കാൻ സന്ധ്യയ്ക്ക് അമ്മ പറഞ്ഞു: പണത്തിനു മേലെ പരമം പറക്കില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള നാട്ടുചൊല്ലുകളിലൂടെ മാത്രമേ അമ്മ എന്നെ ജീവിതമെന്നെന്ന് പഠിപ്പിച്ചുള്ളൂ. ഞാൻ ജീവിതമെത്ര കണ്ടതാ...

ഇടയ്ക്കൊക്കെ അമ്മ കഴിക്കുന്ന മരുന്നുകൾ ഞാൻ സ്റ്റോറിൽ നിന്നെടുത്തുകൊണ്ടു പോകും. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്നും മരുന്നുകൾ എടുത്തു നൽകുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് വല്ലാത്തൊരു പ്രകാശം പരക്കുന്നതു കാണാം. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ പോലുമറിയാതെ അമ്മ കുറച്ചു രൂപ എന്റെ പേഴ്സിൽ വയ്ക്കും. ഒരിക്കൽ ഞാനുറങ്ങിയെന്നുറപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി ഒന്നുരണ്ടുതവണ അമ്മ ചുമച്ചു. എന്റെ ബാഗിന്റെ സൈഡ് പോക്കറ്റിൽനിന്ന് പേഴ്സ് എടുത്തു. അതിൽ ആകെ അറുപത്തിയഞ്ചു രൂപയാണുണ്ടായിരുന്നത്. അമ്മ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസത്തോടെ എന്റെ കട്ടിലിനരികെ ഇരുന്നു. എന്നാണിവിടെ ഈ പേഴ്സൊന്നു നി

റഞ്ഞു കാണുക?

അമ്മ മരുന്നെടുത്ത് കൂട്ടിയമ്മയെ കാണിക്കും.

ഓ. നോക്കൂപ്പാ. എന്റെ വയറോഴിപ്പിള്ള കൊണ്ടുവന്നതാ... രണ്ടുപേരും നിറഞ്ഞുചിരിക്കുന്നതിനിടെ അമ്മ വെറ്റിലച്ചുല്ലത്തിൽനിന്നും വെറ്റിലയെടുക്കും. പിന്നെ ചുണ്ണാമ്പ്. പിന്നെ പാക്ക്. അതിനുശേഷമാണ് പുകയില. മറവിയുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ ഓർമ്മയെ വീണ്ടെടുക്കാനാണ് അമ്മ മുറുക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടെ പെട്ടെന്നെന്തെങ്കിലും മറക്കുക സാദാവികം. അമ്മ സ്വയമറിയാതെ വെറ്റിലച്ചെല്ലും പരതിയെടുക്കും. പിന്നെ ഓർമ്മയിൽ സ്വയം മറക്കും. അപ്പപ്പന്റെ മാന്ത്രികവിദ്യകളും

അമ്മാവന്റെ തന്ത്രങ്ങളുമൊക്കെ.

ഒരോന്നൊന്നും. നട്ടുച്ച. അമ്മ മുറുക്കാൻ ചെല്ലുമെടുത്ത് മടിയിൽ വച്ചു. മുഖത്തേയ്ക്കത്രേ നോക്കിയിരുന്നാലും എന്റെ ശ്രദ്ധ ഒരു നിമിഷം അമ്മ മറ്റൊരു ദിശയിലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. ആതക്കത്തിനാണ് പുകയില അണയിലേക്കിടുക. തൊട്ടുമുമ്പുവരെ മിതമായി സംസാരിക്കുന്ന അമ്മ പുകയില തിന്നുന്നതോടെ വാചാലയായിത്തുടങ്ങും. അന്നും അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു.

.... അക്കരേലെ സുമിത്രേടെ മേത്ത് ബാധകേറി. അവൾ ഊണുമൊറക്കോമില്ലാതെ പറമ്പായ പറമ്പൊക്കെ നടന്ന് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകേം വർത്തനം പരേവേം ചെയ്തു. ഒടുക്കം കണിയാനെ വിളിച്ചോണ്ടുവന്ന് നോക്കിച്ചപ്പോ അറിയുന്നത് അവൾക്കു കൊച്ചമ്മയാ കൊഴുപ്പക്കാരിന്ന്. അവൾക്കു അമ്മേടനിയത്തി ഒരു സൗദാമിനി കല്യാണരാത്രിക്ക് നായരടെ വീട്ടിനെറങ്ങി ഓടി അമ്പലക്കുളത്തിൽ ചാടി മരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവരെന്തിനാ അങ്ങനെ...? ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അമ്മ: അതെപ്പറ്റി ഓരോരുത്തരോരോന്നാ പറഞ്ഞ് കേട്ടത്. നിന്റച്ഛൻ പറഞ്ഞതിങ്ങനാ. ഭരണിക്കാവുന്നൊരു നമ്പൂതിരി ചാലുകരേ വച്ച് സൗദാമിനിയെ കണ്ട മോഹിച്ചുപോയി. അയാൾക്കു വേണ്ടിയാണുപോലും കൃഷ്ണൻ കൂട്ടിനായർ സൗദാമിനിയെ കെട്ടിയത്. അവളെ കണ്ടാൽ ആരും കൊതിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. അത്രയ്ക്കാ ചന്തം. നല്ല വെളുത്തു ചൊവന്ന ശരീരം. മുല്ലപ്പൂ പോലത്തെ പല്ലം. ഇങ്ങു ചന്തിവരെയായിരുന്നു മുടി നീണ്ടു കെടുന്നത്. അവടച്ഛൻ ഒരു സാധു. ആശാൻപള്ളിക്കൂടം നടത്തിയുണ്ടാക്കിയ കൊറച്ചു കാശു മൊത്തം അവൾക്കു കല്യാണത്തിനു മൊടക്കി. ആ കൃഷ്ണൻകൂട്ടിനായരൊരു എറോളിയാണെന്ന് ആ പാവം നിരീലില്ലല്ലോ.

അല്ല. അവരെന്തിനാ രാത്രി അമ്പലക്കുളത്തിൽ ചാടിയത്?

അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ കലങ്ങിയിരുന്നു. സൗദാമിനി രാത്രി ചിമ്മിനിവെളക്കും കത്തിച്ചോണ്ട് കൃഷ്ണൻകൂട്ടിനായർക്ക് അത്താഴം വെളമ്പിക്കൊടുത്തു. എന്നിട്ടവളും അത്താഴം കഴിച്ചു. കാലും മോലോമൊക്കെ കഴുകി മുറിലെത്തി. വാതിലിന്റെ കൊളുത്തിട്ടു. കട്ടിലിലിരുന്ന കൃഷ്ണൻകൂട്ടിനായരുടടുത്തേക്ക് അവൾ ചെന്നു. മുറിയിലാണെങ്കിൽ തിരി താഴ്ത്തിയ ചിമ്മിനി മാത്രം. അരണ്ട വെട്ടേ അവിടെണ്ടായിരുന്നോളൂ... കൃഷ്ണൻകൂട്ടിനായർ സൗദാമിനിയെ....

ഞാൻ: സൗദാമിനിയെ...?

അമ്മ: വഞ്ചിച്ചു. മുറിയിൽ കൃഷ്ണൻകൂട്ടിനായരല്ലുണ്ടായിരുന്നത്. ആ ഭരണിക്കാവുകാൻ നമ്പൂരിയായെന്നു. അതിനത് സങ്കടം സഹിയ്ക്ക വയ്ക്കാതെ അവൾ മുറിക്കു പുറത്തേക്കിറങ്ങി. വാതിൽക്കൽനിന്ന് കൃഷ്ണൻകൂട്ടിനായർ സൗദാമിനിയെ നമ്പൂതിരിയുടടുത്തേക്ക് തള്ളി

യിട്ടുകൊടുത്തു. അവിടെനിന്ന് പിടഞ്ഞെണിറ്റ അവൾ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടോടുന്നത് അടുത്ത വീട്ടിലൊള്ളെങ്കിലും കണ്ടെത്തിയോ. അവൾ നേരെ അമ്പലക്കൊളത്തിൽ പോയി തൊഴുതു. യേക്കര കൃഷ്ണകേതയായിരുന്നു. കറുത്ത ചര ടിൽ കൊരുത്തിയിരുന്ന താലി അവൾ കൊള കല്ലടവിൽ ഊരവച്ചിരുന്നു. കൂടെ കൊറെ കൂ പ്പിവളകളും...

അവളാ സുമിത്രേടെ മേത്ത് കയറിയത്... ഞാൻ അമ്മയുടെ കണ്ണിൽ നോക്കിയിരുന്നു. കണിയാൻ പറഞ്ഞു: നൂറ്റൊന്നു പെണ്ണു ണ്ടുൾ നൃത്തം ചെയ്ത് താലപ്പൊലിയെടുക്കണം. അപൂർവ്വമായ ചില ഹോമങ്ങൾ. ഒടുവിൽ ആഴി യിലൂടെ ആരുടെയും നിർബന്ധമില്ലാതെ സുമി ത്രി നടക്കും. അതോടെ സൗദാമിനി വന്നപോ ലെ തിരിച്ചുപോകും. സുമിത്രേടെ കിറുകു മാ റുകും ചെയ്യും...

ഒടുവിൽ എന്താ ഒണ്ടായെന്നിയുമോ നെ നക്ക്...?

ഇല്ല. ഒരാറ്റുപെണ്ണും കാലനക്കിയില്ല. പേരുകേട്ട ചെല മന്ത്രവാദികളെയാണ് സുമിത്രേടെ കൊ ച്ചാട്ടൻ -അയാളെന്ന് പട്ടാളത്തിൽ വലു ജോലി ക്കാരനാ- ക്ഷണിച്ചോണ്ടു വന്നത്. പക്ഷേ അയാൾ എന്താവാണെ മറന്നു. അല്ലേലും മൂ റുത്തെ മല്ലയ്ക്ക് മണമില്ലല്ലോ.

അമ്മ കുറച്ചുനേരം നിശ്ശബ്ദമായി. പിന്നെ പതുക്കെ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

എന്തായിരുന്നു നെറം. ഒരു ചുട്ടി തോർത്തു മുടുത്ത്, നെറ്റി നൊച്ച് ചന്ദനോമിട്ട് നടന്നുവരു ന്നു കാണാൻ ഒരു കല തന്നാരുന്നു. അമ്മാ വനെ കണ്ടാൽ വണങ്ങാത്തവരായത് നാട്ടിലാ രുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവിടേതു മന്ത്രവാദം നട ന്നാലും അമ്മാവനെ ക്ഷണിക്കാനാലും മറക്കി ല്ല. ഓ, മറ്റുകരാർ മറക്കത്തില്ല പിന്നല്ലിയോ ഈ കരാർ.

അല്ല, ആളെ വല്ല ദുർമന്ത്രവാദിയായിരുന്നോ? നിന്നെപ്പോലുള്ളവരോട് അതൊന്നും പറ ഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവുന്നില്ല. നന്നക്കൊക്കെ ഓട വത്തെ കാണിച്ചുതന്നാൽ വാ, ഒരു ചായ കുടി ക്കാമെന്നു പറഞ്ഞുവരാ...
അതുപോലെ ആളെ ദുർമന്ത്രവാദിയായിരു ന്നോ?

അങ്ങനെയൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലായിരുന്നു എന്താവാൻ. കല്യാണം കൂടി കഴിച്ചിട്ടില്ലാത്തു.

അതെന്താ വല്ല രഹസ്യപ്രേമമോ മറ്റോ...?

ഒന്നു പോടാ എണിറ്റ്. അതുകൊണ്ടല്ല. അത്രയ്ക്ക് സന്യാസിയാക്കിരുന്നു ആൾ. അദ്ദേ ഹത്തെ ക്ഷണിക്കാതെ സൗദാമിനി സുമിത്രേടെ മേത്തുന്ന് എറങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് കരുതിയോർ ഒടുക്കം വന്ന് ക്ഷമ പറഞ്ഞ് കരഞ്ഞു. വെറ്റോ പാക്കും പോലും ഒക്കെ ദക്ഷിണ വച്ച് ഒരാറ്റു നില്പാരുന്നു സുമിത്രേടെ വലുത്താവാൻ. ഒരു പര മുനായർ.

എന്നിട്ടെന്തുണ്ടായി?

എന്തുണ്ടാവാൻ? അമ്മാവൻ എന്നോടാ പറഞ്ഞ മാധവീ ആ ചിമ്മിനി വെളക്കെടുത്ത് എന്റെ മൂന്നാല നടക്കെന്ന്.

എന്നിട്ടെന്തുണ്ടായി അമ്മ നടന്നോ?

പിന്നല്ലാതെ. നടന്നു. ഒടുവിൽ കൈയെത്തും പൊക്കമുള്ള ഒരടയ്ക്കാമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ ത്തി. അമ്മാവൻ നിൽക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നു. അമ്മാവൻ ഒരടയ്ക്കാമരത്തിൽ കെട്ടി യിട്ടിരുന്ന ഒരോലക്കാൽ അഴിച്ചെടുത്തു. എന്നി ട്ട് കീറിമുറിച്ച് കണ്ടത്തിലേക്കു വലിച്ചെറി ണ്തു. പിന്നെ തിരിച്ചുനടന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും സുമിത്രയുടെ വീട്ടിൽ കൊട്ടും കുരവയും കേൾ ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പെണ്ണുങ്ങൾ ചുവടു വച്ചു തുടങ്ങിയതായി ഒരാൾ വന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മാവനെ അവർ ഒരുപാടു നിർബന്ധിച്ചെങ്കി ലും ആൾ ആ ചെത്തിയ വേലിക്കകത്തു കയ റിയില്ല. സുമിത്രയുടെ കൈയേൽ കെട്ടാൻ ഒരു ചരട്ടും ഇപിച്ചു നൽകിയിട്ടാണ് ക്ഷമപറയാൻ വന്നവരെ അമ്മാവൻ തിരിച്ചയച്ചത്.

ഇതുപോലെ എത്രയത്ര കഥകളാണ് അമ്മ യുടെ മനസ്സിലുള്ളത്. ഞാനറിഞ്ഞവ തുലോം ചുരുക്കം. അറിയാത്തവ എത്രയത്ര... അമ്മ ഒന്നുകൂടി മുറുക്കി. ഏറെനേരം കനത്തിൽ മി ണ്ടാതിരുന്നു.

അച്ഛൻ മരിച്ചതോടെയാണ് അമ്മ ഒച്ച വച്ച സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ഇതുപറഞ്ഞത് പേരമ്മയാണ്. അതെന്തുകൊണ്ടാ അങ്ങനെ? ഞാൻ ചോദിച്ചു. മറുപടി പറഞ്ഞതമ്മ: നിന്റ ച്ഛൻ മരിച്ച രാത്രിയാണ് ഞാനാദ്യമായി പരു ത്തുകളെ സ്വപ്നം കണ്ടത്. അന്നേരം ഞാനൊ ന് ചെവുവച്ചു കരഞ്ഞു. പിന്നെനിക്ക് ശബ്ദം ഉ ച്ചത്തിലേ പുറത്തേക്ക് വരു എന്നായി. ഞാൻ ഒരു വെറ്റിലയുടെ തെന്തുകൾ എറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു. രണ്ടുമൂന്ന് പാക്ക് കഷ്ണമെടുത്ത് വായിലിട്ടു. പിന്നെ കുറെ പുകയില ഞെട്ടെടുത്ത് വായി ലേക്കിട്ടു ചവച്ചു. തലയ്ക്ക് നല്ല പെരുപ്പ്. പെ രുവന.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ അമ്മയ്ക്ക് ഫോൺ ചെ യ്തു.

ഞാൻ നാളെ രാവിലെ വരും. വല്ല പൂഴിക്കോ മറ്റോ ഒണ്ടാക്കിവെച്ചാൽ നന്ന്. ഇല്ലെങ്കിലും നന്ന്. കാന്താരിമുളകു ചമ്മന്തി വേണ്ടേ സാറിന്? എങ്കിൽ ബഹുക്രേമം.

പിന്നെ, അമ്മേ...

എന്തുവാടാ...?

എനിക്കമ്മയോടു ചിലതു പറയാനുണ്ട്.

ഒരു പെങ്കൊച്ചുമായി പ്രേമത്തിലാണ്. അവളെ എനിക്ക് കെട്ടിച്ചു തരണം. അതുവല്ലോ വാനോ?

അതെ, ഞാൻ നേരിട്ടു പറയാം.

ചിരിയുടെയും കരച്ചിലിന്റെയും രാപ്പകലുക ളിലൂടെ ഓർമ്മയുടെ മാതളനാരകം പടർന്നിറങ്ങുന്നു. കണ്ണിരിന്റെ ഉപ്പ് എന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ നനഞ്ഞുപിടിച്ചു.

അമ്മയ്ക്ക് ഇടമുഴക്കം ഭയമായിരുന്നു. മദ്ധ്യാ

ഹ്നശേഷമായിരുന്നു അന്ന് മഴയുടെ പതിവു പെരുക്കം. ഉച്ചവരെ അമ്മയോട് ഞാൻ അധി കമൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. കുട്ടിയമ്മ അവരുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയത് രാവിലെയാണ്. പൂഴിക്കു വെന്ത് ചമ്മന്തി അരച്ചുവച്ച ശേഷം. കാച്ചിലി ന്റെ സുഗന്ധം ആവിയലൂടെ പടർന്നു. ചേമ്പി ന്റെ രുചിയിൽ മുങ്ങി നിവർന്നു. അമ്മ ഇതെ ല്ലാം നോക്കി മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ്.

പിന്നൊരു മുറുക്കായിരുന്നു. വീടിന്റെ വരാ ന്തയുടെ അറ്റത്ത്. അന്ന് അമ്മ പതിവിലേറെ പുകയില തിന്നുന്നതായി എനിക്കു തോന്നി. ഞാൻ ഒരു കഷ്ണം തെട്ടു മാത്രം കടിച്ചുപിടി ച്ചു. പിന്നെ പറയാനുള്ളതൊക്കെ പറഞ്ഞു. ഇട യ്ക്ക് അമ്മ ചില ഒറ്റപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രം ചോദിച്ചു. ഞാൻ നന്നായി വിവർത്തം. അമ്മ അടുക്കളയിലേക്കു പോയി. ഒരു കപ്പ് മുളകു മുറിച്ച് മോരുമായി തിരിച്ചുവന്നു.

ഇന്നാ തലയ്ക്കു പിടിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു നെനക്ക്. ഇത് നല്ലതാ. അമ്മ വളരെ പതുക്കെ നിലവിളക്കിനടുത്തേക്ക് നടന്നു. ചുവരിൽ അച്ഛന്റെ ഫോട്ടോ. വാടിയ തെളിച്ചുമാല. അമ്മ അവിടേക്കു നോക്കി ഏറെ നേരം നിന്നു. പിന്നെ മുറ്റത്തുകൂടി നടന്ന് വീടിന്റെ പിൻപുറ ത്തേക്കു പോയി. ഏറെയായിട്ടും അമ്മ തിരിച്ചു വന്നില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതിനൊന്നും മറുപടി പ റഞ്ഞതുമില്ല.

ഊണും കറിയുമൊക്കെ വിളമ്പുന്നതിനിട യിൽ ഞാൻ അമ്മയോടൊന്നിരിക്കുമൊക്കെ സം സാരിക്കുന്നതാണ്. തിരിച്ചും. അന്ന് യാതൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഞാൻ രാവിലെ പറഞ്ഞതിനൊ ന്നും അമ്മ സീരിയസായി യാതൊരു മറുപടി യും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. പറയട്ടെ. ഞാൻ മനസ്സി നെ വാശിപിടിപ്പിച്ചു. അത്ര രുചിയൊന്നും പ്ര കടിപ്പിക്കാതെ ഞാൻ ഊണ് കഴിച്ചെന്നു വരു ത്തി. തിടുക്കപ്പെട്ട എന്റെ ചെറിയ മുറിയിലേക്ക് നടന്നു.

അധികമായില്ല. ആദ്യത്തെ ഇടി മുഴങ്ങി. ഞാൻ പെട്ടെന്നൊന്നു നടുങ്ങി. കണ്ണാടി നോ ക്കി മുഖത്ത് പല ഭാവങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച് സന്ധ്യ ആസ്വദിക്കുമ്പോൾ ഇടിയൊട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ച തല്ല. അടുത്ത നിമിഷം ഞാൻ കണ്ടത് പകുതി മാത്രം തുറന്നുവച്ച വാതിലിലൂടെ അമ്മ അക ത്തേക്കു കയറിവരുന്നതാണ്. അമ്മ എന്റെ കട്ടി ലിൽ കിടന്നു. എന്റെ തലം വിജയിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ്. ഇടി മുഴങ്ങി തുടങ്ങി കുറെ നേര ത്തേക്ക് അമ്മയുടെ മനസ്സിൽ യുക്തിഭദ്രത യ്ക്കൊന്നും ഇടമുണ്ടാവില്ല.

ഞാനൊന്നു വായനശാല വരെ പോവാ...

ഞാൻ പുറത്തെ മുടാപ്പിലേക്കു നോക്കി.

നമ്മുക്ക് മറ്റേ കാര്യം സംസാരിക്കണ്ടേ?

വേണം.

നിനക്കത്രയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാണോ?

അതെ.

നല്ലൊരു ജോലിയോ വരുമാനമോ ഇല്ലാ തെ...

ഒക്കെ ശരിയാവും. ഇത് നീ പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കൊല്ലമൊ ന്നുണ്ടായി.

അമ്മ പിന്നൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. നന്നായൊ ന്നു മുറുക്കി. ഇന്നാലിലൂടെ പുറത്തേക്കു തു പ്പി. ഞാൻ അമ്മയുടെ കൊത്തുപാടുള്ള ചുണ്ടു വിലിയിൽ തൊട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പുറത്ത് മുടാ പുരി വരുന്നതുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മ എന്തൊക്കെ യോ ഓർമ്മകളിലൂടെ കടന്നുപോകുകയാ ണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

ഞാൻ എന്റെ ഇടതുകാൽ കൊണ്ട് വലതു കാലിനെ ഒരു ചവിട്ടു ചവിട്ടി. നന്നായി വേ ദ്നിച്ചു. വേദനയ്ക്കും ഇപ്പോഴൊരു സു ഖം.

ഒന്നോർക്കണം, കാ രുത്തോടടുക്കുമ്പോൾ നിനക്കാരും ഒണ്ടാവ ത്തില്ല. ഇപ്പോൾ ഒരാ വശ്യവും നീ ആരോടും പറയാറില്ല. അതുകൊ ണ്ടാ എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടം. കാശും പൂത്തു മില്ലാതെ കല്യാണം കഴിച്ചാൽ ഇപ്പോൾ ഈ കാണുന്നവരെക്കൊ നിന്നിൽ നിന്നുകൊ മാറും. എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ നീ ചോദിച്ചാലോ എന്ന് എല്ലാവരും ഭയക്കും. എന്റെ കൈയിൽ മരുണിനു പോലും കാശു തികയാത്ത മാസങ്ങളുണ്ട്. മക്കളാണെങ്കിലും എനിക്ക് മറ്റാരോടും കണക്കു പറഞ്ഞ് ശീലമില്ല. നിന്റച്ഛൻ ഒരിക്കലുമത് ചോദിച്ചിരുന്നില്ല. മൊതലാളിയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നെനക്ക് ഇങ്ങനെയൊരവസ്ഥ ഒണ്ടാകു മാതിരുന്നില്ല...

അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ തുളുമ്പി. എന്റേയും. അമ്മ അന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥവും എനി ക്ക് പിതൃക്കാലത്താണ് മനസ്സിലായത്.

മഴക്കാലം. എന്റെ മകളുടെ നെറ്റി പൊള്ളു ന്നു. അവൾ പനിച്ച് കരുവാളിച്ച മുഖവുമായി എന്റെ നെഞ്ചിൽ. അവൾ ഇടവിട്ടിടവിട്ട് കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മരുണിന്റെ ഗന്ധമുള്ള കരച്ചിലിനിടയിൽ പെട്ടെന്നൊരു ഫോൺ കോൾ. ഞാൻ അവളെ പതുക്കെ കിടക്കയി ലേക്കു കിടത്തി. ഏട്ടന്റെ ശബ്ദം പതറിയിരു ന്നു.

'നമ്മുടെ അമ്മ'

'അമ്മ'

'അമ്മ ആശുപത്രിയിലാണ്. ചെറിയൊരു തലച്ചുറ്റൽ. നീ വേഗം വരണം. ടെൻഷനാകു കേമൊന്നും വേണ്ട'.

ആശുപത്രിയ്ക്കു മുന്നിൽ രാഹുൽ. അവൻ വന്നെന്റെ കൈയിൽ മുറുകെ പിടിച്ചു. എന്തൊ ക്കെയോ അവൻ അവിടുത്തായി പറയുന്നുണ്ടാ യിരുന്നു. പടികൾ കയറി ഞാൻ ഇന്റർസീവ് കെയർ യൂണിറ്റിനു മുന്നിലെത്തി.

അകം കാണാം. ഒരു നഴ്സ് എന്നെ അക ത്തേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ആരാ...?

ശരത്. കമലച്ചിയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്.

അമ്മ എന്റെ കൈയിൽ അമർത്തി പിടിച്ചു. ഞാൻ അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി. കൃഷ്ണമണികൾ അതിവേഗം ഓടി നടക്കുന്നു. ഞാൻ അമ്മയുടെ കൈയിൽ പതുക്കെ തൊ ട്ടു.

ഡോക്ടർ അമ്മയുടെ കിടക്കയ്ക്കരികി ലേക്ക് വന്നു.

ഇവിടെ ചെയ്യാവുന്നതൊക്കെ ചെയ്തുകഴി ണ്തു. കുറച്ചു സീരിയസാണ്. കഴിയുമെങ്കിൽ ശ്രീ ചിത്രയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി നോക്കൂ. ഈ ശ്വാശുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ... ഡോക്ടർ എന്റെ ചു മലിലൊന്നു തട്ടി തിരികെ നടന്നു.

ആംബുലൻസ് നഗരങ്ങളൊന്നൊന്നായി പി

ന്നിട്ടു. അമ്മയുടെ ചെറിയ തെക്കുവും മുളലും മാത്രമേ എന്റെ കാതിൽ നിറഞ്ഞുള്ളൂ. ഇടയ്ക്ക് ഞാൻ അമ്മയുടെ കൈകളിൽ പതുക്കെ തലോ ടി. അമ്മ എന്റെ കൈയിൽ വീണ്ടും അമർത്തി പിടിച്ചു. എത്ര കഴിച്ചിട്ടും കൈ പിൻവലിക്കാ തെ ഞാൻ അമ്മയുടെ ചുടിനുള്ളിൽ കൈവ ച്ചിരുന്നു.

ആശുപത്രിയുടെ ഇടനാഴിയിലൂടെ ഞാൻ അമ്മയെയും ഉന്തി നടന്നു. ഇന്റർസീവ് കെയർ യൂണിറ്റിന്റെ വാതിൽ ചെറിയ ശബ്ദത്തോ ടെ അടഞ്ഞു. പിന്നെ കാത്തുനില്പിന്റെ രാത്രി യും നട്ടുച്ചകളും. വാതിൽ തുറക്കുമ്പോഴൊ ക്കെ പ്രതീക്ഷയോടെ കസേരയിൽ നിന്നെണി യ്ക്കും.

ഒന്നും പറയാമായിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയു ന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പിന്നെല്ലാം നിങ്ങളു ടെ ഭാഗ്യം. ഈ മറുപടി കേൾക്കുമ്പോൾ ഞാ നൊരു നിർഭാഗ്യവാനാവില്ലെന്നുതന്നെ വിശ്വസി ച്ചു.

പെട്ടെന്നാണ് അത്യാഹിത വിഭാഗത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നത്. നഴ്സ് ചെറുകെ ചിരിക്കു ന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധമായ ആ നോട്ടത്തിൽനിന്നും എന്റെ കാഴ്ച നടന്നുവരുന്ന അമ്മയുടെ വിരു ഡ്യശൃത്തിൽ തടഞ്ഞുനിന്നു. കണ്ണടച്ചു തുറന്ന പ്പോൾ നഴ്സ് എനിക്കുനേരെ നടന്നുവരുന്നു. ഞാൻ എണിറ്റ് നഴ്സിനരികിലേക്ക് നടന്നു.

ശരത്, അമ്മയ്ക്ക് കാണണമെന്നു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ അകത്തേക്കു കയറി. അമ്മ കണ്ണു കൾ തുറന്നു കിടക്കുകയാണ്. എന്റെ ഉള്ളിൽ കിടന്നെന്നോ പിടപിടച്ചു.

മക്കളെ നീയെനിക്കൊരു മുറുക്കാൻ വാങ്ങി കൊണ്ടു താ. ആരും കാണരുത്. വരുമ്പോൾ നിന്റെ മോളും എടുത്തോ. ഞാനവളെ കണ്ണു നൊയെ ഒന്നു കാണട്ടെ.

ഞാൻ പടവുകളിറങ്ങി ഓടി. കിട്ടച്ചുകൊ ണ്ടാണ് ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു കയറിയെന്നത്. ജല ജ്യോതാക്കൊക്കെയോ പറഞ്ഞാപ്പിച്ച് ഞാൻ മോളുടെ വേഷം മാറ്റി. മുറുക്കാൻ വാങ്ങി. ട്രാ ഫിക് കുരുക്കില്ലാത്ത വഴിയിലൂടെ ഓട്ടോ ആ ശുപ്രതി മുറ്റത്തെത്തി. ആരും കാണാതെ ഞാൻ മുറുക്കാൻ മടിയിൽ തിരുകിവെച്ചു. മോൾ എന്റെ നെഞ്ചിൽ പറ്റിയിരുന്ന് നാലുപാടും നോ ക്കി ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്റർസീവ് കെയർ യു ണിറ്റിലേക്കുള്ള പടവുകൾ കയറുമ്പോൾ കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി ഏട്ടൻ താഴോട്ടിറങ്ങു ന്നു.

നമ്മുടെ അമ്മ... ഏട്ടൻ അത്രമാത്രമേ പറ ണ്തുള്ളൂ. ഞാൻ പിന്നൊന്നും ചോദിച്ചതുമില്ല. ആംബുലൻസിനുള്ളിൽ വഴിവെട്ടും മാത്രം. എന്റെ നെഞ്ചിൽ പതിഞ്ഞുകിടന്നുറങ്ങുന്ന മോൾ. ആരും കാണാതെ ഞാൻ മടിയിൽനി ന്നും മുറുക്കാണെടുത്തു. പൊതിയെഴിച്ച് പൊള്ളു മെന്നിറങ്ങുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാനത് വായിലേ കിട്ടു. പുകയിലത്തെട്ടിൽ ഞാൻ അമർത്തി കടിച്ചു.

മണ്ണിറയയുടെ കഥ

35 ഡോ. വാസുദേവൻ രാവിലെ അല്പം താമസിച്ച് ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയത്. ഇന്ന് മായയുടെ പിറന്നാളാണ്. നീലിമ കോൺഫറൻസ് കഴിഞ്ഞ് ടൗണിൽനിന്നും വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ നേരം വൈകും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രാവിലെ ഒരു പ്രസൻ്റ് വാങ്ങിച്ചോളണം എന്ന് പറഞ്ഞെൽപ്പിച്ചിരുന്നു. അതും കടം പച്ചനിറത്തിൽ കസവ് ബോർഡർ ഉള്ള മൈസൂർ സിൽക്ക് സാരി തന്നെയാവണമെന്ന നിർദ്ദേശത്തോടെ!

മായയ്ക്ക് എത്ര വയസ്സായോ? മുപ്പത്? മുപ്പത്തിരണ്ട്? എങ്കിലും മുപ്പതിൽ കൂടുതൽ ഒട്ടും മതിക്കില്ല. തങ്ങളെല്ലാം ഏതാണ്ട് ഒരേ പ്രായക്കാലാണെങ്കിലും മായയുടെ ശരീരം ഒട്ടും ചീർത്തിട്ടില്ല. ഊം, ഇന്ന് തനിക്കുവെള ഒരു സഹോദരിയെപ്പോലെയോ സുഹൃത്തിനെപ്പോലെയോ കാണാൻ കഴിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക സംതൃപ്തി തോന്നി.

ഓപ്പറേഷൻ ഡേ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജോലി അല്പം സാവധാനം തുടങ്ങിയാൽ മതി. നീലിമ വീട്ടിൽ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉച്ചയ്ക്ക് ഊണിന്റെ സമയം വീട്ടിൽ എത്തേണ്ടതുമില്ല. സമുവിനെയും മായയെയും കൂട്ടി ഉച്ചഭക്ഷണം കാനിറ്റിനിൽത്തന്നെ ആക്കിക്കളയാം.

ഓവർകോട്ടും ധരിച്ച് സെന്ററുമായി പുറത്തുകടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ കതകിനു മുകളിൽ നിന്ന് ശ്യാമള അകത്തേയ്ക്ക്- സൈക്കിയാട്രിക് വിഭാഗത്തിലെ നേഴ്സാണ്.

“ഗുഡ്മോർണിങ് സർ- സർ തിരക്കിലാണോ- ഇല്ലെങ്കിൽ...”

“കാര്യം പറയൂ.”

“ഡോക്ടർ സദാനന്ദ ഈ പുസ്തകം ഇവിടെ കൊണ്ട് ഏല്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഒരു പഴയ ഡയറിയാണ്. മിനിത്തൊന്ന് രാത്രി തങ്ങളുടെ വാർഡിൽ കിടന്ന് മരിച്ചപ്പോയ ആ ആജ്ഞാ തവ്യഭരൻ്റെ മെത്തയ്ക്കടിയിൽനിന്നും കിട്ടിയതാണ്. അയാളുടെ ബോഡി റിമൂവ് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ് മറ്റൊരു പേഷ്യന്റിനുവേണ്ടി ഞാൻ രാത്രിയിൽ ബെഡ് വൃത്തിയാക്കിയപ്പോൾ കിട്ടിയതാണ്. എഴുതിയിരിക്കുന്നത് മലയാളത്തിലാണ്. ഒരു പക്ഷേ ഇതു വായിച്ചെടുത്താൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ ബന്ധുക്കളെ മരണവാർത്ത അറിയിക്കാമല്ലോ എന്ന് സദാനന്ദ സാറു പറഞ്ഞു.”

“ഇന്നലെത്തന്നെ മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കാർക്ക് ക്രിമേറ്ററിയം ബോഡി ഏല്പിച്ചെന്നാണല്ലോ ഞാൻ അറിഞ്ഞത്.”

“അതെ സർ, ജൈനമതത്തിൽ വിവരം അപ്പോൾത്തന്നെ അറിയിച്ചു. അവിടെനിന്ന് ഒരു സാമി വന്നുനോക്കിയിട്ട് അവർക്ക് ആളാരാണെന്ന് ഒരുപിടിയും കിട്ടുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. പിന്നെ എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് മറ്റേ പേഷ്യന്റിനുവേണ്ടി ബെഡ് തയ്യാറാക്കിയപ്പോഴല്ലേ ഈ ഡയറി എന്റെ കൈയിൽ വന്നുപെട്ടത്.”

“അത് കഷ്ടമായിപ്പോയി. നേരത്തെ ആളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയിരുന്നു എങ്കിൽ വീട്ടുകാരെ വിവരം അറിയിക്കാമായിരുന്നു. ഒന്നു മില്ലെങ്കിലും ശേഷകിയകൾ ചെയ്യാനെന്നെങ്കിലും ബന്ധുക്കൾ കണ്ടേനെ!”

“ശരിയാണ്- പിന്നെ സന്യാസിയല്ലേ. ദുഃഖിക്കാനായി ഇറ്റവർ ആരും കാണില്ലെന്ന് ആശ്വസിക്കാം. അങ്ങനെയൊന്ന് സദാനന്ദ സാറു പറഞ്ഞത്.”

“ഊം, അതും കാര്യമായി.”

സിസ്റ്റർ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാർഡ് റൗണ്ടർസ് കഴിഞ്ഞ് ഡോ. സേതുവും സരസയും എത്തി.

കുശലങ്ങൾ കൈമാറിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡോ. സേതു പറഞ്ഞു.

“സർ, ഇന്നലെത്തെ ഓപ്പറേഷൻ കേസസ് ഒക്കെ തൃപ്തികരമായി കിടക്കുന്നു. മുറ്റുമുറ്റം ക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് വിശേഷം ഒന്നും ഇല്ല.”

“എന്നാൽ കുറച്ചുസമയം എന്നെ ഫ്രീയായി വിട്ടേയ്ക്ക്...”

അവരുടെ മുഖത്തെ ചോര്യചിഹ്നം കണ്ടിട്ട് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“നത്തിന് റ്റു വറി- സിംപി എ പേഴ്സണൽ മാറ്റർ. പതിനൊന്നുമണിക്ക് കാനിറ്റിനിൽ പോകാൻ എത്തിയേക്കാം.”

അവർ മുറിവിട്ട് ഡ്യൂട്ടി റൂമിലേക്കു പോയപ്പോൾ സിസ്റ്റർ കൊണ്ടുവന്ന പിഞ്ഞിത്തുടങ്ങിയ ഡയറി നിവർത്തി. കൈകൊണ്ട് തൊടാൻ പോലും മടിക്കുന്ന പുറംചട്ടയും ആദ്യത്തെ ഒന്നുരണ്ട് കടലാസ്സുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട നിറം മഞ്ഞളിച്ചുതുടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകം. ഒരു സന്യാസ ജീവിതത്തിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാവും, ചിട്ടപ്പെടുത്തിയുള്ള ജീവിതശൈലിയെക്കുറിച്ചാവും. വ്യക്തിപരമായ വിക്ഷണങ്ങളാവാം

- ഊം, എന്തുമാകട്ടെ- വളരെ നാളുകൾ കൂടി മലയാളത്തിൽ കാണുന്ന അക്ഷരങ്ങളാണ്. താളുകൾ ശ്രദ്ധയോടെ മറിച്ചു. ആദ്യത്തെ കുറെ താളുകളിൽനിന്നും കേരളത്തിൽനിന്നും കാശിയിലെത്തി സന്യാസം സ്വീകരിച്ച ഒരു പ്രകാശാനന്ദ സ്വാമികൾ ആണെന്നുള്ള അറിവ് മാത്രമേ ലഭിച്ചുള്ളൂ.

ഋഷികേശത്തിലും ബദരിനാഥിലും മനഃശാന്തി തേടിയുള്ള യാത്ര- പിന്നെ വളരെക്കാലം പ്രയാഗിലെ ഒരുശ്രമത്തിലെ അന്തേവാസിയാ- പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ തീർത്ഥയാത്ര നടത്തി. ഒടുവിൽ ഹിമാലയസാനാക്കളിൽ മഞ്ഞും തണുപ്പും ഒക്കെ സഹിച്ച് തപസ്സിരുന്ന ഒരു ഭാഗ്യദോഷി- അങ്ങനെയൊന്നു തോന്നിയത്. വിരസമായി അങ്ങനെ നീങ്ങുപോയ വിവരണങ്ങൾ വായിച്ചുതള്ളവേ ഒന്നുമാത്രം മനസ്സിലായി. ഏതോ കുറ്റബോധത്തിന്റെ തീവ്രവണ്ണവേ വേട്ടപ്പട്ടിയെപ്പോലെ അയാളെ അലട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്ന്. കേരളത്തിൽ അയാളുടെ നാടിനെക്കുറിച്ചോ, വീടിനെക്കുറിച്ചോ, എന്തിന് പേര് എന്തായിരുന്നു എന്നെങ്കിലുമോ ഒരു സൂചനയും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല.

പ്രതീക്ഷിച്ച വിവരം ഒന്നും കിട്ടാത്തതിലുള്ള മനസ്താപത്തോടെ പുസ്തകം മടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അതിനിടയിൽ തിരുകിവെച്ചിരുന്ന ഒരേ താഴെ വീണത്. വേഗം കുന്നിന്റേ എടുത്തു. അടുത്തെപ്പോഴോ എഴുതിയതാണ്- ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ അതാണ് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. പൂതുമ നശിക്കാത്ത വെള്ളക്കടലാസ്സിൽ തെളിച്ചം മങ്ങാത്ത മഷികൊണ്ട് വ്യക്തമായ കൈപ്പടയിൽ...! ഒരു കുബസാരം പോലെ തോന്നിയ വരികളിലൂടെ കണ്ണുകൾ വേഗം കടന്നുപോയി.

മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന എന്തിന്റെയോ തുടർച്ചപോലെ എഴുതിയിരിക്കുകയാണ്.

‘പാപഭാരം ചുമന്നുള്ള ഈ യാത്ര തുടങ്ങിയിട്ട് പന്ത്രണ്ടുവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത്താണി എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ സന്യാസത്തിന്റെ ഓരോ തലത്തിലും ഈ ചുമട് ഇറക്കിവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴൊക്കെയും അത് പൂർണ്ണാധികം ഭാരത്തോടെ എനിലേക്ക് അമരുകയായിരുന്നു. എനിക്കിനി ഇത് താങ്ങാനാവില്ലല്ലോ. ഞാൻ ആകെ തളർന്നുകഴിഞ്ഞു. ശാരീരികമായും മാനസികമായും. ഒരു സത്യം ഞാൻ

മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സൽകർമ്മത്തിനും, എന്തിന് തപസ്യയ്ക്കുപോലും ഈ ഭാരം എനീൽനിന്നും നീക്കാനാവില്ലെന്ന്. എവിടെ നിന്നാണോ ഞാനിത് ശിരസ്സിലേറ്റിയത് അവിടെ മാത്രമേ എനിക്കത് താഴ്ത്തി വയ്ക്കാനാവുകയുള്ളൂ. അത് ഈ ജന്മം തന്നെ സാധിക്കണം. ഈ ഭൂമിയിൽ എനിക്ക് അധികനാൾ ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അത്രയ്ക്ക് ക്ഷീണിതനാണ്. വാസുവിനെ കണ്ടെത്താനാകുമെന്നോ- അതെ, അങ്ങനെ തന്നെയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ദേഹത്ത് പടർന്നുകയറിയ പെരു

പ്പ്- ഏതു വാസുവിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ സന്യാസി എഴുതിയിരിക്കുന്നത്... തിരേ പ്രതീക്ഷയില്ല- മകനാണെങ്കിലും വർഷങ്ങളുടെ വിടവ്... ഈശ്വര കണ്ണുകൾ മങ്ങുകയാണല്ലോ! ഈ കൈയക്ഷരം... ഏതു വാസുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഏത് അച്ഛൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു കുറുപ്പുകൊണ്ട്. ഈ നിമിഷം വരെ കണ്ണുകൾ തന്നെ വഞ്ചിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ- പരിചിതമായ ഈ അക്ഷരങ്ങൾ തപ്പാത്തെയും തടയാത്തെയും ഇതുവരെ വായിച്ചെടുത്തിട്ടും തനിക്ക് ഒരു സംശയവും തോന്നാഞ്ഞത്? നീണ്ടുപോകുന്ന ഈ കു

റിപ്പ് തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളവ തന്നെയാകണം. കാഴ്ച മങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. കണ്ണാടി എടുത്ത് കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. കണ്ണുകൾ മാത്രമല്ല മുഖമാകെ വിയർപ്പിൽ കുളിച്ച് നനയുകയാണെന്നും അറിഞ്ഞു. വിറകൈകളോടെ പുസ്തകം വെളിച്ചത്തിനു നേരെ പിടിച്ചു. അച്ഛൻ തന്നെയാണോ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന് പൂർണ്ണമായി മറിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കാനും ശ്രമിച്ചില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ അക്ഷരം! അതുതന്നെയാണ് തെളിവ്. ഇതാ. ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ അച്ഛൻ തന്നോട് മനസ്സ് തുറക്കുകയാണ്. വർഷങ്ങൾ ഇത്ര കഴിഞ്ഞിട്ടും ഏകാന്ത നിമിഷങ്ങളിൽ തന്റെ സൈരം കെടുത്തുന്ന സമസ്യയുടെ ഉത്തരം ഈ വരികളിൽ ഉണ്ടാകും-

ഉൾക്കിടിലത്തോടെ, ഹൃദയം നൂറുണ്ടും വിധമുള്ള ആകാംക്ഷയോടെ, ത്രസിപ്പോടെ ആ വരികളിലൂടെ എഴുതുന്ന മിഴികൾ നീണ്ടു. ‘ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചതാണ്. അതിന്റെ ഊപ്പിനാണ് സന്യാസം സ്വീകരിച്ചത്. ഓരോ നിമിഷവും എന്നെ വേട്ടയാടിത്തുടങ്ങിയ മനസ്സിലെ പാപഭാരങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ ജന്മം തന്നെ മുക്തനാക്കണമെന്ന തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കുറെ ദിവസങ്ങൾ എടുത്തു എന്നു മാത്രം. അതിനായി വ്രതങ്ങളും കഠിന അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഒക്കെ അനുഷ്ഠിച്ചു. എല്ലാം കഴിയുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ എവിടെയോ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാപഭാരം വീണ്ടും ശക്തിയോടെ!... വയ്യ, ഇനി വയ്യ, ഞാൻ തീർത്തും പരിക്ഷിണനായിരിക്കുന്നു. എന്തിൽനിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞോടി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചുവോ, ആ കുടുബാന്തരീക്ഷം തേടി പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ. എനിക്ക് മകനെ കാണണം. മകനെ മാത്രമല്ല- ഞാൻ വേളികഴിച്ച് പെൺകുട്ടിയെയും. എന്റെ പാപഭാരം ഇറക്കിവയ്ക്കണം.

എന്റെ ദൗർബല്യങ്ങൾ തുറന്നു കാട്ടണം. ആശിക്കാൻ അർഹതയില്ലെങ്കിലും ക്ഷമിച്ചു എന്നൊരു വാക്ക്- വേണ്ട. അത്രയ്ക്ക് മോഹിക്കാൻ അവകാശമില്ല. സാന്തം പാപബോധത്തിൽ ഒരാളിക്കത്തലിൽ വെന്ത് ഇല്ലാതാകാനും വിധി- എങ്കിലും മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഈ കൊടും വിഷമത്തക്കാൾ ആളിപ്പടർന്ന് തീച്ചുളയിൽ ഇല്ലാതാകുന്നതു തന്നെയാണ് കാമ്യം!

ഒരുപക്ഷേ ഒരച്ഛനും മകന്റെ മുമ്പിൽ, ഭാര്യയുടെ മുമ്പിൽ, ഇങ്ങനെയൊരു മനസ്സ് തുറക്കൽ നടത്താൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ടാവില്ല. അതിലും ഭേദം ആത്മാഹുതി നടത്തുകയാണ്. കാശിയിലും പ്രയാഗയിലും ഗംഗോത്രിയിലുമൊക്കെ ഞാൻ അതിന് ഒരുങ്ങിയതുമാണ്. അപ്പോഴൊക്കെയും മനഃസാക്ഷി എന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ പാപച്ചുമട്ടുമായി മോക്ഷം തേടി ഇനിയൊരു ജന്മം കൂടി- ഇല്ല, എനിക്ക് അത് സഹിക്കാനാവില്ല. ഈ ജന്മം തന്നെ ഈ ചുമട് ഇറക്കേണ്ടിടത്ത് ഇറക്കിവയ്ക്കണം- അതു കഴിഞ്ഞ് ഈ പാപജന്മത്തിന് പൂർണ്ണവിരമം.

ഞാൻ വളരെ താമസിച്ച് പോയെന്നറിയാം. മിക്കവാറും എന്റെ ഉദ്യമം സഫലമാവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നറിയാം. എങ്കിലും ഒരു ശ്രമമെങ്കിലും നടത്താതെ- നമുക്കിടയിൽ യാതൊരു സമ്പർക്കങ്ങളും ഇല്ലാത്ത കടന്നുപോയ വർഷങ്ങൾ.... നികത്താനാവാത്ത ആ വിടവ് എന്നെ തളർത്തുകയാണ്. എങ്കിലും എനിക്ക് അത് മറികടന്ന് നിങ്ങളുടെ അടുത്തെത്തണം!

കുടുംബബന്ധങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് പോന്നപ്പോൾ മുറിപ്പെട്ടത് എന്റെ ആത്മാർത്ഥതയോ അതോ കുറ്റബോധമോ ആണെന്ന് മുന്നിട്ടു നിന്നതെന്നറിയില്ല. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഒന്നു നിശ്ചയമുണ്ട്- ഇന്ന് എന്റെ മനസ്സിൽ കുറ്റബോധം മാത്രമേയുള്ളൂ.

ശംശോശിയിലെ പാവനമായ സുരോദയം കണ്മുന്നിൽ സാക്ഷിനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ പറയുകയാണ്- ഇതു സത്യം! യാതൊരു കലവായും കൂടാതെ ഞാൻ മനസ്സ് തുറക്കുകയാണ്.

ഒക്കേറിയം തുടക്കം വെറും യാദൃച്ഛികം- ഞാൻ ജീവിതം മുഴുവൻ പേറേണ്ടിവരുന്ന ഈ ദുരന്തങ്ങളുടെ കൊടും നോവുതന്നെ! ഞാൻ വേട്ട പെൺകുട്ടിയുടെ സ്ഥിതിയും അതുതന്നെ യാവണം. രണ്ടാം വേളി മറ്റുള്ളവരെ ബോധിപ്പിക്കാനായുള്ള ഒരു ചടങ്ങു മാത്രം. ഒക്കേ നിന്റെ അമ്മയുടെ തീരുമാനങ്ങൾ മാത്രം. അവളുടെ രോഗാവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധി ഉറയ്ക്കാത്ത മകൻ ഒരു ഇളയമ്മ ആവശ്യമായിരുന്നു. ആ പെൺകുട്ടിക്ക് ഇല്ലത് ഒരു രണ്ടാം വേളിയുടെ സൂക്ഷിതത്വം. ഒരുകാലത്തും ആ കുട്ടിയെ വേളിയായി എനിക്ക് സ്വീകരിക്കാനാവില്ലെന്നുള്ള എന്റെ തീർപ്പിന് സാവിത്രി നൽകിയ ഉറപ്പ് 'അവൾ എന്നും അവിടേയ്ക്ക് കുട്ടന്റെ ഏറ്റത്തി മാതൃമായിരിക്കും' എന്നായിരുന്നു. ആ പെൺകുട്ടിയും സാവിത്രിയോടും നമ്മുടെ ഇല്ലത്തോടുമുള്ള തീർത്താൽ തീരാത്ത കടപ്പാടുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു വ്യവസ്ഥയിൽ വേളി സമ്മതിച്ചു എന്നാണു തോന്നുന്നത്.

എന്നെ ഒരിക്കലും ഭർത്താവിന്റെ സ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കരുതെന്ന് ഒരപേക്ഷയെ അവൾക്കുള്ള എനുകൂടി സാവിത്രി പറഞ്ഞപ്പോൾ. സാവിത്രിയുടെ മനസ്സാധാരണത്തിനുവേണ്ടി. കൂട്ടനുവേണ്ടി അങ്ങനെയൊരു ചടങ്ങിൽ അപാകതയില്ലെന്ന് എനിക്കും തോന്നി. എന്തായാലും തന്നെക്കാൾ ഇരുപത്തിയഞ്ച് വയസ്സ് പ്രായത്തിൽ മുത്ത ഒരു രണ്ടാം വേളിക്കാണെന്ന ഒരു യുവതിയും ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടു. സാവിത്രി മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ സാവിത്രിയുടെ ആൾ മാത്രമായിരുന്നു. മനസ്സിലും പെരുമാറ്റത്തിലും എനിക്ക് മായയും പണ്ടത്തെപ്പോലെ കൂട്ടന്റെ ഏറ്റത്തിയും! ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ വാക്കുകൊണ്ടോ നോട്ടുകൊണ്ടോ പോലുമോ ആ വ്യവസ്ഥ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വേണ്ടപ്പോൾ പലരുടെയും പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ പ്രേരണ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്ക് വീണ്ടുചിന്തകളിൽ പോലും അതിന്റെ ആവശ്യം തോന്നിയിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് സത്യം!

അഭിശപ്തമായ ആ വൈകുന്നേരം. തികച്ചും അവിചാരിതമായി. യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ എന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാം തകിടം മറിഞ്ഞു. എന്റെ ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ തനത് എന്ന അഹങ്കാരത്തോടെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു, പൂർണ്ണമായും എന്റെ വരുതിയിൽ ഒരുങ്ങി നിന്നിരുന്ന മനസ്സ്, എന്റെ വിലക്കുകൾക്കുള്ളിലൊന്നും ഒരുങ്ങാതെ പിടിവിട്ട് തെന്നിമാറുന്ന ഒരു വിചിത്ര വസ്തുവെന്നെ സത്യം ഞാൻ ഉൾക്കിടിലത്തോടെ അന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

അപ്പോഴും സാവിത്രിയായിരുന്നു മനസ്സിൽ. ഞങ്ങളുടെ ദാവത്യത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകൾ- ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ പ്രണയം ജ്വലിച്ചു നിന്ന കാലം- വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ കുളികഴിഞ്ഞ് ഈറന്നുടുത്ത് പോക്കുവെയിലിനെതിരെ എന്റെ സാവിത്രിയെ കാണാൻ കാത്തിരുന്ന ആ ദിവസങ്ങളുടെ, രക്തം കിനിയുന്ന ഓർമ്മകളിൽ കൂടുങ്ങി ഞാൻ വരാത്തതിൽ എല്ലാം മറന്നിരിക്കുമായിരുന്നു. കർക്കിടകമാസത്തിലെ കാർമ്മേഘച്ചുരുളുകൾ പോലെ ആ കൊച്ചുമുഖത്തിനു ചുറ്റും വിതർത്ത് കിടക്കുന്ന തലമുടി- മുഖത്തും ദേഹത്തും പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്ന വെള്ളത്തുള്ളികളിൽ സൂര്യൻ കാണിക്കുന്ന കൂസ്യതി- എന്നും

എന്നെ ഹരം പിടിച്ച് ഉമത്തനാക്കുന്ന ആ കാഴ്ച! അന്ന്, ആ പ്രത്യേക മുഹൂർത്തത്തിൽ എന്റെ ഓർമ്മകൾക്ക് ജീവൻ വച്ചതുപോലെ, സാവിത്രി എന്റെ കണ്മുമ്പിൽ പൂനർജ്ജനിച്ചുതുപോലെയുള്ള ഒരു മായക്കാഴ്ച- അത് മായയായിരുന്നു. പക്ഷേ മനസ്സ് വിശ്വസിച്ചിട്ട് മറിച്ചായിരുന്നു. കുളിച്ച് ഈറന്നുടുത്ത് കോതി വിതർത്തിട്ട സമുദ്ധമായ തലമുടിയിൽ വിരലോടിച്ചു മറ്റേതോ സങ്കല്പ ലോകത്തിലെപ്പോലെ പ്രസന്നയായി, നിറപൂഞ്ചിരിയോടെ...! ഓ, ഒരു നോക്ക് കാണാൻ എത്രമാത്രം മോഹിച്ച് കാഴ്ച. മഞ്ഞുപോലെ തണുത്തു വിറങ്ങലിച്ചിരുന്ന എന്റെ പുരുഷത്വം എന്നെ അതിശയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സടകുടഞ്ഞ് ഉണർന്നു. വികാരം കൊണ്ട് ഞാൻ അടിച്ചു വിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ നാവ് വരണ്ട് ഉണങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. എനിക്ക് എന്റെ സാവിത്രിയെ പ്രാപിക്കണമെന്നായിരുന്നു. എനിക്ക് വളരെ അടുത്തായിരുന്നു. ഉമത്തനായ മനസ്സിൽ അപ്പോൾ ആ ഒറ്റ വിചാരം മാത്രം ആളിക്കത്തുകയായിരുന്നു. ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു. ആ നിമിഷം ഞാൻ എന്റെ മനഃസാക്ഷിയെ വഞ്ചിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ കണ്മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവൾ എനിക്ക് സാവിത്രി മാത്രമായിരുന്നു.

പക്ഷേ ഞാൻ ആകെ ന്യൂനമായിപ്പോയിരുന്നു. എന്റെ കാലുകൾക്ക് ചലനശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെ. എന്റെ സാവിത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കാൻ ഒന്ന് ശബ്ദിക്കാൻപോലും എനിക്കായില്ല. പിന്നെ, കുറെക്കഴിഞ്ഞ് തലയ്ക്ക് വെളിവി വീണ്ടുകിട്ടിയപ്പോൾ, അവൾ സാവിത്രിയല്ല, മായയെന്നെന്ന് ബോദ്ധ്യം വന്നപ്പോഴും മനസ്സിൽ അത് അംഗീകരിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അതെ, എന്റെ മനസ്സ് പൂർണ്ണമായും എന്റെ പിടിവിട്ട് തെന്നിമാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മനഃസാക്ഷി എത്രയൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടും മായയെ സ്വന്തമാക്കണമെന്ന പിടിവാശിയിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. അതിനു വേണ്ടത്ര ന്യായീകരണങ്ങൾ നിരത്താൻ ബുദ്ധിക്ക് എന്തായിരുന്നു തിടുക്കം! അഗ്നിസാക്ഷിയായി ഞാൻ വേട്ട സ്ത്രീയെ എനിക്ക് സ്വന്തമാക്കാനായില്ലെങ്കിൽ? അത് എന്റെ ന്യായമായ അവകാശം മാത്രമല്ല- അതു നിഷേധിക്കാൻ ആർക്കൊന്നവകാശം- എനിക്കു പോലും ഇല്ല തന്നെ- സ്വസ്ഥത തരാതെ ബുദ്ധി മറിച്ചും തിരിച്ചും വാങ്ങൽ നിരത്തുകയാണ്.

സത്വിഹൃദയം കവർന്നെടുക്കാനുള്ള പ്രത്യേക ചാതുര്യമോ പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയോ എന്തിന് വികാരസമ്മേധനം പോലുമോ എനിക്കില്ലാത്ത പോയി. ആശ്രയിക്കുന്നത് പിടിച്ചുപറ്റാനേ ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അത് ബ്രഹ്മർഷണനായ എന്റെ അവകാശമെന്നാണ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നതും. എന്റെ സമീപനം ആദ്യംതന്നെ പിഴച്ചു. എനിക്കെതിരെ അവളുടെ മനസ്സിൽ എന്തോ കനത്തു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും ആ അകൽച്ചയുടെ കാരണം തിരയാൻ ഞാൻ മിനക്കെട്ടില്ല. എനിക്കെതിന് ക്ഷമയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും തോന്നിയില്ല. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ തടയായി അവൾ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചതും കൂട്ടനെന്നാണ്. ഒരമ്മയെപ്പോലെ കൂട്ടനെ അവൾ സ്നേഹിച്ചിരിക്കാം. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് വേട്ട പുരുഷനെ അകറ്റിനിർത്തുന്നത്? ഭാര്യധർമ്മം അവൾക്ക് അറിയാത്തതാവില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഭർത്താവിന്റെ അവകാശം നിഷേധിക്കാൻ അവൾക്കുള്ള ഒരേയൊരു ആയുധം കൂട്ടനാണ്. ബുദ്ധിമാന്യ മുളള അവന്റെ വികാരമാണ്. അച്ഛൻ മകനെ വെറുക്കാൻ കഴിയുമോ? അതും അപസ്മാരരോഗിയായ തന്റെ ഉണ്ണിയെ! കഴിയും എന്ന് അനുഭവം എന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എത്രയൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഞാൻ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുകയായിരുന്നു. എന്തോ, മായ മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയതു മുതൽ ഞാൻ ഉണ്ണിയെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ ദർശനം പോലും ഞാൻ ഒഴിവാക്കി- എന്റെ ചുമതലാരാഹിത്യത്തിൽ ഉള്ള നിറപ്പിടത്തിലായിരുന്നു സാവിത്രിയുടെ സജീവ സാന്നിദ്ധ്യം പോലും മങ്ങിമാഞ്ഞു. അമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ട, ബുദ്ധിക്ക് തെളിച്ചം പോരാത്ത എന്റെയണ്ണി മനസ്സിൽ ഒരു ശത്രുവിന്റെ രൂപം കൈക്കൊണ്ടത് എത്ര പെട്ടെന്നാണ്.

എന്റെ മുഖിൽ ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെയും സത്യം ചെയ്യുകയാണ്. പൈശാചികമായ ആ മാനസികാവസ്ഥയിലും അവൻ ഇല്ലാതായിത്തീരണം എന്ന ചിന്ത എന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നിരുന്നില്ലെന്ന്. ആ ശപിക്കപ്പെട്ട ദിവസം പിന്നെ കൂട്ടനെ എന്തിന് കൂളത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നു ചോദിച്ചാൽ എനിക്ക് ഉത്തരമില്ല. തലച്ചോറിന് താളം തെറ്റിപ്പോകുന്ന ഭ്രാന്തനായൊരു നിമിഷങ്ങളിൽ ഓളയുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അയാൾ ഉത്തരവാദിയായോ? എന്തോ എനിക്ക് നിശ്ചയം പോരാ- പക്ഷേ ഒരു കാര്യം നിശ്ചയമുണ്ട്. അയാളുടെ പ്രവൃത്തി പൂർണ്ണമായും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കില്ല. അങ്ങനെയൊരു അതു സംഭവിച്ചത്. ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് എന്തോ ഒരു സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കലായി ഇതിനെ കണക്കാക്കരുത്. എന്റെ പാപത്തെ ലഘൂകരിച്ചു കാണിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമവുമല്ല.

കൂളക്കടവിൽ കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് കൂട്ടൻ ഗോപുവിനോട് നിർബന്ധം പിടിച്ചു നിമിഷത്തിൽ എന്റെ മനസ്സിൽ അങ്ങനെയൊരു ഭൂതോദയം ഉണ്ടായത് അവനെ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ള ഭ്രാന്തൻ ചിന്തകൾക്കൊക്കെ മാത്രമായിരുന്നു എന്ന സത്യം മനഃസാക്ഷി വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എനിക്ക് നിൽക്കെള്ളിയില്ലാതെ തോന്നി. ഇല്ലത് താമസിക്കാൻ പോലും മനസ്സ് അനുവദിച്ചില്ല. ജീവിച്ചിരുന്ന കൂട്ടനെക്കാൾ ശക്തമായ

വി അവന്റെ ഓർമ്മകൾ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. സ്വസ്ഥത എനിക്ക് നഷ്ടമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൂട്ടന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി നാരായണബലി അച്ഛനായ ഞാൻ തന്നെ കഴിച്ചതും അതുകൊണ്ടാണ്- മനസ്സിനെ തൽക്കാലം അടക്കാൻ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം!

മാറിയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പുതിയ ഒരു ജീവിതം ഞങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകളെ മാറ്റാമെന്ന് മോഹിച്ച് ഇല്ലത്തെ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് അറിയപ്പെടാത്ത ഒരിടത്ത് പേരും പ്രശസ്തിയുമില്ലാത്ത ഒരമ്പലത്തിൽ ശാന്തി സ്വീകരിച്ചത് അതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്.

പുതിയ താമസസ്ഥലത്ത് എത്തിയശേഷം മായയുടെ പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ എന്നോടുള്ള സമീപനത്തിൽ ആശ്വാസപരമായ മാറ്റങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ദൈവങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ട പുജകളും മന്ത്രങ്ങളും ചെലവും മറന്നില്ല. ഒടുവിൽ എന്റെ വേളിയുടെ മനസ്സ് എന്റെ നേരെ തുറക്കും എന്നു വിശ്വസിച്ച സമീപിച്ച മുഹൂർത്തത്തിൽ നിഷ്കളങ്കമായ ആ മുഖത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട നിർഭോഷകരമായ ചോദ്യം- അതെ, ഞ്ഞു കൂട്ടൻ മരണവെപ്രാളത്തോടെ വെള്ളത്തിൽ താണുതുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്തെ നിഷ്ക്രിയനായി... ഞാൻ!

ഇല്ല, ഈ വാചകം എനിക്ക് പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഇന്നും! നെഞ്ചിൽ കത്തിയ നപോലെ താഴ്ന്നിറങ്ങിയ വാക്കുകൾ! എനിൽ കൊലക്കുറ്റം തന്നെയല്ല ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും? ആകാശവും ഭൂമിയും കീഴ്ജ്വൽ മറിയുന്നതുപോലെയുള്ള സന്ത്യാസം. ഞാൻ കത്തിയുരുകി ഞാനല്ലാത്തവയായിരുന്നു.

ആ നിമിഷം മായയുമായുള്ള വേളിബന്ധം എന്റെ മനസ്സിൽ അഴിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവളുടെ കന്യകാത്വം എനിക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. ഞാൻതന്നെ ആ അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന അറിവ് എന്നെയൊരു ജീവപച്ഛമാക്കി. ദിവസങ്ങൾ വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളിട്ടും പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ഭജനയിരുന്നിട്ടും ആചാര്യന്മാർ വിധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ ഒക്കെ ചെയ്തിട്ടും സ്വസ്ഥത കണ്ടെത്താനായില്ല. മായയുടെ മനസ്സിൽനിന്നും എന്റെ പാപം ക്ഷമിച്ചു തീരാതെ...! ഇനി ഈ ഭൂമിയിൽ എത്ര ജന്മങ്ങളെടുത്താലും എനിക്ക് മോക്ഷം ആശിക്കാനാവില്ല. എന്റെ ഈ പാഴ്ജ്വൽ അവ സാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എനിക്ക് മായയെ കണ്ടെത്തണം.

ഇതാ അങ്ങനെയൊരു തീർത്ഥയാത്ര തുടങ്ങുകയായി- മായ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ വാസുവിന്റെ ഒപ്പംതന്നെയുവരണം- അവന്റെ ഇളയമ്മയായി- സാവിത്രിയുടെ മകൻ പുത്രധർമ്മം മറക്കില്ല... മകനെ കണ്ട് വേളിയെ കണ്ട് എന്റെ പാപച്ചുമട് ഇറക്കിവെച്ചിട്ട്...

തുടരും

കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്

ചില പോസ്റ്റർ സയൻസ് പുസ്തകങ്ങൾ

1. അതിചാലകത

ഡോ. രാജു മാവുകൽ
ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിവിധ മേഖലകളിലുണ്ടായ വളർച്ചയെ തുറന്നുപറയുന്ന ശാസ്ത്രശാഖയെന്ന നിലയ്ക്ക് അതിചാലകത അഥവാ സൂപ്പർ കണ്ടക്റ്റിവിറ്റിക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. അതിചാലകതയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പുസ്തകം ഉപകരിക്കും.
വില ക. 50/-
SIL/1892

2. സൂരോർജ്ജം സമുദ്ധാരണം

എസ്. നാരായണസ്വാമി
സൂരോർജ്ജത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലളിതവും പ്രായോഗികവുമായ ഇന്നത്തെ ഊർജ്ജപരിവർതിരണം, ദാവിയിലെ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ, സൂരോർജ്ജം, സൂരോർജ്ജ അടുപ്പ്, പരിവർതി പ്രശ്നം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.
വില ക. 80/-
SIL/1990

3. നക്ഷത്രപ്രണാമവും തടാഗർത്തങ്ങളും

ഡോ. എം. എൻ. ശ്രീധരൻ നായർ
നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായും അനുസ്മരിക്കുന്ന തിന്നത്തോടുകൂടി അപ്രതിരോധമായിത്തീർന്ന സന്താനം ഗുരുവായ്പത്താൽ തകർന്നിരുന്ന നക്ഷത്രപ്രണാമവും തടാഗർത്തങ്ങളും (black hole). അങ്ങനെയൊരു നിയന്ത്രണമുള്ള പരിവേഷത്തിലുള്ള തടാഗർത്തങ്ങളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സൈദ്ധാന്തികവും നിരീക്ഷണപരവും ആയ പഠനങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തൽക്കിയിരിക്കുന്നു.
വില ക. 65/-
SIL/1981

4. പദാർത്ഥസമയതത്വത്തിന്റെ വിശ്വതലോക്കങ്ങൾ

ഡോ. സി. ജി. രാമചന്ദ്രൻ നായർ, ഡോ. കെ. രാജശേഖരൻ
നിത്യജീവിതത്തിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ മുതൽ അതിനേതുന്ന സാങ്കേതികവിദ്യകളിൽ ചുരുക്കം ഇന്നു പ്രയോജനപ്പെട്ട അത്യന്താധുനിക വസ്തുക്കൾ വരെ പദാർത്ഥസമയതലോക്കത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുന്നു. ഓരോ പദാർത്ഥവും വിശ്വതലോക്കം കുന്നാറാണ്. ഈ വിശ്വതലോക്കങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഒരു പരിഭ്രമമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.
വില ക. 70/-
SIL/1800

5. ഫൈബർ ഒപ്റ്റിക്സ്

ഡോ. രാജു മാവുകൽ
നേർത്ത റ്റാൻ സൂക്ഷ്മങ്ങളുടെ വൈദ്യുതകാന്തികതയെക്കുറിച്ച് കടത്തിവിടാൻ കഴിഞ്ഞ ചെന്നൈ സാങ്കേതികവിദ്യയെക്കുറിച്ചും പിന്നീട് ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്ന അനുബന്ധ മേഖലകളെക്കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നു.
വില ക. 52/-
SIL/1969

കറന്റ് ബുക്സ്, ഡി.സി. ബുക്സ്, തൃശൂർ കറന്റ് ബുക്സ്, പൂർവ്വകാലിക പുസ്തകശാലകൾ, സി.ഐ.സി.സി. - ഹിറോകുളം, തുടങ്ങി എല്ലാ പ്രമുഖ ബുക്സ്റ്റാളുകളിലും ലഭിക്കും. പുസ്തകം VPP ആയി ലഭിക്കുന്നതാണ്.
ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും സ്കൂൾ ലൈബ്രറികൾക്കും ആകർഷക കമ്മീഷൻ കാറ്റലോഗിനും വിശദവിവരങ്ങൾക്കും എഴുതുക ഡയറക്ടർ
കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
തിരുവനന്തപുരം 695 003 ☎ 0471-2317238
& ചെറുതി നോഡ്, കോഴിക്കോട് 673 001
☎ 0495-2366124

BOOKS

It's Eloor Time

Vacation time is Eloor time. Come holidays, it is a common sight in six cities to see children of the best schools make a beeline for Eloor. It is not merely the best library, but the best bookstall of any kind, for children as well as the grown ups.

ELOOR
LENDING LIBRARIES

Off. Link Road, Kozhikode Ph: 2703472, Press Club Road, Emakulam, Ph: 2363539
Spencer-Vanross Road, Thiruvananthapuram Ph: 2326926;
Bangalore Ph: 25591408; Chennai, Ph: 28152694, Calcutta Ph: 24402842

Open on all days

MAGS

പ്രജ്ഞ

ബുദ്ധി, ഗ്രഹണശക്തി, ബോധം, ത്രികാലജ്ഞാനം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ പ്രജ്ഞ എന്ന പദത്തിനുണ്ടത്രേ. ബോധം എന്ന വാക്കിന് അറിവ്, ഉണർവ്, ജ്ഞാനം എന്നീ വിശേഷണങ്ങളും, പ്രജ്ഞ പ്രാണനും പ്രാണൻ പ്രജ്ഞയുമാണെന്നു വേദങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രജ്ഞയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുക. ബോധംകെട്ടു കിടക്കുക എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ രണ്ടു പ്രത്യേക അവസ്ഥകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്ന അഭിപ്രായം നിലനിൽക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും അത്യാഹിതത്തെ തുടർന്നോ വാർദ്ധക്യസഹജമായ പരാധീനതകൾ കൊണ്ടോ ഗ്രഹണശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട ശയ്യാവലംബിയായിത്തീർന്നവരുടെ മനോവികാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാര്യമായ വിജയമുണ്ടായിട്ടില്ല.

മനോരോഗവിദഗ്ദ്ധർ ഒരു കാര്യം തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: ശുഭതരമായ നിലയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗികളുടെ അവസ്ഥകളിൽ ചെവിക്ക് ഏറെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഏറ്റവും അവസാനം നശിക്കുന്നത് ശ്രവണശക്തിയാണത്രേ. അത്തരത്തിലുള്ള രോഗികളുടെ സമീപം നിന്നുകൊണ്ട് പോസിറ്റീവ് ആയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംഭാഷണവിഷയമാക്കാവൂ, നെഗറ്റീവ് ആയി ഒന്നുതന്നെ പറയരുത്. കൂടുതൽ സഹതാപം പ്രദർശിപ്പിക്കരുത്.

കരൾ മാറിവയ്ക്കുന്ന ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുശേഷം അത്യാസന്നനിലയിൽ ദുബായിലുള്ള ഒരു ആശുപത്രിയിലെ ഐ.സി.യുവിൽ കിടന്നിരുന്ന സുനിൽ മരണത്തോടു മല്ലിടുകയായിരുന്നു. സഹോദരൻ സഹായത്തിനെത്തിയിട്ടുണ്ട്. "സുനിൽ, പേടിക്കണ്ട. എല്ലാം ശരിയാകും. ഡോക്ടർ എന്നിക്കുറപ്പു തന്നിട്ടുണ്ട് നിനക്കിനി വിഷമമുണ്ടാവില്ല എന്ന്. ഞങ്ങളൊക്കെ അടുത്തില്ലേ, രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടെയുള്ള വീട്ടിലേക്ക്, അതിനുശേഷം വിശ്രമത്തിനു നാട്ടിലേക്കും പോകാലോ" എന്നീ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ മാത്രമാണു പത്തുദിവസം പ്രജ്ഞയറ്റു കിടന്നിരുന്ന സുനിൽ ബോധം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ ഓർക്കുന്നത്.

വേറെ പലരും ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും ഡോക്ടർമാരും എന്തെല്ലാം സംസാരിച്ചു. അവയൊന്നും മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആരോഗ്യം തിരിച്ചുകിട്ടി നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ

സുനിൽ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചില്ലേ?

ചെന്നൈയിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ നടേശ്വർ കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിൽ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥനായി റിട്ടയർ ചെയ്തയാളാണ്. വയസ്സ് എൺപത്തിമൂന്ന്. ഭാര്യ ഗോമതിയമ്മയ്ക്ക് എഴുപത്തിയാറ്. രണ്ടുപേർക്കും നല്ല ആരോഗ്യം. മകൻ അമേരിക്കയിൽ കാമ്പ്യൂട്ടർ എൻ്ജിനീയർ. മകൾ ഭർത്താവോടുകൂടി ബോംബെയിൽ.

മകളുടെ കൂടെ കുറച്ചുനാൾ താമസിക്കണമെന്നു കരുതി ആ വ്യഭാസത്തിൽ ബോംബെയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഗോമതിയമ്മയ്ക്ക് ഒരു മോട്ടോർ സൈക്കിൾ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് ജൂസിലോക്ക് ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തലയ്ക്കൊന്നു മുറിവ്. മൂന്നാഴ്ച ഐ.സി.യുവിൽ. അതിനുശേഷം വേറെ മുറിയിൽ. ബോധംകെട്ടുതന്നെയാണു കിടക്കുന്നത്.

അത്യാഹിതത്തിന്റെ വാർത്തയറിഞ്ഞ് മകൻ അമേരിക്കയിൽനിന്നും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിദഗ്ദ്ധ ചികിത്സ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അമ്മയുടെ ആരോഗ്യനിലയിൽ ഉത്കണ്ഠയുണ്ട്. മകനു ആശുപത്രി ഡ്യൂട്ടി. ഹോം നേഴ്സും ഡ്യൂട്ടി നേഴ്സും സഹായത്തിനുണ്ട്.

ഒരു നാൾ ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവരുടെ മുറിയിലേക്ക് ഏതാണ്ട് എഴുപതുവയസ്സ് പ്രായമായ ഒരു സ്ത്രീ കയറിച്ചെന്നു. കുറെക്കാലം നേഴ്സായി ജോലി ചെയ്ത് ബോംബെയിൽത്തന്നെ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ ഒരു ബ്രിട്ടീഷുകാരിയാണവർ. ഹോം നേഴ്സുമാരെ ഏർപ്പാടാക്കിക്കൊടുക്കൽ, ചികിത്സ, പരിചരണം എന്നിവയെപ്പറ്റി ഉപദേശങ്ങൾ നൽകൽ, ക്രിസ്ത്യമതപ്രചരണം, സുവിശേഷപ്രസംഗം എന്നിവയെല്ലാം നടത്തിയിരുന്ന അവർ ഗോമതിയമ്മയുടെ രോഗവിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു. മനസ്സിലാക്കി. മകൻ എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതിന്റെ കൂടെ തന്റെ പ്രാരാബ്ധങ്ങളുടെയും കെട്ടഴിച്ചു.

ഭാര്യയ്ക്കും അമേരിക്കയിൽ ജോലിയുണ്ട്. കുട്ടികൾ അവിടെത്തന്നെ കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നു. താൻ കൂടി സ്ഥലത്തുണ്ടെങ്കിലേ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടക്കൂ. ലീവ് തീരാറായി. ഉടനെതന്നെ മടങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ആകെ കുഴപ്പമാകും. കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ഡ്യൂട്ടി നേഴ്സിനോടും ഹോം നേഴ്സിനോടും മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ പറഞ്ഞതിനു

ശേഷം ആ ബ്രിട്ടീഷുകാരി ഗോമതിയമ്മയ്ക്കിന്റെ മകന്റെ ചെവിയിൽ എന്തോ മന്ത്രിച്ചു. "ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അമ്മയുടെ കാതിൽ പറയൂ. എന്താ പറ്റുമോ?" എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു.

"ഓ, ചെയ്യാമല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അയാൾ രണ്ടുമുന്നൂതവണ "അമ്മേ, അമ്മേ" എന്ന് അമ്മയുടെ കാതിനടുത്തുചെന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ചു. രോഗി വിളികേൾക്കുന്നുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നപോലെ കണ്ണുകൾ തുറക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മകൻ പറഞ്ഞു: "അമ്മ ഒന്നുകൊണ്ടും പേടിക്കണ്ട. അച്ഛന്റെ കാര്യം ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം. ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ വിട്ടുപോകില്ല. അച്ഛനു പാസ് പോർട്ടുണ്ടല്ലോ. വിസ കിട്ടാൻ എളുപ്പമാണ്. അച്ഛനും അമ്മയും എന്റെ കൂടെ അമേരിക്കയിൽ മാസങ്ങളോളം താമസിച്ചതല്ലേ. ഒന്നിനും ഒരു കുറവുണ്ടായില്ലല്ലോ. എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ."

അമ്മ കണ്ണുകൾ നല്ലപോലെ തുറന്നു മകനെ നോക്കുന്നതുപോലെ. മുഖത്തെന്തൊരു തിരിച്ചറിവിന്റെ സൂചന. ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിയുടെ ലാഞ്ഛനം, കണ്ണുകൾ നിറയുന്നതു മാതിരി. കുറച്ചുനിമിഷങ്ങൾ മകന്റെ മുഖത്തേക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കി, എല്ലാം മനസ്സിലായതു മാതിരി. എന്നിട്ട് കണ്ണുകൾ അടച്ചു. തല ഒരുവശത്തേക്ക് ചരിച്ചു. അതോടെ ശ്വാസവും നിലച്ചു.

രണ്ടു നേഴ്സുമാരെയും മുറിയിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തി ആ ബ്രിട്ടീഷുകാരി അവിടെ നടന്നതെല്ലാം അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. എന്നിട്ട് പുത്രനോടു പറഞ്ഞു: "ഏതാണ്ട് അഞ്ചുദശാബ്ദക്കാലം ഒരു നല്ല ദാമ്പത്യജീവിതം തനിക്കുതന്നെ ഭർത്താവ് ഞാൻ പോയാൽ ഇനി എന്താ ചെയ്യാം. ആരാണ് അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിക്കുക എന്ന ഭയം അവരുടെ ഉപബോധമനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയുംനാൾ ജീവചരവമായിട്ടാണെങ്കിലും പ്രാണനിൽ കിടച്ചതുങ്ങി നിന്നത്. അച്ഛന്റെ കാര്യമെല്ലാം മകൻ ഏറ്റെടുക്കാം എന്ന വാഗ്ദാനം ആ സാധിക്ക് മനസ്സമാധാനമേകി. അവർ സന്തോഷത്തോടെ യാത്രയായി. അതാണിവിടെ നടന്നത്.

അമ്മയുടെ മരണത്തിന് പരോക്ഷമായിട്ടാണെങ്കിലും താൻ കാരണക്കാരനായി എന്ന കുറ്റബോധം ആ മകനെ പിന്നീട് അലട്ടിയിട്ടുണ്ടാകുമോ?

മലയാളം വാരിക

വീഴ്ചതതിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ

മിജേഷിന്റെ ലോകം

മിജേഷിന്റെ ജീവിതം നമുക്കുതട്ടുതമാണ്. 'മെനിജോ മയോസിസ്' എന്ന രോഗചൂലം ഇരുന്നാ അയക്കുതാഴെ തുളർന്ന് ജീവിതത്തെ വീട്ടിൽ മാത്രം ഒതുക്കിക്കഴിയുന്ന 21 കാൽ, തന്റെ ഇപ്പോഴാകാതിരിക്കാൻ മാത്രം വിധിയെ മറികടക്കുന്നതാണ് അരുൺകുമാരിയെന്നത്. കോട്ടയം ജില്ലയിലെ പാമ്പാടിയിൽ കെ.എസ്.ഇ.ബിയിൽ സീനിയർ സൂപ്രണ്ടായിരുന്ന എം.സി. മാർക്കോസിന്റെയും മേരിക്കുട്ടിയുടെയും രണ്ടാമത്തെ മകനാണ് മിജേഷ്. ജനിച്ചപ്പോഴേ പിടികൂടിയ അസുഖം മിജേഷിനെ വീട്ടിൽ തളച്ചിട്ടപ്പോൾ. അതിനെ മറികടന്നത് വരകളും വർണ്ണങ്ങളുംകൊണ്ടാണ്. കലിക്കേച്ചർ വരയ്ക്കുന്നതിനാണ് ഏറെ താല്പര്യം. 1997 ജനുവരിയിൽ മദ്യ ദൈരസയുടെ ഒരു കലിക്കേച്ചർ ചിത്രം വരച്ചു മദ്രിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. 'ചിത്രം' നന്നായി എന്ന കുറിപ്പോടെ മദ്യ ചിത്രം തിരിച്ചുനൽകി. ഒരുലൂണിഡിയായി മദ്രിന്റെ ആ കയ്യൊപ്പ് മിജേഷ് ഇന്നും സൂക്ഷിക്കുന്നു. നായനാർ, കൃഷ്ണയ്യർ, യേശുദാസ് തുടങ്ങി നിരവധി പേരുടെ കലിക്കേച്ചറുകൾ വരച്ചത് അവർക്കായി അയച്ചുകൊടുത്തു. അവരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ കൈയൊപ്പുകളും ആശംസകളുമായി ചിത്രം തിരികെ നൽകി. 150-ൽപരം വാട്ടർകളർ ചിത്രങ്ങൾ മിജേഷ് വരച്ചിട്ടുണ്ട്. കാർട്ടൂണുകൾ വേറെയും. ചികിത്സാവശ്യങ്ങൾക്കായി മാത്രം വീട്ടുവിട്ട് പുറത്തിറങ്ങുന്ന മിജേഷ് ലോകത്തെ കാണുന്നത് ടെലിവിഷൻ നിലയുടെയും പത്രങ്ങളിലൂടെയും പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയുമാണ്.

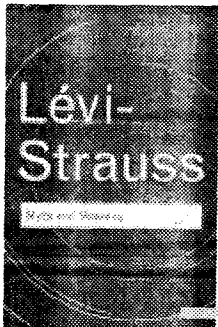

ണ്. ടെലിവിഷനിലെ ആനുകാലിക പരിപാടികളെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മിജേഷ് നല്ലൊരു സാഹിത്യസാധകൻ കൂടിയാണ്. സ്പോർട്സിൽ അതിവ താല്പര്യം കാണിക്കുന്ന മിജേഷ് സ്വകാര്യ ടെലിവിഷൻ ചാനലുകളും പത്രങ്ങളും നടത്തിയ നിരവധി സ്പോർട്സ് ക്രിസുകളിൽ പങ്കെടുത്ത് സമ്മാനങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്.

സജി ജെയിംസ്

സാഹിത്യവാർത്തകൾ പുസ്തകം ദേശഭാഷാ സംഗീതം

ഐതിഹ്യങ്ങളിലെ അർത്ഥം

മിത്ത് ആൻഡ് മിനിങ്
കളോട് ലെവിസ്റ്റാസ്
റുത്ത്ലഡ്ജ്
വില £ 6.99
ഇന്ത്യൻ വില- 150 രൂപ

ഫ്രഞ്ച് നരംശ ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഘടനാവാദത്തിന്റെ മുഖ്യപ്രയോക്താവും കളോട് ലെവിസ്റ്റാസ് നമ്മുടെ കാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രാമാണികരായ ചിന്തകരിലൊരാളാണ്. അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യൻ ശാസ്ത്രങ്ങളിലെ ബന്ധിത നിയമങ്ങളുടെയും പുരാവൃത്തങ്ങളുടെയും ഘടനാപരമായ അപഗ്രഥനത്തിലൂടെ ലെവിസ്റ്റാസ് എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങളുടെ ലളിതവും സുഗ്രഹവുമായ പുനരാഖ്യാനമാണ് 'ഐതിഹ്യവും അർത്ഥവും' എന്ന പുസ്തകം. ലെവിസ്റ്റാസ് തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഈ പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൗഢഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല വഴികാട്ടിയാണ്.

പുരാവൃത്ത വിജ്ഞാനത്തിനും ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിനുമിടയിൽ ന്യൂട്ടൺ, ദെക്കാർത്ത, ബേക്കൺ എന്നിവരുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വിടവ് നികന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് കരുതുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവ് സാർവ്വത്രികവും സത്യവും വിവരണക്ഷമവുമാണെങ്കിൽ ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന് സ്വീകാര്യമാവുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഭാഗത്തെ പരീക്ഷണവിയേയമാക്കി പൂർണ്ണമായ സത്യം കണ്ടെത്തുന്ന ന്യൂനീകരണ സമ്പ്രദായം ഫലപ്രദമാവാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ ഘടനാവാദത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ആധുനികശാസ്ത്രത്തിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും.

ഉപരിപൂർണ്ണമായ വ്യത്യസ്തതകളിലെ മാറ്റമില്ലാത്ത ഘടകത്തെ അന്വേഷിക്കുകയെന്നതാണ് ഘടനാവാദപരമായ സമീപനം. ദന്ദങ്ങളുടെ പഠനം ഘടനാവാദത്തിൽ മുഖ്യമാണ്. ഇല്ല, ഉണ്ട് എന്ന ദന്ദത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന 0,1 എന്ന അക്കങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ദന്ദാത്മക ഗണിതസമ്പ്രദായമാണ് ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മികച്ച നേട്ടമായ വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ അടിത്തറ. പുരാവൃത്തപഠനത്തിലൂടെ ഇല്ല, ഉണ്ട് എന്ന ദന്ദത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുക തെക്കൻകാറ്റിനെ തോല്പിച്ച അമേരിക്കൻ ഐതിഹ്യം അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ട് ലെവിസ്റ്റാസ് കാണിച്ചുതരുന്നു.

ആദിമശാസ്ത്രങ്ങളെ പ്രാകൃതമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനെ ലെവിസ്റ്റാസ് എതിർക്കുന്നു. ലിഖിതഭാഷയില്ലാത്തവർ എന്നാണ് അവരെ വിളിക്കേണ്ടത്. ആദിവാസികൾക്ക് സ്വന്തം ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾക്കപ്പുറം ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുകയല്ല എന്ന വലിനോവ്സ്കിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടോ അവരുടെ ചിന്ത ധൈര്യമില്ലാത്തതല്ല വികാരപര്യായമാണെന്ന ലെവി ബ്രൂൻന്റെ അഭിപ്രായത്തോടോ ലെവിസ്റ്റാസ് യോജിക്കുന്നില്ല. നിസ്സംശമായ ചിന്ത അവർക്ക് സാധ്യമാണ്. ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെ, പ്രകൃതിയെ, സമൂഹത്തെയാക്കെ അറിയുന്നതിനുള്ള തരം അവരിലുണ്ട്. "ആ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു താത്വികചിന്തകനോ ഒരു പരിധിവരെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനോ കഴിയുന്നതുപോലെ ധൈര്യമില്ലാത്തവർക്ക് കഴിയാത്തതല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് മുന്നോട്ടു പോകാൻ കഴിയില്ല" അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു. ഇതിനർത്ഥം ആദിവാസി ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ചിന്താപദ്ധതി ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിലവാരം പുലർത്തുന്നുവെന്നല്ല. അതിനവർക്കു കഴിയും എന്നതിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊന്നൽ. കേരളത്തിന്റെ സമകാലികാവസ്ഥയിൽ ഈ നിഗമനത്തിനുള്ള പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പഠയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സാംസ്കാരികമായി മനുഷ്യവർഗ്ഗം വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മനുഷ്യമനസ്സ് എല്ലായിടത്തും ഒന്നാണ്. വ്യത്യസ്തതകൾ ആദ്യകാലങ്ങളിലെ അല്പസംവേദനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതാണെന്നും അവയെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമാണ് ലെവിസ്റ്റാസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. മറിച്ച് അധികസംവേദനത്തിലൂടെ സാംസ്കാരിക വ്യത്യസ്തതകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് അപകടകരമായ അവസ്ഥ. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും എല്ലാ വ്യത്യസ്തതകളെയും പുറന്തള്ളി ഒരു ഏകലോക സംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല; അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല; ലെവിസ്റ്റാസ് താല്പിച്ചുപറയുന്നു.

ഇവിടെ 'പ്രവിഭക്തമനേകമാ' എന്ന ഗീതാവാക്യം പ്രസക്തമാവുന്നു (ഗീത 11:13). വിശവരൂപത്തിൽ ഒരിടത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോഴും ജഗത്താസകലം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട നിലയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. 'പ്രവിഭക്തം' എന്നാൽ 'ദേവപിതൃമനുഷ്യാദിഭേദത്തോടെ' എന്ന് ശങ്കരാചാര്യർ. ജ്ഞാനസമ്പന്നർക്ക് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചരാചരപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും സ്വന്തം സാംസ്കാരികത നിമിത്തമല്ലെങ്കിൽ അന്യമല്ലെന്ന് അനുഭവനാമമായ വിശ്വാസം എന്ന തുറന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ ഘടകങ്ങളും ഉപഘടകങ്ങളുമായി പരിലസിക്കുന്നു.

ലെവിസ്റ്റാസ് ഗീതാശ്ലോകം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പറയുന്നതു നോക്കുക: "നമുക്കും മനുഷ്യരും ജീവജാലങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അതിക്രമിച്ചുകടക്കാൻ കഴിയാത്ത വിടവൊന്നുമില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാവാതെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലധികം വിവേകശാലികളാവാൻ നമുക്കു കഴിയും."

മുച്ചുണ്ടുള്ളവർ, ഇരട്ടസഹോദരങ്ങൾ, മുച്ചുണ്ടുള്ള മൃഗങ്ങൾ ഇവയൊക്കെക്കുറിച്ചുള്ള അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യൻ മിത്തുകളുടെ അപഗ്രഥനമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ മൂന്നാമദ്ധ്യായം. വിശദമായ പഠനത്തിലൂടെ പ്രത്യക്ഷമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾക്കിടയിലെ സാരപുഷ്പം കണ്ടെത്തുന്നു ലെവിസ്റ്റാസ്.

പുരാവൃത്തങ്ങളുടെ ചരിത്രസാധുതയെക്കുറിച്ചൊരന്വേഷണമാണ് അടുത്ത അദ്ധ്യായം. പുരാവൃത്തങ്ങൾ യുക്തിസഹമായ ഒരു പൂർണ്ണപര്യവേഷണത്തിൽ ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുരാവൃത്തസഞ്ചയം രേഖാലയങ്ങളിലൂടെ ചരിത്രമാണെന്ന പ്രാഥമിക നിഗമനത്തിൽ ലെവിസ്റ്റാസ് എത്തിച്ചേരുന്നു. ഘടനാപരമായ സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്ന ഇവയിൽ സംഭവങ്ങളും വ്യക്തികളും പലപ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഒരേ സംഭവത്തെയും വ്യക്തിയെയും ഭിന്നരൂപത്തിൽ പല പുരാവൃത്തങ്ങളിലും കാണാം. അംഗീകൃത ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെയാണെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് കരുതുന്നു. ഏതെങ്കിലും രണ്ട് ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ എഴുതിയ ആളുകളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലെ മാറ്റങ്ങളനുസരിച്ച് സംഭവവിവരണങ്ങളിലും മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു കാണാം. ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം വ്യത്യസ്തതകൾ വിസ്മരിക്കുകയും സാദൃശ്യങ്ങളെ ചരിത്രവസ്തുതകളായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പതിവ് പുരാവൃത്ത സമാഹാരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പുരാവസ്തു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ വേണമെങ്കിൽ ഉൽഖനനങ്ങൾ

നടത്തിയും മിത്തുകൾക്കുപിന്നിലെ വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുക, വിവിധ സമാഹാരങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം താരതമ്യം ചെയ്ത് പൊരുത്തങ്ങളും പൊരുത്തക്കേടുകളും കണ്ടെത്തുക. ഇതൊക്കെയാണ് മിത്തുകളുടെ ചരിത്രസാധുത തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഈ രീതിയിൽ നിങ്ങളുമാൽ ശാസ്ത്രീയമായ ചരിത്രം എന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ബോധമുള്ളവരായും നമ്മൾ എന്നാണ് ലെവിസ്റ്റാസ് പറയുന്നത്.

ഭാഷ, സംഗീതം, പുരാവൃത്തം ഇവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പരിശോധിക്കുന്ന അവസാന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവയുടെ വേർപിരിയലിന്റെ ബിന്ദു ഭാഷയാണെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് കണ്ടെത്തുന്നു. ഭാഷയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച് വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിലേക്ക് വളരുകയാണ് മിത്തും സംഗീതവും. സംഗീതം ശബ്ദത്തിനും പുരാവൃത്തം അർത്ഥത്തിനും ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

അർത്ഥം കണ്ടെത്താൻ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള പദം ഏതു ഭാഷയിലായാലും അർത്ഥം എന്നതുതന്നെയാണെന്ന് ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തിൽത്തന്നെ ലെവിസ്റ്റാസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അർത്ഥാന്വേഷണത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനം അമ്പരപ്പുളവാക്കുന്ന

തരത്തിൽ സുപരിചിതമാണ് മലയാളികളായ വായനക്കാർക്ക്. ലെവിസ്റ്റാസ് പറയുന്നു: "ഈ ശബ്ദമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശബ്ദത്തിന് ഒരർത്ഥവുമുണ്ട്. ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടാൻ ഒരു ശബ്ദമില്ലാത്ത ഒരർത്ഥത്തിനും നിലനിൽക്കുക സാധ്യമല്ല."

"വാഗർത്ഥാവിധി... എന്ന പ്രസിദ്ധ ശ്ലോകവും 'വാക്കിനൊപ്പം അർത്ഥവും അർത്ഥത്തിനൊപ്പം വാക്കും പ്രതിനിവിഷയങ്ങളാണെന്നു എന്നതാണ് അവയുടെ സമ്പ്രദായം' എന്ന മാതൃകയുടെ അടിക്കുറിപ്പും പൊതുനന്മ ഓർമ്മയിലെത്തിക്കുന്നു ഈ വാക്യം. കാളിദാസൻ പക്ഷേ, തന്റെ ശ്ലോകത്തിൽ ദിവചനമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. എപ്പോഴും കൂടി ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും പാർവ്വതീ പരമേശ്വരന്മാർക്കെന്നപോലെ വാഗർത്ഥങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകമായ അസ്മിതമുണ്ട് എന്ന് ഈ ദിവചന പ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കവിവചനങ്ങളെപ്പോലെ പുരാവൃത്തങ്ങളെയും ആരാധനയോടെ നോക്കിക്കാണുകയല്ല നിശിതവും നിഷ്പക്ഷവുമായ അപഗ്രഥനത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും അങ്ങനെ നമ്മുടെ പുരാതന ചരിത്രത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞ ഏടുകളിൽ വെളിച്ചം വീഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടതെന്ന് ഈ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ബോധ്യമാവുന്നു.

ആശാൻ കവിതയ്ക്ക് ഒരു സമഗ്രവായന

ആശാൻ കവിത
ആധുനികാനന്തരപാഠങ്ങൾ
പി.പവിത്രൻ
സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്
വില 100 രൂപ

പി.പവിത്രന്റെ 'ആശാൻ കവിത ആധുനികാനന്തര പാഠങ്ങൾ' എന്ന കൃതി, കവിതയുടെ പുതിയ അർത്ഥോല്പാദനം ലക്ഷ്യംവച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പാരായണമാണ്. ആശാന്റെ സ്തോത്രകാവ്യത്തിൽ മുതൽ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾവരെ വായനയ്ക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

കവിതയുടെ ഒരു സമ്പ്രദായവായാണ് ഈ കൃതിയെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. ലക്കാനിയൻ മനോവിശകലന പദ്ധതിയും പ്രത്യയശാസ്ത്ര വിമർശനപദ്ധതിയും ഉപാധികളാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആ രണ്ടു പദ്ധതികളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ആശാൻകവിത വായിക്കുന്നതിലൂടെ ലഭ്യമാവുന്ന അർത്ഥമെന്താണ്? ആശാൻ കവിതയിൽ ഒരു കീഴ്ച കർത്തൃസ്ഥാനമുണ്ടെന്നിടത്താണ് ആ അന്വേഷണം ചെന്നുചേരുന്നത്. ഒപ്പം റൊമാന്റിക് കവിതയുടെ നിർമ്മാണ പശ്ചാത്തലങ്ങളും അപഗ്രഥന വിധേയമാക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥ അറിവ് വസ്തുവിന്റേതല്ല മാത്രമല്ല അറിയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാദ്ധ്യമത്തിന്റെയും നിർമ്മിതിയാണെന്നുള്ള നിലപാടിൽ ഈ നിന്നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഭാഷയും വ്യവഹാരവും തമ്മിലുള്ള ആശ്രിതബന്ധത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. കവിത ഒരു പ്രത്യയശാ

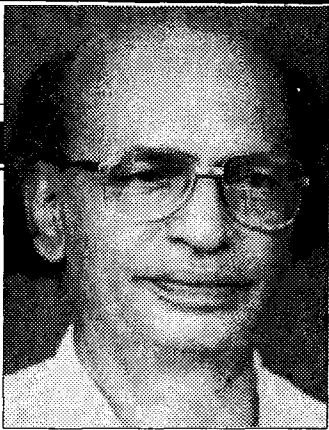
സ്ത്ര വ്യവഹാരമാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിമർശനസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും; പാരായണ വ്യക്ത പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിർവ്വചനങ്ങളിൽ ഒടുങ്ങിപ്പോയോ എന്ന് സംശയിക്കാവുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ കൃതിയിലുണ്ട്. സൗന്ദര്യാത്മക വിശകലനങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ തെന്നിപ്പോവുന്നത് അതുകൊണ്ടാവാം. ആശാൻ കവിതയുടെ രചനാപാരമ്പര്യത്തെ വിമർശിക്കുമ്പോഴും ആ പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിർവ്വചനം തികട്ടിവരുന്നത് കാണാം.

ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ സംഘർഷങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കവിതയുടെ കർത്താവാണ് കൃതിയുടെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ ആരാധനയെന്ന്. ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരുവശത്തും ബ്രാഹ്മണാധികാരം മറുവശത്തുമായിട്ടുള്ള ഒരു സംവാദമണ്ഡലത്തിൽവെച്ചാണ് ആശാൻകവിതയുടെ രൂപീകരണം നടന്നതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കാമോ? ഈ ചോദ്യംകൊണ്ട് കിഴ്ത്താതി കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് 'സംഘർഷാത്മകമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ അവബോധം' രൂപപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പവിത്രൻ വിളിച്ചുപറയുന്നു. ആശാന്റെ സ്തോത്രകാവ്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത് ആ അബോധത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണത്രെ. തുടർന്ന് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെയും ആശാന്റെയും സ്തോത്രകാവ്യങ്ങൾ താരതമ്യത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കണ്ടെത്തൽ ഇത്രയുമാണ്: "ശൈവപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആരണ്യപരിസരത്തിലാണ് ആശാന്റെ സ്തോത്രകാവ്യങ്ങളും പിൽക്കാല കാവ്യങ്ങളും ഉള്ളത്. കവിവായനക്കാരൻ ഇവിടെ തങ്ങളുടെ കർത്തൃസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്ന പരിസരം കാടാണ്. ഇവിടെ കാട് സ്വതന്ത്രബോധത്തിന്റെ സഹചാരിയാണ്. ക്ലാസിക പാരമ്പര്യത്തോടാണോ റൊമാന്റിക് പാരമ്പര്യത്തോടാണോ ആശാൻ അടുത്തുനിൽക്കുന്നതെന്ന് ഒരന്വേഷണത്തിന്റെ പഴുത്ത് പവിത്രൻ തുറന്നിടുകയാണ്. അതിനുള്ള ഉത്തരം കണ്ടെത്താതെ, ഒരു ആവേശത്തിൽ കീഴ്ച സംസ്കൃതിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്യുന്നത്."

പി.എച്ച്.ഡി ബിരുദത്തിന് സമർപ്പിച്ച ഒരു പ്രബന്ധത്തിന്റെ അല്പം മാറ്റിയെടുത്ത രൂപമാണ് 'ആശാൻ കവിത ആധുനികാനന്തരപാഠങ്ങൾ'

കളോട് ലെവിസ്റ്റാസിന്റെ 'മിത്ത് ആൻഡ് മിനിങ്' എന്ന പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച്

ആശാൻ കവിതയെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായൊരു അന്വേഷണം

സാഹിത്യവാദരഹിതം

റെക്കയമേരിക്കയിലെ പ്രദേശമാണ് പാറ്റഗോനിയ (Patagonia). കവി ബൈറന്റെ മുത്തച്ഛൻ ജോൺ ബൈറൻ ഭൂമി മുഴുവൻ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചിട്ട് നാട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു കേട്ടുകേഴ്‌വിയും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്ന് എത്തി. പാറ്റഗോനിയയിൽ ജോൺ ബൈറനും സംഘവും പന്ത്രണ്ടടിപ്പൊക്കമുള്ള ഭീമകായന്മാരെ നേരിട്ടു കണ്ടു എന്നതായിരുന്നു ആ കിംവദന്തി. അതിന്റെ ദീർഘകാലപ്രചാരം കൊണ്ട് വിശ്വാസ്യതയ്ക്കു ലോപമൊന്നും വന്നില്ല. ജോൺ ബൈറൻ കണ്ട പാറ്റഗോനിയ നിവാസികളിൽ ഒരാളിനു ആറടി ആറിഞ്ച് പൊക്കമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് തെളിഞ്ഞു. ആ ആറടി ആറിഞ്ചാണ് പന്ത്രണ്ടടിയാക്കി കിംവദന്തി പെരുപ്പിച്ചത്. (Alex Boese സമാഹരിച്ച The Museum of Hoaxes- Penguin എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കണ്ടതാണ് ഇത്) കേരളത്തിലെ പുതിയ സാഹിത്യകാരന്മാർ ലിലിപ്പുഷന്മാരാണ് (lilliputians) (സ്വീഫ്റ്റിന്റെ "Gulliver's Travels" എന്ന പുസ്തകത്തിലെ സാങ്കല്പികരാജ്യമാണ് ലിലിപ്പൂറ്. അവിടെ ജനങ്ങൾക്ക് ആറിഞ്ച് പൊക്കം വീതമേയുള്ളൂ. ക്ഷുദ്രവൃത്തികളെയും ക്ഷുദ്രസംഭവങ്ങളെയും ലിലിപ്പുഷസ്വഭാവമുള്ളതായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു സാഹിത്യത്തിൽ) ഈ ലിലിപ്പുഷന്മാരെ ബുദ്ധാകാരന്മാരായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു കേരളത്തിലെ എഴുത്തുകാർ. ഇതു വിവരമില്ലായ്മയാലോകം. കരുതിക്കൂട്ടിയാവാം. ഏതായാലും ബഹുജനം വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു. ബഹുജനത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നവർ ആത്മവഞ്ചനയും നടത്തുന്നു.

മാന്യവായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ -സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ- മനോഹരങ്ങളായ കൃതികളുണ്ട്. പക്ഷേ മഹത്തമമുള്ള കലാസൃഷ്ടികളില്ല. തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ 'ചെമ്മീൻ' എന്ന നോവൽ സുന്ദരമാണ്. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി' സുന്ദരമാണ്. പക്ഷേ അവയ്ക്കു രണ്ടിനും മഹത്തമമില്ല. രസജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തോദ്ദീപകമായ ഗ്രന്ഥമെഴുതിയ പ്രൊഫസർ അലിഗ് സാണ്ടർ സൗന്ദര്യത്തിന് താരതമ്യമില്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് ഓർമ്മയിലെത്തുന്നു. സത്യമെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ സൗന്ദര്യമൊക്കെ സൗന്ദര്യം തന്നെ. 'ചെമ്മീനോ' 'ബാല്യകാലസഖി'യോ കൂടുതൽ സുന്ദരം എന്ന ചോദ്യത്തിനു നമുക്കു മറുപടി പറയാൻ വയ്യ. അതല്ല മഹത്തമത്തിന്റെ സ്ഥിതി. സ്റ്റോട്ടിന്റെ നോവലുകൾ ജയിൻ ഓസ്റ്റിന്റെ നോവലുകളെക്കാൾ മഹത്തമമുള്ളവയാണ്. ചതു മേനോന്റെ നോവലുകളെക്കാൾ മഹനീയങ്ങളാണ് സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ നോവലുകൾ. ദസ്തയെഫ്സ്കിയുടെ 'ബ്രദേഴ്സ് കരമസെഫി'ന്റെ സമീപത്തെങ്ങും എത്തുകില്ല സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ 'രാമരാജാബഹദൂർ'. 'ഡിവൈൻ കോമഡി' പോലെ അതിമഹത്തമാർന്നതാണ് 'ബ്രദേഴ്സ് കരമസെഫി'. അതിന് സി.വി. രാമൻപിള്ളയുടെ കൃതിയുമായി ഔപചാരിക കല്പിക്കുന്നത് തികഞ്ഞ വിവരക്കേടാണ്. ഒരിക്കൽ ആലപ്പുഴ വച്ചുകൂടി സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതിനുശേഷം തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു തിരിച്ചുവന്ന എന്നോട് വേറൊരു പ്രഭാഷകനായ പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു 1961-ൽ നോബൽസ്റ്റമ്മാനും നേടിയ ഈവോ അൻഡ്രിച്ച് (Ivo Andric 1892-1975) "Bridge on the Drina" എന്ന നോവൽ തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ 'കയർ' എന്ന നോവലിന്റെ വളരെ പിറകിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്ന്. ബാലകൃഷ്ണൻ രണ്ടു നോവലുകളും മനസ്സിലായില്ല എന്നു കരുതിയാൽ മതി നമ്മൾ. അൻഡ്രിച്ച് ചിന്റെ നോവലിന് moral greatness ഉണ്ട്; aesthetic greatness-ഉം ഉണ്ട്. 'കയർ'ന് അവ രണ്ടുമില്ല. (moral greatness= സാമ്പ്രദായികതലത്തിലെ മഹത്വം; aesthetic greatness= രസജ്ഞാനസംബന്ധമായ മഹത്വം)

ചെറുകഥയിലും ഈ രണ്ടു മഹത്വങ്ങളും ദൃശ്യമാണ്. ഞാൻ മുൻപൊരു ലക്കം മലയാളം വാരികയിൽ ചിലിയിലെ ഒരു കഥാകാരി എഴുതിയ 'The Tree' എന്ന കഥയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീയുടെ അന്തരംഗത്തിലേക്കു ഇതുപോലെ കടന്നുചെല്ലുന്ന വേറൊരു കഥ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടില്ല. വിധവയല്ലെങ്കിലും വിധവയ്ക്കു തുല്യമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ വൈകാരികമായ ആശ്രയസ്ഥാനം ജനലിൽ ഉരുമ്മി നിൽക്കുന്ന ഒരു മരമായിരുന്നു. അതു മുറിച്ചുമാറ്റുന്നതോടെ അവളുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു. വന്ധ്യമായ ലോകത്തെ ചിത്രീകരിച്ച് അതിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ നിർബുദ്ധയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വിധിയെ ഏതാനും വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ആലേഖനം ചെയ്യുന്ന ഇക്കഥ ഭാഷാന്തരീകരണം ചെയ്ത് നമ്മുടെ കഥയെഴുത്തുകാർക്കു അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കഥാനിരൂപകർക്കും കിട്ടണം ആ തർജ്ജമ. അവർ അതു വായിച്ചാൽ മന

ഈവോ അൻഡ്രിച്ച്

ഷ്യരെ മെനക്കെടുത്തു 'തുലികയുത്തൽ' നടത്തില്ല എന്നു തീർത്തു പറയാമോ? പേര് അച്ചടിച്ചു കാണാനും പത്രാധിപർ അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന പ്രതിഫലം സ്വീകരിക്കാനും 'ആർത്തി'യോടെ കഴിയുന്നവർക്കു ധർമ്മാധർമ്മവിവേചനം ഉണ്ടാകുമോ?

ജർമ്മൻ തത്ത്വചിന്തകൻ തേയോഡോർ ആഡോർനോയുടെ (Theodor Adorno 1903-1969) അതിമഹത്തമമാർന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് "Minima Moralia" എന്നത്. "Not to be at home in one's home" എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിവിശേഷമെന്ന് ആഡോർനോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (Verso Publication- page 39). സ്വന്തം വീട്ടിലിരുന്നാലും സ്വന്തം വീട്ടിലല്ല ഇരിക്കുന്നത് എന്ന തോന്നൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും വീടു ഭൂതകാലവസ്തുവായി തോന്നുന്നു എന്ന് ആന്തരമായ അർത്ഥം. അങ്ങനെ ദുഃഖമയമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് ആശ്വാസമരുളുന്നതാണ് സാഹിത്യം. അതിനെ വ്യഭിചരിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു കേരളത്തിലെ എഴുത്തുകാരോട്.

ചോദ്യം, ഉത്തരം

"വീട്ടിലെ ദാരിദ്ര്യമല്ലേ ശബ്ദങ്ങൾക്കു കാരണം?"

"സമ്പന്നരായ കുടുംബാംഗങ്ങളും ശബ്ദം കൂടും. രബീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ എന്ന മഹാകവി മരുമകനെക്കൊണ്ട് വല്ലാതെ വിഷമിച്ചിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മകൾ കളിമുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മുർഖൻപാമ്പ് പത്തിവിടർത്തി നില്ക്കുന്നു. മകളെ ആ പാമ്പു കടിച്ചു കൊന്നിരുന്നുവെന്ന് ഭർത്താവിന്റെ (ടാഗോറിന്റെ മരുമകന്റെ) ഉപദ്രവം സഹിക്കേണ്ടതായി വരികില്ലായിരുന്നു എന്ന് ടാഗോർ എഴുതിയതു ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്"

"മെഡിക്കൽ സയൻസിന്റെ അഭിരുചിയാലോലമായ വികാസം കണ്ടു താങ്കൾക്കു പുളകം ഉണ്ടാകുന്നില്ലേ?"

"ഇല്ല. മെഡിക്കൽ സയൻസ് വികസിച്ചുകൊണ്ടാണ് പല രോഗങ്ങളും മനുഷ്യരെ സമാക്രമിക്കുന്നത്. എന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത് അപർഡിസൈറ്റിസ് എന്നൊരു രോഗമില്ലായിരുന്നു. ഹൃദ്രോഗങ്ങളും കുറവായിരുന്നു"

"നിങ്ങൾക്കു കായങ്കളം കൊച്ചുണ്ണിയാകാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ?"

"ഉണ്ട്. ഏതു പൊളിറ്റിക്കൽ പാർടിയാണ് ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ പറഞ്ഞു തു"

"വ്യക്തി നിസ്സാരനല്ലേ നമ്മുടെ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ?"

"അല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഒരു വ്യക്തി വിചാരിച്ചാൽ മതി അവിടെ ഭാരത ഹർത്താലുണ്ടാകും"

"സന്നയാസിമാരെ കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അവരോടു ബഹുമാനം തോന്നാറുണ്ടോ?"

"സന്നയാസിമാരെല്ലാം പാപപങ്കിലമായ ഭൂതകാലം ഉള്ളവരാണ്. പാപികൾ ഭാവിക്കാലത്ത് വിശുദ്ധിയുള്ള ജീവിതം നയിച്ചെന്നു വരും"

"സംസ്കൃതഭാഷയും സംസ്കൃത സാഹിത്യവും മാത്രം പഠിച്ചാൽ സമ്പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യനാവുമോ?"

"അങ്ങനെയുള്ളവർ സംസ്കാരഹിതരായേ എന്റെ ഏൻപിൽ വന്നിട്ടുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ 'ഏണം മുഴയും കോണം' തേഞ്ഞുകിട്ടണമെങ്കിൽ പടിഞ്ഞാറൻ വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടണം"

"തോപ്പിൽ ഭാസി നല്ല നാടകകർത്താവല്ലേ?"

"തോപ്പിൽ ഭാസിയുടെ നാടകങ്ങൾ ആ പേരിന് അർഹതയുള്ളവയല്ല. അവ 'സ്നേക്സ്' (കാഴ്ചകൾ) ആണ്"

"ജീവിതം നയിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ?"

"കഴിയുന്നതും അന്യവീട്ടിൽ പോകരുത്. പോയാൽ കുറച്ചു നേരമേ ഇരിക്കാവൂ. റെലിഫോണിൽ ദീർഘസമയം സംസാരിക്കരുത്. അന്യരോടു പണം കടം ചോദിക്കരുത്"

"തങ്ങളുടെ പട്ടണമായ തൃശ്ശൂരിൽ കുറവായി എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?"

"അവിടെത്തെ റൗണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഉചിതമായ സ്ഥലത്ത് ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ പ്രതിമ വയ്ക്കണം. മനുഷ്യസ്നേഹി, സമുന്നതനായ സാഹിത്യകാരൻ, വാഗ്മി ഇവയൊക്കെയായിരുന്നല്ലോ മുണ്ടശ്ശേരി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമ നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽ ഇല്ല എന്നതു വലിയ കുറവാണ്"

രക്തധമനികൾ

ഒരു ഡോക്ടറുടെ തീരുമാനം അനുസരിച്ച് ചികിത്സ തുടങ്ങുന്നതു പലപ്പോഴും ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. മുപ്പതുകൊല്ലം മുൻപ് എനിക്കു ആർട്ടിറിയോ സ്ക്ലിറോസിസ് ആണെന്ന് ഒരു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർമാരിൽ അപരിമിതമായ വിശ്വാസം എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന കാലം. ചികിത്സ തുടങ്ങി. വളരെ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. സിഗ്നറ്റ് സ്പോക്കിങ് കൂടുതലായവർക്കു വരുന്ന ആ രോഗം (രക്തധമനികൾ കട്ടിപിടിക്കുന്ന രോഗം) എനിക്കില്ലെന്ന്, എനിക്കൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് വിദഗ്ദ്ധനായ വേറൊരു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഇല്ലാത്ത രോഗത്തിനു മരുന്ന് കഴിച്ചു തെറ്റായിപ്പോയിയെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. അടുത്തകാലത്ത് ഒരു ഡോക്ടർ എന്ന പരിശോധിച്ചിട്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു പാർക്കിൻസൺസ് രോഗമാണെന്ന്. ന്യൂറോളിജിസ്റ്റുകളായ രാജശേഖരൻനായർ (ശ്രീനാട്ടു കണ്ണൻപിള്ള സ്റ്റാറിന്റെ മകൻ), ഷാജി പ്രഭാകരൻ ഇവരെ ഞാൻ കണ്ടു. ദീർഘനേരത്തെ പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം അവർ രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞു എനിക്ക് പാർക്കിൻസൺസ് ഡിസീസ് ഇല്ലെന്ന്. ആ രോഗമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ ആദ്യത്തെ ഡോക്ടർ മരുന്ന് കത്തിവെച്ചാൻ തീരുമാനിച്ചതാണ്. പക്ഷേ ഞാൻ വേണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ തീക്ഷ്ണ കൂടിയ മരുന്ന്, കത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള എന്റെ രക്തത്തിൽ കലരമായിരുന്നു.

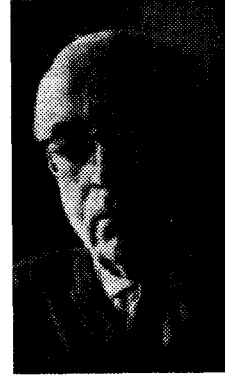
നമ്മുടെ പല കഥകൾക്കും ആർട്ടിറിയോ സ്ക്ലിറോസിസ് ആണ് രോഗം. രക്തധമനികൾ കട്ടിപിടിക്കുന്നതുപോലെ പദപ്രയോഗങ്ങൾ കട്ടിയാവുന്നു. കെ. പ്രഭാകരൻനായർ ദേശാഭിമാനി വാരികയിൽ എഴുതിയ "ഊന്നാവടി" എന്ന കഥ വായിക്കുക- രക്തം ഒഴുകുന്നതിന് ധമനികളുടെ കട്ടിയാവൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നതുപോലെ വികാരം ഈ പദധമനികളിലൂടെ ഒഴുകാൻ പ്രതിബന്ധമേറേ. ആകെ രോഗം പിടിച്ചു കഥ. പ്രമേഹമുണ്ടെങ്കിൽ, രക്തസമ്മർദ്ദമുണ്ടെങ്കിൽ ധമനികൾ കട്ടിയാവും. ഇവ രണ്ടും ഇക്കുമ്പോഴുണ്ട്. അതിനാൽ പ്ലോട്ടിന്റെ ചലനാത്മകശക്തിയില്ല ഇതിന്. സുന്ദരില്ല. കറു നിശ്ചേതനങ്ങളായ വാക്യങ്ങൾ മാത്രം വാ

തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ 'ചെമ്മീൻ' എന്ന നോവൽ സുന്ദരമാണ്. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ 'ബാല്യകാലസഖി' സുന്ദരമാണ്. പക്ഷേ അവയ്ക്കു രണ്ടിനും മഹത്തമമില്ല.

തേയോഡോർ ആഡോർനോ

മെഡിക്കൽ
സയൻസ്
വികസിച്ചതു
കൊണ്ടാണ്
പല രോഗങ്ങളും
മനുഷ്യരെ
സമാക്രമിക്കുന്നത്.
എന്റെ
ചെറുപ്പകാലത്ത്
അപർഡി
സൈറ്റിസ്
എന്നൊരു
രോഗമില്ലായിരുന്നു.
ഹൃദ്രോഗങ്ങളും
കുറവായിരുന്നു

ഗാർസിയ മാർകേസ്

യനക്കാരെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നു. വൃദ്ധത്വം ഊന്നിനടക്കാൻ ഉള്ള വടിക്കു ഊന്നൽ നൽകി രചിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടായ കഥയാണിത്.

രക്തയമനികൾ ഒരിക്കൽ കട്ടി പിടിച്ചാൽ അതിലൂടെയാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അതിനാൽ തിരുത്തി "ഊന്നുവടി" എന്ന കഥയെ കൃഷ്ണമിതിയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ വയ്യ. പ്രഭാകരൻനായർക്കു നല്ല കഥ രചിക്കാൻ എന്നെങ്കിലും കഴിയുമെന്ന വിചാരവും എനിക്കില്ല.

വിവരക്കേടിന്റെ ധൈര്യം

അവിദഗ്ദ്ധരായ അധ്യാപകരോടുള്ള നിരസം വിദ്യാർത്ഥികൾ കാണിക്കുന്നത് പല തരത്തിലാണ്. ഞാൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിലെ ഊവനിങ് കോളേജിൽ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോലിക്കുറ്റം കരുതി ബി.എ ഡിഗ്രിയില്ലാത്ത നോൺ ഗസറ്റഡ് ഓഫീസേഴ്സ് ഈ വനിങ് കോളേജിൽ ചേരും. വൈകുന്നേരം അഞ്ചരമണിക്കു കോളേജ് തുടങ്ങും. രാത്രി എട്ടുമണിക്കു തീരും. എൻ.ജി.ഓമാരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ പ്രാഗല്ഭ്യമില്ലാത്ത അധ്യാപകരെ കൂറുകയീലു കാലു നിലത്തടിച്ച് ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. അപ്രഗല്ഭനായ അധ്യാപകൻ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ കയറിയാലുടൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ തിരിഞ്ഞു ഇരിക്കും ബഞ്ചുകളിൽ. അധ്യാപകൻ കാണുന്നത് എൻ.ജി.ഓമാരുടെ ചന്തികളും മുതുകുകളും മാത്രം. അധ്യാപകൻ പിന്നെ വല്ല രക്ഷയുമുണ്ടോ? അദ്ദേഹം മെല്ലെ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ നിന്നിറങ്ങി നിഷ്ക്രമിക്കും. കൂവുന്നതിനെക്കാൾ സ്റ്റാമ്പ് ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ അപമാനകരമാണ് ഈ ചന്തികാണിക്കൽ.

ഞാൻ എറണാകുളം മഹാരാജാസിൽ ജോലി നോക്കിയ കാലം. ഒരു ദിവസം ഒരു ക്ലാസ്സിൽ വലിയ ബഹളം. ഡിപാർട്മെന്റ് അധ്യക്ഷനെന്ന് നിലയിൽ ഞാൻ ആ ക്ലാസ്സിനടുത്തേക്കു പോയി. അധ്യാപകൻ വിയർപ്പിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം കാണാതെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ ഞാൻ കൈ കാണിച്ചു വിളിച്ച് കാരണം ചോദിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു: "സാറിന് പുതിയ കാര്യമൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പഴയ ലിഖതിലകവും രാമായണം ചമ്പുവും മാത്രമേ അറിയൂ" ഞാൻ കൂടുതൽ നേരം അവിടെ നിന്നില്ല. എന്റെ മുറിയിൽ പോയി. മണിയടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ആ അധ്യാപകനെ വിളിച്ചു മര്യാദയോടെ പറഞ്ഞു: "സാർ കട്ടികളോടു പറയണം പുതിയ കാര്യങ്ങൾ അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാമെന്ന്. അവ നൽകുന്നില്ലെന്നാണ് അവരുടെ പരാതി." അധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കണ്ടു അറിയിച്ചു "അടുത്ത എന്റെ ക്ലാസ്സിൽ ഞാൻ പുതിയ കാര്യങ്ങൾ പറയും. നിങ്ങളുടെ പരാതി അങ്ങനെ തീരും." അവർ സമ്മതിച്ചു. അടുത്ത ബുധനാഴ്ചയാണ് സാറിന്റെ ക്ലാസ്സ്. നവീനാശയങ്ങൾ കേൾക്കാൻ സന്നദ്ധരായ കട്ടികൾ ഉത്സാഹാതിരേകത്തോടെ ഇരുന്നു. സാർ ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങി. "ഞാൻ നവീനങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നാണ്ല്ലോ നിങ്ങളുടെ പരാതി. അതുകൊണ്ട് ഞാനിന്നു പുതിയ കാര്യം പറയാം. ഒ. ചന്തു മേനോൻ എന്ന് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? അദ്ദേഹം എഴുതിയ 'ഇന്ദുലേഖ' എന്ന നോവലിലെ പ്ലോട്ട് ഇതാണ്" സാർ ഇന്ദുലേഖയിലെ കഥ വിസ്മയിച്ചു കരഞ്ഞു.

രം വിദ്യാർത്ഥികൾ മൗനമായി ഇരുന്നു. പെട്ടെന്ന് കൂവലിന്റെ ഒരു സ്നേഹം. മഹാരാജാസ് കോളേജ് കെട്ടിടം വിറച്ചുപോയി. പ്രിൻസിപ്പൽ മാത്യുസ്റ്റാർ ദുരൈരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം കൂവലിന്റെ കാതടപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു ക്ലാസ്സിലെത്തി. അധ്യാപകൻ വിറങ്ങലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. പിള്ളേർ കൂവലിത്തകർക്കുന്നു. ഭാഗ്യം കൊണ്ടു മണിയടിച്ചു കട്ടികൾ കൂവിക്കൊണ്ടുതന്നെ പിരിഞ്ഞുപോയി.

കുറം പറയാനില്ല ആ സാറിനെ. അദ്ദേഹത്തിന് അത്രമാത്രമേ അറിയാവൂ. എന്നോട് ഐൻസ്റ്റൈന്റെ Theory of Relativity കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞാലേതു ചെയ്യും? ഊവനിങ് കോളേജിലാണെങ്കിൽ പ്രായം കൂടിയവരുടെ ചന്തികൾ കാണേണ്ടതായി വരും. മഹാരാജാസ് കോളേജിലാണെങ്കിൽ കൂവലിന്റെ തിരമാലകൾ എന്നെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തു എത്തിച്ചുതരും. തീവണ്ടിക്കുള്ളിലാകാം.

ഇത്രയുമെഴുതിയത് കേരള സർക്കാരിന്റെ ജനപഥം മാസികയിൽ കെ.എസ്. നാരായണപിള്ള നോവൽ സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉപന്യസിച്ചത് വായിക്കാൻ ഗതികേട് ഉണ്ടായതുകൊണ്ടാണ്. അവഗാഹമില്ലാത്ത വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അതത്ര വിഡ്ഢിത്തമാകും എന്നതിനു നിദർശകമാണ് ഈ പ്രബന്ധം. ചാൾസ് ഡിക്കൻസിന്റെ ചില നോവലുകളെക്കുറിച്ച് ബഹിർഭാഗസ്ഥങ്ങളായി ചിലതു പറഞ്ഞിട്ട് ഫ്ളോബർ, മോപസാങ് ഇവരെ പ്രബന്ധകാരൻ തീണ്ടരിയായ യുവതികളെ വൃദ്ധന്മാർ തൊടാതിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്പർശിക്കാതെ ജോയിസിന്റെ യൂലിസിസ് എന്ന നോവലിനെ കയറിത്തൊടുന്നു. (ഫ്ളോബറിനെയും മോപസാങ്ങിനെയും പ്രബന്ധകാരൻ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഉടനെ കുളിച്ചിരിക്കും അദ്ദേഹം) യൂലിസിസിനെ ഒന്നു തൊട്ടിട്ട് അദ്ദേഹം ഹന്തുമാൻചാട്ടം ചാടി ആനന്ദിനെ തൊടുന്നു. പിന്നീടാണ് നാരായണപിള്ളയുടെ സ്പർശം മുകന്ദൻ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഒ.വി. വിജയനെ അദ്ദേഹം തൊടുന്നതേയില്ല. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: - "ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കു മുമ്പു വരെ ലോകസാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടതും ജനപ്രീതികരവുമായ ശാഖയായിരുന്ന നോവൽ അതിനു വിപരീതമായ ഒരവസ്ഥയിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണിന്ന്." എന്തൊരജ്ഞത! നോവൽസാഹിത്യം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണിന്ന്. തോമസ് മാൻ, മിലാൻ കൂന്ദേര, ബ്രോഹ്, ഗാർസിയ മാർകേസ്, സാറാ മാള ഇവരുടെ മാസ്റ്റർപീസുകൾ കണ്ടു അനുവാചകലോകം അദ്ഭുതത്തിൽ വീണിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ. മാർകേസിന്റെ "ഏകാന്തതയുടെ നൂറുവർഷങ്ങൾ" എന്ന നോവൽ ജനിച്ചിട്ടു ഔജ്വല്യത്തിൽ മുങ്ങി നിൽക്കുന്ന വായനക്കാരെ നോക്കിയാണ് കെ.എസ്. നാരായണപിള്ളയുടെ ഈ ഉദ്ഘോഷിക്കൽ. അത് അജ്ഞതയുടെ ധീരതയിൽനിന്ന് ജനിക്കുന്നതാണ്. മഹാരാജാസ് കോളേജിലെ അധ്യാപകൻ കമ്യൂ, സാർത്ത്, യോസ, ബാസ്റ്റോസ് ഇവരെപ്പറ്റി കട്ടികളോടു സംസാരിക്കാൻ പറ്റുമോ? അദ്ദേഹത്തിനു ചന്തു മേനോനെ മാത്രമേ പരിചയമുള്ളൂ. ആ അധ്യാപകന്റെ അനിയനാണ് കെ.എസ്. നാരായണപിള്ള.

ഇക്കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കല്ല അജ്ഞത. അ

ധ്യാപകർക്കാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകൻ ടെനിസൻ വരെ അറിയാം; നോവലിസ്റ്റായി ഡിക്കൻസിനെ അറിയാം. പിന്നീട് ഒന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ. മലയാളാധ്യാപകൻ മഹാകവിത്രയം വരെ മാത്രമേ പരിചയമുള്ളൂ. വായനയങ്ങൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ തന്നെ അകത്തു കയറാൻ അവർക്കു താൽപര്യമില്ല. താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ ദൃശ്യമാകുന്ന വിഷയങ്ങൾ മനസ്സിലാവുകയുമില്ല. സർവകലാശാല കൂടക്കൂടെ അധ്യാപകർക്കു ടെസ്റ്റ് നടത്തണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ അജ്ഞത മിടുക്കന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികളിലേക്കും പകരും. ക്രമേണ ജീർണ്ണിച്ചുവരുന്നു എല്ലാം. മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്നതു എം. കൃഷ്ണൻ നായരാണ്. എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്നു ചിറയിൻകീഴ് സലാം. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ വൈസ് ചാൻസലറായി ഇരുന്ന കസേരയിൽ ഒരുപ്പൻ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായി ഞാൻ ഒരു സമ്മേളനത്തിനു പോയി. ഭരതനാട്യം എന്നതിന് ഭാരതനാട്യം എന്നാണ് അദ്ദേഹം പലതവണ പറഞ്ഞത്. ശരിയല്ലേ? ഭാരതത്തിലെ നാട്യം ഭാരതനാട്യം! നൂറ്റിനു നൂറ്റം ശരി!

പല വിഷയങ്ങൾ

'മന്ത്രിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രാപ്തമാണ്.' ഈ വാക്യമോ ഇതിനു സദൃശമായ വാക്യമോ പല ദിനപത്രങ്ങളിലും കാണാം. പ്രാപ്തൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുകൊണ്ടു വരുന്ന തെറ്റാണിത്. പ്രാപ്തൻ എന്നതിന് 'ചെന്നു ചേർന്നവൻ' എന്ന അർത്ഥമേയുള്ളൂ. പ്രാഗല്ഭ്യമുള്ളവൻ എന്ന അർത്ഥമില്ല. സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാർ പോലും പ്രാഗല്ഭ്യമുള്ളവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രാപ്തൻ എന്നു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'സൗന്ദര്യലഹരി' വ്യാഖ്യാനിച്ച് ഒരു പണ്ഡിതൻ ശിവൻ ശക്തിയോടു ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ എന്നു അർത്ഥപ്രദർശനം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രാപ്തിക്ക് വൈദഗ്ദ്ധ്യം എന്നാണ് അദ്ദേഹം അർത്ഥമുദ്ദേശിച്ചത്. ഗ്രന്ഥം കൈയിലുണ്ടെങ്കിലും നോക്കിയെടുക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. അതിനാൽ ഓർമ്മയെ പൂർണ്ണമായും അവലംബിച്ചാണ് ഞാനിത് എഴുതുന്നത്.

2.മുടിച്ചൊത്തൊരു മുണ്ടുകൊണ്ടു മുടിയും മുടിട്ടു വൻകറയും ചൂടിക്കൊണ്ടരിവാൾ പുറത്തു തിരുകി

പ്രാഞ്ചിക്കിതച്ചങ്ങനെ

നാടൻ കച്ചയടുത്തു, മേനി മുഴുവൻ

ചേറ്റം പുരണ്ടി,പ്പൊഴി

പാടത്തുന്നു വരുന്ന നിൻ വരവു

കണ്ടെത്തേണ്ടതാണെന്ന് ഞാൻ എന്ന ശ്ലോകം എടുത്തുഴുതിയിട്ട് അർത്ഥമെഴുതുന്ന ആൾ -അരവിന്ദൻ- 'ഇപ്പോൾ പാടത്തുനിന്ന് വരുന്ന നിന്റെ വരവു കണ്ടു എനിക്ക് ഏറെ ദുഃഖം തോന്നുന്നു' എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'ഏറെത്തപിക്കുന്നു' എന്ന പാദഭേദമാണ് അരവിന്ദനെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 'ഏറെ കൊതിക്കുന്നു' എന്നാണ് ശരിയായ പാദം. കെ.കെ. രാജാ പ്രസാധനം ചെയ്ത 'ഭാഷാമുക്തകങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'ഏറെകൊതിക്കുന്നു' ഞാൻ എന്നാണ് കാണുന്നത്. 'ചിത്രം എത്ര കണ്ടിട്ടും

കവിക്ക് തൃപ്തി വരുന്നില്ല. കവിയുടെ കണ്ണുകൾക്കു സൗന്ദര്യസാദനത്തിലുള്ള താൽപര്യം സഹജമാണല്ലോ' എന്ന് ഉചിതജ്ഞതയോടുകൂടി കെ.കെ. രാജാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രൊഫസർ കെ.വി. ജോസഫ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ആയിരത്തിയമ്പതു' അനുശാശ്നശ്ലോകങ്ങൾ എന്ന പ്രയോജനപ്രദമായ ഗ്രന്ഥത്തിലും 'ഏറെ കൊതിക്കുന്നു' എന്നാണ് കാണുന്നത്. സ്ത്രീയുടെ ആയാസത്തിൽ കവി സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുകയാണ് എന്നും സഹൃദയനായ സമാഹർത്താവ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (പുറം 300 നോക്കുക) വൈദ്യൻ മുള്ളൂർ ഗോപാലൻനായർ പ്രസാധനം ചെയ്ത 'സരസ്വതീകങ്ങൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിലും (മംഗളോദയം-1944) 'ഏറെകൊതിക്കുന്നു' ഞാൻ എന്നതെന്നെയാണ് കാണുക. കവിയുടെ രതിക്കാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പ്രാധാന്യം. അതു മനസ്സിലാക്കാതെ, സഹൃദയത്വത്തിന്റെ അനുഗ്രാഹകത കൂടാതെ, പാഠം മാറ്റുന്നത് സമാഹർത്താവിന്റെ അസിക്തജ്ഞത വിളംബരം ചെയ്യാനേ പ്രയോജനപ്പെടൂ.

3. ഡോക്ടർ ഗോദവർമ്മ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കോളേജിൽ പ്രൊഫസറായിരിക്കുന്ന കാലയളവിൽ ലണ്ടൻ സർവകലാശാലയിൽനിന്ന് ഒരു മദാമ്മ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ എത്തി. അവർക്ക് അഭ്യസ്തവിദ്യനായ ഒരു മലയാളിയെ വേണം ഒരുപകരണത്തിലൂടെ മലയാളാക്ഷരങ്ങൾ ഉറക്കെപ്പറയാൻ. ആ നാദതരംഗങ്ങൾ മദാമ്മ റെക്കോർഡ് ചെയ്തും. എന്നിട്ട് സർവ്വേഷണത്തിലൂടെ തീരുമാനങ്ങളിലെത്തും. എന്റെ സമ്മതം വാങ്ങാതെ ഗോദവർമ്മസ്റ്റാൻ രജിസ്റ്റാർ പരമേശ്വരപ്പണിക്കരെക്കണ്ടു ഒരു വലിയ തുക എനിക്കുവേണ്ടി അനുവദിപ്പിച്ചു. ലണ്ടനിലേക്കു മദാമ്മയോടൊത്ത് പോകാൻ സാറ്റ് എന്നോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഞാൻ ആ ആജ്ഞ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. മദാമ്മയ്ക്ക് ഒരാളെ കിട്ടിയേ തീരൂ. ഗോദവർമ്മസ്റ്റാൻ സംസ്കൃതം എം.എ ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചിരുന്ന രാഘവൻപിള്ളയെ ലണ്ടൻ യാത്രയ്ക്ക് ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. അദ്ദേഹം 'വാക്യപദീയം' ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി. ഡോക്ടർ രാഘവൻപിള്ളയായി മടങ്ങിവന്നു. ചൈനയിൽ സാംസ്കാരികയാത്ര നടത്തി സ്വന്തം സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കോളേജിൽ സംസ്കൃതം ഡിപാർട്മെന്റിൽ അംഗമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ആ ഭാഷയിലുള്ള അവഗാഹം നന്നേ കുറവായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു മീറ്റിങ്ങിന് (ചാത്തന്തൂർ ഹൈസ്കൂളിലാണെന്നു തോന്നുന്നു മീറ്റിങ്) ഞാൻ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ മഹാകവിത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രഭാഷണത്തിലൂടെ യത്നിച്ചപ്പോൾ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ 'മഹാകവി' എന്ന പ്രയോഗമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഉപസംഹാര പ്രഭാഷണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഞാൻ ക്ഷമിച്ചില്ല. 'ധന്യാലോക'ത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ ഉള്ള മഹാകവിയെന്ന പ്രയോഗം ഞാൻ സദസ്സിനെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. 'വാണീഷ്യ മഹാകവിനാം' എന്ന പ്രയോഗം രാഘവൻപിള്ള മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. തിരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു വരാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന വേറൊരു പ്രഭാഷകനെ സ്വന്തം കാനിലേക്ക് അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചു. എന്നെ നോക്കി "നിങ്ങൾ റാക്ലിയിൽ കയറിക്കൊള്ളൂ" എന്നാജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ധന്യാലോകത്തിലെ 'മഹാകവി' എന്ന പ്രയോഗം വരത്തിനു വിന!

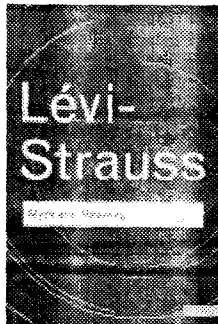
ഇക്കാലത്ത്
വിദ്യാർത്ഥി
കൾക്കല്ല
അജ്ഞത.
അധ്യാപകർക്കാണ്.
ഇംഗ്ലീഷ്
അധ്യാപകൻ
ടെനിസൻ
വരെ അറിയാം;
നോവലിസ്റ്റായി
ഡിക്കൻസിനെ
അറിയാം.
പിന്നീട്
ഒന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

സാറാമാള

ഐതിഹ്യങ്ങളിലെ അർത്ഥം

മിത്ത് ആൻഡ് മീനിങ്
കളോർ ലെവിസ്റ്റാസ്
റുത്ത്ലബ്ബ്
വില £ 6.99
ഇന്ത്യൻ വില- 150 രൂപ

ഫ്രഞ്ച് നവോംശ ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഘടനാവാദത്തിന്റെ മുഖ്യപ്രയോക്താവുമായ കളോർ ലെവിസ്റ്റാസ് നമ്മുടെ കാലത്തെ ഏറ്റവും പ്രാമാണികരായ ചിന്തകരിലൊരാളാണ്. അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യൻ ഗോത്രങ്ങളിലെ ബന്ധുത്വ നിയമങ്ങളുടെയും പുരാവൃത്തങ്ങളുടെയും ഘടനാപരമായ അപഗ്രഥനത്തിലൂടെ ലെവിസ്റ്റാസ് എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങളുടെ ലളിതവും സുഗ്രഹവുമായ പുനരാഖ്യാനമാണ് 'ഐതിഹ്യവും അർത്ഥവും' എന്ന പുസ്തകം. ലെവിസ്റ്റാസ് തന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഈ പുസ്തകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൗഢഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല വഴികാട്ടിയാണ്.

പുരാവൃത്ത വിജ്ഞാനത്തിനും ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിനുമിടയിൽ ന്യൂട്ടൺ, ദെക്കാർത്ത, ബേക്കൺ എന്നിവരുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വിടവ് നികന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ലെവിസ്റ്റാസ് കരുതുന്നത്. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവ് സാർവ്വത്രികവും സത്യവും വിവരണക്ഷമവുമാണെങ്കിൽ ആധുനികശാസ്ത്രത്തിന് സ്വീകാര്യമാവുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഭാഗത്തെ പരീക്ഷണവിയേയമാക്കി പൂർണ്ണമായ സത്യം കണ്ടെത്തുന്ന ന്യൂനീകരണ സമ്പ്രദായം ഫലപ്രദമാവാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ ഘടനാവാദത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ആധുനികശാസ്ത്രത്തിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരും.

ഉപരിപ്ലവമായ വ്യത്യസ്തതകളിലെ മാറ്റമില്ലാത്ത ഘടകത്തെ അന്വേഷിക്കുകയെന്നതാണ് ഘടനാവാദപരമായ സമീപനം. ദന്ദങ്ങളുടെ പാഠം ഘടനാവാദത്തിൽ മുഖ്യമാണ്. ഇല്ല, ഉണ്ട് എന്ന ദന്ദത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന 0,1 എന്ന അക്കങ്ങൾ മാത്രമുള്ള ദന്ദാത്മക ഗണിതസമ്പ്രദായമാണ് ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മികച്ച നേട്ടമായ വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ അടിത്തറ. പുരാവൃത്തപഠനത്തിലൂടെ ഇല്ല, ഉണ്ട് എന്ന ദന്ദത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും തെക്കൻകാറ്റിനെ തോല്പിച്ച അമേരിക്കൻ ഐതിഹ്യം അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ട് ലെവിസ്റ്റാസ് കാണിച്ചുതരുന്നു.

ആദിമഗോത്രങ്ങളെ പ്രാകൃതമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനെ ലെവിസ്റ്റാസ് എതിർക്കുന്നു. ലിഖിതഭാഷയില്ലാത്തവർ എന്നാണ് അവരെ വിളിക്കേണ്ടത്. ആദിവാസികൾക്ക് സ്വന്തം ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾക്കപ്പുറം ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന വലിനോവ്സ്കിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടോ അവരുടെ ചിന്ത ധൈര്യമുള്ള വികാസമാണെന്ന ലെവി ബ്രൂൻന്റെ അഭിപ്രായത്തോടോ ലെവിസ്റ്റാസ് യോജിക്കുന്നില്ല. നിസ്സംഗമായ ചിന്ത അവർക്ക് സാധ്യമാണ്. ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെ, പ്രകൃതിയെ, സമൂഹത്തെക്കൊക്കെ അറിയാനുള്ള തരം അവരിലുണ്ട്. "ആ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു താത്വികചിന്തകനോ ഒരുപരിധിവരെ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനോ കഴിയുന്നതുപോലെ ധൈര്യമുള്ളവർക്കിടയിലുള്ള അവർ

ക്ക് മുന്നോൻ കഴിയും" അദ്ദേഹം തുടർന്നുപറയുന്നു. ഇതിനർത്ഥം ആദിവാസി ഗോത്രങ്ങളുടെ ചിന്താപദ്ധതി ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിലവാരം പുലർത്തുന്നുവെന്നല്ല. അതിനവർക്കു കഴിയും എന്നതിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊന്നൽ. കേരളത്തിന്റെ സമകാലികാവസ്ഥയിൽ ഈ നിഗമനത്തിനുള്ള പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സാംസ്കാരികമായി മനുഷ്യവർഗ്ഗം വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ അത് മനുഷ്യമനസ്സ് എല്ലായിടത്തും ഒന്നാണ്. വ്യത്യസ്തതകൾ ആദ്യകാലങ്ങളിലെ അല്ലാസംവേദനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതാണെന്നും അവയെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമാണ് ലെവിസ്റ്റാസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. മറിച്ച് അധികസംവേദനത്തിലൂടെ സാംസ്കാരിക വ്യത്യസ്തതകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് അപകടകരമായ അവസ്ഥ. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും എല്ലാ വ്യത്യസ്തതകളെയും പുറത്തള്ളി ഒരു ഏകലോക സാംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല; അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല; ലെവിസ്റ്റാസ് താല്പിച്ചുപറയുന്നു.

ഇവിടെ 'പ്രവിഭക്തമനേകഥ' എന്ന ഗീതാവാക്യം പ്രസക്തമാവുന്നു (ഗീത 11:13). വിശ്വരൂപത്തിൽ ഒരിടത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോഴും ജഗത്താസകലം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ട നിലയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. 'പ്രവിഭക്തം' എന്നാൽ 'ദേവപിതൃമനുഷ്യാദിഭേദത്തോടെ' എന്ന് ശങ്കരാചാര്യർ. ഇന്ത്യസസ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചരാചരപ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും സ്വന്തം സാംസ്കാരികത നിമ്നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് അന്യായനന്മയായ വിശ്വരൂപം എന്ന തുറന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ ഘടകങ്ങളും ഉപഘടകങ്ങളുമായി പരിലസിക്കുന്നു.

ലെവിസ്റ്റാസ് ഗീതാശ്ലോകം ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം പറയുന്നതു നോക്കുക: "നമുക്കും മനുഷ്യേതര ജീവജാലങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അതിക്രമിച്ചുകടക്കാൻ കഴിയാത്ത വിടവൊന്നുമില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാനായാൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലധികം വിവേകശാലികളാവാൻ നമുക്കു കഴിയും."

മുച്ചുണ്ടുള്ളവർ, ഇരട്ടസഹോദരങ്ങൾ, മുച്ചുണ്ടുള്ള മൃഗങ്ങൾ ഇവയൊക്കെക്കുറിച്ചുള്ള അമേരിക്കൻ ഐതിഹ്യത്തിന്റെ മിത്തുകളുടെ അപഗ്രഥനമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ മുന്നാമദ്ധ്യായം. വിശദമായ പഠനത്തിലൂടെ പ്രത്യക്ഷമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾക്കിടയിലെ സാമ്യം കണ്ടെത്തുന്നു ലെവിസ്റ്റാസ്.

പുരാവൃത്തങ്ങളുടെ ചരിത്രസാധുതയെക്കുറിച്ചൊരന്വേഷണമാണ് അടുത്ത അദ്ധ്യായം. പുരാവൃത്തങ്ങൾ യുക്തിസഹമായ ഒരു പൂർവ്വാപരകമത്തിൽ കോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുരാവൃത്തസഞ്ചയം രേഖാലയങ്ങളിലൂടെ ചരിത്രമാണെന്ന പ്രാഥമിക നിഗമനത്തിൽ ലെവിസ്റ്റാസ് എത്തിച്ചേരുന്നു. ഘടനാപരമായ സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്ന ഇവയിൽ സംഭവങ്ങളും വ്യക്തികളും പലപ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഒരേ സംഭവത്തെയും വ്യക്തിയെയും ഭിന്നരൂപത്തിൽ പല പുരാവൃത്തങ്ങളിലും കാണാം. അംഗീകൃത ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെയാണെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് കരുതുന്നു. ഏതെങ്കിലും രണ്ട് ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ എഴുതിയ ആളുകളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലെ മാറ്റങ്ങളനുസരിച്ച് സംഭവവിവരണങ്ങളിലും മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു കാണാം. ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം വ്യത്യസ്തതകൾ വിസ്മരിക്കുകയും സാദൃശ്യങ്ങളെ ചരിത്രവസ്തുതകളായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പരിവ് പുരാവൃത്ത സമാഹാരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പുരാവസ്തു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ വേണമെങ്കിൽ ഉൾഖനനങ്ങൾ

നടത്തിയും മിത്തുകൾക്കുപിന്നിലെ വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുക, വിവിധ സമാഹാരങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം താരതമ്യം ചെയ്ത് പൊതുത്തങ്ങളും പൊതുതക്കേടുകളും കണ്ടെത്തുക. ഇതൊക്കെയാണ് മിത്തുകളുടെ ചരിത്രസാധുത തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഈ രീതിയിൽ നീങ്ങിയാൽ ശാസ്ത്രീയമായ ചരിത്രം എന്തെന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ബോധമുള്ളവരാവും നമ്മൾ എന്നാണ് ലെവിസ്റ്റാസ് പറയുന്നത്.

ഭാഷ, സംഗീതം, പുരാവൃത്തം ഇവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പരിശോധിക്കുന്ന അവസാന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവയുടെ വേർപിരിയലിന്റെ ബിന്ദുഭാഷയാണെന്ന് ലെവിസ്റ്റാസ് കണ്ടെത്തുന്നു. ഭാഷയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച് വ്യത്യസ്ത ദിശകളിലേക്ക് വളരുകയാണ് മിത്തും സംഗീതവും. സംഗീതം ശബ്ദത്തിനും പുരാവൃത്തം അർത്ഥത്തിനും ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

അർത്ഥം കണ്ടെത്താൻ ഏറ്റവും പ്രയാസമുള്ള പദം ഏതു ഭാഷയിലായാലും അർത്ഥം എന്നതുതന്നെയാണെന്ന് ആദ്യ അദ്ധ്യായത്തിൽത്തന്നെ ലെവിസ്റ്റാസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അർത്ഥാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേരുന്ന നിഗമനം അമ്പരപ്പുളവാക്കുന്നു.

പുസ്തകം > ബാലചന്ദ്രൻ വടക്കേടത്ത്

ആശാൻ കവിതയ്ക്ക് ഒരു സമഗ്രവായന

ആശാൻ കവിത
ആധുനികാനന്തരപാഠങ്ങൾ
പി.പവിത്രൻ
സാംസ്കാരിക പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്
വില 100 രൂപ

പി.പവിത്രന്റെ 'ആശാൻ കവിത ആധുനികാനന്തര പാഠങ്ങൾ' എന്ന കൃതി, കവിതയുടെ പുതിയ അർത്ഥോല്പാദനം ലക്ഷ്യമുള്ള ഒരു പാരായണമാണ്. ആശാന്റെ സ്തോത്രകൃതികൾ മുതൽ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾവരെ വായനയ്ക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

കവിതയുടെ ഒരു സ്വതന്ത്രവായനയാണ് ഈ കൃതിയെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. ലക്കാനിയൻ മനോവിശകലന പദ്ധതിയും പ്രത്യയശാസ്ത്ര വിമർശനപദ്ധതിയും ഉപാധികളാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ആ രണ്ടു പദ്ധതികളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ആശാൻകവിത വായിക്കുന്നതിലൂടെ ലഭ്യമാവുന്ന അർത്ഥമെന്താണ്? ആശാൻ കവിതയിൽ ഒരു കീഴ്ച കർത്തൃസ്ഥാനമുണ്ടെന്നിടത്താണ് ആ അന്വേഷണം ചെന്നുചേരുന്നത്. ഒപ്പം റൊമാന്റിക് കവിതയുടെ നിർമ്മാണ പശ്ചാത്തലങ്ങളും അപഗ്രഥന വിയേയമാക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥ അറിവ് വസ്തുവിന്റേതല്ലെന്ന് അറിയാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മാധ്യമത്തിന്റെകൂടി നിർമ്മിതിയാണെന്നുമുള്ള നിലപാടിൽ ഈ നിനിന്നുകൊണ്ടാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഭാഷയും വ്യവഹാരവും തമ്മിലുള്ള ആശ്രിതബന്ധത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. കവിത ഒരു പ്രത്യയശാ

രത്തിൽ സുപരിചിതമാണ് മലയാളികളായ വായനക്കാർക്ക്. ലെവിസ്റ്റാസ് പറയുന്നു: "ഔര്യ ശബ്ദങ്ങളിൽ ആ ശബ്ദത്തിന് ഒരർത്ഥവുമുണ്ട്. ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടാൻ ഒരു ശബ്ദമില്ലാത്ത ഒരർത്ഥത്തിനും നിലനിൽക്കുക സാധ്യമല്ല."

"വാഗർത്ഥാവിധി... എന്ന പ്രസിദ്ധ ശ്ലോകവും 'വാക്കിനൊപ്പം അർത്ഥവും അർത്ഥത്തിനൊപ്പം വാക്കും പ്രതിനിവിഷയങ്ങളാണെന്നു എന്നതാണ് അവയുടെ സമ്പ്യക്തത' എന്ന മാതൃകയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രകാരം ഔര്യമയിലേത്തിക്കുന്നു ഈ വാക്യം. കാളിദാസൻ പക്ഷേ, തന്റെ ശ്ലോകത്തിൽ ദ്വിവചനമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. എപ്പോഴും കൂടി ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും പാർവ്വതീ പരമേശ്വരന്മാർക്കെന്നപോലെ വാഗർത്ഥങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകമായ അർത്ഥമുണ്ട് എന്ന് ഈ ദ്വിവചന പ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കവിവചനങ്ങളെപ്പോലെ പുരാവൃത്തങ്ങളെയും ആരാധനയോടെ നോക്കിക്കാണുകയല്ല നിശിതവും നിഷ്പക്ഷവുമായ അപഗ്രഥനത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും അങ്ങനെ നമ്മുടെ പുരാതന ചരിത്രത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞ ഏടുകളിൽ വെളിച്ചം വീഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടതെന്ന് ഈ പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ബോദ്ധ്യമാവുന്നു.

സ്ത്ര വ്യവഹാരമാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിമർശനസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും; പാരായണ വ്യഗ്രത പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിർബന്ധങ്ങളിൽ ഒടുങ്ങിപ്പോയോ എന്ന് സംശയിക്കാവുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ കൃതിയിലുണ്ട്. സൗന്ദര്യാത്മക വിശകലനങ്ങളിൽനിന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ തെന്നിപ്പോവുന്നത് അതുകൊണ്ടാവാം. ആശാൻ കവിതയുടെ രചനാപാരമ്പര്യത്തെ വിമർശിക്കുമ്പോഴും ആ പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിർബന്ധം തികിപ്പിവരുന്നത് കാണാം.

ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ സംഘർഷങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കവിതയുടെ കർത്തൃഭാവമാണ് കൃതിയുടെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ ആരായുന്നത്. ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരുവശത്തും ബ്രാഹ്മണാധികാരം മറുവശത്തുമായിട്ടുള്ള ഒരു സംവാദമണ്ഡലത്തിൽവെച്ചാണ് ആശാൻകവിതയുടെ രൂപീകരണം നടന്നതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കാമോ? ഈഴവരുൾപ്പെട്ട കീഴ്ജാതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്ന് 'സംഘർഷാത്മകമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ അവബോധം' രൂപപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പവിത്രൻ വിളിച്ചുപറയുന്നു. ആശാന്റെ സ്തോത്രകാവ്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത് ആ അബോധത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണത്രെ. തുടർന്ന് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെയും ആശാന്റെയും സ്തോത്രകൃതികൾ താരതമ്യത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കണ്ടെത്തൽ ഇത്രയുമാണ്: "സൈവപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആരണ്യപരിസരത്തിലാണ് ആശാന്റെ സ്തോത്രകാവ്യങ്ങളും പിൻക്കാല കാവ്യങ്ങളും ഉള്ളത്. കവി/വായനക്കാരൻ ഇവിടെ തങ്ങളുടെ കർത്തൃസ്ഥാനം കണ്ടെത്തുന്ന പരിസരം കാടാണ്. ഇവിടെ കാട് സ്വതന്ത്രബോധത്തിന്റെ സഹചാരിയാണ്. ക്ലാസിക്കൽ പാരമ്പര്യത്തോടാണോ റൊമാന്റിക് പാരമ്പര്യത്തോടാണോ ആശാൻ അടുത്തുനിൽക്കുന്നതെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പഴുത്ത് പവിത്രൻ തുറന്നിടുകയാണ്. അതിനുള്ള ഉത്തരം കണ്ടെത്താതെ, ഒരു ആവേശത്തിൽ കീഴ്ച സംസ്കൃതിയിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്യുന്നത്.

പി.എച്ച്.ഡി ബിരുദത്തിന് സമർപ്പിച്ച ഒരു പ്രബന്ധത്തിന്റെ അല്പം മാറ്റിയെടുത്ത രൂപമാണ് 'ആശാൻ കവിത ആധുനികാനന്തരപാഠങ്ങൾ'

കളോർ ലെവിസ്റ്റാസിന്റെ 'മിത്ത് ആൻഡ് മീനിംഗ്' എന്ന പുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച്

ആശാൻ കവിതയെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായൊരു അന്വേഷണം

എന്ന പട്ടിക. പൊതുവെ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഗവേഷണസംഘടനയാണ്. നിരൂപണ സഭാമണ്ഡലം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകണം, കവിതയിലെ കിഴാള സംസ്കാരത്തെ കണ്ടെത്തി, അതേത്തോളം ആഖ്യാനത്തിൽ പ്രബലമാണ് എന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ മുതിരുന്നത്. അതിനായി റൊമാന്റിസത്തിന്റെ കീഴാളവേരുകൾ പരതിനോക്കുന്നു. ദൈവപ്രിയയും രാജാപ്രിയയും വിശദമാക്കുന്നു. 'സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിലെ ഉന്നതർ ഒരിക്കൽ താഴുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന ചരിത്രചലനം' ആശാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നതിന് തെളിവായി കളകണ്ഠാഗീതവും വീണപൂവും ഒരു അനുമാനവും ഉദാഹരിക്കുന്നുമുണ്ട്. 'പൂവി'ന്റെ വിവിധാർത്ഥതലങ്ങൾ വിശകലനവിധേയമാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരു ഗന്ധബിംബം എന്ന നിലയിലുള്ള പൂവിന്റെ കർത്തൃഭാവം ഗ്രന്ഥകാരൻ വിസ്മയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ജാതിയാണ് മനുഷ്യസാമ്പത്തിക നിർണ്ണയിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ സമൂഹത്തിലെ ദൈവങ്ങളുടെയും അവതാരങ്ങളുടെയും കർത്തൃസ്ഥാനങ്ങൾ ബ്രഹ്മാണരായുടെയും രാജാക്കന്മാരികളുടെയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകും. അത്തരം കർത്തൃസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഭിന്നമാണ് വീണപൂവിലും സിംഹപ്രസവത്തിലും കാണുന്ന കർത്തൃസ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. വീണപൂവിൽ 'മനുഷ്യാവസ്ഥ'യാണെങ്കിൽ, ഒരു സിംഹപ്രസവത്തിൽ 'ജന്തുലോക'മാണുള്ളത്. ജാതിക്കെതിരെ സംഘടിച്ച് സമരം ചെയ്യുന്ന സഹജാതരായാണ് സിംഹങ്ങളായി കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ആശാൻ മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചെഴുതുമ്പോഴും ജന്തുലോകത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുമ്പോഴും അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത് അധഃകൃതജാതിക്കാരെയാണ്. കിഴാളുടെ മുഴുവൻ ആത്മശക്തിയെ ഉണർത്തുന്ന ബ്രഹ്മാണാധിപത്യവും രാജാധിപത്യവുമല്ലാതെ ബന്ധപ്പെട്ട കർത്തൃസ്ഥാനമാണ് സിംഹനാദത്തിലെ ഹരി ഉല്ലാസിപ്പിക്കുന്നതത്രെ. അതായത് ബ്രഹ്മാണവുമായി സംഘർഷത്തിലേർപ്പെടുന്ന കവിമനസ്സാണ് ആശാൻകവിതയിൽ പ്രകാശിതമാവുന്നതെന്ന് പറയാൻ 'സിംഹപ്രസവ'ത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. പിന്നീട് കവി വഞ്ചിപ്പതിയെ ന്യായീകരിക്കു

ന്നതും എടുത്തുപറയുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ശിവശക്തിപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആധികാരിക സ്ഥാനങ്ങളെ നിലനിർത്തുകയും രാജാവിനെ സ്തുതിക്കുകയും കീഴാളസംസ്കൃതിയുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ബ്രഹ്മാണത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിചിത്രാനുഭവമായി കാവ്യരൂപത്തെ ആശാൻ പരാവർത്തനം ചെയ്തു എന്നതിന്റെ ധ്വനിവിശേഷമായി നിരൂപകന്റെ ആശയലോകം മാറുന്നു. വലിയൊരു സംശയത്തോടെയാവും വായനക്കാർ അത് തിരിച്ചറിയുന്നത്.

രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ആശാന്റെ മറ്റു ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളിലെ കർത്തൃസ്ഥാനങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാൻ മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു. പുരുഷനേയും സ്ത്രീയേയും ഐക്യപ്പെടുന്ന വായന സാധ്യമാക്കുന്ന കൃതികളാണ് നളിനി, ലീല, ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത എന്നിവ. അവിടെ കർത്തൃസ്ഥാനങ്ങൾ പരസ്പരം വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നതായും ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കിഴാള കർത്തൃസൂചകമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പൂവ്, നളിനിയീലത്തുമ്പോൾ സൂര്യൻ/താമര എന്ന അദൈവ പാരമ്പര്യഘടനയുടെ താത്വികഭാവത്തിലേയ്ക്ക് കീഴ്പ്പെടുകയാണെന്ന രീതിയിലുള്ള വായനയും ദിവാകരൻ- നളിനി ബന്ധത്തെ മുൻനിർത്തി നടത്തുന്നു. എന്നാൽ കുമാരനാശാൻ ദിവാകരനെ താഴേയ്ക്കിറക്കി കൊണ്ടുവരുന്ന ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു മുഹൂർത്തം നളിനിയീലുണ്ടല്ലോ. അവിടെ വേറൊരു രീതിയിൽ കർത്തൃസ്ഥാനം മാറുന്നില്ലേ? അതിനുള്ള സൂചകമായ ഉത്തരം ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്നില്ല.

ആശാൻ കവിതയുടെ ഒരു സമഗ്രവായനയാണ് പി.പവിത്രന്റെ ഈ കൃതി. പുതിയ നിരൂപകർക്ക് പോയകാലത്തെ കവിതകളും ക്ലാസിക്കുകളും അന്യമായി എന്ന വിമർശനത്തെ ഈ നിരൂപണകൃതി മറികടക്കുന്നു. ഗവേഷണതാല്പര്യം കൂടി എന്ന ദോഷമൊഴിച്ചുനിർത്തിയാൽ, പി.പവിത്രന്റെ ശ്രമം വിഫലമായില്ലെന്ന് പറയാം. 'ആശാൻ കവിത. ആധുനികാനന്തര പാഠങ്ങൾ' വ്യത്യസ്തമായ ഒട്ടേറെ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കൊണ്ട് സമൃദ്ധവുമാണ്.

ഇന്നും ആഗോളവൽക്കരണത്തെ ചെറുക്കണം എന്ന് രാഷ്ട്രീയ ഭിക്ഷാഹേരികൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കുമ്പോൾ ആഗോളവൽക്കരണം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ഭരണത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുന്നതിനും പ്രയോജനം എടുക്കുന്നതിനുംവേണ്ട തീവ്രനടപടികളും നിക്ഷേപവും പരിശ്രമങ്ങളും നമ്മൾ നടത്തണമെന്നും തന്റെ പുസ്തകത്തിലൂടെ സഭയെയും ഉറക്കെ പറയാൻ കെ.എം.മാണിയെന്ന ധനതത്ത്വശാസ്ത്രകാരൻ മാത്രമുണ്ട് നമ്മുടെയിടയിൽ. അതിനുകാരണം അദ്ദേഹം 'ഒരു പ്രാക്ടീഷണർ' ആയതുകൊണ്ടുമാത്രം. മറ്റുള്ളവർ സൈദ്ധാന്തികരും.

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യകാലഘട്ടം പൗണ്ടിന്റെയും സ്റ്റൈൻഡിങ്ങിന്റെയും കാലമായിരുന്നു. പിന്നെ അത് ഡോളറായി മാറി. ഈ ഡോളർ ഡിപ്ലോമസിയെ തകിടം മറിക്കുവാൻ പുതിയൊരാൾ രംഗത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്- യൂറോ. ഇന്ന് യൂറോവിന്റെ വിരൂപവത് ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡോളർ ഡിപ്ലോമസിയുടെ അന്ത്യകുറ്റാശ മിക്കവാറും യൂറോവിൽകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് മാണിയുടെ ഏഷ്യൻ സാമ്പത്തിക ക്രമത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചകൾ. ഇന്ത്യയും ചൈനയും ജപ്പാനുമടങ്ങുന്ന (പേജ് 89-106) ഏഷ്യൻ സാമ്പത്തികക്രമത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കൾ ഐക്യദാർഢ്യത്തോടെ നിന്നാൽ ലോകത്തെ ഒരു ഗ്രൂപ്പിനും തോല്പിക്കാൻ പറ്റാത്ത അഗണ്യശക്തിയായി ഏഷ്യൻ ഗ്രൂപ്പിന് നിലനിൽക്കാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെയൊരു 'ഏഷ്യൻ ഐഡന്റിറ്റി' കൂടെയുണ്ടായിട്ടാണ് മാണിയുടെ ആത്മദാർശനം. ഏഷ്യയിലെ എത്ര സാമ്പത്തികവിദഗ്ദ്ധർ ഇതിനെ പിന്തുണയ്ക്കും എന്ന് കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം ജപ്പാന്റെ അമേരിക്കൻ വിധേയത്വവും ചൈനയുടെ ഇന്ത്യാ വിരോധവുമാണെന്ന. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറയുന്ന ഒരു ഏഷ്യൻ യൂറോ ഉണ്ടായാൽ അത് ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾക്കുതന്നെ നല്ലതാവും. ഐക്യമത്വം മഹാബലം. അതില്ലാത്തതാണല്ലോ ഏഷ്യൻ വൻകരയെ യൂറോപ്യന്മാർക്ക് അടിയാവയ്ക്കുന്നതിൽ കലാശിച്ചത്- 1498 മുതൽ.

"ചെറുകിട കർഷകരെ പെറ്റിബുർഷയായി വിവക്ഷിക്കുന്ന മാർക്സിസ് വിക്ഷണത്തിൽ പാവപ്പെട്ട കർഷകരുടെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നത് എന്ന വേദനിപ്പിച്ചു" എന്ന് കെ.എം.മാണി പറയുമ്പോൾ അതിനെ മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. കർഷകരേഖയെ തളർത്തുന്ന പല നടപടികളും കാലാകാലങ്ങളിൽ അധികാരികളിലേയ്ക്ക് സർക്കാരുകൾ ചെയ്തുപോന്നു. അതിന്റെയൊരു മാർക്സിസ്ത സിദ്ധാന്തത്തിലെ പാളിച്ചകളും ഉണ്ടായി. ഇന്നുള്ള സകാര്യസാമ്പത്തികയും വേതനത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭജിച്ചതാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ പാളിച്ചകൾ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. സാമ്പത്തികഭൂതനേടിയവരും അല്ലാത്തവരും എന്ന നിലയിൽ കാണേണ്ടതിനുപകരം മാർക്സിസ്റ്റുകാർ സാമ്പത്തികഭൂത പ്രാപിക്കാത്തവരിൽ സകാര്യസാമ്പത്തികയും ശമ്പളം പറ്റുന്നവരും ഉണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വിസ്മയിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. ഒരു പെട്ടിക്കടക്കാരനേയും തന്റെ കീഴിൽ ആരെയെങ്കിലും വേതനത്തിന് നിറുത്തിയിട്ടുള്ള ചായക്കടക്കാരനേയും ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷാക്കാരനേയും എല്ലാം മുതലാളിവർഗ്ഗമായി കണക്കാക്കേണ്ടിവരും. ഇത് അധർമ്മികവും യുക്തിഹീനവുമാണ്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട മുതലാളിമാരെയും മുതലാളിവർഗ്ഗമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളെയും വേർതിരിച്ച് കാണുന്നതിൽ മാർക്സിസം പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പറയുമ്പോൾ നാം യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാണെന്നു വരും. വർഗ്ഗസമരത്തിൽ അരിഞ്ഞുവീഴ്ത്തപ്പെടുന്നവരിൽ നല്ലൊരുഭാഗം മുതലാളിവർഗ്ഗമായി മൃഗ്യ കൃത്തപ്പെട്ട അദ്ധ്വാനവിഭാഗങ്ങളാണെന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ മാർക്സിസത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിനാലാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്റെ രാഷ്ട്രീയ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് അദ്ധ്വാനവർഗ്ഗം പരിരക്ഷയും വളർച്ചയും ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ബദൽ സംവിധാനത്തിന് രൂപകൊടുത്തത്. ചെറുകിടക്കാരെല്ലാം പെറ്റി ബുർഷകളാണ് എന്ന മാർക്സിസ്ത സങ്കല്പത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായി കേരളത്തിലെ ചെറുകിട ഇടത്തരം കർഷകർക്കും തൊഴിലുടമകൾക്കുമെതിരെ കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകർ നടത്തിയ നിരന്തര പീഡനങ്ങളും കയ്യേറ്റങ്ങളും കണ്ടാണ്

ബദൽ സിദ്ധാന്തം- അദ്ധ്വാന വർഗ്ഗസിദ്ധാന്തം- രൂപീകരിക്കുവാൻ കേരള കോൺഗ്രസിന്റെ സമുന്നത നേതാക്കളിലൊരാളായ കെ.എം.മാണി തയ്യാറായത് (1978). ഇത് ഇന്ന് കേരള കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമായി മാറി എന്നുമാത്രം. ചുഷണരഹിതമായ ഒരു സമൂഹം വാർത്തെടുക്കുക, അദ്ധ്വാനവർഗ്ഗത്തിന് ഉത്തേജനം പകരുക, വർദ്ധിത സമ്പത്ത് വിളയിക്കുക, നീതിനിഷ്ഠമായ വിതരണവും വികസനവും ഉറപ്പാക്കുക എന്നീ പഞ്ചസിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് മാണി ആവിഷ്കരിച്ചത്, തന്റെ ജനകീയമായ സോഷ്യലിസത്തിൽക്കൂടി. അദ്ധ്വാനവർഗ്ഗ മേധാവിത്തമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം (പേജ് 23). ഇതിനാലും എതിരല്ല. പ്രാവർത്തികമാക്കുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ ഗുരുതരമാകുന്നതെന്നുമാത്രം. അദ്ധ്വാനവർഗ്ഗ സിദ്ധാന്തത്തിൽ മുപ്പത്തിമൂന്ന് പ്രായോഗിക പരിപാടികളാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ പലതും നടപ്പിലാക്കുക നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. ഉദാഹരണത്തിന് കർഷക വിഭവബോർഡ് രൂപീകരിക്കുക, കർഷക മാർക്കറ്റുകൾ സ്ഥാപിക്കുക, മിനിമം വേജസ് നിർണ്ണയിക്കുക എന്നിവ. ഇവ നടപ്പിലാക്കിയാൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് സർഗ്ഗം ലഭിക്കും. പക്ഷേ, കടമ്പകൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹ്യ ഗ്രൂപ്പുകാർക്കെന്നെ. അവരെ മറികടക്കാനുള്ള രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛാശക്തിയുള്ളവർ അധികാരസ്ഥാനത്തെത്തണം. അതാണ് കാലത്തിന്റെ ആവശ്യം.

ഏഷ്യൻ സാമ്പത്തികക്രമം ഉടോപ്പിയൻ എന്ന് കരുതുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് ആലുവ സാമ്പത്തികപ്രമേയം. കെ.എം.മാണിയെന്ന സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയടങ്ങുന്ന ഈപതിന പരിപാടികൾ പ്രഖ്യാപിച്ചത് 1973-ൽ ആലുവ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചാണ് (പേജ് 284, 85). ഇതിലെ പലതും 1975-ൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധി പ്രഖ്യാപിച്ച ഈപതിന പരിപാടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാൽനൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടും കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഇതിൽ എന്തെല്ലാം നടപ്പിലാക്കിയെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ പലതും തുടങ്ങിവെച്ചു എന്നുകാണാം. പലതും പൂർണ്ണമായി നടപ്പാക്കിയില്ല എന്ന അനുമാനത്തിൽ എന്തും നിഷ്പക്ഷർ. കേരളത്തെ ഒരു പിന്നോക്ക സംസ്ഥാനമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നതാണ് ഒരു പരിപാടി. സംസ്ഥാനത്തിന് നൽകിയിട്ടുള്ള കേന്ദ്ര വായ്പയുടെ പലിശയിനങ്ങൾ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുക മറ്റൊരു ആവശ്യമാണ്. "ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി പാസാക്കിയ ഗൗരവമേറിയ പ്രമേയങ്ങളാണിവ" എന്ന് അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി അച്യുതമേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ഇതിലെ ഒരു പ്രമേയവും സമ്പൂർണ്ണമായോ പരിചിതമായോ ഒരധികാരിയും നടപ്പിലാക്കിയില്ല. എന്തിന് നികുതിവകുപ്പിന്റെ ചുമതലയുണ്ടായിരുന്ന കെ.എം.മാണിക്കുപോലും തന്റെ പ്രമേയങ്ങൾ നടപ്പാക്കാനായില്ല. കൂട്ടുകക്ഷി ഭരണമായതിനാൽ കേരള കോൺഗ്രസിന് നടപ്പിലാക്കാൻ പറ്റുന്ന കേര കർഷക പ്രീണനം മറ്റു കക്ഷിക്കാർ എതിർക്കും. കെ.എം.മാണിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കേരള കോൺഗ്രസിന് മുൻതൂക്കം ലഭിക്കുന്ന സർക്കാർ വന്നാൽപോലും പലതും നടപ്പിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

പതിനഞ്ച് അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാഥമിക അവതാരിക മുൻ രാഷ്ട്രപതി കെ.ആർ.നാരായണൻ നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ ചിന്തിയ ചിന്തകൾക്ക് രൂപവും ഭാവവും നൽകുകയാണി സപ്തതിക്കാരൻ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയഗതികളോടുള്ള തന്റെ വിരുദ്ധസമീപനം ഉറക്കെപ്പറയുമ്പോഴും അതിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തള്ളിപ്പറയുന്നില്ല. സാധാരണക്കാരും ബുദ്ധിജീവികൾക്കും വിദഗ്ദ്ധർക്കും ഒരേസമയം തങ്ങളുടെ വിചാരധാരകൾക്ക് രൂപവും ഭാവവും നൽകുവാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായിക്കും എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. ചിന്താദാരിദ്ര്യം ഉള്ളവർക്ക് ചിന്താധനം ലഭിക്കുവാൻ ഉതകുമാറുതന്നെല്ലാ വിഹായസ്സിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളിക്കും ഭാരതീയനും ഒരേസമയം വായിച്ചുരസിക്കാനും ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനും ഇത്തരം ഒന്നാതരം അച്ചടിയിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ സഹായിക്കും. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് പൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെടുന്നവർക്കുപോലും ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സാമ്പത്തിക വിചാരധാരയ്ക്ക് ഇടനൽകുന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

എഴുത്തത്തിന്റെ കാണാപ്പറമ്പ്

പുസ്തകം » പ്രൊഫ. റി.പി.ശങ്കരൻകുട്ടിനായർ

ആഗോളവൽക്കരണം: പ്രായോഗിക സമീപനം

അദ്ധ്വാനവർഗ്ഗ സിദ്ധാന്തവും രാഷ്ട്രീയ സാമ്പത്തികപഠനങ്ങളും
കെ.എം.മാണി
കറന്റ് ബുക്സ്
വില 180 രൂപ

സാമ്പത്തികതയുടെ ഭാരതത്തിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ സാമ്പത്തികകാര്യ മന്ത്രിമാരായതന്നെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു മാത്രം ഡിഗ്രിയെടുത്തവരായിരുന്നു. പകരം എല്ലാവരുംതന്നെ ഹാർവാർഡ്, യേൽ തുടങ്ങിയ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി ഒരുതരം 'ബ്രെയിൻ ഡ്രെയിൻ' സംഭവിച്ചവരായിരുന്നു. നാലോ അഞ്ചോ ബെറ്റിൽ കൂടുതൽ ഇവരാരും ലോകസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഏറ്റവും കൂടുതൽകാലം പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന ഇവർക്കാൽ ഹെൻരിപോലും ഇടയ്ക്കിടെ തന്റെ

ധനകാര്യ മന്ത്രിമാരെ മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഇത്തരം ഒരു ശൈലിക്ക് വിരുദ്ധമായാണ് കേരളത്തിന്റെ അവസ്ഥ. വിദേശ സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നുള്ള ഇറക്കുമതിക്കാരായ സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധരല്ല കേരളത്തിലെ ധനകാര്യമന്ത്രിമാർ. തന്റെതായ സാമ്പത്തിക നയപരിപാടികളിൽ മികവ് കാണിക്കുകയും അതുവഴി എട്ടുപ്രാവശ്യം കേരള ബജറ്റ് അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള അപൂർവ്വഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്ത ഭരണപാടവമുള്ളയാളാണ് എന്റെ മുന്നിലെ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ കെ.എം.മാണി.

അഖിലേന്ത്യാതലത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പല പഠന ഗവേഷകവൃന്ദങ്ങളും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനദശകത്തിൽ പലതരം സെമിനാറുകളും സിമ്പോസിയങ്ങളും ഇവിടെവെച്ച് നടത്തുകയുണ്ടായി. കോളത്തെ ഒരു ഹോട്ടലിൽവെച്ച് നടന്ന ഒരു പ്രധാന സെമിനാറിൽ പങ്കെടുക്കവേ ഈ ലേഖകൻ, ഒരു പ്രശസ്ത സാമ്പത്തികാചാര്യനോട് 'ആഗോളവൽക്കരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അമേരിക്കനെസേഷൻ തന്നെയല്ലേ' എന്ന ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ 'നോ, നോട്ടറ്റോൾ' എന്ന രണ്ടു വാക്കിലുള്ള മറുപടിയിൽ ഒതുക്കി ഉത്തരം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആഗോളവൽക്കരണവും സകാര്യവൽക്കരണവും ഉദാരവൽക്കരണവുമെല്ലാം അമേരിക്കനെസേഷന്റെ വകഭേദങ്ങൾതന്നെയെന്ന് ആർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്?

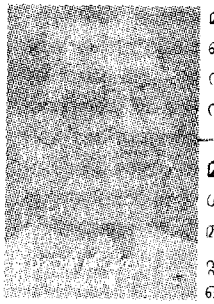
സമ്പൂർണ്ണ സാമ്പത്തിക വിചാരധാരയ്ക്ക് ഇടനൽകുന്ന ഗ്രന്ഥം

മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകൾ സമ്പൂർണ്ണ മാധവിക്കുട്ടി ഡി.സി.ബുക്സ് വില 295 രൂപ

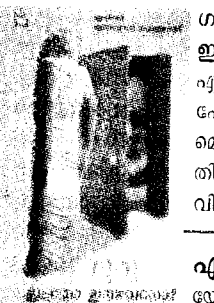
“ഞാൻ എഴുതുന്നത് ഒരു ആത്മബലിയാണ്. ഞാലിടിനി

എല്ലാ പെട്ടെന്ന് മലയ്ക്കു പുറത്തു കാണിക്കുകയാണ് ഞാൻ. ഇതാണ് ആത്മബലി” മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കഥാകാരി മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളുടെ സമാഹാരം. ആയിരത്തോളം പേർക്കുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ മാധവിക്കുട്ടിയുടെ എതാണ്ട് എല്ലാ കഥകളും സമാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ പേർക്ക് റാഷി റായിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതുന്ന വിധമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന് വിശദീകരിക്കുന്നത്. സമ്പൂർണ്ണ സമാഹാരം എന്ന പേരുമുണ്ടെങ്കിലും ‘ശർക്കരകാണെടുത്തു’ ‘കേൾക്കൂ’ ‘പേലുള്ള അപ്പൂർണ്ണ ചില കഥകൾ’ ഇതിലുൾപ്പെടാതെ പോയിട്ടുണ്ട്.

മധുരമി ജീവിതം കെ.രാഘവൻ ഡി.സി.ബുക്സ് വില 45 രൂപ

മാനസികമായ സംഗീതാനുഭവം ഒരുക്കി മലയാളിയെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ച കെ. രാഘവന്റെ ഓർമ്മകൾ ജീവിതത്തിലെ പ്രതികൂല സാഹസര്യങ്ങളോടും കലർന്ന അർപ്പണബോധത്തോടെ കലോപാസന അനുഷ്ഠിച്ച ആ സംഗീതജ്ഞന്റെ ജീവിതവിജയം ഇതിലൂടെ വായനക്കാർക്ക് പരിചയപ്പെടാം. ‘എത്ര വളരെ വ്യസനങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടി വന്നിട്ടും ജീവിതം മധുരമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഈ കൃതി അവതരിപ്പിക്കാൻ ഇടയായതിൽ ഞാൻ ആഹ്ലാദിക്കുന്നു’ എന്ന് അവതാരികയിൽ അക്കിത്ത.

ഗുരു ഇടതോ ഈഴവനോ? എഡിറ്റർ: ഷാനവാസ് പോങ്ങനാട് മെലിൻഡ ബുക്സ്, തിരുവനന്തപുരം വില 55 രൂപ

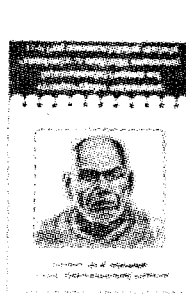
എസ്.എൻ.ഡി.പി യോഗം കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക ഇവിടെയെല്ലാ സ്പഷ്ടിക്കുന്ന വർത്തമാന

കാല പ്രവണതകളെ വിലയിരുത്തുകയാണ് ലേഖകന്മാർ. വി.എസ്.അച്യുതാനന്ദൻ, സുകുമാർ അഴീക്കോട്, പി.പരമേശ്വരൻ, പി.ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, വെളിയം ഭാർഗവൻ, തോട്ടം രാജശേഖരൻ, ഡോ. കെ.കെ.രാഘവൻ, ഡോ. എം.എസ്.ജയപ്രകാശ്, ഡോ. പി.കെ.തീന്തൻ, ഡോ. എം.ശാർദൂരൻ, കെ.മോഹനൻ എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങളും അപ്പൂർണ്ണവള്ളിക്കുണിന്റെ ആമുഖലേഖനവുമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

നവകഥാകൃത്തുക്കൾ പഠനവും പാഠവും ടി.കെ.സന്തോഷ് കുമാർ റെയിൻബോ ബുക്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ്, ചെന്നൈ വില 80 രൂപ

കെ. എ. സെബാസ്റ്റ്യൻ, സുഭാഷ് ചന്ദ്രൻ, പ്രിയ.എ.എസ്. ബി.മുരളി, ഗീതാ ഹിരണ്യൻ, സന്തോഷ് ഏച്ചിക്കാമ്പം, സിതാര.എസ്. ഇ.സന്തോഷ്കുമാർ, എൻ. പ്രദീപ്കുമാർ എന്നീ കഥാകൃത്തുക്കളുടെ ഓരോ കഥകളും അവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളുമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ. നവകഥാകൃത്തുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം എന്ന പ്രാധാന്യം ഈ പുസ്തകത്തിനുണ്ട്. ഈ പഠനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടവരായി ചില കഥാകൃത്തുക്കൾക്കുടിയുണ്ട് എന്ന് വാസ്തവമാണെങ്കിലും അതൊന്നും ഈ സംരംഭത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറയ്ക്കുന്നില്ല.

17-ാം പ്രതി നാരായണഗുരു സാമി... സമ്പാദകൻ: എം.വി.സുബ്രഹ്മണ്യൻ ഗുരുദേവ കുടുംബയൂണിറ്റ് കുഞ്ഞിത്തൈ, വടക്കൻ പാവൂർ വില 20 രൂപ

‘17-ാം പ്രതി നാരായണഗുരുസാമി എന്നു കൂടി പറഞ്ഞുവരുന്ന 70 വയസ്സുള്ള നാണുവാശാൻ. ശ്രീനാരായണഗുരു പ്രതിയായ ഒരു കോടതി നടപടിയുടെ ചരിത്രരേഖകൾ’ എന്ന ഈ പുസ്തകം വിഗ്രഹവൽക്കരിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ്. പുലയരുടെ ക്ഷേത്രപരമ്പരയിൽ ശ്രീച്ച് കേസിൽ പ്രതിയായ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ച കോടതി രേഖകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ളത്. അപ്പൂർണ്ണയുള്ള ഒരു പുസ്തകം.

കുനൻതോപ്പ് തോപ്പിൽ മുഹമ്മദ് മിരൻ വിവർത്തനം: വേണുഗോപാല പണിക്കർ റെയിൻബോ ബുക്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ് വില 90 രൂപ

1956-നു മുൻപുള്ള ഒരു കേരളീയ ഗ്രാമത്തിന്റെ ജീവിതവിഷ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്ന നോവൽ. ഇന്ന് കന്യാകുമാരി ജില്ലയിൽപ്പെട്ട തേങ്ങാപ്പട്ടണം എന്ന കടലോരഗ്രാമത്തിന്റെ കഥ തമിഴിലെ പ്രഗത്ഭ എഴുത്തുകാരനായ തോപ്പിൽ മുഹമ്മദ് മിരനാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. തമിഴിൽ ഏറെ അംഗീകാരമുള്ള ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ നോവൽ മലയാളി വായനക്കാർക്കും ആസാദുമാണ്.

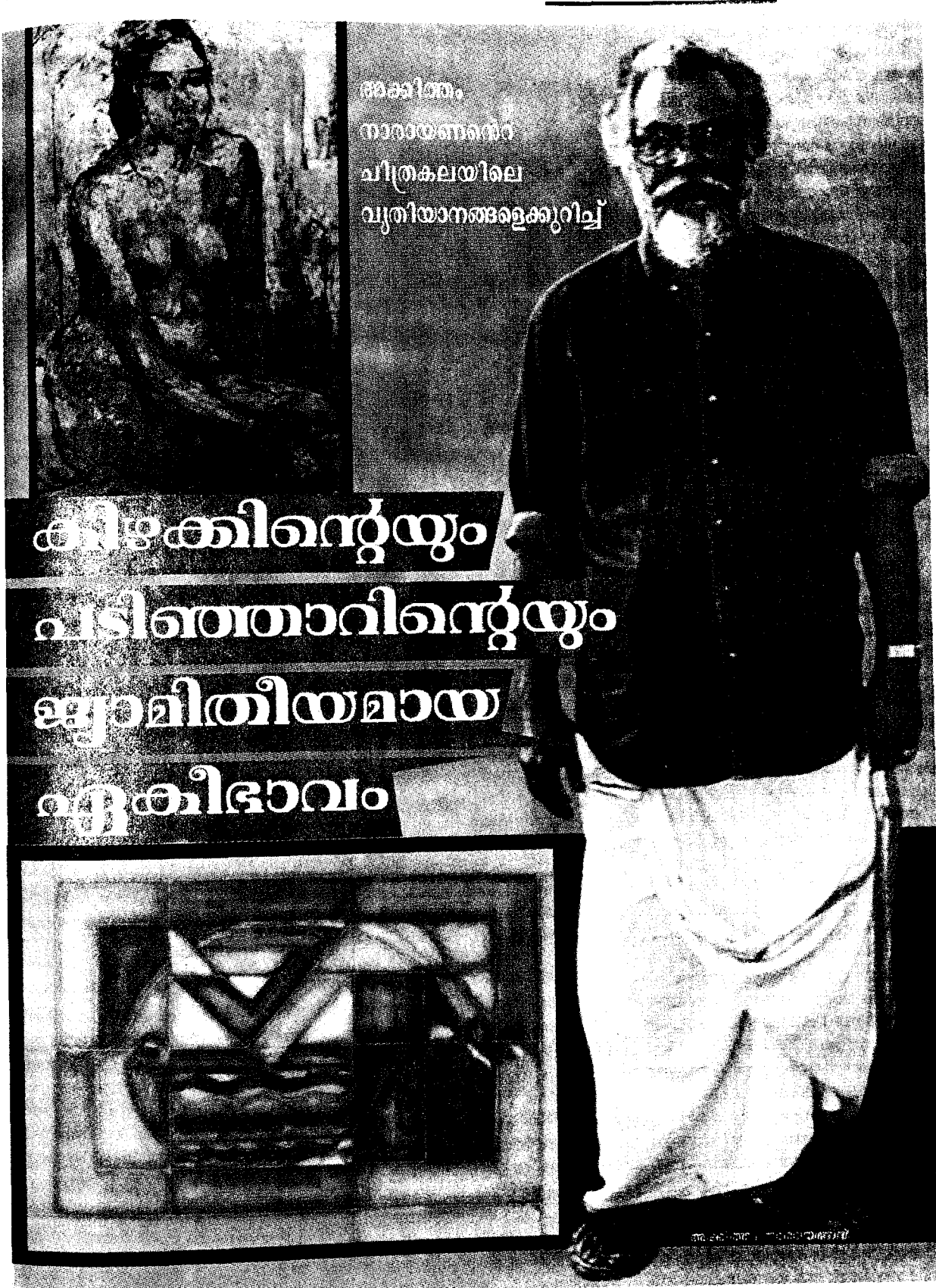
വി.കെ.നാരായണ ഭട്ടതിരി- ജീവിതവും ദർശനവും മച്ചാട് ടി.നീലകണ്ഠൻ വി.കെ.നാരായണ ഭട്ടതിരി സ്മാരക ട്രസ്റ്റ് കോഴിക്കോട്-3 വില 20 രൂപ

വേദപണ്ഡിതനായ വി.കെ.നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ ജീവിതവും ചിന്തയും പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പുസ്തകം. ആർഷഭാരത പാരമ്പര്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ജ്ഞാനവിഷയങ്ങളെ സമീപിച്ച ഭട്ടതിരിയുടെ സമീപനം സർവ്വമത സമഭാവന ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണ്യം, ഇന്ദ്രകൊണ്ടല്ല, കർമ്മകൊണ്ടാണെന്ന് വാദിച്ച ആ മഹാപണ്ഡിതന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു എത്തി നോട്ടമാണ് ഈ കൃതി.

വാൻഗോലി കലയും ജീവിതോന്മാദവും ടി.പ്രേമാനന്ദകുമാർ റെയിൻബോ ബുക്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ് വില 75 രൂപ

ലോകപ്രശസ്ത ചിത്രകാരനായ വാൻഗോലിന്റെ ജീവിതം സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥികളെയും സഹൃദയരെയും ഏറെ ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. സംലർഷനിർഭരവും തീക്ഷ്ണവുമായ ആ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ വായനക്കാർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ.

കിഴക്കിന്റെയും പടിഞ്ഞാററിന്റെയും ജ്യാമിതീയമായ എകീഭാവം

ഏതൊരു മഹത്തായ കലാസൃഷ്ടി കൂടെ അഗാധമായ ഓർമ്മകളെ വഹിക്കാതെ വയ്യ. വൈകാരികതയുടെ നിരാസം കലാകാരന്മാർക്കുള്ളിൽത്തന്നെ വല്ലാത്ത ശൂന്യത സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് ജൈവികതയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി വൈകാരികാശരത തിരിച്ചുപിടിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. ക്യൂബിസത്തോട് കൂതരിക്കൊണ്ട് ഓർഫിസം പോലുള്ള കലാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത് ഈയൊരു തലത്തിലാണ്. ചിത്രഭാഷയിൽ (ആവിഷ്കാരരീതിയിൽ) ഓർഫിസത്തിന്റേത് ക്യൂബിസത്തോട് ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന രീതിയാണെങ്കിലും അത് വർണ്ണപ്രയോഗത്തിൽ കൂടുതൽ ലിറിക്കലാവും ക്യൂബിസത്തിന്റെ കടുത്ത ബുദ്ധിപരതയെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അക്കിത്തം നാരായണൻ എന്ന ചിത്രകാരന്റെ രചനകളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ഇത്രയും ആമുഖമായി കുറിച്ചത് അദ്ദേഹം ഓഫ്ഓർഫിസം പോലുള്ള കലാപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രചാരകനായതുകൊണ്ടല്ല. എന്നാൽ ദീർഘകാലത്തെ പാരീസ് ജീവിതം മേൽപ്പറഞ്ഞ യൂറോപ്യൻ കലാപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചില സാധ്യതകളെ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തികച്ചും ജ്യോതിരീയമായ അമൂർത്ത ചിത്രങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ജ്യോതിരീയ സിങ്കരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പ്രാകൃതമായ സ്മൃതികൾ വഹിക്കുന്നുണ്ട് ആ ചിത്രങ്ങൾ. ഭാരതീയമെന്നോ കുറെക്കൂടി വിശാലമായി ഓറിയന്റൽ എന്നോ പറയാവുന്ന സന്താപബോധത്തെ കൈവിടാതെത്തന്നെയാണ് യൂറോപ്യൻ ജ്യോതിരീയകലയെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്.

അക്കിത്തം നാരായണന്റെ രചനകളിലെ ലാവണ്യസമ്പന്നമായ വിശ്വകലാശാലയുടെ സാഹചര്യം ആദ്യം സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലം കൂടി ആരാധേയമുണ്ട്. ഭാരതീയ താന്ത്രിക കലയുടെയും യൂറോപ്യൻ ജ്യോതിരീയ കലയുടെയും ഏകീഭാവം അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം രചനകളുടെ തുടക്കം തൊട്ടേ ക്ഷേത്രഗണിതത്തിന്റെ സംശ്ലാധിയോടുള്ള ആഭിമുഖ്യം തന്നെയാണ്.

ഒട്ടാകെ യഥാസ്ഥിതികമായ കേരളീയ കൂടുബത്തിൽ ജനിച്ച, മദ്രാസിലെ കോളേജ് ഓഫ് ആർട്ട് ആന്റ് ക്രാഫ്റ്റ്സിനിന്ന് കലാപഠനം പൂർത്തിയാക്കി, കഴിഞ്ഞ മൂന്നര പതിറ്റാണ്ടായി പാരീസ് കേന്ദ്രമാക്കി കലാപ്രവർത്തനം നടത്തുകയാണ് അദ്ദേഹം. ജപ്പാൻകാരിയായ ഭാര്യയിലൂടെ പരിചയിക്കാനിടയുള്ളത് ഓറിയന്റൽ പാശ്ചാത്യമാണ്. അതിനാൽ പലതരം സാംസ്കാരിക സവിശേഷതകളുടെ സങ്കരം കലാസൃഷ്ടികളിലേക്കു പകരുമ്പോൾ ഏകീഭാവം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുക സാധ്യമാകും.

അറുപതുകളിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫിഗറേറ്റീവ് കാലഘട്ടത്തിനുശേഷം, താന്ത്രിക കലയോടു ചായവ് പുലർത്തുന്ന സോഴ്സ് (Source 1972) പോലുള്ള ചിത്രങ്ങൾ മികച്ച ഉദാഹരണം. താന്ത്രികകലയുടേതായ മണ്ഡലങ്ങളും യന്ത്രങ്ങളും മതാത്മക ബിംബങ്ങളും അനുഷ്ഠാന കലകളുടെ പ്രകടമായ സാധിനവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഈ വിധമുള്ള സാധിനങ്ങളിലൂടെ രൂപപ്പെട്ട പൊതുചിത്രഭാഷ അക്കാലത്തെ ഭൂരിഭാഗം മദ്രാസ് സ്കൂൾ ചിത്രകാരന്മാരുടെയും സവിശേഷതയായിരുന്നു. എന്നാൽ പതുക്കെപ്പതുക്കെ അക്കിത്തം നാരായണനിൽ മതാത്മകമായ സാധിനം കുറഞ്ഞു വരുന്നതായി കാണാം. തൊണ്ണൂറുകളിൽ എത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും യൂറോപ്യൻ ജ്യോതിരീയ കലയുടെ സാധിനമാണ് കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത്. അതേസമയം സന്താപത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. വർണ്ണങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലാണ് ഈ സന്താപബോധം ഏറെ പ്രകടമായത്. രാസവർണ്ണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭാരതീയ ഭിത്തിചിത്രങ്ങളുടെ വർണ്ണസങ്കരമാണ് നാരായണൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കറുപ്പ് ബാധിച്ച ക്ഷുബ്ധത വർണ്ണപ്രയോഗത്തിലെ സവിശേഷതയുമാണ്. പൗരാണിക ഭിത്തികളുടെ, വാസ്തുശില്പത്തിന്റെ ഒക്കെ ഓർമ്മകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ കാരണം അതാണ്. ചതുരങ്ങളുടെയും ത്രികോണങ്ങളുടെയും സമ്മേളനം അതുതന്നെ സംഗീതാത്മകവും വൈകാരിക സ്പർശമുള്ളതുമാണ്. ഈ ജ്യോതിരീയ രൂപങ്ങൾക്കകത്ത് നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയ

അക്കിത്തം നാരായണൻ - ഒരു പഴയചിത്രം

മിതമായ മോലരൂപങ്ങളും അഗ്നി, ജലം, എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നേർത്ത രേഖകളും ലിപികൾ, സർപ്പങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സർവ്വതോമുഖമായ പ്രയോഗമുണ്ട്. ചില ചിത്രങ്ങളിൽ കാണാം. ഉദാഹരണമായി പ്രതികമായ ബീജരൂപങ്ങളും കാണാം. യൂറോപ്യൻ ജ്യോതിരീയകലയിൽ ഏറെയൊന്നും കാണാനാവാത്ത വെളിച്ചത്തിന്റെ വിന്യാസമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളിലെ അനന്യതയെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. എണ്ണച്ചായമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ പ്രിയം. കാൻവാസ് പ്രതലത്തിൽ എണ്ണച്ചായം നേർപ്പിച്ച് തേയ്ക്കുകയും പിന്നീട് തുടച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്താണ് അമൂർത്ത വിന്യാസങ്ങൾക്കകത്ത് വെളിച്ചത്തിന്റെയും നിഴലിന്റെയും സമ്മേളനപ്രതിതി സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഈ വെളിച്ചം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾക്ക് ത്രിമാനസ്വഭാവം നൽകുന്നത്. പൗരാണികമായ ശൃംഗാരങ്ങൾക്ക് അകത്തുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രതിതി ചില ചിത്രങ്ങൾ നൽകുന്നു. എൻഗേവിന്റെ സാധ്യത നന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് അദ്ദേഹം. പഞ്ചഭൂതാത്മകമായ ഒരു വിക്ഷേപത്തിന്റെ സമഗ്രത പല ചിത്രങ്ങൾക്കുമുണ്ട്.

മോണ്ട്രിയാന്റെ (Piet Mondrian) ജ്യോതിരീയ ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മുൻതലമായി ഒരു വ്യക്തിയുടെ രൂപാന്തരം തന്നെയായി അത്തരം ചിത്രങ്ങളെ വിലയിരുത്താറുണ്ട്. ജ്യോതിരീയരൂപങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് ചില ഭൂഭാഗങ്ങൾ കാൻവാസ്സിൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറുപതുകൾ തൊട്ട് അക്കിത്തം നാരായണന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന രൂപമാറ്റവും ഇത്തരത്തിലുള്ളതാണ്. 1963-ലും 1966-ലും രചിച്ച ഗന്ധർവശൃംഗങ്ങൾ ജ്യോതിരീയ രൂപങ്ങൾക്ക് പ്രാമുഖ്യമുള്ളവയാണ്. തെരുവിലൂടെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കും ജ്യോതിരീയ ഘടനയാണുള്ളത്. അറുപതുകളിൽ മനുഷ്യാകാരങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ. അവയിലൊക്കെ ക്യൂബിസ്റ്റ് സാധിനം വളരെ പ്രകടവുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വളരെ റിയലിസ്റ്റിക്കായ ചരയാപടങ്ങളും അൻപതുകളുടെ ഒടുവിലും അറുപതുകളുടെ ആദ്യത്തിലുമായി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ശുദ്ധ അമൂർത്തതയിൽ വിലയം കൊള്ളുകയായിരുന്നു അവ. ജ്യോതിരീയ ഘടനയിൽ ചലനത്തിന്റെ പ്രതിതി സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒരേ രൂപത്തിന്റെ തന്നെ അനേകം പെരുക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ചില രചനകൾ നടത്തിയിരുന്നു അദ്ദേഹം.

അറുപതുകളിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ശില്പങ്ങളും ശ്രദ്ധേയമാണ്. പേശിബലമാർന്ന അത്തരം ശില്പങ്ങളിൽ ഫ്യൂച്ചറിസ്റ്റ് സങ്കേതങ്ങൾ നന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് അക്കിത്തം നാരായണൻ.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, സമയവും കാലവും നോക്കിയാൽ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവുന്ന സാന്നിധ്യം ധാരാളമുണ്ട്. യാത്ര പോകുന്നതിനുമുമ്പ് എതിരെവരുന്ന ശക്തിയും പൂച്ച കുറുകെ ചാടിയാൽ ആ യാത്ര അവിടെ അവസാനിപ്പിച്ച് നിശ്ചിതസമയംവരെ കാത്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ദോഷം തീർന്നു എന്നു ബോദ്ധ്യമായാൽ യാത്ര തുടങ്ങുക. ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ മുതിർന്നവർ പറയുന്ന വാക്കുകളുടെയോ ജ്യോതിഷത്തിന്റെയോ പിൻബലത്തിലായിരിക്കും.

ജ്യോതിഷം വിശാലമായ കണക്കുകളുടെ ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. പക്ഷേ, ആ ശാസ്ത്രശാഖയെ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയ വിദഗ്ദ്ധ ജ്യോത്സ്യന്മാർ കുറവാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ചില വ്യാജപണ്ഡിതന്മാരുടെ വികലമായ അറിവിന്റെ വിതരണമാണ് സാന്നിധ്യം ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ പ്രാപ്തനാക്കിയത്.

ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് സന്ന്യാസിവരുമായും പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാരും തുടങ്ങിവച്ച ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തിന് ഇടയ്ക്ക് എവിടെയോ പിഴവുപറ്റി. ശാസ്ത്രരേഖകളിൽ പലതിനും നഷ്ടം സംഭവിച്ചതായിരിക്കാം കാരണം. അങ്ങനെ വ്യാജജ്യോത്സ്യന്മാർ രംഗപ്രവേശിച്ചു.

നിത്യജീവിതത്തിലെ താല്പര്യകാര്യപോലും വിശ്വാസത്തിന്റെ പിൻബലം നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് 'സദാനന്ദൻ സമയ'മെന്ന ചിത്രത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം.

വേദം ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇപ്പോഴും ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ചിലർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്.

ജ്യോതിഷം, നിമിത്തം ഇവയൊക്കെ വളരെ പ്രധാനമായി കാണുന്ന സദാനന്ദന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇത് ഒരു ഭാഗമായി കടന്നുവരുന്നത് തന്റെ മുത്തച്ഛനോടുള്ള സഹവാസമായി

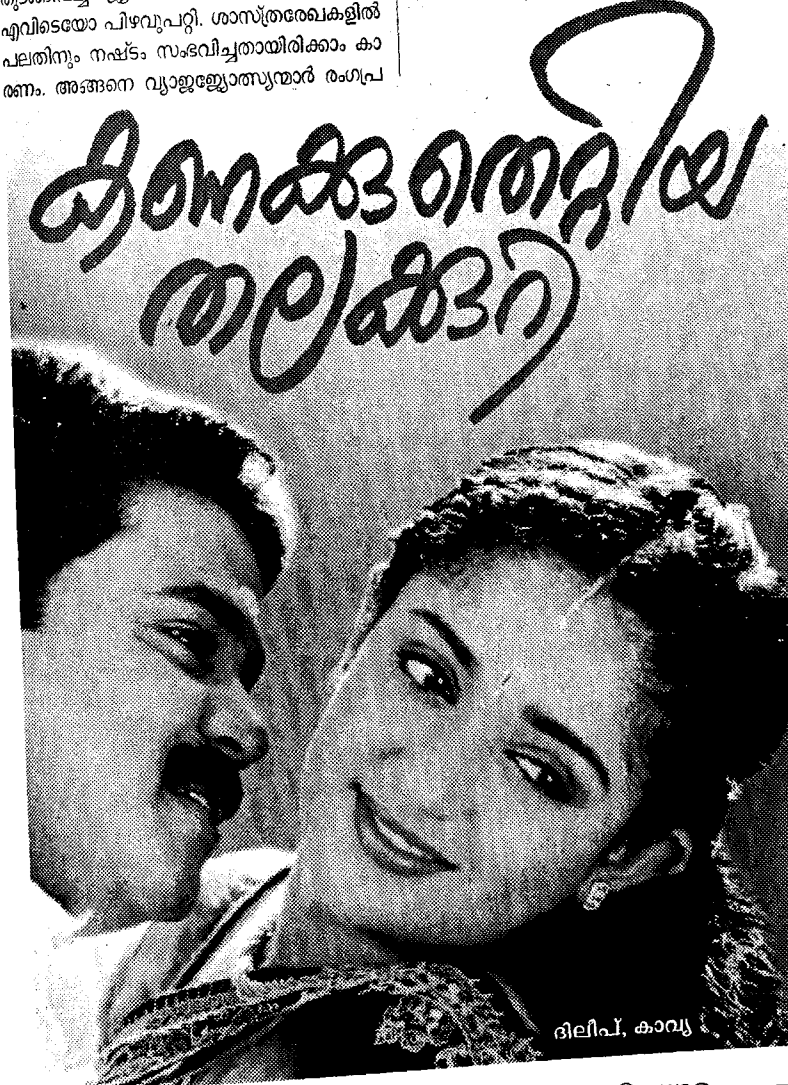
രുന്നു. അതിനു പ്രധാന കാരണം സദാനന്ദന്റെ ജന്മസമയത്തിലുള്ള രാശിചക്രത്തിന്റെ നിലയിൽ വന്ന മാറ്റംതന്നെയാണ്. മീനമാസത്തിൽ കറുത്ത വാവിന്റെ മൂന്നാം പാദത്തിൽ കരിപുരാം നാളിൽ സദാനന്ദൻ ജന്മനായി. അദ്ദേഹം കുഞ്ഞിക്കാൽ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചുതന്ന അമ്മയുടെ അനുത്തോടെയായിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ അച്ഛനും അമ്മയോടൊപ്പം യാത്രയായി. അങ്ങനെ മുത്തച്ഛന്റെ സംരക്ഷണയിലായ സദാനന്ദന്റെ ജാതകം ഗണിച്ചെഴുതാനായി വേലക്കണിയാരെയാണ് സമീപിച്ച്. ജ്യോത്സ്യന്റെ പ്രവചനം മനയ്ക്കൊപ്പിച്ചിട്ട് തറവാട്ടിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന സമാധാന അന്തരീക്ഷംകൂടി നഷ്ടമാക്കി. കാരണം സദാനന്ദന്റെ ജന്മദോഷത്തിന്റെ അടുത്ത ഇര മുത്തച്ഛന്റെ മകനുംകൂടിയായ, സദാനന്ദന്റെ അമ്മാവനാണ്. അങ്ങനെ അമ്മാവന്റെ കാലനെപ്പോലെ, എല്ലാവരുടെയും കൃത്യവാക്കുകൾ കേട്ട് അവൻ അവിടെ വളർന്നു.

വിശ്വാസങ്ങളുടെ തടവറ

'മഴത്തുള്ളിക്കിലുക്ക്'ത്തിനുശേഷം അക്ബറും ജോസും ചേർന്നൊരുക്കുന്ന ചിത്രമാണ് 'സദാനന്ദന്റെ സമയം'. അനാചാരങ്ങളുടെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും പുറകെ മാത്രം പോയി, ദുരന്തങ്ങളേവാങ്ങി, മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ പരിഹാസപാത്രമായി മാറുന്ന സദാനന്ദൻ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ ദിലീപ് അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദൗർഭാഗ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ സദാനന്ദനെ കുറച്ചുകൂടിയും സന്തോഷത്തോടെ കാണുന്നത് മുത്തച്ഛൻ മാത്രം. അദ്ദേഹം സദാനന്ദന്റെ ജന്മദോഷത്തിൽ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചോർത്ത് ഖിന്നനാണ്. അവന്റെ നന്മയ്ക്കായി ക്ഷേത്രദർശനവും വഴിപാടുകളുമായി തന്റെ ജീവിതം തള്ളിനിൽക്കുന്ന ഒരു പാവം മുത്തച്ഛൻ.

നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളുമായി സദാനന്ദന്റെ ശരീരമാസകലം ജപിച്ചുകെട്ടിയ നൂലുകളുടെയും ഏലസുകളുടെയും ഭാരംകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ അയാൾ നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതായി നമുക്കു തോന്നും. അങ്ങനെ അയാൾ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അബദ്ധധാരണകളുടെയും പശ്ചാത്തമായി മാറുന്നു. നാട്ടുകാരും വീട്ടിലെ ചിലരും ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞ് പരിഹസിക്കുമ്പോൾ, ആ വാക്കുകൾ ആസ്വദിക്കുകയും സന്തോഷം വിശ്വാസങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ദൃഢചിത്തനാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

'തിളക്കത്തിൽ ബുദ്ധിക്കു സ്ഥിരതയില്ലാത്ത കഥാപാത്രമായ ഉണ്ണിയാണെങ്കിൽ 'സദാനന്ദന്റെ സമയ'ത്തിൽ ഉണ്ണിയുടെ ഭാവഹാവാദികളിൽ നിന്ന് അകന്നുമാറി മറ്റൊരാളായി മാറുന്നു. ദിലീപിനു മാത്രം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നൊരു വേഷമാണിത്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാസ്റ്റ് ചെയ്തു' - അക്ബർജോസ് പറയുന്നു.

ദിലീപ്, കാവ്യ

ചിത്രത്തിൽ ദിലീപ് അവതരിപ്പിച്ച സദാന നനെ കണ്ടപ്പോൾ സംവിധായകർ പറഞ്ഞത് സത്യമായി എന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടു. കഴുത്തിൽ നിറയെ പല ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നും അപൂർവ്വസിദ്ധന്മാർ-മന്ത്രവാദികളിൽനിന്നും എഴുതി പൂജിച്ചുകെട്ടിയ ഏലസുകളും, ഹോമങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന പ്രസാദങ്ങളും കൂങ്കുമാ, ഭസ്മം, ചന്ദനം എന്നിവ പടിപടിയായി തന്റെ നെറ്റിയിൽ കുറിചാർത്തി കൈവിലകളിൽ ഭാഗ്യരത്നങ്ങൾ പതിപ്പിച്ചതും പ്രത്യേകം തയ്യാർ ചെയ്ത മോതിരങ്ങളുമായി സദാനന്ദൻ വരുമ്പോൾ അയാൾക്ക് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന ചിലരുമായി സാദൃശ്യം തോന്നുന്നില്ലേ, എന്നു സംശയിച്ചു. ശരിയാണ്. നിലനില്പിനുവേണ്ടിയും പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടാനും ഇത്തരം വേഷങ്ങൾക്കു പിന്നിലെ സദാനന്ദന്മാർക്ക് കഴിയും. അക്ബർ ജോസ് ഈ ചിത്രമൊരുക്കാൻ ലൊക്കേഷൻ കണ്ടെത്തിയത് ഒറ്റപ്പാലവും പാലക്കാട്ടുമാണ്. സിനിമക്കാരുടെ ഭാഗ്യലൊക്കേഷനായി ഇവ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ കാരണം പ്രകൃതിയൊരുക്കിയ പച്ചപ്പും നിളാനദിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യവുമായിരിക്കാം.

നാട്ടിലെ എൽ.പി. സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനാണ് സദാനന്ദൻ. അയാൾ സ്കൂളിൽ എല്ലാ സമയവും എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾ ഒപ്പിച്ചു സ്കൂളിലെ ചില കുട്ടികളെപ്പോലെ അധികാരികൾക്ക് തലവേണയുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. സ്കൂളിൽ പോകുന്ന തിന്മയുന്പോണെങ്കിൽ, ശകുനം മോശമാണെന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി വിട്ടിലും പ്രശ്നം കൊരാനാണ്. പോകുന്ന വഴിയിൽ ബലിക്കാക്ക കരഞ്ഞാൽ അത് തന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും ആത്മാവ്, തന്നെ കാണാതെയാണ് അവ കരയുന്നതെന്നോർത്ത് ആ കാക്കകൾ പറന്നുപോകുന്നതുവരെ സദാനന്ദൻ അവിടെയുണ്ടാകും. ഇനി കാക്കയെ യാത്രയയച്ചതിനുശേഷം സ്കൂളിലെത്തുമ്പോൾ രാഹുലാലും ആരുംഭിച്ചിരിക്കും. അത് കഴിയുവരെ സ്കൂളിൽ കയറാതെ പുറത്തു കാത്തുനിൽക്കും. വാസ്തുപ്രകാരം സ്കൂളിന്റെ സ്ഥാനവും ഇരിപ്പും ശരിയല്ലെന്നാണ് സദാനന്ദന്റെ വിശ്വാസം. ആ ദോഷം അയാളെ ബാധിക്കാതിരിക്കാനായി എല്ലാ ദിവസവും സ്കൂൾ മുറുത്ത് തേങ്ങയുടച്ച തിനുശേഷമേ ക്ലാസിൽ കയറുകയുള്ളൂ. കാഴ്ചയിൽ മാനസിക വിഭ്രാന്തി നേരിടുന്ന കഥാപാത്രമാണെന്ന് തോന്നുകയുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ചുവെന്ന് തിരക്കഥാകൃത്ത് ജെ.പള്ളാശ്ശേരി ആശ്വാസം കൊള്ളുന്നു. ഒരിക്കൽ, തന്റെ സ്ഥിരം ജ്യോത്സ്യനായ വാസുപണിക്കർ മാറിത്താമസിക്കുന്ന പുതിയ വാസസ്ഥലം തേടി സദാനന്ദൻ വരുമ്പോൾ കുത്തമ്പലത്തിൽ നൃത്തം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ ലക്ഷണമൊത്തും ഭംഗിയുള്ളതുമായ രണ്ടു കണങ്കാലുകൾ അയാൾ കാണാനിടയാകുന്നു. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ പനങ്കുലപോലെയുള്ള തലമു

ടി. ഉടനെ ശാസ്ത്രത്തിലൂന്നി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയ സദാനന്ദൻ, ഇത്തരത്തിൽ ഒരു പെൺ കുട്ടിയെ താൻ സ്വയം കണ്ടെത്തുമെന്ന് തന്റെ കുടുംബജ്യോത്സ്യൻ വാസു പണിക്കർ പറഞ്ഞ കാര്യം ഓർത്തു. അവൾക്കുവേണ്ടിയാണ് താൻ ഇത്രയുംകാലം കാത്തിരുന്നത് എന്ന വിശ്വാസം കുടിയായപ്പോൾ അയാൾക്ക് ആ കുട്ടിയോട് ആദ്യകാഴ്ചയിൽത്തന്നെ അതിയായ അനുരാഗം തോന്നി. കുടുംബ പാരമ്പര്യവും പ്രശസ്തിയുമുള്ള മനയ്ക്കാപ്പിള്ളി തറവാട്ടിലെ, സ്കൂൾ വാധ്യാരായ സദാനന്ദനുവേണ്ടി ആലോചന വന്നപ്പോൾ സുമംഗലയുടെ വീട്ടുകാർക്ക് പിന്നിടാനും ആലോചിക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

പൊതുത്തങ്ങൾ പത്തും ഉത്തമം. ശകുനവും നിമിത്തവും അനുകൂലം. ലക്ഷണശാസ്ത്രത്തിലും ഒന്നാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട സുമംഗല എന്തുകൊണ്ടും ഉത്തമഭാര്യയാണെന്ന് സദാനന്ദൻ തീരുമാനിച്ചു.

ദിലീപ് സംവിധായകരായ അക്ബർ-ജോസിനോടൊപ്പം

റേയും അമ്മയുടെയും ആത്മാവ്, തന്നെ കാണാതെയാണ് അവ കരയുന്നതെന്നോർത്ത് ആ കാക്കകൾ പറന്നുപോകുന്നതുവരെ സദാനന്ദൻ അവിടെയുണ്ടാകും. ഇനി കാക്കയെ യാത്രയയച്ചതിനുശേഷം സ്കൂളിലെത്തുമ്പോൾ രാഹുലാലും ആരുംഭിച്ചിരിക്കും. അത് കഴിയുവരെ സ്കൂളിൽ കയറാതെ പുറത്തു കാത്തുനിൽക്കും. വാസ്തുപ്രകാരം സ്കൂളിന്റെ സ്ഥാനവും ഇരിപ്പും ശരിയല്ലെന്നാണ് സദാനന്ദന്റെ വിശ്വാസം. ആ ദോഷം അയാളെ ബാധിക്കാതിരിക്കാനായി എല്ലാ ദിവസവും സ്കൂൾ മുറുത്ത് തേങ്ങയുടച്ച തിനുശേഷമേ ക്ലാസിൽ കയറുകയുള്ളൂ. കാഴ്ചയിൽ മാനസിക വിഭ്രാന്തി നേരിടുന്ന കഥാപാത്രമാണെന്ന് തോന്നുകയുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ചുവെന്ന് തിരക്കഥാകൃത്ത് ജെ.പള്ളാശ്ശേരി ആശ്വാസം കൊള്ളുന്നു. ഒരിക്കൽ, തന്റെ സ്ഥിരം ജ്യോത്സ്യനായ വാസുപണിക്കർ മാറിത്താമസിക്കുന്ന പുതിയ വാസസ്ഥലം തേടി സദാനന്ദൻ വരുമ്പോൾ കുത്തമ്പലത്തിൽ നൃത്തം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ ലക്ഷണമൊത്തും ഭംഗിയുള്ളതുമായ രണ്ടു കണങ്കാലുകൾ അയാൾ കാണാനിടയാകുന്നു. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ പനങ്കുലപോലെയുള്ള തലമു

കാവ്യമാധവനാണ് സുമംഗല എന്ന കഥാപാത്രമായി സിനിമയിൽ വരുന്നത്. 'തിളക്ക'ത്തിനുശേഷം ദിലീപും കാവ്യയും വീണ്ടുമൊന്നിക്കുന്ന ചിത്രമെന്ന പ്രാധാന്യവുമുണ്ട് 'സദാനന്ദന്റെ സമയ'ത്തിന്.

ചിത്രത്തിന്റെ സെറ്റിൽ കാവ്യയെ കാണുമ്പോൾ ആസ്പദിച്ച അഭിനയിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു കഥാപാത്രത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുകയായിരുന്നു. കാവ്യ എറണാകുളത്താണിപ്പോൾ താമസിക്കുന്നത്. 'നീലേശ്വരം മടുത്തിട്ടൊന്നുമല്ല, നമ്മുടെ സിനിമകൾ കൂടുതലും എറണാകുളം കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകഴിഞ്ഞ് കുറച്ച് ഒഴിവു കിട്ടിയാൽ നാട്ടിൽപോയി തിരിച്ചു വരാൻ ധാരാളം സമയമെടുക്കും. ദുര്മാണ് പ്രശ്നം.' കാവ്യ പറഞ്ഞു.

സങ്കല്പത്തിലെ രാജകുമാരിയുമായുള്ള വിവാഹം സദാനന്ദൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെതന്നെ നടന്നു. പക്ഷേ, ആ സന്തോഷം അധികനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല.

സദാനന്ദൻ നല്ലവനാണ്. തന്റെ പ്രവൃത്തി കൊണ്ട് ഒരാൾക്കും ഒരു ദോഷവും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പച്ചപ്പാറും പക്ഷേ,

മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മ ഉദ്ദേശിച്ച് അയാൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തനിക്കുതന്നെ വിനയായി മാറുന്നു. അത്തരത്തിൽ ഒരു സംഭവം തറവാട്ടിൽ, അശ്വതിയുടെ വിവാഹനിശ്ചയത്തിന്റെ അന്ന് അയാൾക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്നു.

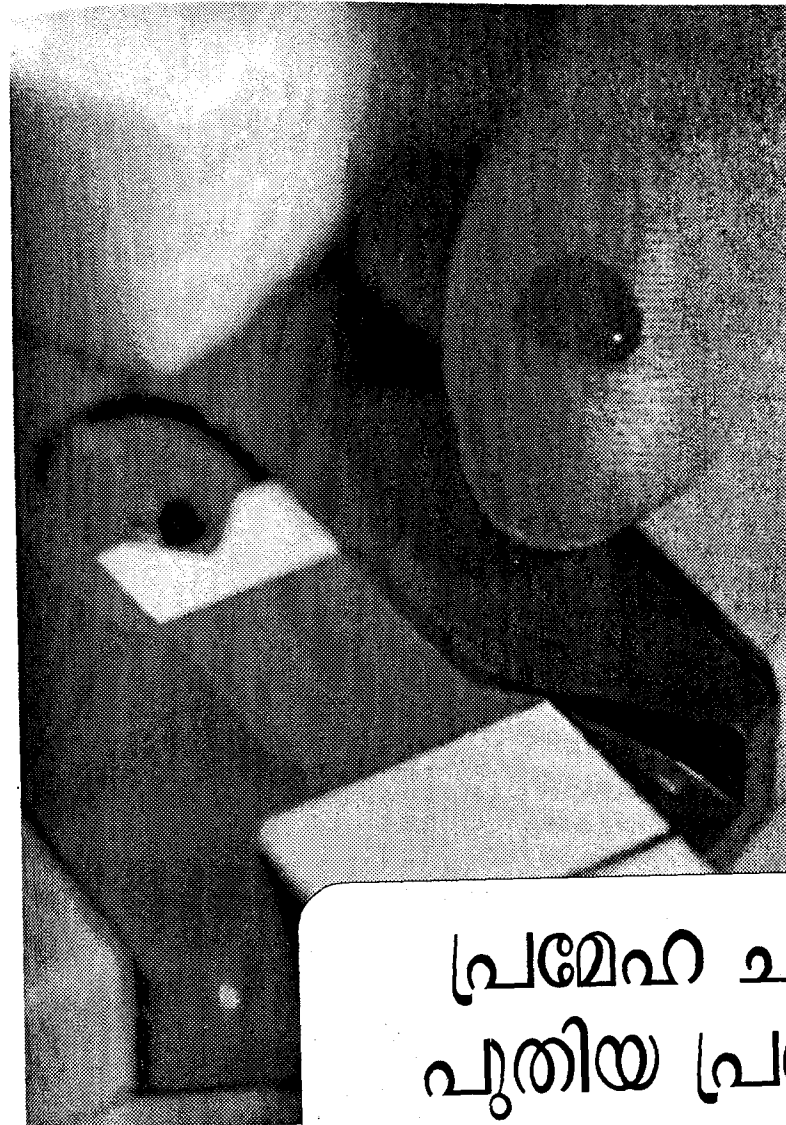
ബന്ധുക്കളായി, ഇരുകൂട്ടരിലും ധാരാളം പേർ പങ്കെടുക്കുന്ന ചടങ്ങ്. നിശ്ചയക്കുറിപ്പ് വായിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തടസ്സങ്ങളൊഴിവാക്കാൻ വിഘ്നേശ്വരൻ നിലവിലുള്ളതൊക്കെയും അശ്വതിയുടെ കൈയിൽനിന്നും അത് താഴെ വീണു. സകലരും സന്തോഷരായ നിമിഷം. ഇതുകണ്ട് ഞെട്ടിയ സദാനന്ദൻ ഈശ്വര... ചതിച്ചോ... എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് സുമംഗല സദാനന്ദന്റെ കൈപിടിച്ച് ആംഗ്യഭാഷയിൽ പറഞ്ഞു; മിണ്ടരുതെന്ന്. നിശ്ചയക്കുറിപ്പ് വായിക്കുന്നതോടൊപ്പം തടസ്സം കാണിക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളും അവിടെ അരങ്ങേറുന്നു. ഒടുവിൽ നിലവിലുള്ളതിന്റെ തിരിയും കെട്ടപ്പോൾ സദാനന്ദന്റെ ക്ഷമയുടെ അവസാനത്തെ നിയന്ത്രണവും കൈവിട്ടുപോയി. മനസ്സ് നിമിത്തശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമായി. സദാനന്ദൻ പരിസരം മറന്നു. അയാൾ പൊതു മദ്ധ്യത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ ശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് അപ്രിയങ്ങളായി. അയാളെ സുമംഗല അവിടെനിന്നും പിടിച്ചുമാറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി. ഈ സംഭവത്തോടുകൂടി സദാനന്ദൻ തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ശരിക്കും ഒറ്റപ്പെട്ടു.

അഭിനയത്തിന്റെ അപാരസാധ്യതകൾ മുതലാക്കിയ ഒരു സീനാണിത്. അവിടെ സദാനന്ദനായി മാറിയ ദിലീപ് മലയാളസിനിമയിൽ തന്റെ സ്ഥാനം അനിഷേധ്യമാണെന്ന് തെളിയിച്ചു.

തന്റെ ജന്മദോഷം തറവാട്ടിൽ താമസിക്കുന്നവരെ ദോഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സദാനന്ദന്റെ സ്വഭാവം മാറി. അത് ഒരു തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നീടുണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊടുവിൽ സദാനന്ദനും സുമംഗലയും മനയ്ക്കാപ്പിള്ളി തറവാട്ടിൽനിന്നും മാറിത്താമസിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതോടെ സദാനന്ദന്റെ ജീവിതത്തിലും തറവാട്ടിലുമുണ്ടാകുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ സംഭവങ്ങളാണ് ഈ ചിത്രത്തിൽ അനാവൃതമാകുന്നത്.

സിദ്ദീഖ്, ജനാർദ്ദനൻ, ജഗതി, കൊച്ചിൻ ഹനീഫ, സലീംകുമാർ, ടി.പി.മാധവൻ, മച്ചാൻ വർഗീസ്, അഗസ്റ്റിൻ. സുകുമാരി, ബിന്ദുപണിക്കർ, മായാ വിശ്വനാഥ്, ദർശന തുടങ്ങിയ നീണ്ടനിരയെക്കൂടി ഈ ചിത്രത്തിൽ യുസഫ് ലി-മോഹൻ സിത്താർ ടീമിന്റെ ഗാനങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഛായാഗ്രഹണം പി.സുകുമാരൻ. കഥ ശരത്ചന്ദ്രൻ വയനാട്.

സൗപർണ്ണികാ ആർട്സിന്റെ ബാനറിൽ ജയശങ്കർ, നൗഷാദ്, സാബുദിൻ എന്നിവർ നിർമ്മിച്ച ഈ ചിത്രം ഷേണായി സിനിമാക്സ് പ്രദർശനത്തിനെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

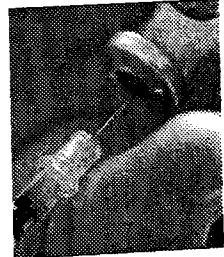

പ്രമേഹ ചികിത്സ: പുതിയ പ്രതീക്ഷകൾ

പ്രമേഹരോഗികൾക്ക് ആശാവഹമായിത്തീരുന്ന ഗവേഷണ ഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച്

ലോകാരോഗ്യസംഘടന ലോകമൊട്ടാകെ നടത്തിയ ഒരു പഠനം നൽകിയ സുചമ്പയനുസരിച്ച് 2025 ആകുമ്പോഴേക്കും ഇന്ത്യയിൽ 57 ദശലക്ഷം പ്രമേഹരോഗികൾ ഉണ്ടാകും. ഇത് പ്രശ്നത്തിന്റെ ചെറിയൊരു വശം മാത്രമാണ്. പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത് നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രമേഹമുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞവരും തിരിച്ചറിയാത്തവരും തമ്മിലുള്ള അനുപാതം 1:1 ആണെങ്കിൽ ഗ്രാമത്തിൽ അത് 1:3 ആണെന്നാണ്. നഗരത്തിൽ പൊതുവെ എല്ലാ പ്രമേഹരോഗികൾക്കും സ്വന്തം രോഗം അറിയാമെങ്കിൽ ഗ്രാമത്തിൽ ഓരോ നാലു രോഗികളിലും ഒരാൾക്കുമാത്രമേ സ്വന്തം രോഗവിവരം അറിയൂ എന്നർത്ഥം.

ശ്രദ്ധിച്ചാൽ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്താവുന്ന ഒരു രോഗമാണ് പ്രമേഹം. എന്നാൽ നിയന്ത്രണം വീട്ടാൻ അതിവേഗ അപകടകാരിയും. നിയന്ത്രണത്തിന് പ്രമേഹമുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞവരും തിരിച്ചറിയാത്തവരും തമ്മിലുള്ള അനുപാതം 1:1 ആണെങ്കിൽ ഗ്രാമത്തിൽ അത് 1:3 ആണെന്നാണ്. നഗരത്തിൽ പൊതുവെ എല്ലാ പ്രമേഹരോഗികൾക്കും സ്വന്തം രോഗം അറിയാമെങ്കിൽ ഗ്രാമത്തിൽ ഓരോ നാലു രോഗികളിലും ഒരാൾക്കുമാത്രമേ സ്വന്തം രോഗവിവരം അറിയൂ എന്നർത്ഥം.

പുത്തൻ പ്രതീക്ഷ

പ്രമേഹരോഗചികിത്സയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രതീക്ഷകളെക്കുറിച്ച്

ഈ ഒരുപാടു ഗവേഷണഫലങ്ങൾ പുറത്തുവന്നിരിക്കുന്നു.

● **ഇൻസുലിൻ (Islet) കോശങ്ങളുടെ പരിചരണം:** പിത്താശയഗ്രന്ഥിയിലെ (പാൻക്രിയാസ്) ഈ കോശങ്ങളാണ് ഇൻസുലിൻ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. മൃഗങ്ങളുടേതോ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റേതോ പിത്താശയത്തിൽ നിന്ന് ഈ കോശങ്ങളെടുത്ത്, പുറത്തു വെച്ച് കൾച്ചർ ചെയ്തു പെരുപ്പിച്ച്, ഡയബറ്റിക് രോഗിയുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പിടിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആകെ ഒരു പ്രശ്നമുള്ളത് അനുവസ്തുക്കൾ പുറത്തുനിന്നുള്ള ശരീരത്തിന്റെ പ്രവണതയാണ്. ഇപ്പോൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രമം പുറത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന ഇൻസുലിൻ കോശങ്ങളിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തി ആതിഥേയശരീരത്തിലെ കോശങ്ങൾക്കു സ്ഥാനമാക്കാനാണ്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ആതിഥേയ ശരീരത്തെ ഒരു ആശ്വാസത്തിലൂടെ കബളിപ്പിക്കാനാണ് ശ്രമം. കോശങ്ങൾ തന്റേതല്ലെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ശരീരം പുറത്തുള്ളില്ലല്ലോ.

● **ഇൻസുലിൻ ഇൻഹൈലറുകൾ:** അമേരിക്കയിലുള്ള ഒരു മരുന്ന് കമ്പനി (Pfizer) ഇൻസുലിൻ ഇൻഹൈലറുകൾ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഇതു വിജയകരമായാൽ ഇൻസുലിൻ കുത്തിവെയ്പ്പ് എന്ന ബുദ്ധിമുട്ട് ഒഴിവാക്കാം. കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിലാണിത് കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്രദമാവുക. അതുപോലെ ഇൻസുലിൻ പാച്ചസ് (Insulin Patches) ഉണ്ടാക്കാനും

ചില മരുന്ന് കമ്പനികൾ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

● **ഇൻസുലിൻ സെൻസിറ്റൈസറുകൾ:** ഇതൊരു തരം ഗുളികകളാണ്. ഈ ഗുളികകൾ ഇൻസുലിനെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി പിത്താശയഗ്രന്ഥിയിലെ അധാനദോഷം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ കിഡ്നിക്കു തകരാറുണ്ടാക്കുമെന്നൊരു ദോഷം ഇതിനുണ്ട്. ഈ പാർശ്വഫലം ഒഴിവാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ഗവേഷകർ.

● **അക്കാർബോസ് (Acarbose):** ഈ ഗുളികകൾ ഭക്ഷണത്തിലുള്ള കാർബോ ഹൈഡ്രേറ്റുകൾ ശരീരത്തിനുള്ളിലേക്ക് ആഗിരണം ചെയ്യാതെ പുറത്തുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

യുപ്പെടുമ്പോൾ സാവധാനമാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിലെ കാർബോഹൈഡ്രേറ്റുകളുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം ആഗിരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ബാക്കിയുള്ളവ വിസർജ്ജനത്തിലൂടെ പുറത്തു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു.

● **ആന്റി ഓക്സിഡന്റുകൾ (Antioxidants):** രക്തത്തിലെ പഞ്ചസാരയുടെ ഉയർന്ന അളവിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ആന്റി ഓക്സിഡന്റുകൾക്ക് എങ്ങനെയാണ് കഴിയുന്നതെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണങ്ങൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

● **ഇൻസുലിൻ പേനകൾ:** എഴുതാനുപയോഗിക്കുന്ന പേനകളെപ്പോലെ തന്നെയാണ് ഇൻസുലിൻ പേനകൾ രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും. ഇൻസുലിൻ നിറച്ച സിറിഞ്ചുകളാണവ. വില കുടുതലുണ്ടെങ്കിലും ഇവ യാത്രയിലും മറ്റും വളരെ സൗകര്യപ്രദമാണ്. എന്നാൽ വേദന കുറവാണെന്നെന്നാണു കരുതേണ്ട. സാധാരണ ഇൻസുലിൻ ഇഞ്ചക്ഷൻ എടുക്കുമ്പോഴുള്ള വേദന ഇതുപയോഗിക്കുമ്പോഴുമുണ്ട്.

ഡോ. പി.ജി. പോൾ

അകമാലിക്കടുത്ത് വാപ്പാലശ്ശേരിയിൽ പയ്യപ്പിള്ളി കൊളവൻ ശിർവാസിസ്-കുതീന ദമ്പതികളുടെ മകനായി 1952-ൽ ജനിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം മെഡിക്കൽ കോളേജിൽനിന്ന് എം.ബി.ബി.എസ് ബിരുദവും ബറോഡ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽനിന്ന് ഗൈനക്കോളജിയിൽ ബിരുദവും നേടി. ലാപ്രോസ്കോപ്പി, ഹിസ്റ്ററോസ്കോപ്പി, മൈക്രോസർജറി, ടെസ്റ്റിക്യൂൾ ചികിത്സാരീതി എന്നീ നൂതന വൈദ്യശാസ്ത്രമേഖലകളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഇരുപതിനായിരം

പോതി

എം.പി.ആർ. ട്രേതിരിപ്പാട്

വൈദ്യർ പണികഴിഞ്ഞ് പുറത്തേക്കിറങ്ങിപ്പോകാൻ ഒരാൾ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. നോക്കിയപ്പോൾ പോതിയായിരുന്നു വേഷം. വൈദ്യനേരമാണ് പോതിയുടെ യാത്ര. അതുവരെ എന്തെങ്കിലും തിരിച്ചിലുണ്ടാകും. മനക്കപ്പണിക്ക് ഇവർ തിരിച്ചിലി് എന്നു പറയാം. വയസ്സ് കുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എണ്ണ പതിൽ കുറയില്ല, നിശ്ചം. തലപ്പുലയനാണ്. ചിലപ്പോൾ ചില അസുഖങ്ങൾ വന്നാൽ വല്ലാത്ത നെത്തനെ കാണണം. തന്മാൻ എന്നുവെച്ചാൽ ഈശ്വരനാണ്. മറ്റാരെയും പോതിക്ക് പിടിക്കില്ല. അന്ന് അങ്ങനെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ദിവസമായിരുന്നു. കാല് നീരുവന്ന് കുറച്ചു വീർത്തിട്ടുണ്ട്. പോതി വ്യത്യയോടെ വളഞ്ഞുകുത്തി ഞൊഴുതു. “എന്താ പോതി?” അന്വേഷിച്ചു. “കൊർച്ചിസ്സായിട്ട് കാലമ്പലൊരു നിരൂപാലം. ബല്ലാത്ത ക്ഷീണം.” ദൈവതയോടെ പോതി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം കാലിലേക്ക് നോക്കി. കൊർച്ചി രക്തക്കുറവു ഉണ്ടോ? ഒന്നു ചിരിച്ചു. “നിന്റെ വടക്കോട്ട് പുറുല് കഴിഞ്ഞോ?” പോതി ഷഡ്ഗവൃത്തിലായി ലളള അഭിന

യിച്ചു. വീണ്ടും വളഞ്ഞുകുത്തി. തന്മാനോട് നുണപറയാനും വയ്യ. “അത് കഴിഞ്ഞ് വാ. അപ്പളക്കും മാറും.” ചിലപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ചില അസുഖങ്ങളുടെ ചികിത്സ അങ്ങനെ കഴിയുമുണ്ട്. വൈദ്യനേരം ചെറിയ ഒരു വിനോദമുണ്ട് പോതിക്ക്. അതിന് ഷാപ്പിൽ പോണം. വടക്കോട്ട് അരനാഴിക നടക്കണം. അതാണ് വടക്കോട്ട് പോക്ക്. തന്മാൻ ഞെക്കോട്ടും പോതി വടക്കോട്ടും പോയി. നാലാം ദിവസം പോതി വീണ്ടും ഹാജർ. “കൊറഞ്ഞില്ലേ?” വൈദ്യർ അന്വേഷിച്ചു. “കൊർച്ചി ബെസമത്തിലായേക്കുന്നു.” “ഒരു കാര്യം ചെയ്തോ. പാടത്ത് തവിഴാമ കാണാറില്ലേ? അതോണ്ട് കഷായം വച്ച് രണ്ടുനേരം കുടിച്ചോ. കൂട്ടാനും ഉപ്പേനും അതോണ്ടെന്ന മതി.” സന്തോഷത്തോടെ പോതി പോയി. ആഴ്ചകൾക്കുശേഷമാണ് പിന്നെ പോതി വന്നത്. ആളിനെ നന്നായിരിക്കുന്നു. മുഴുവൻ മാറിയില്ല എന്നാണ് പറയാൻ. മാറുന്നവരെ മുമ്പു പറഞ്ഞപോലെ ഒരുമാസം കൂടി ചെയ്തോ എന്നു പറയുന്നതു കേട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ വടക്കോട്ടു പോകൽ നിർത്തിക്കൊ എന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ തെക്കോട്ടു പോകേണ്ടിവരുമെന്നും.

ത്തോളം ലാപ്രോസ്കോപ്പിക് ശസ്ത്രക്രിയകൾ ഇതിനകം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ലാപ്രോസ്കോപ്പി ട്യൂബൽ റീകാനലൈസേഷൻ സർജറി ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായും ലാപ്രോസ്കോപ്പി, ഹിസ്റ്ററക്ടമി ശസ്ത്രക്രിയ കേരളത്തിലാദ്യമായും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയിലും വിദേശങ്ങളിലും ശസ്ത്രക്രിയാരീതികളെക്കുറിച്ച് ശില്പശാലകൾ നടത്തിവരുന്നു. ദേശീയതലത്തിലും അന്തർദേശീയതലത്തിലും നൂറ്റി അൻപതോളം പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറുനൂറോളം ഡോക്ടർമാർക്ക് ഹാൻഡ് ഓൺ ട്രെയിനിങ് കൊടുത്തുവരുന്നു. പത്തുവർഷത്തോളം എറണാകുളം ഇനാൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. എറണാകുളത്ത് വിജയാ ഹോസ്പിറ്റൽ, ലേക്ഷോർ ഹോസ്പിറ്റൽ, ഇ.എം.സി. സറാഫ് ഹോസ്പിറ്റൽ, വിജയ ഇൻഫർമിറ്റിറ്റി ക്ലിനിക്ക് എന്നീ ആശുപത്രികളിലും കേരളത്തിനു വെളിയിൽ ഈറോഡ്, സേലം, ചെന്നൈ അപ്പോളോ ഹോസ്പിറ്റൽ, ഗോവ, ഔറംഗബാദിലും കൺസൾട്ടന്റായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഗൈനക് ലാപ്രോസ്കോപ്പിക് സർജറിക്കും ടെസ്റ്റിക്യൂൾ ചികിത്സയ്ക്കും മാത്രമായിട്ടുള്ള അത്യന്താധുനിക സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടിയുള്ള ആശു

പത്രി ഇല്ലെല മാസത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ഏഴു വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘മാനുവൽ ഓഫ് ഓപറേറ്റീവ് ലാപ്രോസ്കോപ്പി’ എന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. ഈ ശാഖയിൽ പഠിക്കാനുള്ള ആറ് ഇന്റർ ആക്റ്റീവ് സി.ഡി.കളും പുറത്തിറക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ FOGSI (Federation of Obstetric Gynaecological Society of India) യുടെ ക്ലിനിക്കൽ റിസർച്ച് കമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർപേഴ്സൺ ആയി സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് റീപ്രൊഡക്റ്റീവ് സർജൻസിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധിയായാണ്. ഭാര്യ മേരിപോൾ ഇരിങ്ങാലക്കുട. ആറു പ്ലാറ്റ് പാലത്തിങ്കൽ കുടുംബാംഗമാണ്. മകൻ ധനുപോൾ ചെന്നൈയിൽ ഹോസ്പിറ്റൽ മാനേജ്മെന്റിൽ ബിരുദാനന്തരബിരുദം നടത്തുന്നു. മകൻ ജോർജ്ജ് പോൾ 10-ാം സ്റ്റാൻഡേർഡ് വിദ്യാർത്ഥിയായാണ്. കവിയും ഭാഷാപണ്ഡിതനുമായ പ്രൊഫ. കെ.പി ഉൾമീസ് പിതൃസഹോദരനാണ്.

കോമഡിഷോകൾ ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ

കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കുന്ന കോമഡി ഷോകളെപ്പറ്റി

കോമഡി ഷോ ഇല്ലാത്ത ചാനലുകൾ ഇല്ല. കണ്ടുമടുത്ത സിനിമകൾ ആവർത്തിച്ചു കാണുന്നതിനു പിന്നിലെ രഹസ്യമെന്താണ്? ചിലിത്രരംഗങ്ങളെക്കാൾ കൗതുകമുണർത്തുന്നത് അവതരണശൈലിയാണ്. അവതരണം പരമാവധി സരസമാക്കാനാണ് ചാനലുകൾ തമ്മിൽ മത്സരിക്കുന്നത്. ദൈനംദിന ജീവിതം ദുസ്സഹവും അരക്ഷിതം നിറഞ്ഞതാകുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ കോമഡി ഷോകൾ തഴച്ചുവളരുന്നത് പലരും പറയുന്നു. കണ്ണൂർ വാർക്കുന്ന സിരിയലുകളാണ് ഏറ്റവുമധികം ഇഷ്ടം എന്ന് ഉറപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് കോമഡികൾ കണ്ട് ആർത്തുചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ നമ്മൾ സ്ക്രീനിൽത്തന്നെ കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. സ്ത്രീയ്ക്കും ചിരിക്കുവാൻ തന്നെയാണിഷ്ടം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കൈരളിയിലെ ‘ചില കുടുംബചിത്രങ്ങൾ’ രസകരമാകുന്നത്. ഏതു വിഷയങ്ങളെയും അതിജീവിക്കാനുള്ള മിടുക്കും നർമ്മബോധവും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷ കഥാപാത്രങ്ങളെ ഇതിൽ കാണാം. ദുഃഖപൂരികളില്ല. വീരശൂരപരാക്രമികളായ നായകന്മാരുമില്ല. സാധാരണ ജീവിതത്തിലെ വിഷമങ്ങളും സ്നേഹബന്ധങ്ങളും കുസൃതികളും ഫലിതങ്ങളും മാത്രം! ചാനലുകൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവുമധികം വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്നത് കോമഡി ഷോകളുടെയും ഗാനപരിപാടികളുടെയും അവതാരകരാണ്. അവതരണരീതികളിൽ പുതുമയുണ്ടെങ്കിലേ പിടിച്ചുനിൽക്കാനാകൂ. പ്രേക്ഷകശ്രദ്ധ പിടിച്ചു നിർത്താനാണോ സന്തോഷ് പാലി സർദാർ തമാശകളെ ആശ്രയിക്കുന്നത്? ആ തമാശകളിലൊത്തെന്ന പാലി എത്ര പ്രതി സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. വിനയവും പ്രസന്നതയും നിറഞ്ഞതിൽക്കുന്ന അന്തിരക്ഷം പാലി സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. മാത്രമല്ല തന്റെ എളിയ അവതരണത്തിലൂടെ ബുഷിനെ വിമർശിക്കാനും പാലി മറന്നില്ല. വീട്ടമ്മയ്ക്ക് ഹൗസ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് എന്ന പദവിയും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അവതാരകരുടെ മനോഭാവവും ജീവിതസമീപനവും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവർ പ്രേക്ഷകരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ചെറിയ നിമിഷങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. കൗമാരപ്രായക്കാർ അവതാരകർക്ക് ഒരൂപ്ത പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. മുതിർന്നവർ വളരെ ലാഘവത്തോടെ കാണുന്ന ഈ ടൊഴിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഏറെ ആകർഷകമാണ്. അവതാരകർ കുട്ടികളുടെ ആരാധനാപാത്രങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവതാരകരുടെ നോക്കും വാക്കും ചലനവും ചിന്തയുമെല്ലാം പ്രധാനമാണ്. അവതരണത്തിന് രസകരമായ ഗൗരവം കൊടുക്കുകയാണ് പാലി ചെയ്യുന്നത്.

സമ്പ്രദായം സുഖകരമല്ല. ഇടയ്ക്ക് നമുക്ക് മലയാളികളെക്കുറിച്ചുള്ള തമാശകളും പറയാം. അവയ്ക്കും പണത്തില്ലല്ലോ! ടെലിവിഷൻ അവതരണത്തെ അത്ര കാര്യമാക്കാത്തവരാണ് നമ്മൾ! എങ്കിലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഈ ടൊഴിയിന്റെ ഗൗരവം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടും. ഉദാഹരണത്തിന്, ‘എന്റെ വീട് അപ്പൂന്റേ’ എന്ന പുതിയ ചിത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കി നടന്ന ടോക്ഷോയിൽ, അവതാരകൻ ഗോവിന്ദൻകുട്ടി ‘ജയറാം ആൻഡ് ഫാമിലി’ എന്ന് ജയറാം പാർവ്വതിയും കാളിദാസനും അനിയത്തിയും അടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ജയറാമിന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒരുകാലത്തെ മികച്ച കലാകാരികളിലൊരാളായ പാർവ്വതിയും പെടും. മലയാള സിനിമയ്ക്ക് പാർവ്വതി നൽകിയ സംഭാവനയെ തീരെ കാണാതെ പോകലല്ലേ ഇത്തരമൊരു പരിചയപ്പെടുത്തലിലൂടെ നടക്കുന്നത്. ഇതൊരുതരം അവഗണനയല്ലേ? നായികാദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി നാഴികയ്ക്ക് നാല്പതുവട്ടം കേഴുന്ന നമ്മൾ ഒരു പഴയ നടിയോട്, അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തോട് ആദരവു കാണിക്കാൻ മറക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ഇവിടെ ഗോവിന്ദൻകുട്ടിയെ മാത്രം കുറ്റം പറഞ്ഞു കാരുമില്ല. അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു പൊതുവുല്യബോധത്തിന്റെ സൂചന കൂടിയാണ് ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ. വിവാഹശേഷം മഞ്ജുവാര്യരെ അഭിനയിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തതിൽ ദിലീപിനോട് ഇന്നും നിരസം പുലർത്തുന്ന ആരാധകവൃന്ദം കേരളത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു പ്രേക്ഷകസമൂഹം എന്ന രീതിയിൽ പഴയ കലാകാരികളെയും കലാകാരന്മാരെയും അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ, ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ നമ്മൾ ലീംഗപരമായ വേർതിരിവുകൾ കാണിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? നാളെ അഭിനയം നിർത്തിയാലും മുതുമുത്തച്ഛനായാലും ജയറാമിനെ നടനായിട്ടു മാത്രമേ കേരളം അറിയൂ എന്നുതന്നെയാണ് ഇവിടത്തെ ഇരട്ടത്താപ്പ്. ഈ വികാരത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദൃശ്യം കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് മിഡിൽ ഈസ്റ്റ് ടി.വിയിൽ കാണാനിടയായി. നടൻ ദിലീപുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിന്റെ വാൽക്കഷണമായിരുന്നു അത്. വളരെ നിഷ്കളങ്കമായ ചോദ്യം. ഭാര്യയുമെന്ത് പടം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ? അല്ല! അഹന്തയും ഈർഷ്യയും കലർന്ന ഉത്തരം. ഭാര്യയുമൊത്തുള്ള പടം വീട്ടിലുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കുട്ടിയോടൊപ്പമുള്ള പടവുമുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ അയച്ചുതരാം. പരിഹാസത്തിൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അല്പത്തരം. ഈ കമന്റിനോട് പ്രതികരിക്കാതെ അഭിമുഖത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവ് വളരെ വാചാലമായ ഒരു ദൃശ്യത്തോട് ഇതിനെ ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നു. ദിലീപുമൊന്നിച്ചിരിക്കുന്ന ഇനലുകളുടെ ഹരമായ മഞ്ജുവാര്യരുടെ ദീപ്തമായ മുഖം. കേരളം കണ്ട് അനുഗൃഹീതനടികളിൽ ഒരാൾ. കേരളം ഇന്നും തിരിച്ചുവരാൻ കൊതിക്കുന്ന കലാകാരി. തന്റെ ഭാര്യ ഒരു കലാകാരിയായിരുന്നുവെന്ന ഓർമ്മപോലും ഭർത്താവദ്ദേഹത്തെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവിടെ ദിലീപും മഞ്ജുവാര്യരും മലയാളി സമൂഹവും അതിന്റെ വികലധാരണകളുമാണ് പ്രതികൾ. ഒരാൾക്കു നേരെ മാത്രം കണ്ണുനിറഞ്ഞു കാരുമില്ല. കലാകാരികളെ പേരെടുത്തു വിളിക്കാൻ പോലും മടിക്കുന്ന കേരളത്തിന്റെ അവബോധത്തിൽ ലളളിക്കണോ, ദുഃഖിക്കണോ?

കളിയാക്കൽ

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, അതായത് കേരളത്തിൽ അധികം സർദാറുകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പാലി രക്ഷപ്പെട്ടു! ഒരുകാലത്ത് സിഖ് കലാപങ്ങൾ വളരെ രുക്ഷമായിരുന്ന സമയത്ത് ഇത്തരം തമാശകൾ പോലും അപകടകരങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്ന് അത്ര ഭീതിമയായ അവസ്ഥ ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു സമുദായത്തെ മാത്രം കളിയാക്കുന്ന

എസ്.കെ. മാരാർ

സാഹിത്യത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതം

എസ്.കെ. മാരാരുടെ ജീവിതം സാഹിത്യ സമ്പന്നമാണ്

‘നിലവിളക്കും ഇലത്താളവും’ എന്ന നോവലിലൂടെ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ സമ്പന്നമായ ഒരിടം കണ്ടെത്തിയ എസ്.കെ. മാരാരുടെ ജീവിതം അനുഭവസമ്പന്നമാണ്. എണ്ണത്തിലല്ല ഗുണത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യജീവിതം സഫലമാകുന്നത്. സാഹിത്യത്തിനുള്ള സമഗ്ര സംഭാവന പരിഗണിച്ച് കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആലപ്പുഴ ജില്ലയിലെ എരമല്ലൂരിലെ പെരുമ്പള്ളം ഗ്രാമത്തിലാണ് ശങ്കരൻകുട്ടിമാരാർ എന്ന എസ്.കെ. മാരാരുടെ ജനനം. പെരുമ്പള്ളം ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും ഉയരുന്ന ശംഖധനികളുടെയും അഷ്ടപദിയുടെയും മന്ത്രമധുരി മയിലാണ് അദ്ദേഹം ബാല്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. എരമല്ലൂർ എൻ.എസ്.എസ് സ്കൂളിലായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസം. പഠിക്കാൻ വളരെ മടിയായിരുന്നു. ആയതിനാൽ എൽ.പി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം സ്കൂളിനോട് വിടപറഞ്ഞു.

വി.ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട് പറഞ്ഞതുപോലെ കാടുകാട്ടി കാലം കഴിക്കാനായിരുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇഷ്ടം. ആ ഇഷ്ടത്തിന്റെ പേരിൽ കേന്ദ്രി, വിശ്വാസങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും കുലത്തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ശംഖുവിലിക്കും, പാണികൊട്ടും, അഷ്ടപദി പാട്ടും. നിത്യചടങ്ങുകൾ മുടക്കം കൂടാതെ നടത്തുക. അത്ര മാത്രം. ആ കലയും നന്നായി അഭ്യസിക്കാൻ മടിയായിരുന്നു. “ചടങ്ങുകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ അത്ര ശ്രദ്ധയും നിഷ്കർഷയും ഒന്നും എനിക്കില്ലായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കതിൽ അത്യാപ്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ദേവപ്രശ്നം വയ്ക്കുമ്പോഴൊക്കെ ദേവൻ എന്നിൽ സംതൃപ്തനാണ് എന്നു തെളിയുമായിരുന്നു. അതെന്ന വളരെ സന്തോഷവാദനാക്കി”- മാരാർ പറയുന്നു.

സഹോദരിഭർത്താവ് എന്റെ അലസജീവിതത്തിൽ എന്നും ശാസിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ

സ്കൂളിൽ പോകാത്തതിന് അളിയൻ വഴക്കു പറഞ്ഞ വേളയിൽ അച്ഛൻ പറഞ്ഞു: “അവനെ ശകാരിക്കുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യണ്ട. അവൻ ഏതുവഴിക്കുപോയാലും ഗുണം പിടിച്ചോളൂ.”

“കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചവർ കിർത്തി കേൾക്കും എന്ന ജ്യോതിഷശാസ്ത്രത്തെക്കാൾ എന്റെ ജീവിതത്തെ നയിച്ചത് അച്ഛന്റെ അനുഗ്രഹമായിരുന്നു” എന്ന് സപ്തതി നിറവിനുശേഷവും പ്രശസ്തിയുടെ മുന്നിൽ നശിരസകനാകുമ്പോഴും എസ്.കെ. ദിവംഗതനായ പിതാവിന്റെ വാക്കുകൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

സ്കൂളിൽ പോകാതിരുന്നതിനാൽ ക്ഷേത്ര സമ്പന്നമായ ജീവിതമായിരുന്നു കൂടുതലും. ദേവസ്വം കൊട്ടാരം മുറിയിൽ കൂട്ടുകാരുമായി യോഗം ചേരും, വായന ഒരു ശീലമാക്കി. കരയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്ന എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വായിക്കും. ചെറുപ്പത്തിലേ തന്നെ ഏഴാം ക്ലാസ്സിലെയും എട്ടാം ക്ലാസ്സിലെയും പാഠാവലികൾ വായിക്കും. പത്രങ്ങൾ എല്ലാം നോക്കും. കൊട്ടാരം മുറിയുടെ പടിയിൽ ഞാനിരിക്കും. കൂട്ടുകാർ താഴെയും. അങ്ങനെ സകേളം യോഗങ്ങളും തമാശകളും മറ്റുമായി കഴിയുന്ന കാലം.

ഗാന്ധിജി വെടിയേറ്റുമരിച്ച വർഷം ഗാന്ധിജിയന്തി ആഘോഷിക്കാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോൾ സുഹൃത്ത് കരുണാകരപ്പണിക്കർ മാരാരുടെ ഒരു കവിത എഴുതി വായിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ക്രൂര പ്രവൃത്തികൾ മതിയാക്കണം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു ഇതിവൃത്തത്തെ ആസ്പദമാക്കി ‘മതിയാക്കൂ’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ആദ്യമായി കവിത എഴുതി അവതരിപ്പിച്ചു. ‘നോവിന്റെ മുത്തുകൾ’ ആണ് പ്രഥമ കവിതാസമാഹാരം.

‘കേരളധനി’ നടത്തിയ കഥാമത്സരത്തിലും കവിതാമത്സരത്തിലും പങ്കുചേർന്നു. ‘അമ്മയുടെ കണ്ണുനീര്’ എന്ന കവിതയ്ക്കും ‘ആത്മാവുകൾ ശരീരങ്ങൾ’ എന്ന ചെറുകഥയ്ക്കും രണ്ടാം സ്ഥാനം ലഭിച്ചു.

പെരുമ്പള്ളം കൃഷ്ണഗോപാലോത്സവം എന്നായിരുന്നു കേന്ദ്രിയം. വിശ്വാസവും ജീവിതസാധനങ്ങളിൽ മാരാരെ വലിയൊരു കൃഷ്ണഭക്തനാക്കി മാറ്റി. ഒരമ്പലവാസിജീവിതത്തിന്റെ ഹൃദയവ്യഥയും ദാരിദ്ര്യവും ജീവിതപരീക്ഷണങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുള്ള വിധിബലവും എല്ലാം കഥകളിൽ ഇതിവൃത്തചാരത അണിഞ്ഞു. അതിന്റെ ഫലമായി എന്നാൽ, പരശുപോറ്റി, കണ്ണൻകുട്ടനായർ തുടങ്ങിയ തിളക്കമുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളും പിറന്നു.

ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ചെറുകഥാസമാഹാരമാണ് ‘ആത്മാവുകൾ ശരീരങ്ങൾ’ എന്ന്. ‘ഗ്രാമം’ എന്ന പേരിൽ ആദ്യമായി നോവൽ എഴുതാൻ ആരംഭിച്ചത് ഇപ്പോഴും പുർത്തിയാ

യിട്ടില്ല എന്നത് മാരാരുടെ അലസഭാവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൊന്നുമാത്രം.

‘നിലവിളക്കും ഇലത്താളവും’ എന്ന കൃതിയാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആദ്യനോവൽ. തുടർന്നു നടത്തിയ സാഹിത്യോപസന്ധയുടെ ഫലമായി ഒരു പ്രമേയത്തിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണം പെരും തൃക്കോവിൽ, ശ്രീവാഴുംകോവിൽ, അഞ്ജനശില എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു നോവലുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കൂടാതെ ഓർമ്മകളിൽ ജീവിപ്പവർ (തുലികാചിത്രങ്ങൾ), അഹം മിഥ്യ, അവിശ്വഭ ബന്ധങ്ങൾ, ആരോ ഒരുത്തി, ഇവിടെ ഇതൊക്കെ, ഇനി, ഒരമ്മയുടെ ദുഃഖം, കൂങ്കുരവേ, പഞ്ചാരി, ഭൂതത്താൻകെട്ട്, ശരപ്പാളിമാല, സന്ധ്യയും മഴവില്ലും എന്ന നോവലുകളും ആത്മാവുകൾ ശരീരങ്ങൾ, കച്ചത്തോർത്ത്,

കൈപ്പാട്ടുകൾ എന്നീ കഥാസമാഹാരങ്ങളും ശക്തി എന്ന നാടകവും നോവിന്റെ മുത്തുകൾ എന്ന കവിതാസമാഹാരവും ചൈനിസ് ആക്രമണത്തെ ആസ്പദമാക്കി നാടിന്റെ അമ്മ എന്ന നാടകവും എഴുതി.

1966-ൽ എസ്.കെ. വിവാഹിതനായി. പെരുമ്പാലൂർ ഗവൺമെന്റ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപിക ജഗമ്മയാണ് സഹധർമ്മിണി. കുടുംബ ജീവനോപാധി എന്ന നിലയിൽ മാരാർ ഹിന്ദി.

മലയാളം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പിന്നീട് വിദഗ്ദ്ധൻ പരീക്ഷ പാസ്സായി കാലടിയിലും കുറുപ്പുപടിയിലുമൊക്കെയായി അദ്ധ്യാപകജീവിതം നയിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അനുഭാവിയായെങ്കിലും ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങളിൽ ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്നു.

പൊതുവെ സഞ്ചാരകുതുകിയായ മാരാർ ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ കാശ്മീർ സന്ദർശിക്കാൻ കഴിയാത്തതിൽ ഏറെ ദുഃഖമുണ്ട്. ശാസകമുട്ട എന്ന ദഹോപസന്ധ്യത്തിൽനിന്ന് മോചനം നേടാനാവാത്തതുതന്നെ പ്രധാന കാരണം. സഞ്ചാരകുതുകിയായെങ്കിലും അങ്ങനെയൊന്നൊന്നും മഹാഭാരതത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം ഒരു പര്യടനം നടത്തിയത്. ആ യാത്രയുടെ ഫലമാണ് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായ ‘അനുയാത്ര’ എന്ന ഇതിഹാസസാഹസികമായ നോവൽ.

1988 മുതൽ 1990 വരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഏറ്റവും മികച്ച രണ്ടാമത്തെ നാടകത്തിനുള്ള കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി-നാടകവേദി (ബോക്സബ്) അവാർഡ് എസ്.കെ. മാരാർ എഴുതിയ ‘അക്ഷമൗനം’ എന്ന നാടകപുസ്തകത്തിന് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ആകാശവാണി ഇത് പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. നാടകാഭിനയത്തിലും മാരാർ പിന്നിലായിരുന്നില്ല.

‘ശരപ്പാളിമാല’ എന്ന നോവൽ ‘വിവാഹ സമ്മാനം’ എന്ന പേരിൽ സിനിമയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തക്ഷിയെ ഏറെ ആദരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മാരാരുടെ ഏറ്റവും നല്ല നിരൂപകൻ മുണ്ടശ്ശേരി മാസ്റ്ററാണ്. പെരുമ്പാലൂർ ആശാൻ സ്മാരകസമിതിയിൽ വളരെക്കാലം അംഗമായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആശാൻ സ്മാരക സാഹിത്യവേദിയിലും സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘത്തിലും അംഗവുമാണ്. സംഘത്തിന്റെ ഡയറക്ടർബോർഡ്, പബ്ലിക്കേഷൻ കമ്മിറ്റി, എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി എന്നിവയിലും മാരാരുണ്ടായിരുന്നു.

കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ സൗകര്യാർത്ഥം 20 വർഷമായി പെരുമ്പാലൂരിൽ സ്ഥിരതാമസം. എന്നാലും മനസ്സുകൊണ്ട് ഇദ്ദേഹം എരമല്ലൂർക്കാരൻ തന്നെ. പെരുമ്പള്ളം കൃഷ്ണക്ഷേത്രമായ ഇദ്ദേഹം മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ശംഖായ ‘പാഞ്ചജന്യ’ത്തിൽ സസ്യം വാഴുന്നു. മിനി കെ. മാരാർ, പി.കെ.രഞ്ജൻ, ജയൻ കെ.മാരാർ എന്നിവർ മക്കൾ.

പൊതുവെ താനൊരു മടിയനാണെന്ന് സന്ധം സമ്മതിക്കുന്ന മാരാർ ആരെയും കൂട്ടാക്കാത്ത ധാർഷ്ട്യത്തിനുമെ കൂടിയാണ്. പുരസ്കാരങ്ങളുടെയോ അംഗീകാരങ്ങളുടെയോ പുരകെ അദ്ദേഹം പോയിട്ടില്ല. ജീവിതസാധനത്തിൽ പുരസ്കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തേടി വെത്തുകയായിരുന്നു. ഗ്രാമം എന്ന നോവൽ പൂർത്തിയാക്കണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്നത്. ■

ജീവിതം എന്നെ എന്തു പഠിപ്പിച്ചു?

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ

പ്രസിദ്ധ മലയാള ചലച്ചിത്ര നടനും ചലച്ചിത്രകാരനും എഴുത്തുകാരനും. ജിയോളജിയിൽ ബിരുദം. ജേർണലിസത്തിൽ സർണമെഡലോടെ ഡിപ്ളോമ. 'നാൻ' സിനിമാവാരികയുടെ മദിരാശിലേഖകനായിരിക്കെ 'ഉതാടരാത്രി' സഹിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സിനിമാരംഗത്തെത്തിയപ്പോൾ വയസ്സ് 24. ഇരുപതോളം ചിത്രങ്ങൾ സഹിധാനം ചെയ്തു. തിരക്കഥ, അഭിനയം, സംവിധാനം തുടങ്ങി പല സിനിമയ്ക്കുമെങ്കിലും തിളങ്ങിനിൽക്കുന്ന ബഹുമുഖപതിഭ. 1998-ൽ 'സമാന്തരങ്ങൾ' എന്ന സന്തം ചിത്രത്തിലൂടെ മികച്ച നടനുള്ള ദേശീയപുരസ്കാരം നേടിയതിനുശേഷം നിരവധി ബഹുമതികൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്യന്തികമായി എന്നെ പഠിപ്പിച്ചത് ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലിൽ വിശ്വസിക്കാനാണ്. തനിയ്ക്കു താനും പുരയ്ക്കു തൂണും.

സുഹൃത്തുക്കൾ എന്നത് സ്ഥായിയല്ല. അവ പാനകലുന്ന മോലക്കിറുകൾ മാത്രം. കുട്ടിക്കാലത്തെ നൈർമ്മല്യത്തിൽനിന്ന് അറിയാതെ പൊട്ടിച്ചുളയ്ക്കുന്ന സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളെ ആ നിലയിൽ മുകളുണ്ടായി സൂക്ഷിക്കുക. അവയെ വടവുകുരുമാക്കി വളർത്താൻ സന്തം ജീവിതം വ്യയം ചെയ്യരുത്.

ഏതവനായാലും അവനി ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത് അവന്റെ വംശം വർദ്ധിപ്പിക്കാനാണ്. അവനെപ്പോലെ വേദാന്തിനെ ഉണ്ടാക്കാനാണ്. ഇതിനിടയിൽ വേണമെങ്കിൽ മനുഷ്യനായിപ്പോയതിന്റെ പേരിൽ ആത്മകഥ എഴുതാം- എഴുതിക്കാം. താമ്രപത്രം വാങ്ങാം- കൊടുക്കാം. സമരചെയ്യാം. കൊലപാതകിയാകാം. ഇയിലിൽ കിടക്കുകയും ചെയ്യാം.

നാം ജീവിതത്തിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും പഠിക്കുന്നുണ്ടോ? സംസ്കാര സമ്പന്നമായ ഒരു പൈതൃകം അവകാശപ്പെടാൻ നമുക്ക് എന്താണ് യോഗ്യത? ഏതൊരു സ്വപ്നത്തെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ കണ്ണിർ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥം. നാം മറക്കുകയാണോ? യാത്രയ്ക്കിടയിൽ എന്ന ഈ പാകുതിക്ക് എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് സദാ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങളാണ്. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ പുകൾപറ്റു പലരായും കത്തിടപാടു നടത്തി. പ്രതികരണം തികച്ചും ആശാജനകമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രതികരണമാണ് ഈ പാകുതി

സമ്പാദകൻ: ടി. എൻ. ജയചന്ദ്രൻ

ശരിയും തെറ്റും എന്നൊന്നില്ല. നമ്മുടെ മനസ്സ് തീരുമാനിച്ചാൽ ഏതുതെറ്റും ശരിയാകും- ഏതു ശരിയും തെറ്റാകും. ഇതു രണ്ടുമാക്കട്ടെ. ഈ പ്രവൃത്തി കാണുന്ന അനുഭവ മനസ്സിന്റെ അവസ്ഥ അനുസരിച്ചായിരിക്കും.

ദൈവം ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചു. മുൻകൂറായി തീരുമാനിച്ച മരണത്തിന്മേൽ (വിധി) അറിയാനിടം കൊടുക്കാതെ മനുഷ്യനെക്കൊണ്ടു മോഹിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ മരിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം 'ശവം' ആയിത്തീരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, ആ ശവം ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ചീഞ്ഞുനാശമുണ്ടാകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, പ്രസവിച്ച അമ്മ തന്റെ മാറിൽ ചുരത്തുന്ന പാൽ ഏൽപ്പിക്കുന്ന വിങ്ങലിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻവേണ്ടി കുഞ്ഞിനു പാൽ കൊടുക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, പിറന്നുവീണ പശുക്കിടാവ് ആരുടേയും നിർദ്ദേശമില്ലാതെ കൃത്യമായി മാതാവിന്റെ അകിടിലേക്കു പാൽമണമേറ്റു ചെല്ലുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, ഒരു ദുരന്തത്തിനുശേഷം ഇരുനൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജീവിതം എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു രാത്രികൊണ്ട് അർക്കുപ്പി തീർത്തിട്ട് പിറ്റേന്ന് സൂര്യനുദിക്കുമ്പോൾ കൃതികാൽവെട്ടിനും പാറവെപ്പിനും തയ്യാറായി മത്സരബുദ്ധിയോടെ അരയും തലയും മുറുക്കി ഇറങ്ങുന്ന മനുഷ്യനെക്കണ്ടപ്പോൾ ദൈവം ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചു.

കർമ്മത്തിൽ ശുദ്ധിയുണ്ടാകണം എന്നു പഠിച്ചു. ദുഷ്ടനെ പനപോലെ വളർത്തുമെന്നു പലപ്പോഴും സംശയം തോന്നിയെങ്കിലും വിരയ്ക്കുന്നതു കൊയ്യുമെന്നും കാറ്റുവിതച്ചാൽ കൊടുങ്കാറ്റുതന്നെ കൊയ്യുമെന്നും പഠിച്ചു.

ഒരു വ്യക്തിയെയും തിരുത്താൻ സാധ്യമല്ല എന്നു പഠിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വ്യക്തിയെ വ്യക്തിയായിട്ട് ഉൾക്കൊള്ളാനും കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും പഠിച്ചു.

ഏറ്റവും വലിയ ചുമയ്ക്കാനായ ദൈവത്തിന്റെ വിനോദം - മനുഷ്യൻ- ഏറ്റവും രസകരമായ സൃഷ്ടിയാണെന്നു പഠിച്ചു. എന്നിക്കെതിരെ വരുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനും എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനോ വേദനിപ്പിക്കുവാനോ ആയി ദൈവം നിയോഗിച്ച പ്രതിപുരുഷനാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ പഠിച്ചു. അവരെ നിരപരാധികളായി കാണണമെന്നും അങ്ങനെ മനസ്സിന്റെ വിശാലത വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും പഠിച്ചു.

എനിക്കുശേഷം പ്രളയം എന്നൊന്നില്ല എന്നു പഠിച്ചു. ആരുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും നക്ഷത്രങ്ങളും ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടാ വുമെന്നും പഠിച്ചു.

ഞാൻ ഞാനാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചു. അതായത് എനിക്ക് തീർച്ചയായും 70 കിലോ ഉണ്ടെന്നും എനിക്ക് 70 കിലോ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചു.

ഞാനടക്കമുള്ള മനുഷ്യജീവികൾ ഏതോ ദുർബ്ബലനിമിഷത്തിന്റെ ഫലമായി ഭൂമിയിൽ പെട്ടുപോയ ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത അതിഥികളാണെന്നു പഠിച്ചു. ആയതുകൊണ്ടുതന്നെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലും കോടതിയിലും കോറതെ തോളോടു തോൾചേർന്ന് ചിരിച്ചുല്ലസിച്ച് ജീവിതം ആഘോഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും പഠിച്ചു. ഇതൊക്കെ പഠിച്ചെങ്കിലും ഇതൊന്നും അല്ലെന്നും ഇനി വരാൻ പോകുന്ന ഓരോ നിമിഷവും ഓരോന്നു പഠിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പഠിച്ചു.